

ספר עצתו אמונה

חלק י'

אידיש

שיינע הערליכע בריוו געשריבן דורך דער ראש ישיבה שליט"א, פול
מיט התחזקות ווי אזוי יעדער איד און אויסנאם קען זיך צו זיין מצליח צו
זיין און זיך דערהאלטן אויף דער וועלט, נישט קיין חילוק אין וועלכע
מצב ער געפונט זיך, מיט עצות און הדרכות אויפ'ן טאג טעגליכן לעבן

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבי'ן,

אדוננו מורינו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זייער תלמיד וואס האט אריינגעברענגט

זייערע הייליגע לימודים אין די גאנצע וועלט

כבוד קדושת מרן מוהרא"ש, זכותו יגן עלינו

געפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, וכתובים,

און מאמרים פון די הייליגע חז"ל, פון די גמרא

און מדרשים און זוהר הקדוש

ארויסגעגעבן דורך חסידי בֵּרְסֵלָב

עיר הקדש ירושלים תובב"א

כינוי עצתו אמונה

דפוס ספרי רבינו זכותו יגן עלינו

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

מאנסי

34 Union Rd.
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

בני ברק

רחוב ירושלים 2
052.780.5715

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.8150

צו העזרן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גדפס ע"י

קרן הדפסה
היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

סדר ועימוד, כריכה ושערים:

א.ש. אשדוד

08-8650078

0527627127

זכר עולם יהיה צדיק

לכבוד נשמת מאור עינינו חיות נפשונו,

אשר נשא אותנו על לבו פאשר ישא האמן את היונק, להחיותנו כהיום הזה, להטעימנו מצוף ערבות נעימות, ידידות, זיו הארת שכונת אא יתברך, והחדייר ברבבות נשמות ישראל בכל העולם כלו - אמונה ברורה ומזככת בו יתברך, וקרב אלפי נשמות אל החן והיפי אשר בנחל נובע מקור חכמה שורה, הוא ניהו הרב הגאון הצדיק, איש האשכולות - שהכל בו, החסיד האמתי עובד ה' בתמימות ובפשטות, מסר נפשו אליו יתברך בכל יום ויום מיום עמדו על דעתו, וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו, רבים השיב מעון וקרבים אליו יתברך, העמיד תלמידים רבים, יראי ה' וחושבי שמו, בעל המחבר ספרי שו"ת 'אשר בנחל', וספר 'שפת הנחל' פרוש על הספר הקדוש לקוטי מוהר"ן. וקבץ ולקט ספרים רבים ונכבדים מדברי רבנו הקדוש מוהר"ן מברסלב, ותלמידו הקדוש מוהר"ן ת - זכותם יגן עלינו. והפיץ בכל קצוי תבל, ובפרטיות הקונטרסים המפרסמים שהחיו אלפים ורבבות נשמות ישראל, וחזקו אותם לחזור בתשובה.

עטרת ראשנו, נזר תפארתנו, המלאך הנצב על ראש דרך, עמוד האש אשר לפני המחנה, מורה דרך ומשובב נתיבות

מורנו ומאורנו

רבי אליעזר שלמה זצוקללה"ה

בן הגאון רבי מנחם זאב זצ"ל

הרב מטאקאי ובעל ה'מנחת זאב' ועוד
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל
בחד קטירא אתקטיר ליישיבה של מעלה
להתלונן בצל צח הצדיקים אשר בגן עדן
י"ז שבט תשע"ה

תהא נשמתו הקדושה צרורה בצרור החיים

זמננו הקדוש הזה נדפס לזכות

מורינו ראש הישיבה שליט"א

וזוגתו

אסתר גיטל תחי',

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון ומשפ',

נחמן נתן, יצחק דוד, צבי, רחל לאה,

יוסף, מנחם, יחזקאל, מלכה

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי אל עליון

בבני חיי ומזוני רויחי

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון

א ווארט פון די ארויסגעבער

מיר קענען נישט גענוג דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן, וואס ער האט אונז געשיקט דעם הייליגן גרויסן צדיק, דער הייליגער רבי, רבי נחמן מברסלב זכותו יגן עלינו, צו באלייכטן אונזערע אויגן מיט זיינע הייליגע ספרים און עצות. וואס מיט זיי קען יעדער איד אן אויסנאם, פונעם קלענסטן ביזן גרעסטן, זוכה זיין צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, און צוקומען צו די מערסטע וואס מען קען נאר צוקומען אויף דער וועלט.

דער הייליגער רבי זאגט (ח"י מוה"ר ס'מן שני"ח): "מיט יעדע תורה אדער שמועס וואס איז זאג, קען מען ווערן אן אמת'ער ערליכער איד און א גרויסער צדיק, אזוי ווי איז ווייס וואס עס מיינט אן ערליכער איד", ווייל יעדע תורה און שיחה פון הייליגן רבי'ן קען צוגיין קומען סיי פאר א גרויסער צדיק וואס ער קען פון דעם ארויסנעמען א וועג ווי אזוי צו דינען אייבערשטן אויף זיין מדרגה; און עס קען אויך צוגיין קומען פאר'ן גידריגסטן מענטש, עס וועט אים אויך ווייזן א וועג אין זיין מצב, ווי אזוי ארויסצוגיין פון אלעם שלעכטס, און ווערן אן אמת'ער ערליכער איד און א גרויסער צדיק.

דער הייליגער רבי האט קלאר געזאגט (שיחות ה"ן ס'מן ר"ט) אז די אלע תורות און שמועסן וואס ער האט געזאגט, זענען נישט געזאגט געווארן נאר פאר זיין דור, נאר אויך פאר די שפעטערדיגע דורות. און דערפאר האט דער רבי זייער געוואלט אז מען זאל ווייטער איבערגעבן די אלע תורות און עצות אויך פאר די קינדער און אייניקלעך עד סוף כל הדורות. איינמאל האט דער רבי געזאגט (שם) מיט א געוואלדיגע ברען דעם פסוק (דברים ד, ט) "והודעתם לבניך ולבני בניך" - "אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך געטאן!"

נאך די הסתלקות פון הייליגן רבי'ן, האט זיין באליבטער תלמוד רבי נתן זכותו יגן עלינו, זיך ווייטער מוסר נפש געווען אריינגעברענגן אין די וועלט די הייליגע לימודים פון רבי'ן, ער פלעגט ארויפפארן און רעדן מיט מענטשן און מחדש זיין חידושי תורה, אלעס נאר געבויעט אויפן הייליגן רבינ'ס תורות, וואס פון דעם איז געווארן זיינע הייליגע ספרים "ליקוטי הלכות", און ער האט אריינגעברענגט אין זיינע תלמידים אז זיי זאלן אויך ווייטער אויסלערנען פאר אנדערע אידן די לימודים פון רבי'ן, דאס איז געווען זיין עיקר ציל אין לעבן. זיין מיה און פלאג איז נישט געווען אומזיסט, ברוך ה', נאר דורך אים איז געבליבן די לימודים פון רבי'ן און עס ווערט ווייטער צושפרייט אין די גאנצע וועלט.

אינעם היינטיגן דור, האבן מיר זוכה געווען צו א ספעציעלע מתנה פונעם אייבערשטן, דאס איז פבד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, וואס האט זיך מוסר נפש זיין גאנץ לעבן אריינגעברענגען דעם הייליגן רבינ'ס לימודים אין די גאנצע וועלט, מיט זיינע הייליגע ספרים און קונטרסים און בריוו וואס זענען מח' און מחזק הונדערטער טויזענטער אידן איבער אלע עקן וועלט. די ספרים זענען געשריבן מיט א געוואלדיגע חכמה און שכל, זיך אראפצולאזן צו יעדן מענטש, אין וועלכע מצב ער זאל נאר זיין, און אים אויך אויפהייבן, אים מח' און מחזק זיין, אז ער קען נאך אויך צוקומען צום אייבערשטן, אריינגעברענגען אין יעדן מענטש א שמחת החיים, א געשמאק אין לעבן, מען זאל וויסן ווי אזוי אדורך צו גיין דעם לעבן אויף דער וועלט מיט געשמאק, צו לעבן מיט'ן אייבערשטן, און מקיים זיין זיינע מצוות מיט פרייד.

אין דעם ביטערן טאג י"ז שבט תשע"ה לפ"ק, האבן מיר פארלוירן די גרויסע אבידה שאין לה תמונה, ווען פבד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איז נסתלק געווארן לחיי העולם הבא. מיר האבן פארלוירן מוהרא"ש, דאס איז א ביטערע אבידה וואס האט נישט קיין שאין, מוהרא"ש האט אויגן אבער איבערגעלאזט זיינע ספרים און זיינע

עצתו א ווארט פון די ארויסגעבער אמונה ז

למודים מיט וואס מיר זאלן זיך ווייטער שטארקן און אנגיין, מיר זאלן זיך ווייטער האלטן מיט דעם, מיר זאלן זיך ווייטער פירן אין די וועגן וואס ער האט אונז געלערנט, און דאן וועט זיין אזוי ווי ער לעבט נאך, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קצ"ב) אז די פנים, שכל און די נשמה פונעם צדיק ליגט אין זיינע ספרים, אויב לערנט מען די ספרים און מען פרובירט מקיים צו זיין וואס דארט שטייט, דאן איז דאס אזוי ווי דער צדיק איז נאך דא צווישן אונז.

רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות, הלכות שלוחין, הלכה ה', אות י"א-י"ב) אויף דעם וואס משה רבינו האט געזאגט פאר די אידן (דברים ל"א, כ"ט) "כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון, משה רבינו האט געזאגט פאר די אידן אז זיי וועלן זיך אפּקערן פונעם אייבערשטן נאכדעם וואס ער וועט שטארבן, זאגט אויף דעם רש"י אז מיר זעען דאך אז די אידן זענען נא געווען וואויל און ערליך אויך נאכדעם וואס משה רבינו איז געשטארבן, נאר פון דעם לערנט מען ארויס אז ווי לאנג דער תלמיד לעבט, איז דאס נאך אזוי ווי דער רבי לעבט. ווי לאנג דער תלמיד יהושע בן נון האט געלעבט, איז דאס געווען אזוי ווי משה רבינו אליין האט נאך געלעבט. פּרעגט אויף דעם רבי נתן ווי אזוי קען מען בכלל זאגן אז א צדיק איז געשטארבן? חז"ל זאגן דאך (ברכות י"ח.) "צדיקים במיתתן נקראו חיים", אפילו ווען א צדיק גייט אוועק פון דער וועלט, איז עס נאך אזוי ווי ער לעבט.

נאר דער זוהר הקדוש זאגט (פרשת תרומה, קע"ד) אויפ'ן פסוק (דברים ל"ד, ה') "וימת שם משה עבד ה'", ווי אזוי קען מען זאגן אז משה רבינו איז געשטארבן? נאר באמת איז ער טאקע נישט געשטארבן, נאר ביי אונז איז עס אזוי ווי ער איז געשטארבן. דאס מיינט צו זאגן אז באמת שטארבט א צדיק קיינמאל נישט, זיינע תורות און למודים בלייבן אויף אייביג; נאר אויב מיר לערנען נישט זיין תורה, מיר גייען נישט אין זיינע וועגן, דאן איז עס אזוי ווי ער איז געשטארבן ביי אונז. ווי לאנג עס

עצתו א ווארט פון די ארויסקגעבער אמונה

לעבט אבער א תלמיד וואס ער געבט ווייטער איבער דאס וואס דער רבי האט אונז געלערנט, ער איז מערער און מחזק אידישע קינדער אז זיי זאלן זיך ווייטער האלטן מיט די למודים פונעם צדיק, דאן לעבט דער צדיק ווייטער ביי אונז. און דעריבער, ווי לאנג דער תלמיד יהושע בן נון האט געלעבט, און ער האט ווייטער איבערגעגעבן און מחזק געווען די אידן אז זיי זאלן זיך האלטן צו דעם וואס משה רבינו האט אונז געלערנט, איז דאס געווען אזוי ווי משה רבינו האט נאכאלן געלעבט.

זאגט דארט ווייטער רבי נתן אז דאס איז נישט נאר געווען אין פענעם דור, נאר דאס גייט ווייטער אן ביז'ן היינטיגן טאג, אז אפילו ווען דער צדיק איז שוין אנוועק פון דער וועלט, דארף מען גלייבן אז ס'איז נאך געבליבן איינס אדער מערערע תלמידים פונעם צדיק, וואס זיי האבן דעם כח ווייטער איבערגעגעבן די למודים פונעם צדיק. די אמת'ע תלמידים פונעם צדיק, זענען אזוי ווי ער אליין (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ז'), און ווען זיי געבן ווייטער איבער די תורה פונעם צדיק, איז דאס אזוי ווי דער צדיק איז דא מיט אונז, ער וועט נתלבש אין דעם תלמיד'ס דיבורים, און עס איז ממש ווי דער צדיק לעבט מיט אונז און רעדט צו אונז, אזוי ווי חז"ל זאגן (יבמות צ"ו): אויפ'ן פסוק (תהלים ס"א, ה) "אגורה באהלך עולמים", אז ווען מ'זאגט נאך א דבר הלכה פון א תלמוד חכם, רעדן מיט זיינע ליפן אין קבר.

אונזער ארבעט איז אויפצוזוכן דעם תלמיד וואס קען אונז איבערגעבן די למודים פון רבי'ן, וואס קען אונז ווייטער מחזק זיין און מערער זיין צו זיין צוגעבינדען צום אייבערשטן, און צו דינען דעם אייבערשטן מיט אן אמת, מיט די אלע געוואלדיגע און הייליגע עצות וואס דער רבי האט אונז געלערנט.

אין יאר תשס"ט לפ"ק איז געעפנט געווארן די הייליגע ישיבה "ישיבה תפארת התורה", דורכ'ן ראש ישיבה הרה"ג מוה"ר יואל ראטה שליט"א,

עצתו א ווארט פון די ארויסגעבער **אמונה** ט

דער תלמיד חביב פון פבד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, מיט'ן ציל אז די בחורים אין ישיבה זאלן דינען דעם אייבערשטן און זיך מחזק זיין מיט די למודים און עצות פון הייליגן רבי'ן, אזוי ווי מוהרא"ש האט אויף געלערנט.

כאטש וואס אין אנהויב איז די הייליגע ישיבה דורכגעגאנגען פילע שוועריקייטן, האט זיך עס אבער צעוואקסן אויף גאר א געוואלדיגע פארנעם, נישט נאר אין די ראמען פון די ישיבה לעבן די בחורים מיט די למודים פון הייליגן רבי'ן, נאר עס האט זיך אויף אויסגעשפרייט איבער די גאנצע וועלט, פון איבעראל הערט מען די דרשות וואס ווערן געזאגט אין ישיבה, טויזנטער אידן איבער די גארער וועלט שעפן התחזקות פון די געוואלדיגע דרשות. ביי די דרשות זאגט דער ראש ישיבה שליט"א בלויז איבער די הייליגע ווערטער פון רבי'ן לויט ווי מוהרא"ש האט אויף געלערנט, נאר ער ברענגט עס מער אראפ אז ס'זאל זיין פאסיג פאר'ן היינטיגן דור, מיט די היינטיגע נסיונות און שוועריקייטן, ווי אזוי זיך צו דערהאלטן אין יעדן מצב, ווי אזוי מיר זאלן זיך אויף קענען באנוצן מיט'ן רבינ'ס עצות אין אוינזער היינטיגן לעבן.

אזוי ווי דער נאמען פונעם ראש ישיבה שליט"א איז צעשפרייט געווארן איבער די וועלט, האבן אנגעהויבן צו קומען בריוו פון איבעראל אנצופרעגן פונעם ראש ישיבה שליט"א פארשידענע סארט שאלות, ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן אין פארשידענע סארט מצבים, מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן. די בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געענטפערט האט זיך אויף גאר שטארק צעשפרייט און ווערן געליינט דורך טויזנטער אידן, וועלכע געניסן דערפון גאר אסאך התחזקות און הדרכות.

עס איז גרויס אוינזער פרייד אז מיט'ן אייבערשטנ'ס הילף האבן מיר צוזאמגענומען די אלע בריוו, און עס אפגעדרוקט אויף א שיינעם

עצתו א ווארט פון די ארויסגעבער **אמונה**

פארמאט, אז יעדער איד זאל זיך קענען מחל' זיין דערמיט. דער ספר וועט זיכער ארויסהעלפן און מחזק זיין פילע אידישע קינדער. מיר האבן אויך אריינגעלייגט די שאלות אויף יעדן בריוו, כדי מען זאל בעסער פארשטיין אויף וואס די תשובות באציען זיך. כאטש וואס די בריוו זענען געשריבן געווארן פאר פרוואטע מענטשן, יעדע בריוו איז געשריבן לויט די פראגע וואס יענער האט אנגעפרעגט, איז עס אבער געשריבן געווארן אויף אזא וועג אז יעדער איד וואס געפונט זיך אין אן ענליכן מצב זאל קענען טרעפן זיין עצה און הילף ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן אין זיין לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן, אז דער ספר זאל טון די ריכטיגע פעולה, און צוריק ברענגן אלע אידן צום אייבערשטן, אז יעדער זאל וויסן, אז עס איז נישטא אויף דער וועלט קיין שום עצה, נאר צוריק צו קומען צום אייבערשטן, און אים דערציילן אויף די אייגענע שפראך אלע פראבלעמען וואס מען האט, און נאר אזוי וועט מען ארויסגיין פון אלע סארט צרות און פראבלעמען, און זיין נאנט צום אייבערשטן, ביז מיר וועלן שוין בקרוב גיין קעגן משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

המוציאים לאור

תוכן העניינים

ווי אזוי קען זיך א מלמד שטארקן אין שמירת הזמנים?.....	זי	תתקסד
וואס איז יא די ריכטיגע וועג צו לערנען מיט חתנים?.....	כב	תתקסה
ווי אזוי לעשט מען אן עין הרע?.....	כד	תתקסו
וועט טעראפי מיר העלפן אדער נישט?.....	כז	תתקסז
איז נאך דא א וועג פאר מיר צו האבן א זיס לעבן?.....	ל	תתקסח
ווי אזוי טוט מען תשובה אויף די עבירה פון בשר בחלב?.....	לו	תתקסט
וואס דארף איך טון ווען איך זע קינדער פירן זיך נישט ערליך?.....	לה	תתקע
ווי אזוי געבט מען אכטונג אויף צניעות ביי די ארבעט?.....	לט	תתקעא
דארף איך נאכגעבן פאר מיין מאן, נישט צו שערן מיין האר?.....	מב	תתקעב
די עצות האבן מיר געראטעוועט.....	מד	תתקעג
מעג א פרוי גיין מיט די קאליר רויט?.....	מז	תתקעד
ווי אזוי רעד איך צו מיין בחור ער זאל זיך פירן הייליג?.....	נא	תתקעה
ווי אזוי מאכט מען זיך א חשק צו וועלן לעבן?.....	נג	תתקעו
קען איך האבן א תפלה זיך צו שטארקן איבערן יצר הרע?.....	נה	תתקעז
התבודדות איז נישט געמאכט פאר מיר, איז דא נאך עפעס עצות?.....	נו	תתקעה
ווי אזוי קען איך געבן קאמפלימענטס, ווען איך דארף נאך צוקומען צו דעם?.....	סא	תתקעט
מעג מען דערציילן פאר קינדער שרעקעדיגע מעשיות פון צדיקים?.....	סג	תתקפ
אפשר קענט איר רעדן פון זאכן אין וואס מיין בחור דארף זיך פאררעכטן?.....	סו	תתקפא
זאלן מיר זיך צוריק ציען קיין אמעריקע?.....	סח	תתקפב
דארף איך מוזא האבן צו גיין הפצה ווייל עס קען מאכן מחלקת?.....	עא	תתקפג
דארף א גרושה זיך שערן די האר?.....	עו	תתקפד
וואס טו איך אז מיינע עלטערן לאזן מיר נישט האבן א פשרע סמארטפאון?.....	עח	תתקפה
וואס איז דער גדר פון "קדש עצמך בפיתור לך"?.....	פא	תתקפו
נאכן חזרן אזוי סאך אמונה, פארוואס האב איך נאך פחדים?.....	פו	תתקפז
ווען איז נפטר געווארן די מאמע פון הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו?.....	צ	תתקפה

תתקפט	קענען אויף פשוט'ע מענטשן קלמוד זכות אויף אידן?..... צד
תתקצ	פארנוואס איז מען נאכאלץ אזוי שטארק קעגן מוהרא"ש?..... צח
תתקצא	ווי אזוי זאל איך זיך מסדר זיין מיט מיינע שעורים?..... קג
תתקצב	וואס קענען מיר טון געהאלפן צו ווערן מיט קינדער?..... קט
תתקצג	ווי אזוי קען מען זיך שטארקן מכבד צו זיין די ווייב?..... קיא
תתקצד	מעג מען נעמען השקפה אויף פון אנדערע ספרים, נישט פון ברכלב?..... קיה
תתקצה	וועלכע סארט מעשיות דערציילט מען פאר קינדער?..... קכה
תתקצו	וועלכע ספרי חקירה האט דער רבי נישט געלאזט לערנען?..... קלד
תתקצז	ווי אזוי קען מען אכטונג געבן אויף די קינדער ווען זיי גייען אין שולע?..... קלו
תתקצח	וואס טוט מען ווען דער שכן'ס קינד פירט זיך נישט ערליך מיט מיר?..... קלט
תתקצט	איך האלט מער נישט אויס פון מיין מאן, וואס טוט מען?..... קמא
תתר	קען איך איבערזאגן אייערע עצות, אן צו זאגן פון וואו איך נעם עס?..... קמד
תתרא א	עס איז מיר שווער מכיר טובה צו זיין, וואס טו איך?..... קמו
תתרב ב	קענט איר מיר געבן הדרכות אויף מיין חתנה?..... קמט
תתרג ג	ווי אזוי קען איך ווייטער ארבעטן אז מיין מאן זאל קענען לערנען?..... קנא
תתרד ד	זאל איך באדינען מיין טאטע, אדער איז דאס אויפן חשבון פון מיין משפחה?... קנו
תתרה ה	מיט א גרויסע משפחה מוז מען האבן א שווער לעבן?..... קנט
תתרו ו	זיין א געטרייע ווייב..... קסג
תתרו ז	וויפיל פרקים משניות זאל איך לערנען יעדן טאג?..... קסו
תתרח ח	ווי אזוי האט מען כח צו אזויפיל קינדער?..... קסט
תתרט ט	וואס טוט מען מיט א קינד וואס גייט נישט אין בית הכסא אין חדר?..... קעב
תתרי י	ווי אזוי געבט מען חשק פאר א קינד צו בענטשן און דאווענען?..... קעד
תתריא יא	וועלכע קאפ צודעק איז די מערסטע אויסגעהאלטן פאר א פרוי?..... קעז
תתריב יב	ווי אזוי קען איך זיך צוריק אויפפרישן אזוי ווי אמאל?..... קעט
תתריג יג	מעג איך אביסל צופוצן די בארד?..... קפג
תתריד יד	וויפיל דארף מען רעדן פון יום המיתה?..... קפה
תתרטו טו	ווי אזוי קען איך באקומען מער זעלבסט זיכערקייט?..... קפז
תתרטז טז	ווי אזוי קען איך צוריקצאלן פארן רבי'ן?..... קצ
תתריז יז	האט דער רבי גערעדט פון הפצה?..... קצב
תתריח יח	וועלכע מוסר ספרים איז גוט פאר פרויען?..... קצד
תתריט יט	וואס טו איך אז מיין מאן איז נאר פארנומען צו הערן גייעס?..... קצו

תתרכ כ	קענען מיר נישט ווערן ווי די גרויסע צדיקים?..... קצט
תתרכא כא	ווי אזוי קען מען ענטפערן שווערע שאלות פון בחורים?..... רג
תתרכב כב	ווי אזוי קען איך אכטונג געבן אויף צניעות ביים געבן צו עסן פארן קינד?..... רה
תתרכג כג	וואס טו איך אז מיין ווייב שלאפט דעם גאנצן שבת?..... רז
תתרכד כד	וואס טו איך מען זאל מיר נישט אראפקוקן אז איך נעם מעדעצין?..... רט
תתרכה כה	ווי אזוי איז מען מחנך גאר יונגע קינדער?..... ריב
תתרכו כו	ווי אזוי איז מען מקרב די ווייב און קינדער צום הייליגן רבי'ן?..... רטז
תתרכז כז	וועלכע סארט חתן זאל איך זוכן פאר מיין טאכטער?..... ריט
תתרכח כח	ווי אזוי ברענגט מען צוריק די קינדער נאך די איבערלעבענישן פון קאראנע? ... רכב
תתרכט כט	פארנוואס העלפט מיר נישט די תורה און תפלה?..... רכו
תתרל ל	וואס טו איך אז מיין מאן וויל מיר נישט געבן קיין געלט?..... רל
תתרלא לא	ווי אזוי רעדט מען צו קינדער איבערן דריטן בית המקדש?..... רלג
תתרלב לב	זאל איך גיין זיך אונטערזוכן אויב איך האב די קאראנע ווירוס?..... רלח
תתרלג לג	ווי אזוי קען איך ארויסנעמען מיין ווייב פון א שלעכטע גיסטע?..... רמא
תתרלד לד	וואס טו איך אז מיין טאכטער וויל נאר זיך אנטון שוין?..... רמד
תתרלה לה	זאלן מיידלעך אנטון טייערע קליידער ביי א חתנה?..... רמו
תתרלו לו	וועל איך שוין קיינמאל נישט האבן קיין זעלבסט זיכערקייט?..... רנא
תתרלז לז	ווי אזוי קען איך זיך טרייסטן אויף די בחורי'שע יארן וואס זענען פארפאלן?..... רנה
תתרלח לח	זאל איך ענדיגן נאכאמאל ש"ס, אדער איבערגיין יעדע מסכתא הונדערט און איין קמאל?..... רסא
תתרלט לט	פארנוואס האב איך פלוצלונג פארלוירן דעם געפיל צום רבי'ן?..... רסג
תתרמ מ	זאל איך ווייטער לערנען ספרי חב"ד, אדער ענדערש ברסלב'ע ספרים?..... רסז
תתרמא מא	מעג איך קויפן אן איינטריט קארטל צום סיום מיט מעשר געלט?..... ערב
תתרמב מב	ווי אזוי קען איך מאכן מיין מאן קער אינטערעסירט אין מיר?..... רעג
תתרמג מג	וויפיל דארף איך האבן מיט מיינע עלטערן נאך די חתנה?..... רעז
תתרמד מד	ווי נעמט מען פלח צו די לחץ פון די הייליגע טעג?..... רעה
תתרמה מה	מיין ווייב ליידט שרעקליכע ישורים, ווי אזוי קענען מיר זיך דערהאלטן?..... רפב
תתרמו מו	קען מען יוצא זיין למוד הלכה מיטן לערנען קיצור שלחן ערוך?..... רפו
תתרמז מז	וואס טו איך אז מיין מאן געטרויעט מיר נישט?..... רפח
תתרמח מח	ווי אזוי קען איך אויפקלערן מיינע חברים נישט צו זיין מחצפים?..... רצא
תתרמט מט	איך געב איבער די למודים פאר מיינע תלמידים..... רצג

תתרגנ נ	מעג מען שיקן א חתן-כלה בילד?	רצו
תתרגנ נא	אז איך בין נישט צוגיעות'דיג, איז מיין דאווענען שוין גארנישט ווערד?	רצט
תתרגנ נב	ווי אזוי איז די ריכטיגע וועג צו שווימען בצניעות?	דש
תתרגנ נג	וואס טוט מען ווען די ווייב געבט אויס אסאך געלט און רשות?	שו
תתרגנ נד	זאל איך נאכגעבן פאר מיין מאן וואס וויל האבן א קאמפיוטער אין שטוב?	שי
תתרגנ נה	א פארנומענע פרוי זאל ענדערש דאווענען אדער איז גענוג די ברכות מיט תהלים? שיג	
תתרגנ נו	מעג מען אונטערשניידן די פאות וואס וואקסן לאנג?	שטו
תתרגנ נז	האט דער רבי געלאזט זיינע מענטשן זיין קלמדים?	שיט
תתרגנ נח	מעג מען בעטן שבת אויף פרנסה?	שכב
תתרגנ נט	מעג איך אוועקגעבן האלב פון מיין געלט צו דרוקן ספרים?	שכה
תתרגנ ס	פארנוואס האב איך אנגעהויבן מער פאלן נאכן טרעפן מיין שדוך?	שכט
תתרגנ סא	ווי אזוי קען איך זיין רואיג אז איך וועל נישט פאלן נאך די חתונה?	שלב
תתרגנ סב	ווי אזוי קען מען צערייסן דעם הייליגן גליון?	שלט
תתרגנ סג	איז אמת אז ווער עס קומט נישט אויף אומאן גלייבט נישט אין באשעפער? ..	שמט
תתרגנ סד	ווי אזוי זעט מען זיך ארויס פון פחדים און חשדות?	שנב
תתרגנ סה	זאל איך רעדן מיט מיין כלה?	שנו
תתרגנ סו	זאל איך צוריק גיין לערנען מיט מיין חברותא בעיון?	שנח
תתרגנ סז	דארף איך אויסזאגן ביי א שדוך אז איך האב פחדים?	שכב
תתרגנ סח	מעג מען האבן א סמארטפאון פאר די ארבעט?	שכה
תתרגנ סט	ווי אזוי זע איך זיך ארויס פון ביטערע עבירות?	שסה
תתרגנ ע	מיינע עלטערן גייען זיך גט'ן, ווי אזוי בין איך זיך מחזק?	שעב
תתרגנ עא	ווי אזוי קען איך מאכן מיין ווייב מער אינטערעסירט אין מיר?	שעד
תתרגנ עב	וואס האט די חסידי'שע זאכן און די קבלה זאכן מיט מיר?	שעו
תתרגנ עג	איך ווער זייער איבערגעשטערענגט פון לערנען אזויפיל, וואס קען איך טון?	שפב
תתרגנ עד	קען איך מאכן א גליון פונעם ספר "זאת התורה"?	שפד
תתרגנ עה	וואס זאל איך רעדן מיט מיינע תלמידים אין חודש אלול?	שפה
תתרגנ עו	ווי אזוי פאררעכט מען די עבירות וואס מען האט פוגם געווען?	שפט
תתרגנ עז	וואס טו איך אז מיין ווייב האט נישט ליב ברכסלב?	שצז
תתרגנ עח	אויב אלעס טוט נאר דער אייבערשטער, ווי אזוי קענען מיר זיך בכלל באהיטן? ..	תב
תתרגנ עט	ווי אזוי קען איך דרוקן חדושי תורה?	תח
תתרגנ פ	זאל מען גיין מיט א גארטל?	תיא

תתּרפּא פּא	קָמַעג אײַך רַעדן מײַט אײַנעם וואס לאַכט אָפּ פון הײלִיגן רַבִּי'ן?..... תיד
תתּרפּב פּב	ווי אַזוי געבט מען זײַך אַן עצה מײַט נסיונות אין די ביזנעס?..... תיז
תתּרפּג פּג	וואס טוט מען ווען דאס קינד האלט נישט ביים פאלקן?..... תיח
תתּרפּד פּד	פארוואס גיסט מען אראפ וואסער פארן טרינקען?..... תכא
תתּרפּה פּה	וואס טו אײַך ווען מײַן משפּחה רודפֿ'ט מײַך וועגן אומאן?..... תכג
תתּרפּו פּו	אויב רעדט מען לשון הרע, פארלירט מען אלע זכותים?..... תכז
תתּרפּז פּז	זאל אײַך טוישן די רבֿישע לבוש פון מײַן משפּחה?..... תל
תתּרפּח פּח	ווי אַזוי העלף אײַך מײַן קינד נישט צו ווערן אין פּעס?..... תלב
תתּרפּט פּט	ווי אַזוי קען אײַך באקומען אַ חתן אַ תלמיד הישיבה?..... תלד
תתּרצ ז	קָמַעג אײַך טראָגן מײַנע קינדער צו מײַנע עלטערן וואס היטן נישט אידישקייט?... תלז
תתּרצא צא	ווי אַזוי קען אײַך זײַך אויסקומען מײַט מײַן יונגערע שוועסטער?..... תמו
תתּרצב צב	אײַך קען זײַך נישט היטן די אויגן, זאל אײַך ענדערש נישט גיין אין מקוה?..... תמוג
תתּרצג צג	ווי אַזוי הייב אײַך זײַך אויף נאכן דורכפאלן אין ביטערע עבירות?..... תמד
תתּרצד צד	ווי אַזוי נוצט מען אויס די עשרת ימי תשובה אויפן ריכטיגן אופן?..... תמז
תתּרצה צה	קען מען יוצא זיין הפצה מיטן געבן געלט דערפאר?..... תמוט
תתּרצו צו	ווי אַזוי פֿירט מען זײַך אינדערהיים?..... תנא
תתּרצז צז	ווי אַזוי ווערט מען אַן ערליכער איד?..... תנה
תתּרצח צח	ווען דארף מען טוישן צו די בִּרְסָלִבֿ'ער מנהגים?..... תנה
תתּרצט צט	ווי אַזוי איז מען מעביר סדרה ווען די פֿרשיות זענען נישט מסודר געהעריג?.... תס
תתש ק	ווי אַזוי קען אײַך טרעפֿן אַ שדוך און אַרויסגיין פון חובות?..... תסב
תתשא קא	ווי אַזוי געבט מען זײַך אָפּ מײַט אַ יתום אין קלאס?..... תסו
תתשב קב	ווי אַזוי קען אײַך אָמט'דיג אינגאנצן תשובה טון?..... תסט

תתקסד

ווי אזוי קען זיך א מלמד שטארקן אין שמירת הזמנים?

שאלה:

לקבול דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר די געוואלדיגע בריוו וואס איך האב באקומען, ווי אזוי מען שטעלט אנוועק א תלמוד תורה און ווי אזוי מען דארף מחנך זיין די קינדער.

יעצט וויל איך בעטן חזוק אויף שמירת הזמנים, איך בין בטבע א פארשולעפטער, אבער דער ראש ישיבה שליט"א דערמאנט פסדר ביי די שעורים איבער די וויכטיגקייט אז א מלמד זאל זיין צייטליך. יעצט האט מען שוין געעפנט ברונד'ה' די חדרים דא אין ארץ ישראל, און איך וויל זיך זייער שטארקן צו זיין צייטליך, איך דארף אבער חזוק און עצות אויף דעם, ווייל דאס איז קעגן מיין נאטור.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נשא ב', ט' סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבול ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיין א מלמד איז פון איין זייט זייער א גרויסע זאך, עס איז פון די חשוב'סטע זאכן אויבן אין הימל, אבער פון די אנדערע זייט איז דאס א גרויסע אחריות; אויב מען טוט נישט

די ארבעט אזוי ווי עס דארף צו זיין, מען איז נישט צייטליך, מען קומט שפעט אדער מען גייט ארויס פון פתח און מען לאזט די קינדער אויף הפקר - איז דאס א גרויסע עבירה, אזוי ווי דער רמב"ם שרייבט (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה, הלכה ד): "מלמד תינוקות שהוא מניח את התינוקות ויוצא", א מלמד פון קינדער וואס גייט ארויס פון פתח און לאזט איבער די קינדער, "או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהן", אדער ער טוט מיט די קינדער אנדערע זאכן, "או שהוא מתרשל בתלמודן", אדער ער לערנט נישט מיט זיי - איז ער אינעם כולל פון: "ארור עושה מלאכת ה' רמיה" (ירמיה מח, י').

א מלמד מוז זיין צייטליך; אז דו קענסט נישט האלטן קיין זמנים זאלסטו זיך אפזאגן פון מלמדות. אזוי ווי דער רבי האט אמאל געפרעגט איינער פון די תלמידים וואס איז געווען א מלמד (שיחות הר"ן, סימן רמ): "וויפיל פארדינסטו א וואך שבת לימוד? צעטייל דיין געלט אויפן טאג און אויפן שעה, וויפיל קומט דיר אויס צו מאכן א מינוט? ממש קליין געלט, קומט אויס אז דו קענסט פארלירן די וועלט און יענע וועלט פאר בלוזי אפאר דאלער, ווייל ווען מען גנב'עט געלט פון א צווייטן קען מען דאס באצאלן און יענער קען דאס מוחל זיין, אבער ווען מען איז מבטל תורה פון קינדער קען מען דאס נישט באצאלן און מען קען דאס נישט מוחל זיין".

נישטא קיין חזוק פאר דעם, די חזוק איז: "אדער קומסטו צייטליך, און אז דו קענסט נישט זיין צייטליך זאלסטו זיך זוכן א צווייטע פרנסה"; א מלמד דארף וויסן אז זיין

פרנסה איז נישט אבי א פרנסה, ער ארבעט פארן אייבערשטן, ער זיצט מיט נשמות פונעם אייבערשטן. דער אייבערשטער בייכול איז אין כּתה און הערט ווי ער לערנט מיט די קינדער, ער ווארט צו זען ווי דער מלמד רעדט צו די קינדער פון אמונה און פון יראת שמים.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איז געווען יארן לאנג א מלמד פאר קינדער, די תלמידים זיינע דערציילן אז ווען זיי האבן געלערנט ביי מוהרא"ש האבן די קינדער געשפירט ווי דער אייבערשטער איז אין כּתה, מען איז געזיצן מיט א שטארקע דרך ארץ, מען האט ממש געשפירט דעם אייבערשטן; מוהרא"ש האט אזוי שטארק אריינגעברענגט אמונה אין די קינדער, מען האט געלערנט און געדאווענט אויפן קול אזוי ווי ווען א גאסט וואלט ווען אריינגעקומען און מען וויל אים ווייזן ווי שיין מען דאווענט און מען לערנט; מען האט געשפירט ווי דער אייבערשטער איז דא.

א איד דערציילט (עין ספר פרנסה טובה שיחות והתחזקות, סימן מא) אז ער האט געדארפט אמאל א טובה פון מוהרא"ש איז ער געגאנגען צו די תלמוד תורה וואו מוהרא"ש איז געווען איינגעשטעלט, ער איז אנגעקומען ווען מוהרא"ש האט געהאלטן אינמיטן פארלערנען חומש פרשת ויצא, מען האט געהאלטן ביי דעם פסוק (בראשית כה, מז): "וַיִּקֶן יַעֲקֹב מִעֶקֶב מִשְׁנָתוֹ", איז דער איד געבליבן שטיין אינדרויסן פון כּתה, ער האט אריינגעקוקט און זיך צוגעהערט ווי אזוי מוהרא"ש לערנט פאר דעם פסוק פאר די קינדער: "וַיִּקֶן יַעֲקֹב מִעֶקֶב", יעקב האט

זיך אויפגעוועקט, "משנתו", פון זיין שלאף, "ויאמר", און ער האט געזאגט "אכן", עס איז אמת, "יש ה'", דער אייבערשטער איז דא - און מוהרא"ש האט געוויזן מיט די פינגער אויף די פתח - "במקום הזה", אויף דעם ארט, "ואנכי", און איך - און מוהרא"ש האט געוויזן אויף זיך - "לא ידעתי", האב נישט געוואוסט. מוהרא"ש האט דאס איבער גע'חזר'ט עטליכע מאל; דער איד האט דערציילט אז ער האט ממש געשפירט ווי ער געפינט זיך אין 'גן עדן', ער האט געהאט אזא התעוררות פון דעם, ער האט געשפירט ווי דער פסוק מיינט אים אליין, ווי ער וועקט זיך אויף און טראכט צו זיך: 'איך האב נישט געכאפט אז דער אייבערשטער איז דא, נעבן מיר, איך קען דאך רעדן צו אים; אלע קינדער האבן געשפירט ווי דער אייבערשטער איז דא.

א מלמד דארף אריינלייגן אין די קינדער יראת שמים, זיי פארציילן מעשיות פון צדיקים; ווען קינדער הערן מעשיות פון צדיקים פלאקערט עס אויף זייער הארץ צו וועלן זיין ערליכע אידן, זיי הויבן אן מקנא זיין די צדיקים, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רמח): "ידע, שפפורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד", זאלסט וויסן - זאגט דער רבי - אז דערציילן מעשיות פון צדיקים איז זייער א גרויסע זאך, "כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד", ווייל ווען מען הערט א מעשה פון א צדיק ווערט מען אויפגעפלאמט און מען באקומט א מורא'דיגע חשק צו

ווערן אן ערליכער איד; דורךדעם וואס מען זעט ווי דער צדיק האט זוכה געווען און ער איז בייגעשטאנען אלע זיינע נסיונות וויל מען אויך ווערן א צדיק, בפרט קינדער ווען זיי הערן מעשיות פון צדיקים ווערן זיי זייער גתעוור דורך דעם.

עס איז באוויסט דער סיפור אז דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו האט אמאל געפרעגט דעם מלמד פון זיינע קינדער צי ער לערנט מוסר מיט זיי, האט דער מלמד אים געזאגט: "יא"; האט ער אים געפרעגט: "וואס פאר א מוסר ספרים לערנסטו מיט זיי?" זאגט ער: "חובות הלבבות", האט אים דער הייליגער צאנזער רב געזאגט: "נישט דאס מיין איך מוסר, איך פרעג צי דו לערנסט 'מוסר', צי דו פארציילסט זיי מעשיות פון הייליגן רבי ר' אלימלך פון ליזענסק זכותו יגן עלינו און זיין ברודער דער הייליגער רבי ר' זושא זכותו יגן עלינו"; ווייל מעשיות פון צדיקים דאס פייערט אויף דאס הארץ צו וועלן זיין אן ערליכער איד.

אז דו וועסט האלטן די זמנים, דו וועסט זיין צייטליך און בשעת דו ביסט מיט די קינדער וועסטו אויסנוצן די צייט אריין צו לייגן אין זיי נאך תורה און נאך יראת שמים - וועסטו זוכה זיין צו גרויסע זכותים, אזוי ווי עס שטייט: "ומצדיקי הרבים פוכבים לעולם ועד" (דניאל יב, ג), וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן אויף דעם (בבא בתרא חז"ל): "אלו מלמדי תינוקות", די וואס לערנען תורה מיט אידישע קינדער זענען צוגעגליכן צו די שטערנס וואס באלייכטן און באשיינען די וועלט; אזוי ווי מען קען נישט ציילן די שטערנס פון די

וועלט אזוי קען מען נישט ציילן וויפיל זכותים דער וואס
לערנט תורה מיט תלמידים קויפט זיך איין.

תתקסה

וואס איז יא די ריכטיגע וועג צו לערנען מיט חתנים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע חזוק וואס איך באקום פון
איך, דער אייבערשטער זאל איך באצאלן בבל בבלים.

איך האב געהערט א שעור ווי איר רעדט זייער שארף קעגן די חתן
מדריכים. איך האב געהאט א שטארקע חשק צו ווערן א חתן מדריך,
אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א געבן א שעור פאר חתן מדריכים,
און אויסלערנען וואס איז יא די ריכטיגע וועג ווי אזוי צו לערנען מיט חתנים?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נשא ב', ט' סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען מוה"רא"ש האט מיר געבעטן איך זאל לערנען מיט חתנים

- זיי אנגרייטן פארן לעבן, האב איך געפרעגט מוה"רא"ש:

"איך דארף דאך האבן הדרבה צו וויסן וואס צו לערנען מיט

זי", האט מוהרא"ש מיר געזאגט: "איך געב דיר תהדרבה, זאלסט לערנען מיט חתנים וואס שטייט אין שלחן ערוך און חס ושלום צולייגן אדער אראפנעמען פון דעם".

דאס זעלבע איז ביי דיר; אז דו ווילסט לערנען מיט חתנים - זיי אנגרייטן פארן לעבן זאלסטו מיט זיי לערנען וואס שטייט אין שלחן ערוך און חס ושלום צולייגן אדער אראפנעמען פון דעם, ווייל אז מען נעמט אראפ פון שלחן ערוך אדער מען לייגט צו - איז דאס גורם אז מען זאל אפלאזן די וועג פון די תורה.

זאלסט נישט לערנען מיט זיי קיין חומרות ופרישות ווייל דאס איז גורם אז מען זאל אלעס אפלאזן השם ישמרינו; דער הייליגער ווילנער גאון זכותו יגן עלינו זאגט: "אז מען לייגט צו צום שלחן ערוך ווערט מען א פורק עול; דער אייבערשטער האט אונז געגעבן תרי"ג מצות, איינמאל מען לייגט צו נאך איין זאך, ווערט פון תרי"ג מצות תרי"ד - תריד, דאס איז מרוקז אינעם פסוק וואס שטייט (בראשית כז, מ): 'והיה כאשר תריד' - ופרקת עול', אז מען לייגט צו ווערט מען א פורק עול".

ליידער זענען דא חתנים מדריכים וואס לערנען מיט חתנים פאלשע לימודים, מען לערנט אויס עבודות און פרישות וכו' וכו'; דאס איז גורם אז אינגעלייט זאלן זיך צעטיילן, עס ווערן פון דעם גיטין, און נאכדעם פאלט מען אראפ אין עבירות רחמנא לצלן. אז דו ווילסט לערנען מיט חתנים זאלסטו לערנען מיט זיי די וועג פון די תורה, זאלסט גארנישט צולייגן צום שלחן ערוך, ווייל ביים רבי'ן איז געווען

נאר וואס דער שִׁלְחָן עָרוֹךְ זאגט, און ווער עס לייגט צו צום שִׁלְחָן עָרוֹךְ, ער וויל זיין פֿרוּמער פון די תּוֹרָה - איז אזוי ווי דער נָחֵשׁ הַקְּדָמוֹנִי, וואס קדם לייגט מען צו צום צווי וואס דער אייבערשטער האט געזאגט (בראשית ג, ג): "לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ", דער אייבערשטער האט געזאגט מען זאל נישט עסן, און דער נָחֵשׁ הָאֵם געשטעלט א פנים ווי א 'פֿרוּמער' און צוגעלייגט: 'לֹא תִגְעוּ בּוֹ', און דערנאך אַראָפּגעווארפן אַדָם וְחַוָּה, וואס פון דעם איז ארויסגעקומען אלע שְׁלֵעֲכָטִים.

וואס דארף מען מער ווי זיין א פשוט'ער איד? עס איז דאך אזוי גוט אז מען לעבט מיטן אייבערשטן, מען לעבט מיט די תּוֹרָה; דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קנר): "אִיךְ בֵּין צוּגֶעקוּמֶען צו אַלֶּע מֵיִנֶע מַדְרִיגוֹת נָאָר ווייל אִיךְ הָאָב זיך געפירט בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

תתקסו

ווי אזוי לעשט מען אן עין הרע?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אִיךְ הָאָב א חֲבֵר'טע וואס גייט אדורך א שווערע צייט, איינער וואס לעשט עין הרע'ס האט איר געזאגט אז עס איז דא אויף איר אן עין

הָרַע וְוַאס האַלט פֿסדר אין איין צוריק קומען, איינער איז איר מקנא.
האט דער ראש ישיבה שליט"א אן עצה אויף דעם?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נשא ב', ט' סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחי'

אויף האב ערהאלטן אייער בריוו.

די בעסטע עצה געראטעוועט צו ווערן פון עין הרע איז אז
יעדן אינדערפרי נאכן זאגן ברכות השחר, ווען מען זאגט
דעם "יהי רצון", זאל מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן
אויף יעדע פרט וואס מען רעכנט אויס אינעם יהי רצון:
"שתצילני היום ובכל יום מעי פנים ומעזות פנים, מאדם
רע, מיצר רע, מחבר רע, ומשכן רע, ומפגע רע, מעין הרע,
מקשון הרע" - און אזוי ווייטער.

מוהרא"ש זאגט (סידור עת רצון, ב"י די יהי רצון): ווען מענטשן
וואלטן ווען געוואוסט דאס גרויסקייט פון די
תפלה וואלט מען דאס געזאגט מיט גרויס פונה; מען וואלט
דאס געזאגט שטייט, מיט א געבעט צום אייבערשטן ער זאל
אפהיטן פון די אלע שלעכטע זאכן וואס ווערן אויסגערעכנט
אינעם יהי רצון, דעמאלט וועט מען ווערן אפגעהיטן פון עין
הרע און פון אלע פראבלעמען, ווייל תפלה העלפט און טוט
מער אויף ווי יעדע אנדערע זאך אויף די וועלט; גישטא
נאך אזא זיכערע עצה און סגלה ווי בעטן דעם אייבערשטן.

מוֹהֲרָא"ש בִּרְעֻנְגֻט נֶאֱדָר אַן עֵצָה פֿאַר עֵין הָרַע (שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת
בִּרְסָלָב, חֶלֶק א', מִכְתָּב ק"ב) אַ גִּרְיִנְגֶּע עֵצָה פֿטוֹר צו
ווערן פֿון עֵין הָרַע; אַז יֵעֲרֵן אֵינְדֶּער־פֿרי ווען מֶען שְׂטִיט
אױף זאל מֶען אױסגִּיסן זאלן אױפֿן שְׂוועל פֿונעם טיר (דער
עֶרשְׂטער טיר אַרײַן צו קומען פֿון גאס), דאס איז אַ סגֻלָּה
אַז קײן שום שְׂלעכטס זאל נישט פֿאַסירן צום מַעֲנִטֶשׁ.

דער עקֶר זאלט איר אַכטונג געבן נישט צו דערצײלן די
הַצְלָחָה וואס איר האט פֿאַר אַנְדֶּערע און זיך נישט
ארויסשטעלן פֿאַר אַנְדֶּערע וכו', ווייל חֲכָמִינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָּה
זאָגן (בָּבָא מֵצִיעָא מ"ב): "אין הַבִּרְכָּה מְצוּיָה אֱלֹא בְּדָבָר הַסְּמוּי
מִן הָעֵין", די בִּרְכָּה געפֿינט זיך אין אַ פֿלאץ וואס מֶען זעט
נישט און מֶען ווײַסט נישט; ווי מֶער מֶען ווײַסט נישט און
מֶען רעדט נישט - איז דא הַצְלָחָה.

דער אײַבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האָבן הַצְלָחָה אין
אַלע ענינים.

תתקסז

וועט טעראפי מיר העלפן אדער נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אריבער זייער א שווערע צייט אלס קינד, מיר האבן נישט געהאט קיין נארמאלע שטוב, איך האב זיך געוואלגערט דא און דארט, געווארפן פון איין פלאץ צום צווייטן, ביז ביי די זיבעצן יאר האט מיר א משפחה אריינגענומען, און ביי די צוואנציג האב איך זוכה געווען חתונה צו האבן ברוך השם.

יעצט האלט איך שוין צוואנציג יאר נאך די חתונה, אבער איך בין נאכאלץ קראנק פון אלס קינד, איך בין פול מיט פחדים, דעפרעסיע, אומזיכערקייט, און איך קען זיך נישט אן עצה געבן אין לעבן - אין יעדן הינזיכט. איך האב ברוך השם א גוטע ווייב מיט ליכטיגע קינדער און א נארמאלע פרנסה, אבער מיין גייסט איז ממש צעשניטן און צעבראכן, אזוי ווייט אז איך קען פשוט זיך נישט גיין איינקויפן זאכן וואס איך דארף האבן, א הוט, שיד, וכדומה, ווייל איך קען נישט מאכן קיין שום באשלוס אין לעבן, איך האב נישט קיין טראפ זעלבסטזיכערקייט.

איך בין שוין געווען ביי צענדליגער טעראפיסטן און דאקטוירים, שוין גערעדט הונדערטער שעות צו די טעראפיסטן און שוין גענומען אסאך סארט מעדעצין. איך בין זיכער אז דאס אלעס האט מיר עפעס געהאלפן, אבער דערווייל האלט עס נאכאלץ ביים אלטן.

איך ווייס אז איר האלט נישט פון קיין טעראפיסטן, אבער למעשה שטייט דאך אז דער אייבערשטער האט געגעבן רשות פאר א דאקטער אויסצוהיילן, און דערפאר בין איך זייער צעמישט; זאל איך נישט גיין צו

זיי - בין איך דאך אויף גרויסע צרות, זאל איך יא גיין - זע איך דאך
אָבער אז איך ווער נישט געהאלפן.

איך דארף א גרויסע ישועה אין לעבן, און איך האף אז דער ראש
ישיבה שליט"א וועט מיר קענען העלפן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בהעלותך, ט"ו סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוצה ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מיש נישט אויס די יוצרות; דאקטוירים איז איין זאך און
טעראפי איז א צווייטע זאך. אז מען שפירט זיך נישט
גוט פיזיש אדער גייסטיש דארף מען גיין צום דאקטער און
נעמען רפואות; אנדערש איז טעראפי, דאס איז ארויסגעווארפן
צייט, אזוי ווי דו זאגסט אליין אין דיין בריוו אז דו האסט
שוין פרובירט טעראפי און עס העלפט נישט, עס האלט
נאכאלץ ביים אלטן.

אנשטאט זיצן מיט א בשר ודם וואס קען זיך אליין נישט
העלפן און זיכער אז ער קען דיר נישט העלפן
- נעם ענדערש די עצה פון רבי'ן, די עצה פון התבודדות;
דערצייל פארן אייבערשטן אלעס וואס דו ווילסט דערציילן
פארן טעראפיסט, דערצייל פארן אייבערשטן אלע דיניע

שׂווער־קייטן, אלעס וואס איז אריבער אויף דיר; אזוי זאלסטו טון - נישט איינקמאל און נישט צוויי מאל, נאר יעדן טאג זאלסטו מיט אים שמועסן ביז ער וועט רחמנות האבן אויף דיר און דו וועסט ארויסקריכן פון אלע פראבלעמען.

שטעל זיך פאר דו וואלסט גענומען די צייט פון זיצן מיט טעראפיסטן און אין די צייט וואלסטו גערעדט צום אייבערשטן, וואלסטו שוין פון לאנג אויסגעהיילט געווארן. דו וואלסט געהאט וואס מיט צו געמען אויף יענע וועלט; ווייל נאר דאס געמט מען מיט אויף יענע וועלט. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנא דבי אליהו רבה, פרק טו): "לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם המלוים אותו עד שיגיע לבית עולמו", ווען א מענטש רעדט אסאך צום אייבערשטן און ער שמועסט אסאך צום אייבערשטן, דאס באגלייט אים צו זיין אייביגע דו.

פאלג דעם רבי'ן, גיי אין א שטילע פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און שמועס זיך אים דיין צעבראכן הארץ צום אייבערשטן. אין אנהויב וועט דיר עס זיין שווער, ווייל דער סמ"ך מ"ם ציטערט זייער פון התבודדות ותפלה, ער וועט דיר מאכן שפירן ווי קיינער הערט דיר נישט אים. אזוי ווי דער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות מעשה י', מבשרגור ועני) דער רוצח האט געזאגט פארן בת קישר: "אויב דו געבסט איין שריי, וועל איך דיר דערווערן און הרג'ענען"; דער רוצח - דאס איז דער סמ"ך מ"ם, ער האט מורא פון דאס געשריי וואס א מענטש שרייט צום אייבערשטן; ווייל מיט איין שריי

וואס מען זייעט צום אייבערשטן - ווערט ער אויס, מיט דעם ווערט מען געראטעוועט פון אלעם שלעכטס.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

תתקסח

איז נאך דא א וועג פאר מיר צו האבן א זיס לעבן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

לעצטנס האב איך אנגעהויבן הערן אייערע שיעורים און די חזק יומי, עס איז מיר זייער מחזק.

איין זאך שטערט מיר אבער זייער שטארק, אז איר רעדט זייער שטארק קעגן פגם הברית, בשעת וואס איך בין טיף איינגעטונקען אין דעם שוין פון די ניין יאר און עס ווערט נאר ערגער און ערגער, כמעט יעדן צווייטן טאג פאל איך נאכאמאל אדורך.

ביי אייערע שיעורים הער איך אז מען דערלייגט די שדוך צוליב די עבירה, מען ווערט משוגע, און אזוי ווייטער; דאס צעברעכט מיר זייער שטארק. איך בין שוין היינט כמעט אכצן יאר, מיינט דאס אז איך גיי שוין האבן א ביטערע לעבן? איז נאך דא עפעס צו טון דאס צו פאררעכטן און פון יעצט ארויסקריכן דערפון?

איך וויל נאך יא האבן א זיסע גוטע לעבן, איז נאך דא א וועג פאר מיר?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהעלותך, ט"ז סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז די עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה איז זייער א הארבע עבירה, עד כדי כך אז חכמינו זכרונם לברכה זאגן (נדה יג:): "כל המוציא שכתב זרע לבטלה חייב מיתה", דער וואס זינדיגט אין פגם הברית, ער איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן - איז חייב מיתה. נאך זאגן חז"ל (שם): "כאילו שופך דמים", עס איז אזוי ווי איינער איז עובר אויף רציחה און שפיכות דמים. אזוי אויך: "כאילו עובר עבודת כוכבים", עס איז אזוי ווי איינער דינט עבודה זרה רחמנא לצלן.

ווער עס זינדיגט אין די עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן ווערט אוועק געריסן פונעם אייבערשטן. דער הייליגער זחר זאגט (נתי ריט:): "לית לך חובא בעלמא דלא אית ליה תשובה", עס איז נישטא אן עבירה וואס עס העלפט נישט דערויף תשובה, "בר מהאי", אויסער ווען א מענטש איז פונם בברית, אויף דעם העלפט נישט תשובה, "ולית לך חייביא דלא חמאן אפי שבינתא", עס איז נישטא קיין זינדיגער מענטש וואס וועט נישט זוכה זיין צו זען דעם אייבערשטן, "בר מהאי", נאר ווער עס זינדיגט אין פגם הברית; די עבירה פון פגם הברית איז אזוי

הארב, ווייל פון יעדע טפה וואס דער מענטש איז מוציא
לבושלה קען ווערן א קינד, איז עס אזוי ווי דער מענטש
הרג'עט זיינע קינדער. דאס איז ווען א מענטש זינדיגט איין
מאל וכו', כל שכן אויב א מענטש זינדיגט אסאך מאל,
ווערט ער דערווייטערט פונעם אייבערשטן; אזוי זאגט דער
הייליגער זחר.

אבער וויסן זאלסטו אז דער אייבערשטער האט רחמנות
געהאט אויף אונזער דור און אראפגעשיקט דעם
הייליגן רבינ'ס נשמה אויף די וועלט, וואס ער הייבט אויף
אלע נשמות וואס מוששען זיך און זענען געפאלן אין די
עבירה, דער רבי הייבט אויף די אלע נשמות און מיט זיינע
זיסע עצות ברענגט ער זיי אלע צוריק צום אייבערשטן.

די עבירה פון פגם הברית איז טאקע זייער גרויס אבער
דער רבי איז נאך גרעסער; דער רבי איז אזוי גרויס,
ער ברענגט אלע צוריק צום אייבערשטן, ער איז מגלה פאר
אלעמען אז עס העלפט יא תשובה. אזוי ווי דער רבי זאגט
(שיחות הר"ן, סימן עא): "קיינער פארשטייט נישט פשט אין דעם
זחר, נאר איד; איד זאג אז עס העלפט יא תשובה, אפילו
איינער וואס האט אסאך געזינדיגט".

די ערשטע זאך זאלסטו זיך מקבל זיין צו זאגן יעדן טאג
דעם "תקון הכללי"; די צען קאפיטלעך תהלים וואס
דער הייליגער רבי האט מתקן געווען [קאפיטל טז, לב, מא,
מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ]. דער רבי זאגט (חיי מוה"ר, סימן

רבה) ווער עס זאגט די צען קאפיטלעך תהלים דארף שוין גארנישט זארגן; נאך זאגט דער רבי (שיחות הר"ן, סימן קמא): "אסאך צדיקים האבן געוואלט אראפברענגען דעם תקון, אבער זיי האבן עס נישט געקענט משיג זיין, א טייל זענען אנוועק פון די וועלט פאר זיי האבן בכלל געקענט דערגיין דעם תקון, און א טייל צדיקים האבן יא אנגעהויבן משיג צו זיין דעם תקון אבער זיי זענען נפטר געווארן אינמיטן, מיר האט דער אייבערשטער געהאלפן אז איך האב געקענט דערגיין דעם תקון"; זאלסטו יעדן טאג זאגן די תקון הכללי.

צווייטנס, מאך זיך א שטור אין משניות, לערן איין פרק נאכן צווייטן; אין אנהויב וועסטו נישט פארשטיין וואס דו לערנסט ווייל פון אזויפיל מאל זינדיגן אין די עקלדיגע עבירה פון פנים הברית פארלירט מען דעם מח. אזוי ווי דער זחר הקדוש זאגט (עין פרשת משפטים, קיז; לקוטי מוה"ר חלק א', סימן לו): "סלוקא דיסודא עד אבא ואבא", אז מען איז פונם בברית - מען איז פונם ביסוד, גייט דער פנים ביזן מח; מען פארלירט דעם ב"ח פון זיך קענען קאנצעטרירן, מען ווערט א פאר'חלומ'טער, מען ווערט א צעמישטער, דער קאפ פליט מיט שווינגט מחשבות; זאלסטו לערנען אויפן סדר דרך הלימוד פון רבי'ן, דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "אין צריכין בלמוד, רק האמירה לבר; לומר הדברים בסדר, וממילא יבין", מען דארף נישט פארשטיין ווען מען לערנט, מען דארף נאר זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה און צום סוף וועט מען פארשטיין.

אין אנהויב וועסטו נישט האבן אזא געשמאק אין דעם אפער אז דו וועסט דאס טון מיט עקשנות, דו וועסט לערנען משניות אפילו דו פארשטייט נישט וואס דו לערנסט, דו וועסט זאגן פרקים משניות יעדן טאג, וועט דאס דייך ארויסנעמען פון דיין בלאטע. אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד, שגלברו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום, רחמנא לצלן", אפילו מענטשן וואס זענען ווייט פון קדשה - מען פאלט אין עבירות רחמנא לצלן, מען ליגט אין שאול תחתית רחמנא לצלן, "אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום", דאך איז די תורה אזוי שטארק, די תורה קען ארויסציען אפילו אזא איינעם פון זיין פלאנטער, "וואס יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה; בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כך וכך", וועט ער סוף כל סוף ארויסגיין פון זיין בלאטע, "כי כח התורה גדול מאד", ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

אז דו ווילסט באמת ארויסקריכן פון דיין שלעכטע געוואוינהייט זאלסטו פאלגן דעם רבי'ן, זאלסט זיך מאכן א שעור אין משניות, דאס וועט דייך ארויסשלעפן פון דיין פלאנטער.

א רחמנות אויף דיר, דו מוטשעסט זיך שוין פון אלס קינד מיט עבירות, דער סמ"ך מ"ם האט דיך פארבאפט ביי די ניין יאר השם ירחם, דאך איז דא אפילו פאר דיר א וועג ארויס. אזוי ווי רבי נתן דערציילט, אז בשעת דער רבי האט געזאגט דעם שמועס אז תורה קען ארויסשלעפן א מענטש פון עבירות האט ער געפרעגט דעם רבי'ן (חיי מוה"ר, סימן תקעג): "צי תורה קען אויך העלפן אזא איינעם וואס איז אראפגעפאלן אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן", האט דער רבי געשריגן אויף אים און געזאגט: "דו ווייסט ווי גרויס די פח פון תורה איז? תורה איז העכער פון אלעס"; אפילו א מענטש וואס ווייזט זיך אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן - וועט אים די תורה ארויסשלעפן פון בלאטע און אים מאכן פאר אן ערליכער איד.

דריטנס, זאלסט זיך מתבודד זיין יעדן טאג; זיך אויף א שטילע פלאץ, א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט, גיי אהין און רעד זיך אויס דאס הארץ. דערצייל פארן אייבערשטן אז דו ביסט אזוי ווייט פארקראכן אין די טמאה, שוין לאנגע יארן וואס דו זינדיגסט אין פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, וויין צו אים ער זאל דיר מוחל זיין; מיט דעם וועסטו אראפגעמען פון דיר אלע דינים.

אז דו וועסט זיין שטארק מיט די דריי זאכן: יעדן טאג זאגן תקון הכללי, יעדן טאג לערנען אפאר פרקים משניות און זיך מתבודד זיין יעדן טאג - וועסטו ביז א

קונרצע צייט ארויסקריכן פון די טמאה און דו וועסט ווערן
אן ערליכער איד, אן אמת'ער בעל תשובה.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתקסט

ווי אזוי טוט מען תשובה אויף די עבירה פון בשר בחלב?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין נכשל געווארן אין בשר בחלב, וואס איז די תשובה אויף דעם?
יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהעלותך, ט"ז סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויף יעדע עבירה וואס מען איז נכשל געווארן בשוגג אדער
במזיד דארף מען תשובה טון, און אז מען טוט תשובה
איז דער אייבערשטער מוחל.

זאג פארן אייבערשטן וואס דו האסט געטון; דער רמב"ם
זאגט (פרק א' מהלכות תשובה, הלכה א): יעדע מצוה אין די

תורה - סיי א מצות עשה, סיי א מצות לא תעשה, אויב
 מען האט עובר געווען אויף איינע פון די מצוות, בשוגג
 אדער במזיד; ווען מען טוט תשובה, דארף מען זיך מתנדה
 זיין צום אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט אין די תורה (במדבר
 ה, ט): "והתנדו את חטאתם אשר עשו"; ווי אזוי איז מען זיך
 מתנדה? זאגט דער רמב"ם, מען זאל אזוי זאגן: "אנא הניח
 חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך, והרי נחמתי
 ובושתתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה", איך פֿעט דיר
 אייבערשטער, איך האב געזינדיגט פאר דיר, איך האב געטון
 די און די עבירה, און איך האב חרטה אויף וואס איך האב
 געטון, איך שעם זיך מיט מיינע מעשים וואס איך האב
 געטון און איך נעם זיך פאר אז איך גיי עס מער קיינמאל
 נישט טון; דאס איז ודוי, "וכל המרבה להתנדות ומאריך
 בענין זה, הרי זה משבח", און ווער עס פארמערט זיך צו
 מתנדה זיין פארן אייבערשטן - דער איז געלויבט.

איינמאל מען טוט תשובה דארף מען זיין פרייליך און
 גלייבן אז דער אייבערשטער איז מוחל דעם
 מענטש און נעמט אן זיין תשובה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

תתקע

וואס דארף איך טון ווען איך זע קינדער פירן זיך נישט ערליך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

שוין א לענגערע צייט וואס איך האב חושד געווען צוויי קינדער, איינער צוועלף יאר און דער צווייטער צען יאר אז זיי באהאלטן זיך און טוען עבירות. איך האב זיי אויסגעפרעגט און טאקע באשטעטיגט אז זיי טוען צוזאמען הארבע עבירות רחמנא לצלן.

איך האב מער געווען זייערע עלטערן דערוועגן, אבער זיי האבן מיר אויסגעלאכט און אנגעשריגן אז איך בין נישט 'גאט'ס פאליציי' און איך דארף זיך נישט אריינמישן, און זיי האבן מיר געמאכט בזיונות.

איז מיינ שאלה אויב איך דארף עפעס טון ווייטער דערוועגן, אדער זאל איך זיך גיין ווייטער מיין וועג?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהעלותך, ט"ז סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דו האסט געזאגט פאר די עלטערן און דו האסט געזאגט פאר די קינדער - האסטו שוין געטון דייןס.

יעצט בלייבט איבער צו וויינען צום אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אידישע קינדער, זיי זאלן נישט

פאלן אין עבירות, וואס דאס האלט צוריק די גאָלד. אזוי ווי דער הייליגער ישמח משה זכותו יגן עלינו זאגט (פרשת כי תבוא): "איך האב זיך געוואונדערט פארנוואס משיח איז נאכנישט געקומען, מיר זעען דאך אז רוב אידן זענען אזוי וואויל און אזוי ערליך, מען איז אפגעהיטן פון עבירות - פארנוואס קומט נאך נישט משיח? ביז איך בין געוואויר געווארן אז די בחורים און אינגלעך טוען געבעך זייער אסאך עבירות רחמנא לצלן און טוען נישט תשובה דערויף, דאס איז די סבה פארנוואס משיח איז נאכנישט געקומען".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקעא

ווי אזוי געבט מען אכטונג אויף צניעות ביי די ארבעט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קדם מוז איך זיך באדאנקען פאר די געוואלדיגע שעורים, וואס האבן מיר שוין געברענגט אזויפיל הרהורי תשובה און אזויפיל חזק אין לעבן.

פאר מיין ארבעט דארף איך האבן א סמארטפאון, איך האב אויף דעם די בעסטע פילטער און איך האב אויף דעם וואטסעפפ (אן סטעטוס) וואס דאס דארף איך האבן פאר די ארבעט. דאס איז אבער אויך א פראבלעם, ווייל איך דארף זיך אסאך שרייבן מיט פרויען איבער די

אַרבעט, און צומאל קען אריינפאלן דא און דארט אויף קאמפלימענטן
 וכדומה וואס איז נישט וויכטיג פאר די ארבעט. אויף קען מען צומאל
 באקומען אויף וואסעפּ פילדער וואס זענען נישט פאסיג, און דאס איז
 אויסער דעם וואס דער טעלעפאן גייט אויף אויפן חשבון פון די צייט פון
 מיינע קינדער; וואס קען איך טון וועגן דעם?

צווייטנס האב איך געוואלט פרעגן, אלס טייל פון מיין ארבעט קומט
 מיר אויך אויס זיך צו דארפן אסאך באגעגענען מיט פרויען ביי די ארבעט,
 ווי אזוי האנדלט מען וועגן דעם?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהעלותך, ט"ז סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
 לקבוצה ... גרז יאיר

אויף האב ערהאלטן דיין בריוו.

געב אכטונג עס זאל זיין א שטארקע פילטער אויפן טעלעפאן,
 עס זאל נישט זיין אויפן טעלעפאן נאר זאכן וואס האט
 מיט די ארבעט. אויב חס ושלום מען שרייבט זיך פרויוואטע
 זאכן - איז נישט ווערד די גאנצע ארבעט; מען קען
 אומגליקליך ווערן.

בנוגע דיין ארבעט, אז דו דארפסט האנדלען מיט פרויען
 וכו'; פאר דו גייסט ארויס פון שטוב זאלסטו בעטן
 דעם אייבערשטן ביי די מזוזה ער זאל דיר העלפן דו זאלסט
 קענען היטן דיינע אויגן. זאג דעם פסוק (ישעיה לג, ז): "הן

אַראָפֿם צעקו חצה, מלאכי שלום מר יבכיון". דער רבי זאגט (ספר המדות אות ראיה חלק ב', סימן ט): "בשארם יוצא לשוק ומתירא שלא יבוא לידי הרהור על ידי הראיה שיראה נשים יפות, יאמר הפסוק 'הן אראפם צעקו חוצה' וכו', ועל ידי זה ינצל מראות", אויב מען האט מורא אז מען וועט נכשל ווערן מיט ראיות אסורות וועט מען גייט אין גאס זאל מען זאגן דעם פסוק פאר מען גייט ארויס פון שטוב; בעט דעם אייבערשטן ביי די מזוזה: "רבוננו של עולם! העלה מיר איך זאל זיך קענען היטן מיינע אויגן, העלה מיר איך זאל זיך קענען שטארקן מיט יראת שמים".

פאר דו גייסט אריין אין ארבעט זאלסטו זיך מאכן א שעור אין גמרא; לערן פאר דיר וויפיל דו קענסט, און אז דו פארשטייסט נישט קיין גמרא זאלסטו זאגן די ווערטער פון די גמרא, דאס וועט דיר היטן פון עבירות, דו וועסט זוכה זיין צו זיין ארומגענומען מיט די הייליגע מלאכים וואס זענען די מרפבה פאר די שכינה, אזוי ווי עס ווערט געברענגט (ספר חתנים לאחי המזכ"ל ספר זכיות, פרק ב) אז גמרא איז די ראשי תיבות: מ'יבאל, ג'בריאל, ר'פאל, א'וריאל; ווען מען לערנט גמרא ווערט מען א מרפבה פאר די שכינה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקעב

דארף איך נאכגעבן פאר מיין מאן, נישט צו שערן מיין האר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר די שעורים, איך שפע אסאך חזוק פון זיי, דער אייבערשטער זאל אייך באצאלן פאר דעם.

ביי מיין גאנצע משפחה, ווי איך ביי מיין מאנ'ס גאנצע משפחה, איז איינגעפירט אז די פרויען שערן זיך די האר. מיין מאן לאזט מיר אבער נישט שערן די האר און איך בין זייער צעבראכן פון דעם, איך וויל זיך נא פירן אזוי ווי איך האב געזען ביי מיין מאמע און ביי מייע באפעס.

וואס איז די ריכטיגע וועג צו טון, זאל איך טון וואס מיין מאן פארלאנגט, אדער זאל איך זיך פירן לויט ווי מען פירט זיך אין אינגער משפחה?

פארשטייט זיך אז איך בין זייער פארזיכטיג אלעמאל צו זיין גוט און שיין פאר מיין מאן, נישט דאס איז זיין פראבלעם, ער וויל אבער דוקא אז איך זאל זיך נישט אפשערן; וואס זאל איך טון?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהעלותך, י"ז סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תח'י

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אז איר וועט הערן ווי דער הייליגער זחר שעלט די פרוי וואס גייט מיט די אייגענע האר וועט איר שוין נישט צווייפלען וואס צו טון, איר וועט טון וואס אייערע מאמעס און באפעס טוען און וואס אלע ערליכע פרויען טוען.

דער זחר הקדוש שרייבט (נשא קבה): "תונבא ליתי", א שעלטונג זאל קומען, "על ההוא בר נש", אויף דעם מענטש, "דשבק לאנתתיה", וואס לאזט זיין ווייב, "דתתחוי משערא דרישה לבר", אז איר האר פון קאפ זאל זיך ארויסזען. "ודא הוא חר מאינן צניעותא דביתא", און דאס איז פון די יסודות פון א אידישע שטוב, אז מען זאל נישט זען די האר פון די פרוי. "ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר", און א פרוי וואס גייט מיט אויפגעדעקטע האר, "לאתתקנא ביה", זיך שוין צו מאכן, "גרים מסכנותא לביתא", איז זי גורם אז עס זאל זיין ארעמקייט אין שטוב, "וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא", און זי איז גורם אז אירע קינדער וועלן נישט מצליח זיין און זיי וועלן נישט זיין חשוב. "וגרים מלה אחרא דשריא בביתא", אזוי אויך איז זי גורם אז דער סמ"ך מ"ם און די נישט גוטע זאלן זיין אין איר שטוב. "מאן גרים דא", ווער איז דאס אלעס גורם? "ההוא שערא דאתחוי מרישה לבר", די פרוי וואס איר האר זעט זיך ארויס; און פארשטייט זיך אז פארקערט איז נאך מער, א פרוי וואס געבט אכטונג אז אירע האר זאל זיך נישט ארויסזען וועט האבן אלע ברכות, און זי וועט האבן נחת פון אירע קינדער.

גייט אין די וועג פון אייער מאמע און באפעס, גייט אין די וועגן פון אלע צדיקים - וועט איר זוכה זיין אויפצושטעלן דורות ערליכע אידן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקעג

די עצות האבן מיך געראטעוועט

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זיך פשוט געוואלט זייער שטארק באדאנקען פאר די ענטפער וואס איך האב באקומען, דער ראש ישיבה שליט"א האט מיך זייער גוט אפגעטייטשט און מיך זייער גוט פארשטאנען.

עס איז מיר ממש ליכטיג געווארן מיט די צוויי עצות, איינס צו פרובירן צו זיין נאר פרייליך, און צווייטנס נישט צו ציילן וויפיל טעג איך בין שוין נישט דורכגעפאלן, נאר בעסן יעדן טאג דעם אייבערשטן צו זיין פון יעצט אן ערליכער איד.

א גרויסן יישר ב"ח פאר די צוויי גוטע מתנות, און פארן מיך מקרב זיין צום הייליגן רבי'ן, און פארן מיך רופן "מיין טייערער ליבער חבר". דער אייבערשטער זאל אייך באצאלן מיט אלעס גוטס אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, איר זאלט ווייטער קענען אנגיין מיט די הייליגע ארבעט מתוך שמחה און הרחבת הדעת.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהעלותך, י"ז סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אסאך מענטשן זענען זיך טועה מיט דעם, מען ציילט די טעג ווילאנג מען איז נישט אראפגעפאלן אין עבירות,

ב. דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו.

מען נעמט די גאנצע כח אויף ווייטער נישט צו זינדיגן - פון ציילן די טעג; 'עס איז שוין צען וואכן וואס איך בין א שומר הברית', 'שוין דריי חדשים וואס איך האב נישט פוגם געווען וכו' וכו'". דאס איז נישט קיין אידישע וועג און דאס ברענגט נישט קיין גוטס, ווייל א מענטש איז דאך נישט קיין מלאך, און נאכדעם ווען מען פאלט אראפ ווערט מען זייער צעבראכן און מען געבט אינגאנצן אויף.

דעם רבינ'ס וועג איז זיך צו שטארקן און אלץ אנהויבן פונדאסניי; אפילו מען איז אראפגעפאלן זאל מען זיך גלייך אויפהייבן און ווייטער דינען דעם אייבערשטן. אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוה"ר, סימן תנג): "אט ווי איר זעט מיר; איך זאל חס ושלום עובר זיין די גרעסטע עבירה וואלט דאס מיר גארנישט אראפגעווארפן, איך וואלט נאך דעם געווען אזוי אן ערליכער יוד ווי פריער, דערנאך וואלט איך תשובה גיטאן"; מען טאר זיך נישט צעברעכן פון גארנישט אויף די וועלט, אפילו מען זעט זיך ווי מען פאלט אראפ אין נישט גוטע זאכן דארף מען ווייטער דינען דעם אייבערשטן און תשובה טון אויף די עבירות.

עס איז גוט דו זאלסט לערנען אין אנהויב פונעם ספר שבחי ה'ר"ן (סימן ה', ו), דארט וועסטו זען ווי אזוי דער רבי האט זיך געפירט. "היה רגיל להתחיל בכל פעם מחדש", דער רבי האט שטענדיג אנגעהויבן פונדאסניי, "דהיינו בשנפל ממדרגתו לפעמים לא היה מיאש עצמו בשביל זה", ווען ער איז אראפגעפאלן פון צייט צו צייט פון זיין עבודת השם

האט ער נישט אויפגעגעבן, "רק אָמר שיתחיל מחדש באַלד
לא התחיל עדין כלל לכנס בעבודתו יתברך", נאר ער האט
געזאגט 'איך הויב אָן פונדאסניי, באילו ער האט נאך
קיינמאל נישט געטון די עבודה, "רק עתה הוא מתחיל
מחדש", נאר יעצט הויבט ער אָן פונדאסניי. "וכן בכל פעם
ופעם תמיד היה רגיל להתחיל מחדש", אזוי פלעגט דער
רבי אלץ אנהויבן פונדאסניי, "והיה לו כמה התחלות ביום
אחד", אין איין טאג האט ער אפאר מאל נאכאמאל אנגעהויבן
פון פריש, "שגם ביום אחד לפעמים נפל מעבודתו והיה
מתחיל מחדש וכן כמה פעמים ביום אחד", אפילו אין איין
טאג אליין האט ער זיך שטענדיג באגייט; דאס איז די
אידישע וועג, דאס איז די וועג ווי אזוי מען קען זוכה זיין
צו ווערן אן ערליכער איד, א גרויסער צדיק.

די וועג פון ציילן די טעג איז א גייע וועג וואס האט זיך
אריינגעכאפט פון די גוי'אישע מעטאדן, פון נארישע
פראגראמען וואס דארפן צו העלפן מענטשן ארויסקריכן פון
עבירות; אבער עס איז א גרויסער לאך אין קאפ, ווייל נאר
די תורה וועג, נאר די וועג פון צדיקים - ראטעווען און
שילעפן ארויס פון עבירות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

זוכה זיין צו זיין שטענדיג פרייליך איז די שווערסטע זאך^ג

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ג אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ליבער חבד ... גר' יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער זאלסט פרוכירן מיט אלע דיינע כחות צו זיין פרייליך, ווייל ווען א מענטש איז פרייליך איז ער ערליך; ער טוט נישט קיין נארישקייטן און טוט נישט קיין עבירות.

דעריבער זאלסטו זיך שטארקן מיט אלע כחות צו זיין נאר פרייליך; עס איז א שווערע זאך, עס איז פון די שווערסטע עבודות, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ב): "לזכות לשמחה זה קשה וכבד להאדם לזכות לזה יותר משאר כל העבודות", זוכה זיין צו זיין שטענדיג פרייליך איז שווערער ווי צוצוקומען צו סיי וועלכע אנדערע עבודות; דער יצר הרע ציטערט פון שמחה ווייל שמחה פארברענט אים, ער האט נישט קיין שליטה אויף א פרייליכער מענטש, דער אייבערשטער היט דעם מענטש וואס איז פרייליך ער זאל נישט פאלן אין פנים הברית (לקוטי מוה"ר"ן חלק א, סימן קסט).

צייל נישט וויפיל טעג דו ביסט נישט פוגם וכו'; שוין צוויי וואכן נישט פוגם געווען, שוין דריי וואכן וכו' וכו'; קוק נישט אויף דעם, דו בעסט דעם אייבערשטן יעדן טאג: "רבנו של עולם, פון היינט הויב איך אן זיין אן ערליכער איד".

ג. קונטרס עצתו אמונה פרשת במדבר, שנת תש"פ.

איך ווארט דיר צו זען; ביי אונז דאנקט מען דעם אייבערשטן:
 "ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו
 מיושבי קרונות", וד"ל.]

תתקעד

מעג א פרוי גיין מיט די קאליר רויט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מעג א פרוי גיין מיט די קאליר רויט?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהעלותך, י"ז סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

א פרוי טאר נישט גיין אין קליידער וואס איז רויט.

דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט דערציילט,
 ווען ער איז געווען אויפן וועג קיין ארץ ישראל איז
 ער געווען אין אינסטאנבול, האט ער דארט געזען אינגעלייט

וואס האבן אַזעלכע הייליגע נשמות ממש ווי די הייליגע
תנאים, האט דער בעל שם טוב געזאגט, ווייל די פרויען
דארט אין אינסטאנבול זענען געווען זייער איידל, זיי זענען
געגאנגען אנגעטון זייער צניעות'דיג - דערפאר האבן זיי זוכה
געווען צו קינדער מיט אַזעלכע הייליגע נשמות.

וואויל איז פאר א פרוי וואס פירט זיך איידל און גייט
אנגעטון איידל, דורכדעם וועט זי זוכה זיין צו האבן
הייליגע קינדער. אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות בנים, סימן
ט): "צניעות שפאטשה מזכה לה לבנים הגונים", א פרוי וואס
פירט זיך איידל און צניעות'דיג וועט זוכה זיין צו גוטע קינדער.
דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

וועלכע קאלירן פון קליידער איז נישט צניעות'דיג?"

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת תולדות, ב' דראש חדש כסלו, שנת
תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחיל

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דער מקור פון נישט גיין אין רויט - ווערט גע'פסק'נט אין
שלחן ערוך (יורה דעה סימן קעה, סעיף א) אז מען זאל נישט

גיין מיט רויטע קליידער, אלס (ווקרא יח, ג): "ובחקתיהם לא תלכו", מען זאל נישט זיין גלייך צו די אמות העולם. אויך געפינען מיר (ברכות כ.) רב אדא בר אבהו האט געזען א פרוי אין גאס מיט א רויטע קלייד, האט ער עס אראפגעריסן פון איר ווייל עס איז א פריצות פאר א פרוי צו זיין מיט דעם, נאכדעם האט ער געזען אז די פרוי איז נישט געווען א אידישע, נאר א גוי'אישע פרוי און ער האט געדארפט באצאלן געלט פאר די פרוי פארן איר פארשעמען; זעט מען פון דעם אז א אידישע פרוי טאר נישט זיין מיט גוי'אישע קליידער.

אנדערע קאלירן איז נישט קיין פראבלעם, אבער מען דארף אכטונג געבן עס זאל נישט זיין שרייעדיג און אויפפאלנד.

בעטס דעם אייבערשטן איר זאלט האבן א געפיל אין צניעות; איר זאלט זען דאס שיינקייט פון גיין אנגעטון איידל, איר זאלט וויסן אויף יעדע קלייד און יעדע מלבוש אויב עס איז איידל און צי איר זאלט זיין דערמיט, וועט איר זוכה זיין צו ערליכע דורות, קינדער צדיקים. אזוי ווי חכמינו זכרוננו לברכה זאגן (במדבר רבה ח, ט) אויפן פסוק (תהלים קכח, ג): "אשתך בגפן פריה בירכתי ביתך בגיד פשתלי ויתם סביב לשלחך", דיין ווייב וועט זוכה זיין צו האבן קינדער אזוי ווי א וויינשטאק וואס איז פול מיט טרויבן - "בזמן שהיא נוהגת בעצמה דת יהודית, שהיא צנועה"; בזכות וואס זי פירט זיך בצניעות - "זוכה שיוצאין ממנה בנים בעלי מקרא, בעלי משנה, בעלי מעשים טובים", וועט זי האבן

קינדער וואס וועלן לערנען מקרא, משנה און מנעשים טובים, "הרא הוא דבתיב, 'בניד בשתילי זיתים'".

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקעה

ווי אזוי רעד איך צו מיין בחור ער זאל זיך פירן הייליג?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דער ראש ישיבה שליט"א רעדט אסאך אז מען דארף רעדן צו קינדער זיך צו היטן פון פגם הברית. איך און מיין ווייב האבן קיינמאל נישט באקומען קיין הדרבה ווי אזוי דאס צו טון, און מיר ווילן וויסן ווי אזוי מען רעדט צו קינדער, פון איין זייט צו זיין זייער קלאר און אפן מיט זיי, אבער פון די אנדערע זייט עס טון נאר אויף א צניעות'דיגער וועג.

רוב פון מיינע קינדער זענען נאך אונטער די בר מצוה, דעריבער האב איך נאכנישט גערעדט צו זיי דערוועגן, אבער יעצט האב איך א דרייצן יעריגער בחור, און איך וויל וויסן ווי אזוי צו רעדן צו אים איבער דעם.

א גרויסן יישר פאך די געוואלדיגע שעורים, איך האב פרוה'ה געהאט די זכות צו מנהל זיין געלט צו דרוקן דעם ספר "עצתו אמונה", ווי אויך האב איך געגעבן פארן גייעם בית הדפוס דא אין ארץ ישראל, אבער וויפיל איך זאל נאר געבן וועל איך קיינמאל נישט קענען באצאלן דאס וואס דער ראש ישיבה שליט"א געבט פאר אונז.

יישר פאך

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהעלותך, י"ז סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

יעצט איז שוין אביסל צו שפעט, מען דארף רעדן צו קינדער
ווען זיי זענען נאך קליינע קינדער; פון די דריי יאר
דארף מען זיי אויסלערנען צו זיין הייליג, נישט צו לייגן די
הענט אויפן אות ברית קדש. ווען מען גייט מיטן קליינעם
קינד אין בית הכסא אדער מען באדט אים דארף מען אים
זאגן שיינערהייט: "דא לייגט מען נישט די הענט, דער
איבערשטער לאזט נישט", ווען מען זעט דעם קינד לייגן די
הענט דארף מען אים זאגן די ווערטער: "עס איז א גרויסע
עבירה צו לייגן די הענט, דער איבערשטער לאזט נישט".

מען דארף נישט זיין קיין גרויסער חכם צו וויסן ווי אזוי
צו רעדן צו קינדער, מען דארף זאגן פשוט'ע ווערטער
נאכאמאל און נאכאמאל אן קיין טעמים און אן קיין הסברים,
מען זאגט די ווערטער: "מען דארף זיין הייליג, מען טאר
נישט לייגן די הענט אויפן אות ברית קדש", און צו קליינע
קינדער וואס פארשטייען נישט וואס איז אות ברית קדש
זאגט מען זיי אויף זייער שפראך אז זיי זאלן פארשטיין.

דער איבערשטער זאל העלפן בזכות וואס דו העלפסט
דרוקן די ספרים און קונטרסים וואס ברענגען צוריק
מענטשן צום איבערשטן זאלסטו זען נחת ביי דינע קינדער;

דו זאלסט זוכה זיין צו די ברכה וואס דער זחר הקדוש געבט (תרומה קכח:): "תא חזי, כל מאן דאחיד בידא דתיבא ואשתדל ביה, למשבק ארחא בישא", קום און זע, א מענטש וואס ברענגט צוריק זינדיגע מענטשן צום אייבערשטן, "זכי למחמי בנין לבנוי", איז ער זוכה צו זען קינדער און אייניקלעך, "זכי בהאי עלמא, וזכי לעלמא דאתי", און ער איז זוכה צו אלע גוטע זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, "כל מארי דינין, לא יכלין למידן ליה, בהאי עלמא ובעלמא דאתי", קיינער קען אים נישט שלעכטס טון - נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן דימחי בדיה", ער גייט אריין אין די דרייצן טויערן פון שערי רחמים און קיינער קען אים נישט צוריק האלטן. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקעו

ווי אזוי מאכט מען זיך א חשק צו וועלן לעבן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט לעצטנס ביי א שיעור ווי דער ראש ישיבה שליט"א דערציילט פון זיין באבע, ווי אזוי זי האט איבערגעלעבט די צווייטע וועלט קריג, טראץ די גאר שווערע אומשטענדן וואס זי איז אלץ אריבער אין

אוישווייז וואו זי האט געזען דאס גיהנום, און זי האט אלץ געזאגט אז זי האט עס איבערגעלעבט ווייל זי האט געוואלט לעבן.

ביי מיר איז פינקט פארקערט, איך האב ברוך השם אלעס גוטס אין לעבן, עס גייט מיר זייער גוט, און פונדעסטוועגן וויל איך בכלל נישט לעבן. ווען איך טראכט פון מאכן א סוף צו מיין לעבן, קען איך עס נישט טון נאר ווייל איך טראכט פון מיין מאן, פון מיינע קינדער און פון מיינע עלטערן, ווי אויך ציטער איך אויב דארט וועט מיר נישט זיין ערגער. איך לעב נאר מיט דעם וואס שטייט אין פרקי אבות (ה, כט): "בעל ברכה אתה חי".

ווי אזוי קען מען באקומען א טעם און א ווילן צו לעבן?

יִישׁר בָּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהעלותך, י"ז סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר דארפט איין זאך: "זיין פרייליך"; אז איר וועט זיין פרייליך וועט אלעס זיין גוט. מיר האבן א מצוה פונעם רבי'ן - צו זיין פרייליך. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כד): "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין שטענדיג פרייליך, פרוכירן מיט אלע בוחות אנוועק צו לויפן פון עצבות און מרה שחורה; אז דער רבי הייסט דארף מען פאלגן.

פרובירט די עצה פון תפלה; דער רבי האט אונז געגעבן אן עצה פון תפלה והתבודדות, פרוכירט די עצה;

בעטם יעדן טאג דעם אייבערשטן אויף אייער שפראך אז
איר זאלט זיין פרייליך, איר זאלט הנאה האבן פון די וועלט
וואס דער אייבערשטער האט באשאפן - דאן וועט איר
ווערן א פרייליכע מאמע, איר וועט וועלן לעבן צו קענען
טון די ווילן פונעם אייבערשטן.

טאנצט יעדן טאג מיט אייערע קינדער, דאס וועט
אריינברענגען שמחה אין אייך, אזוי ווי דער רבי
זאגט (ספר המדות אות שמחה, סימן ח): "על ידי הרקודין והתנועות
שאתה עושה בגוף, נתעורר לך שמחה", דורך טאנצן און
שפרינגען ווערט מען פרייליך; זינגט און טאנצט, דאנקט און
לויבט דעם אייבערשטן אויף די גוטס וואס ער טוט מיט אייך,
וועט איר וועלן לעבן, איר וועט הנאה האבן פונעם לעבן.
דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתקעז

קען איר האבן א תפלה זיך צו שטארקן איבערן יצר הרע?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אן איין און צוואנציג יעריגער גרוש, איך וויל בעטן אויב דער
ראש ישיבה קען מיר שרייבן א תפלה אין אידיש אדער אין לשון הקודש
זיך ארויסצודרייען פון אלע נסיונות און שלעכטע תאוות. איך בין ליידער
אזוי שטארק צוגעבינדן צום ביטערן בלוטיגן סמארטפאון, קאמפיוטער

ובדומה; איך האב די שטערקסטע פילטער, אבער דאך מרעף איך וועגן צו דאס ערגסטע. איך האלט עס נישט אויס, וואס וויל דער יצר הרע פון מיר? איך וויל באַמט אינגאנצן אויפגעבן מיין פאון אבער איך האב נישט די כוחות דערצו.

יִישׁר בֵּחַ

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בהעלותך, י"ח סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

"רבנו של עולם העלה מיר איך זאל זיך קענען שטארקן
אויף די ברענגעדיגע נסיונות וואס איך האב, איך
זאל זיך קענען היטן מיינע אויגן נישט צו קוקן עבירות; נישט
צו קוקן מאנוים און בילדער פון עבירות.

הייליגער באשעפער וואס זאל איך טון, איך האלט אין
איין אראפפאלן אין קוקן עבירות; איך קען זיך
נישט מתגבר זיין אויף די ברענגעדיגע יצר הרע וואס ברענגט
און פלאקערט אין מיר. איך האלט אין איין קוקן עקלדיגע
בילדער און עקלדיגע קליפס, עס ציט מיר צו קוקן די שמוץ
אזוי ווי א מאנגעט וואס ציט אן אן אויפהער, און נאכדעם
פאל איך אראפ אין פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה
רחמנא לצלן, רחמנא לשיוזבן.

רבנו של עולם, העלה מיר איך זאל שוין איינקמאל פאר
אלעמאל אפלאזן מיינע שלעכטע מעשים, איך זאל

שוין נישט צוריק גיין קוקן די עבירות; נאר דו - רבוננו של עולם - קענסט מיר העלפן, איך אליין קען נישט; וויפיל איך פרוביר פאל איך אויף צוריק. יעדעס מאל ווען איך מאך אפ אז איך גיי שוין ויין גוט זע איך מיך נאכדעם צוריק אין מיינע אלטע שמוץ. ממש בכלב שב על קאו, ווי א הונט וואס גייט צוריק צו ויין ברעכאכץ - אזוי איז מיט מיר, איך האלט אין איין וינדיק, איך גיי אלץ צוריק צו די עקלדיגע זאכן און איך פאל אראפ אין פגם חברית.

אנא ה', איך בעט דיר טאטע זיסער, הט לבנו ליראה את שמך; איך וויל ויין אן ערליכער איד, נאר טון דיין ווילן; העלף מיר איך זאל נאר קוקן אויף גוטע זאכן, איך זאל נאר קוקן צו דיר, יהיו לרצון אמרי פי ויהגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי, אמן בן יהי רצון".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

תתקעה

התבודדות איז נישט געמאכט פאר מיר,
איז דא נאך עפעס עצות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א געוועזענער חסיד'שער בחור, איך האב געהערט א שעור פונעם ראש ישיבה שליט"א ווי אזוי מען קען אנהויבן פון פריש א גייע

בלעטל אין לעבן, אפער אינעם גאנצן שעור האב איך בעקר געהערט נאר די עצה פון תפלה און התבודדות און דאס גלייכן, איך וויל אפער וויסן אויב דער ראש ישיבה שליט"א האט נאך עצות ווי אזוי אנצוהויבן פון פריש, איך גלייב אז עס איז דא נאך עצות און געדאנקען פאר די אלע אזוי ווי מיר, וואס התבודדות און די אנדערע עצות זענען נישט געמאכט פאר אונז.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בהעלותך, י"ח סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס מיינסטו צו זאגן: 'התבודדות איז נישט פאר דיר'?
וואס מיינט אז עס איז נישט געמאכט פאר אונז? עס
איז דאך א מצות עשה צו דאווענען צום אייבערשטן!

התבודדות איז נישט עפעס א נייע זאך וואס ברוסלב האט
ערפינדן; קוק וואס דער הייליגער רמב"ם זאגט
(פרק א' מהלכות תפלה, הלכה א-ב): "עקר התפלה הוא מצות עשה
מן התורה", דאווענען צום אייבערשטן איז א מצות עשה
פון די תורה, "שיתפלל האדם ויבקש ממנו יתברך כל מה
שהוא צריך", אז יעדע זאך וואס א מענטש דארף - זאל
ער בעטן דעם אייבערשטן, "והוא יכול לדבר אל הקדוש
ברוך הוא בכל שפה שרק יכול", מען קען רעדן צום
אייבערשטן אויף סיי וואס פאר א שפראך מען איז צוגעוואוינט

צו רעדן, "בי מצות עשה להתפלל בכל יום", און עס איז א מצוה צו דאווענען יעדן איינציגן טאג. "ואין לתפלה זמן קבוע מן התורה", תפלה האט נישט קיין באשטימטע צייט אין טאג, "ולפיכך נשים ועבדים חבין בתפלה, לפי שהיא מצות עשה שלא הזמן גרמא", דאווענען צום באשעפער איז א מצוה וואס איז נישט באגרעניצט אין א צייט, דערפאר זענען פרויען און קנעכט אויך מחיב מיט תפלה.

א איד שרייבט נישט אזעלכע ווערטער: "התבודדות איז נישט געמאכט פאר אונז"; התבודדות און תפלה דאס איז וואס א איד דארף טון, דאס איז די מצוה פון דאווענען. די נסח התפלה לויט וואס מיר דאווענען שחרית, מנחה און מעריב - האבן די אנשי בנסת הגדולה מתקן געווען ווען זיי האבן געזען דעם ביטערן לאנגן גלות, ווי די אידן וועלן זיך אויסמישן צווישן די פעלקער, דערפאר האבן זיי מתקן געווען דעם נסח התפלה, אבער די זאך פון רעדן צום אייבערשטן - איז א זאך וואס יעדער איינער דארף טון.

אפשר מיינסטו אז התבודדות איז עפעס אן אינטערעסאנטע זאך? אפשר ווייסטו נישט וואס איז דאס התבודדות - אז דו שרייבסט אז התבודדות איז נישט געמאכט פאר אונז; אפשר האסטו דאס נאכנישט פרובירט צו טון, ווייל איינמאל מען פרובירט אויס די עצה פון זיך אויסרעדן צום אייבערשטן - דארף מען שוין גארנישט און מען וויל שוין גארנישט, מען ווערט שוין אויסגעלייזט, מען שפירט דעם זיסן טעם וואס מען וועט שפירן ווען משיח וועט קומען.

וואס וועסטו טון ווען מ'זיך וועט קומען? מ'זיך וועט אויסלערנען אלעמען צו רעדן צום אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א, סימן ב): "עקר כלי זינו של משיח הוא התפלה", משיח'ס געווער וועט זיין תפלה, "וכל מלחמותו שיעשה וכל הפגישות שיכבש, הכל משם", אלע מלחמות און אלעס וואס ער וועט איינגעמען וועט זיין נאר דורך תפלה; משיח צדקינו וועט אריינגענגען אזא ליכטיגקייט אין די וועלט אז יעדער איינער וועט שפירן ווי דער אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים און געבן אים. מען וועט רעדן צום אייבערשטן - יעדער איינער וואס ער דארף, אזוי ווי עס שטייט (צפניה ג, ט): "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה, לקרא כלם בשם ה'"; און יעדער וועט זען דעם אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט (ישעיה נב, ח): "כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון"; קענסטו דאך שוין יעצט רעדן צום אייבערשטן וועסטו שוין שפירן ווי משיח איז דא.

עס זענען פארהאן אסאך עצות ווי אזוי מען קען זיך ארויסדרייען פון די אלטע זאכן און אנהויבן א גייע לעבן, אבער צו אלע עצות דארף מען נאכאלץ צוקומען צו תפלה, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט פאר איינעם וואס האט געבעטן דעם רבי'ן אן עצה צו ווערן אן ערליכער איד. דער רבי האט אים געזאגט אז ער זאל זיך מאכן שעורים צו לערנען, האט יענער געזאגט פארן רבי'ן אז ער קען נישט לערנען, האט אים דער רבי געזאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב, סימן

קיא): "על ידי תפלה יכולין לבוא לבל", דורך תפלה קען מען צוקומען צו אלעס; "לכל טוב", צו אלעס גוטס, "לתורה", צו לערנען תורה, "ועבודה", צו דינען דעם אייבערשטן, "ולכל הקדשות", צו אלע הייליגקייטן, "ולכל העבודות", צו אלע עבודות וואס איז נאר פארהאן, "ולכל הטובות שבכל העולמות", און צו אלעס גוטס פון אלע וועלטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקעט

ווי אזוי קען איך געבן קאמפלימענטס,
ווען איך דארף נאך צוקומען צו דעם?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך לערן אין בית פינא סקול און מיינע טיששערס רעדן פסדר פון געבן קאמפלימענטס, איך וויל וייער שטארק געבן קאמפלימענטס אבער איך שפיר אז איך קען עס נישט טון ווייל איך אליין דארף נאך אנקומען פאר א גוט ווארט צו ווערן פרייליך.

יישר כח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בהעלותך, י"ח סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

... תחי', תלמידה בית פינא ברסלב

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

ווען מען געבט פאר אנדערע גוטע ווערטער - דאס אליין
בויט אויף דעם מענטש, און דאס מאכט אז מען זאל
באקומען גוטע ווערטער.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ד, א): "איזהו מכבד", ווער
איז אן אנגעזעענער מענטש? "המכבד את הבריות",
דער וואס געבט פאר יעדן איינעם
אויפמערקזאמקייט.

איר קענט פרובירן אנצוהויבן ביי יונגע קינדער; ווען איר
זעט מיידלעך וואס זענען אין אייער יארגאנג, אדער
יונגער פון אייך - זאלט איר זיי געבן גוטע ווערטער. א גוט
ווארט אויף זיי אדער אויף זייערע אנטוועקן, ווי למשל אויף
זייערע קליידער, שייך וכדומה; דאס וועט אייך אויפבויען אז
איר זאלט ווערן שטארק מיט זיך.

וואס איר דארפט בעסס "נאר" פונעם אייבערשטן; ווי מער
מען רעדט צום אייבערשטן ווערט מען זייער זיכער
מיט זיך.

תתקפ

מעג מען דערציילן פאר קינדער שרעקעדיגע
מעשיות פון צדיקים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בִּתְּחָה ב' מלמד, איך הער די שעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א און איך דערצייל אסאך מאל איבער פאר די קינדער די מעשיות וואס איך הער ביי די שעורים.

אסאך מאל דערצייל איך זיי די מעשה פון הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו ווי אזוי זיין טאטע איז נפטר געווארן ווען ער איז געווען גאר קליין, און ווי אזוי ער האט געלעבט מיטן אייבערשטן זכו'. עס זענען אבער דא קינדער וואס זאגן מיר איך זאל נישט דערציילן די מעשה ווייל עס איז צו שרעקעדיג.

פון איין זייט קען דאס זיין גאר א שטארקע חזק פאר די קינדער אויב זיי וועלן אויך אמאל אריבערגיין שוועריקייטן און צרות אין לעבן, דאס וועט זיי געבן חזק אז דער אייבערשטער איז אלעמאל מיט זיי, אבער פון די אנדערע זייט קען זיין אז זיי האבן טאקע שרעקעדיגע חלומות פון דעם ביינאכט, אז אפֿשר וועט זייער טאטע שטארבן וכדומה.

זאל איך ווייטער דערציילן די מעשה פאר די קינדער אדער ענדערש נישט?

יישר ברוך

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שלח, כ"ב סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דערצייל פאר די קינדער אסאך מעשיות פון צדיקים; דאס
וועט זיי אויפפלאקערן זייער הארץ. אזוי ווי דער
הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רמח): "דע, שספורי
מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד", עס איז זייער א
גרויסע זאך צו הערן מעשיות פון צדיקים, "בי על ידי ספורים
מצדיקים, נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם
יתברך, בחשק נמרץ מאד", ווייל ווען מען הערט א מעשה
פון א צדיק ווערט דאס הארץ אויפגעפלאמט צום אייבערשטן,
מען באקומט א שטארקע חשק צו ווערן אן ערליכער איד
דורךדעם וואס מען זעט צו וואס די צדיקים האבן זוכה
געווען אין זייער לעבן.

ווען דו דערציילסט זיי מעשיות וואס רעדט זיך פון נפטר
ווערן - זאלסטו זיי דאס אראפלייגן אן קיין פחד און
שרעק; ווען די קינדער פרעגן וואס עס מיינט שטארבן, געב
זיי צו פארשטיין אז דעם גוף לייגט מען אין דער ערד און
די נשמה גייט ארויף אין הימל, אויב מען פירט זיך אזוי
ווי עס דארף צו זיין, מען האט געטון אסאך מצוות און מען
האט געלערנט תורה - דאן גייט מען אין גן עדן צוזאמען
מיטן באשעפער.

שטארבן איז נישט א שרעקעדיגע זאך, יעדער איינער דארף אמאל צוריק גיין צום אייבערשטן. די עצם זאך פון שטארבן איז בכלל נישט שרעקעדיג, עס איז אזוי ווי מען גייט ארויס פון איין שטוב צו א צווייטע שטוב (שיחות הר"ן, סימן קנ"ו); שרעקעדיג איז - ווען מען גייט אוועק פון די וועלט אן קיין תורה און מצוות, דעמאלט איז זייער ביטער, אז א נשמה קומט ארויף אויבן אין הימל נאקעט אן קיין תורה, אן קיין מצוות און אן קיין גוטע זאכן - דאס איז שרעקעדיג.

דער עקר זאלסטו אכטונג געבן אויף די קינדער וואס כאפן נישט אויף אזוי שנעל דאס לערנען, זיי זאלסטו מקרב זיין. און אויך אויף די קינדער וואס ווילן נישט גלייך לערנען זאלסטו אכטונג געבן; זאלסט זיי אונטערקויפן מיט גוטע זאכן ביז זיי וועלן לערנען און זיך פירן אזוי ווי מען דארף.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון א מלמד וואס קויפט אונטער די קינדער וואס ווילן נישט לערנען און ער דרייט ארום מיט זיי ביז זיי ווערן ערליכע אידן. אזוי ווי מען זעט, חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (תענית כד.) עס איז אמאל געווען א טרוקעניש, עס האט נישט גערעגנט פאר א לאנגע צייט, מען האט גוזר תענית געווען אבער עס האט נישט גערעגנט, איז א פשוט'ער איד צוגעגאנגען צום עמוד און גלייך ווען ער האט געזאגט: "משיב הרוח, ומוריד הגשם" - האט אנגעפאנגען צו גיין א גאס רעגן, האט מען אים געפרעגט: "וואס זענען די גוטע מעשים וואס דו טוסט?" האט ער געענטפערט: "איך בין א מלמד דרדקי - איך לערן

מיט אידישע קינדער און איך מאך נישט קיין חילוק פון א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר געלט אז איך זאל לערנען מיט אים, אדער א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר נישט; נאך א מנהג האב איך, אז ווען איך זע א קינד וואס וויל נישט לערנען בין איך אים משחד, איך האב אין שטוב א פיש טאנק און איך רעד אים צו אז אויב ער וועט לערנען וועל איך אים ווייזן די פישלעך, ביז ער הויבט אן לערנען; זעט מען פון דעם אז אסאך מאל דארף מען משחד זיין קינדער מיט בעלי חיים וברומה, אז זיי זאלן לערנען פלייסיג. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקפא

אפשר קענט איר רעדן פון זאכן אין וואס
מיין בחור דארף זיך פאררעכטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איר קענט מיר נישט און איך קען אייך נישט, אבער איך מוז אייך באדאנקען פון טיפן הארץ פאר אייערע שיעורים.

מיין בחור האט אנגעהויבן הערן אייערע שיעורים, און ער פרובירט צו פאלגן אלעס וואס ער הערט. אזוי ווי א געווענליכער בחור ווייסט ער נאכנישט פינקטליך וואס ער וויל אין לעבן, ער איז נאכנישט אנועקגעשטעלט געהעריג, אבער ער פרובירט צו פאלגן אלעס וואס ער הערט ביי די שיעורים, און דאס פירט אים אויפן ריכטיגן וועג אנצוקומען וואו מען דארף.

איך האב געוואלט פֿרעגן, אזוי ווי ער שלענגט ממש מיט דאָרשט יעדעס וואָרט פֿון די דרשות, זיינע מגידי שיעור און משגיחים הערט ער נישט אזוי אויס ווי ער הערט אייך, אפֿשר קען איך אייך בעטן צו רעדן פֿון געוויסע זאכן ביי די שיעורים, זאכן וואס ער קען נוצן אין לעבן, זאכן אין וואס ער דארף זיך פֿאררעכטן?

א גרויסן ייִשר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שלח, כ"ב סיון, שנת תש"פ לפֿרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו זיי אים מחזק ער זאל ווייטער הערן די שיעורים, ער זאל לעבן מיטן רבי'ן; מיט די צייט וועט זיך ביי אים אלעס טוישן און ער וועט ווערן א גרויסער ערליכער איד. אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (תני מוה"ר, סימן שנה): "מיט יעדע שמועס וואס איך שמועס מיט ענק, קען מען זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד, אן ערליכער איד אזוי ווי איך מיין אן ערליכער איד", נאך האט דער רבי געזאגט (שם, סימן שכ): "כל מי שיעזית אותי ויקים כל מה שאני מצוה, בודאי יהיה צדיק גדול, יהיה מה שיהיה", ווער עס וועט מיך פאלגן און ער וועט טון אלעס וואס איך הייס, וועט זיכער ווערן א גרויסער צדיק, זאל עס זיין ווער עס זאל נאר זיין.

קוק נישט אויף די איינצלע הייטן וואס ער דארף פֿאררעכטן, פֿריי זיך אז ער האט א געפיל אין רבי'ן, ער הערט

אזים די שעורים וואס בלאזן אריין לעבן אין מענטשן; מיט די צייט וועסטו זען וואס דער רבי וועט מאכן פון אים.

עם איז געווען א גרויסער צדיק, א ברסלב'ער חסיד, רבי ישראל קארדונער זכרוננו לברכה, ער פלעגט ברענגען מענטשן קיין אומאן צום הייליגן רבינ'ס ציון; ווען ער האט זיי געברענגט קיין אומאן האט ער זיי געזאגט: "פון דא און ווייטער וועט דער רבי זיך פארען מיט ענק"; אזוי וועט זיין מיט דיין זון, דו ברענג אים צום רבי'ן, זיי אים מחזק ער זאל ווייטער הערן די שעורים, און פון דארט און ווייטער וועט זיך דער רבי פארען מיט אים.

טאגן פאר שמחה אז דיין זון וויל זיין גוט, טאגן פאר שמחה אז דיין זון הערט שעורים ווי אזוי צו זיין אן ערליכער איד און אז ער האט א געפיל אין רבי'ן. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

תתקפב

זאלן מיר זיך צוריק ציען קיין אמעריקע?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וואוין אין ארץ ישראל זייט מיין חתונה, איך מיט מיין ווייב קומען ביידע פון אמעריקע, געווענליך רוב מענטשן ציען זיך צוריק קיין אמעריקע

אפאר יאר נאך די חתונה, מיר האבן מחליט געווען צו בלייבן דא וואוינען צוליב די רוחניות, און צוליב די נסיונות פון מעכנעלאגיע וואס איז נישט אזוי שטארק נפֿרץ אין ארץ ישראל ברוך השם.

מיר ביידע זענען מחשיב דאס וואוינען דא, אבער מיט איין זאך איז אונז דא זייער שווער, וואס מאכט אונז זייער דעפֿרעסט; מיר האבן נישט דא קיין חברים און משפּחה, און אויך נישט קיין סביבה וואו צו געהערן. איך האב שוין אסאך מתפלל געווען אז איך זאל טרעפֿן דא גוטע חברים און אן ערליכע סביבה, אבער דערווייל האב איך נאכנישט מצליח געווען.

איך האב געזען אז דער ראש ישיבה שליט"א האט געשריבן פאר איינעם אז מען דארף וואוינען וואו עס איז גוט פאר די חנוך פון די קינדער, איז מיין שאלה וואס עס איז ריכטיג צו טון אין מיין מצב, זאל איך בלייבן דא וואוינען ווייל דא וועט זיין בעסער די חנוך פאר מיין קינדער, טראץ וואס דאס וואוינען דא מאכט מיר זייער בעצבות?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שלח, כ"ב סיון, שנת תש"פ לפֿרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עצבות האט נישט צוטון מיט די פלאץ וואו מען וואוינט, עצבות איז א זאך וואס מען דארף ארבעטן טאג און נאכט אויף דעם דאס אנוועק צו שטופן. וואו א מענטש וועט זיך נאר געפינען, זאל ער זיין אין גן עדן מיטן אייבערשטן אליין - וועט ער אויך דארפֿן אנוועק שטופן די עצבות. אדם הראשון איז געווען אין גן עדן מיט חוה, זיי האבן געוואוינט

אינעם שענסטן פלאץ וואס איז נאר פארהאן, דאך איז אנגעקומען דער שלאנג און זיי איבערגערעדט זיי זאלן נישט פאלגן דעם אייבערשטן און ער האט זיי אריינגעווארפן אין אן עצבות, אין א מרה שחורה, אזוי ווי עס שטייט (ישעיה סה, כה): "ונחש עפר לחמו", דער שלאנג - זיין זאך איז עצבות וואס קומט פון עפר.

מיין נישט אז אין אמעריקע וועט דיר זיין גרינגער, וואו מען געפינט זיך דארף מען ארבעטן מיט אלע כוחות אנוועק צו שטופן די עצבות און מרה שחורה, דעריבער האט אונז דער הייליגער רבי באפוילן אז מיר זאלן ארבעטן מיט אלע כוחות צו זיין פרייליך. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן כד): "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין שטענדיג פרייליך, "ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו", עס איז א גרויסע מצוה זיך צו שטארקן מיט אלע כוחות נישט צו זיין דעפּרעסעט, "וכל החולאת הבאין על האדם, בָּסָם באין רק מקלקול השמחה", אלע מחלות און אלע קרענק קומען ווייל מען איז דעפּרעסעט און נישט פרייליך.

ווי קען מען זאגן פאר א צווייטן וואו צו וואוינען וכו'? איך קען דיר מחזק זיין זאלסט בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג אז דו זאלסט וויסן וואס צו טון, אים בעטן זאלסט האבן א געפיל דארט וואו דו וואוינסט - די עצה קען איך דיר געבן, דאס איז די עצה פאר דער וואס האט נישט קיין עצה. אזוי ווי רבי נתן ברענגט (שיחות הר"ן, סימן רלח), דער רבי האט אמאל געהערט ווי איינער דאווענט מעריב און כאפט

אָפּ די װערטער: "וּתְקַנְנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ", האט דער רבי זיך אָנגערופן און געזאגט: "די װערטער 'וּתְקַנְנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ' דארף מען דאך זאגן מיט גרויס פֿונד, דאס איז זייער אַ חשוב'ע תּפֿלה"; ווייל דער עקר פֿראבלעם איז אז מען ווייסט נישט וואס צו טון, מען האט אויף יעדע זאך ספּקות צי מען זאל טון אזוי צי אזוי, דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן: "וּתְקַנְנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, רבונו של עולם געב מיר אַ גוטע עצה איך זאל וויסן ווי אזוי זיך צו פֿירן", אזוי זאלסטו טון; אז דו קענסט זיך נישט קיין עצה געבן זאלסטו טון די עצה פון התבודדות.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקפג

דארף איך מורא האבן צו גיין הפצה
ווייל עס קען מאכן מחלוקת?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א ברכת מזל טוב לרגל די יום הולדת, דער אייבערשטער זאל אייך געבן לאנגע געזונטע יארן מיט אסאך ברוך צו ממשיך זיין מקרב זיין אידישע קינדער לאביהם שבשמים.

ו. מיר טרעפן אין עטליכע בריוון וואו דער ראש ישיבה דערמאנט זיין יום הולדת, צום ביישפיל, אינעם

דער ראש ישיבה האט מיר שוין אמאל געשריבן פערזענליך איבער דאס גרויסקייט פון גיין הפצה, אויך הער איך שיינע מעשיות פון אינגעלייט וועגן הפצה אויפן "קול ברסלב" טעלעפאן ליין, און איך בין זיי ממש מקנא, בפרט אז אין מיין געגנט וואו איך וואוינ איז נישטא קיין מפיצים.

פון די אנדערע זייט, יעדעס מאל וואס איך כאפ א התעוררות צו גיין הפצה, אפילו נאר מיטן אראפלייגן גליונות אין בית המדרש, הויב איך אן צו טראכטן וואס וועט געשען אויב עס וועט ארויסקומען א מכשול דערפון, למשל א אינגערמאן וועט עס געמען און זיין ווייב וועט נישט מסכים זיין דערצו, אדער וועט איינער אפלאזן זיין חסידות צוליב דעם, וואס דאס קען גורם זיין פרודים אין א משפחה רחמנא לצלן, און איך וועל דאס האבן גורם געווען, מפילא בין איך זיך מונע פון דעם.

אבער וויבאלד מיין הארץ ברענט מיר איבערצוגעבן די שיינע עצות פאר נאך אידן, ווייס איך נישט וואס צו טון; וויל איך בעסן דער ראש ישיבה זאל מיר זאגן ווי אזוי זיך צו פירן.

יישר כח

מכתב יומי פון יום ג' פרשת בהעלותך, י"ב סיון, שנת תשע"ז לפ"ק, וואו דער ראש ישיבה שרייבט: "היינט י"ב סיון איז מיין יום הולדת; היינט איז די לעצטע טאג פון די שבועה ימי תשלומין, עס איז די לעצטע טאג פון די זיבן טעג וואס מען קען משלים זיין די קרבנות, די אלע וואס זענען נישט אנגעקומען צו ברענגען זייערע קרבנות אינעם יום טוב שבתות.

איך דאנק דעם אייבערשטן אז ער האט מיר געגעבן די זכיה צו לערנען מיט בחרים און אינגעלייט שוין איבער צען יאר - פון תשס"ה, און זיי אויסקלערנען אז מען קען אלעס משלים זיין; אפילו די האסט נאכנישט געברענגט זיינע קרבנות, האסטו נאך צייט דאס צו ברענגען שפעטער. אזוי אויך אז מען האט געטון נארישקייטן קען מען נאך אלעס פאררעכטן, און מען קען זיך אלעמאל צוריק קערן צום אייבערשטן".

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שלח, כ"ד סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מחלקת? דאס מאכט מחלקת? די שיינע זיסע עצות פון רבי'ן מאכט מחלקת?! אויב עפעס מאכן די ספרים שלום צווישן קינדער און עלטערן, עס מאכט שלום צווישן מאן און ווייב וכו'; פארנוואס זאלסטו זאגן אז די ספרים, קונטרסים און גליונות - צעטיילן משפחות, ווען צענדליגער טויזנטער אידן האבן שלום בית נאר פון די ספרים און קונטרסים; צענדליגער טויזנטער שטיבער זענען אויפגעלויכטן געווארן פון די ספרים.

ווער איז נאך אזוי מחזק אז מען זאל זיך פירן מיט דרך ארץ צו עלטערן - ווי דער הייליגער רבי? ווער איז נאך אזוי מחזק אז מען זאל נישט האבן צוטון מיט מחלקת, מען זאל לעבן בשלום מיט די גאנצע משפחה - ווי דער הייליגער רבי? ווער עס איז טועם פון הייליגן רבי'ן, ער לערנט דעם רבינ'ס ספרים ווערט דאך אינגאנצן געטוישט מן הקצה אל הקצה צום גוטן; מען הויבט אן לערנען די הייליגע תורה, מען האט שעורים אין די גאנצע תורה, מען הויבט אן דאווענען מיט התלהבות, מען לעבט מיטן אייבערשטן; ווי קענסטו אפילו טראכטן אז די ספרים מאכן מחלקת, אז די קונטרסים און גליונות צעברעכן משפחות?

אזיב דו ביסט אזוי שטארק חושש פאר מחל'קת - וואלסטו ווען געדארפט זיין דער ערשטער צו לייגן די גליונות אין אלע שולן און אין ישיבות, צוריק צו ברענגען אידישע קינדער צום אייבערשטן; ווייל ווער עס ווייסט נאר אביסל וואס טוט זיך אפ אינעם היינטיגן דור, ווי מענטשן פאלן נעבעך אראפ אין עבירות, בפרט בחורים און מיידלעך, ווי זיי פאלן אראפ אין שווערע ביטערע זינד, זיי פאלן אראפ אין פגם הברית רחמנא לצלן, ביז זיי לאזן אפ זייערע עלטערן; זיי גייען אוועק פון שטוב, זיי לאזן אפ די משפחה און די עלטערן וויינען און קלאגן; נישטא וואס צו טון, נישטא וואס צו מאכן מיט זיי, אלע הייבן די הענט ווייל קיינער האט צו זיי נישט קיין שפראך, קיינער ווייסט נישט ווי אזוי מען רעדט מיט זיי, ווי אזוי מען כאפט זיי אן, ווי אזוי מען קען האבן מיט זיי א שטיקל שייכות זיי צו קענען האלטן זיי זאלן חס ושלום נישט פאלן נאך ווייטער און נאך מער רחמנא לצלן; נאר דער רבי מיט זיינע זיסע עצות, מיט זיינע ווארעמע התחזקות - האט די שפראך זיי צוריק צו ברענגען; וואלסטו געדארפט גיין טאג און נאכט הפצה.

זוי קען מען שלאפן רואיג ווען עס ברענט א פייער! ווי קען מען זיצן מיט פארלייגטע הענט ווען די פייער איז דא נעבן אונז, נישט ערגעץ ווייט אוועק; דער פייער ברענט איבעראל, עס פאלן אוועק נשמות ישראל, אידישע קינדער פאלן אראפ אין עבירות; ווי קען מען שלאפן ווען מען קען זיי צוריק ברענגען?! די גליונות, ספרים און קונטרסים איז

געשריבן מיט אזא שפראך אז אפילו דער וואס איז ווייט
ווייט פארקראכן שפירט ווי מען רעדט צו אים.

דער רבי קען ארויסנעמען יעדן איינעם פון זיין בלאטע;
אפילו דער וואס איז שוין אריינגעפאלן אין אלע בלאטעס,
ער ליגט שוין אין אלע זיבן גיהנום'ס קען אים דער רבי
ארויסנעמען. דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן רחצ): "איך
האב דעם זעלבן ב"ח וואס דורך המלך האט געהאט, איך
קען רעדן מיט א מענטש און אים ארויסנעמען פון דעם
טיפסטן גיהנום און אים אריינלייגן אין גן עדן"; חכמינו זכרונם
לברכה זאגן (סוטה י'): אז דורך המלך האט ארויסגעשלאפט זיין
זון אבשלום פון אלע זיבן גיהנום'ס ווען ער האט געזאגט
ביי די לוויה זיבן מאל: "בני אבשלום בני בני אבשלום"
(שמואל ב יט, א-ה), 'מיין קינד מיין קינד, אבשלום מיין קינד' -
ביז ער האט אים אריינגעלייגט אין גן עדן; דאס טוט דער
רבי מיט אונז און דאס איז די ב"ח פון די ספרים, עס ווייזט
די רחמנות פונעם אייבערשטן, ווי שטארק ער ווארט און
וויל אז יעדער איינער זאל זיך צוריק קערן צו אים.

איך בעט דיר זייער זאלסט נישט אפלאזן די הייליגע ארבעט
פון הפצה; זיי ממשיד מיטן לייגן גליונות אין דיין
געגנט. אויך זאלסטו אנהויבן צו גיין אין די הייזער, זאלסט
איבערלאזן אין יעדע שטוב פון די הייליגע ספרים, דורכדעם
וועסטו האבן א חלק אין ברענגען משיח צדקינו שכיבא
במהרה בימינו.

תתקפד

דארף א גרושה זיך שערן די האר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן דאנק פאר די געוואלדיגע שעורים וואס געבן מיר אסאך חזק אין לעבן.

איך בין א גרושה, און איך וויל וויסן אויב איך דארף זיך נאכאלץ שערן די האר.

אויך דארף איך נאך חזק צו בעטן דעם אייבערשטן; איך האלט אין איין בעטן דעם אייבערשטן אז איך זאל טרעפן א שדוך, איך בין שוין אויך געווען ביים ציון פון מוה"רא"ש און אויסגעזאגט נאנץ תהלים, אבער דערווייל איז שוין אריבער א האלבע יאר אן דעם וואס מען זאל אנטראגן א געהעריגע שדוך.

אויך וויל איך וויסן איבער דעם וואס עס שטייט אז נאך איידער א מענטש ווערט געבוירן איז שוין אנגעשריבן פאר אים זיין שדוך, איז דאס שוין אויך פאר מיר אויב איך האב נאכנישט געהאט קיין קינדער? און אויב איז דאס נישט שוין ביי א צווייטע שדוך, איז דען פאר מיר אנגעשריבן א מאן? א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שלח, כ"ד סיון, שנת תש"פ לפקט קטן
מרת ... תחל'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

האט נישט מו"רא, איר האט א שדוך; עס איז אנגעשריבן פאר אייך א שדוך, איר וועט בקרוב טרעפן אייער שדוך.

ווען מען דאווענט צום אייבערשטן דארף מען האבן געדולד;
דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ב) אז תפלה ווערט
אנגערופן חטם - די גאז פונעם מענטש, אזוי ווי עס שטייט
(ישעיה מו, ט): "ותהדתי אחטם לך"; מוהרא"ש זכותו יגן עלינו
זאגט, וואס האט דאווענען מיט די גאז? זאגט מוהרא"ש
צוויי זאכן, איינס אז א מענטש אן א גאז קען נישט לעבן,
די גאנצע אטעם גייט דורך די גאז, אזוי דארף א מענטש
לעבן מיט תפלה; עס זאל זיין ביי אים ממש ווי אטעמען,
פינקט אזוי ווי אטעמען דארף מען די גאנצע צייט, אזוי
דארף זיך א מענטש צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן
א גאנצן צייט.

צווייטנס, דער גאז ווייזט אויף אריכת אפים, אויף סבלנות;
ווען מען בעט דעם אייבערשטן דארף מען האבן
אסאך סבלנות, מען דארף בעטן און בעטן און גאכאמאל
בעטן ביז דער אייבערשטער העלפט און שיקט א ישועה.
זייט ממשיך מיטן בעטן דעם אייבערשטן - וועט איר זיכער
טרעפן אייער שדוד.

אויך זאלט איר ווייטער זיך אפשערן די האר, וועט איר
זוכה זיין צו ווערן אפגעהיטן פון אלעם שלעכטם.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתקפה

וואס טו איך אז מיינע עלטערן לאזן
מיר נישט האבן א בשר'ע סמארטפאון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קדם כל מוז איך זיך באדאנקען פאר די וואונדערליכע שעורים וואס האט
געטוישט מיין לעבן, ובפרט דעם סדר הרה"ק הלימוד און די עצה פון התבודדות.

איך בין א בחור פון זעכצן יאר אלט, שוין פון אלס גאר קליין קינד,
זייט איך געדענק - האב איך שוין אנגעהויבן טון עבירות מיט אנדערע
קינדער, און זייט דעמאלט פאל איך אין די שמוציגע עבירות, אמאל
מער און אמאל ווייניגער. ביז דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט
אויף מיר און איך האב געמראפן די שעורים, און צוביסליך האב איך
געקענט אנהויבן ארויסקריכן דערפון, פארשטייט זיך אז יעדן טאג האב
איך גאר א וועלט מלחמה זיך צו האלטן ערליך.

איך לערן אין א מצוין'דיגע ישיבה, איך הייס פון די בעסטע בחורים
אין מיין שעור, מיין טאטע מאמע האבן נישט קיין אנונג וואס איך גיי
אריבער, און דערפאר לאזן זיי מיר נישט קויפן א סמארטפאון, איך רעד
פון א בשר'ע סמארטפאון מיט א גוטע פילטער, זיי לאזן מיר נאר קויפן
א פשוט'ע טעלעפאן אן קיין טעקסט.

אונזער משפחה הייסן מער אפענע קעפ, אבער אזוי ווי איך בין דער
״גוטער״ בחור האבן זיי מער מורא פאר מיר, זיי כאפן אבער נישט אז
איך האלט שוין לאנג גאר די אלע זאכן און איך וויל נאר די סמארטפאון
פאר בשר'ע זאכן.

אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר געבן אן עצה און חזק
איבער דעם?

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שלח, כ"ד סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד הבחור ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווילסט הערן דעם אמת? דער אמת איז אז דינע עלטערן
זענען גערעכט; דו ביסט זייער א וואילער בחור.
פון די ווערטער וואס דו שרייבסט זעט מען אז דו ביסט
טאקע פון די בעסטע בחורים אין ישיבה; דו שרייבסט אזוי
שיין ווי דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף דיר
אז דו האסט זיך דערוואוסט פון הייליגן רבי'ן, און ווי דער
דרך הצימוד (שיחות הר"ן, סימן עו) און די עצה פון התבודדות -
האט געביטן דיין לעבן, און ווי דו הויבסט אן ארויסצוקריכן
פון וכו' - ביסטו דאך טאקע א וואילער בחור.

איך בעט דיר זייער, שטארק זיך מיט די צוויי עצות;
ערשטנס - מאך זיך שעורים בכל התורה כולה. זע
צו לערנען יעדן טאג אביסל חומש, תרגום מיט רש"י; זונטאג
זאלסטו לערנען ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי
ווייטער; נאכדעם מאך זיך א שעור אין משנה, דאס וועט
אויסוואשן דיין נשמה פון אלע עוונות און חטאים; נאכדעם
זאלסטו לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא, הויב אן ש"ס
און גיי בסדרן. אויב דו פארשטייסט נישט וואס דו לערנסט
- זאג די ווערטער פון די הייליגע תורה, וועט דער אייבערשטער
דיר פארצייען. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי

ראש השנה פרק ד, הלכה ח): "בין שקבלתם עליכם עול תורה, מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימכם", ווען א מענטש איז מקבל אויף זיך צו לערנען די הייליגע תורה - רעכנט אים דער אייבערשטער ווי ער האט קיינמאל נישט געזינדיגט.

צווייטנס - זיי זיך מתבודד; זוך דיר אויף א שטילע פלאץ, דארט זאלסטו זיך אויסרעדן צום אייבערשטן און אים בעטן ער זאל דיר מוחל זיין אויף די אלע מעשים מגונים, די מעשי תועבה אין וואס דו ביסט אריינגעפאלן פון אלס יונג קינד; דו דארפסט אסאך וויינען צום אייבערשטן אויף די שרעקליכע עבירות וואס דו ביסט באגאנגען, אזוי וועט דיר דער אייבערשטער מוחל זיין.

זע צו זאגן אביסל תהלים, דאס וועט דיר צוריק ברענגען צום אייבערשטן (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן עג).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקפו

וואס איז דער גדר פון "קדש עצמה במתן קדש"?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב שוין געלערנט אסאך פסוקים תנ"ך, אסאך פרקים משניות, אסאך בלעטער גמרא, אסאך סימנים אין שלחן ערוך און אסאך זיך אויסגערעדט צום אייבערשטן - אין זכות פון די שעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א.

איך האב געזען דעם בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געענטפערט איבער וואס איז די ריכטיגע וועג צו לערנען מיט חתנים^ח, דער ראש ישיבה שרייבט דארט אז די וועג איז צו לערנען נאר די הלכות פון שלחן ערוך, און נישט צולייגן קיין חומרות ופרישות.

איך בין אבער נאכאלץ צעמישט, ווייל אין שלחן ערוך אלליין זעט מען אויך אז מען דארף זיך הייליגן אפילו מיט זאכן וואס מען מעג, "ואף על פי שמתר בכל אלה, כל המקדש עצמו במתן לו קדוש יאמרו לו", און אזוי זעט מען אויף עטליכע פלעצער אין שלחן ערוך אז מען דארף זיך יא הייליגן און נישט טון אלעס וואס מען מעג.

עס איז נישט אז איך בין אינגאנצן אויסגעטון פון די וועלט, איך וויל אבער יא וויסן קלאר וואס איז די אידישע השקפה ווי אזוי א איד דארף זיך פירן.

יישר כח

ח. מער איבער דעם ענין אין ספר עצתו אמונה חלק א', מכתב ס; חלק ד' מכתב רעט, שנה; חלק ו' מכתב תעו.

ט. דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שלח, כ"ד סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוע ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עם איז זייער שווער צו שרייבן פון דברים של בינו לבינה ווייל
די בריוו קומען אן איבעראל; אלע ליינען די בריוון, דערפאר
קען מען נישט שרייבן פון דעם, אבער בדרך רמז קען מען
אביסל שרייבן, בבחינת (משלי ט, ט): "תן לחכם ויחכם עוד".

דאס וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יבמות ב.): "קדיש עצמך
במדת ה'". מיינט מען צו זאגן פארקערט, אז א מענטש
זאל זיך הייליגן צוזאמען מיט זיין ווייב כדי ער זאל נישט
אראפפאלן אין ביטערע עבירות. אזוי זאגט דער הייליגער
רבי נתן זכרוננו לברכה (לקוטי הלכות יום הכפורים הלכה א, אות א): "מי
נשאינו נשוי הוא פגום בברית", ווער עס האט נישט חתונה,
ער לעבט אליין - דער איז פגום בברית; דעריבער האט
דער רבי זייער מקפיד געווען אז מען זאל נישט קומען צו
אים פאר די חתונה, דער רבי פלעגט זאגן פאר בחורים:
"זאלסט צוריק קומען מיט א טעית"; ווייל נאר מיט א ווייב
קען מען זיין הייליג און געראטעוועט ווערן פון עבירות.

עם איז דא אסאך צו שרייבן אין דעם ענין, עס איז אבער
פארשטענדליך אז עס איז נישט שוין צו שרייבן בפרטיות;
נאר דאס דארף מען וויסן אז די אלע וואס פאלן אריין אין
ביטערע עבירות, דאס קומט נאר ווייל מען האט זיי געלערנט

חומרות ויתירות, די מדריכים לערנען זיי אויס צו זיין
אפגעשיידט וכו' וכו', ממילא דארפן זיי נאכדעם גיין זוכן
עבירות רחמנא לצלן.

מוהרא"ש פלעגט שטענדיג דערציילן פון הרב הקדוש רבי
אברהם בן רבי נחמן מטולטשין זכר צדיק לברכה
(פעל מחבר ספר "באור הקדושים"), אז ער פאר זיך איז
געווען גענצליך מבדל ומפרש פון די וועלט, מיט דעם אלעם
ווען מען פלעגט אים בעטן הדרכות בענינים שבינו לבינה וכו',
פלעגט ער שטענדיג זאגן: "קינדערלעך, היט אייך פון בריתות";
דאס הייסט מען זאל אכטונג געבן צו היטן הלכות טהרה, מען
זאל חזר'ן הלכות טהרה צו וויסן נישט נבשל צו ווערן אין קיין
שום הלכה, אבער נישט צולייגן קיין שום פרישות, נאר ווען
מען מעג - מעג מען אלעס וכו' און אין די אנדערע טעג זאל
מען היטן אלע הלכות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

וואס איז נא די ריכטיגע וועג צו לערנען מיט חתנים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן יישר כח פאר אלע חזוק וואס איך באקום פון
אייך, דער אייבערשטער זאל אייך באצאלן בכפל בפלים.

איך האב געהערט א שיעור ווי איר רעדט זייער שארף קעגן די חתן מדרכים. איך האב געהאט א שטארקע חשק צו ווערן א חתן מדרך, אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א געבן א שיעור פאר חתן מדרכים, און אויסלערנען וואס איז יא די ריכטיגע וועג ווי אזוי צו לערנען מיט חתנים?

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נשא ב', ט' סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען מוהרא"ש האט מיר געבעטן איך זאל לערנען מיט חתנים - זיי אנגרייטן פארן לעבן, האב איך געפרעגט מוהרא"ש: "איך דארף דאך האבן הדרכה צו וויסן וואס צו לערנען מיט זיי", האט מוהרא"ש מיר געזאגט: "איך געב דיר הדרכה, זאלסט לערנען מיט חתנים וואס שטייט אין שלחן ערוך און חס ושלום צולייגן אדער אראפנעמען פון דעם".

די זעלבע איז ביי דיר; אז דו ווילסט לערנען מיט חתנים - זיי אנגרייטן פארן לעבן זאלסטו מיט זיי לערנען וואס שטייט אין שלחן ערוך און חס ושלום צולייגן אדער אראפנעמען פון דעם, ווייל אז מען נעמט אראפ פון שלחן ערוך אדער מען לייגט צו - איז דאס גורם אז מען זאל אפלאזן די וועג פון די תורה.

זאלסט נישט לערנען מיט זיי קיין חומרות ופרישות ווייל דאס איז גורם אז מען זאל אלעס אפלאזן הנשם ישמרנו; דער הייליגער ווילנער גאון זכותו יגן עלינו זאגט: "אז מען לייגט צו צום שלחן ערוך ווערט מען א פורק עול; דער אייבערשטער האט אונז געגעבן תרי"ג מצוות, איינמאל מען לייגט צו נאך איין זאך, ווערט פון תרי"ג מצוות תרי"ד - תריד, דאס איז מרומו אינעם פסוק וואס שטייט (בראשית כו, ט): 'והיה באשר 'תריד' - ופרקת עֲלֹי, אז מען לייגט צו ווערט מען א פורק עול".

ליידער זענען דא חתנים מדריכים וואס לערנען מיט חתנים פאלשע למודים, מען לערנט אויס עבודות און פרישות וכו'; דאס איז גורם אז אינגעלייט זאלן זיך צעטיילן, עס ווערן פון דעם גיטין, און נאכדעם פאלט מען אראפ אין עבירות רחמנא לצלן. אז דו ווילסט לערנען מיט חתנים זאלסטו לערנען מיט זיי די וועג פון די תורה, זאלסט גארנישט צולייגן צום שלחן ערוך, ווייל ביים רבי'ן איז געווען נאר וואס דער שלחן ערוך זאגט, און ווער עס לייגט צו צום שלחן ערוך, ער וויל זיין פרומער פון די תורה - איז אזוי ווי דער נחש הקדמוני, וואס קדם לייגט מען צו צום צווי וואס דער אייבערשטער האט געזאגט (בראשית ג, ג): "לא תאכלו ממנו", דער אייבערשטער האט געזאגט מען זאל נישט עסן, און דער נחש האט געשטעלט א פנים ווי א 'פרומער' און צוגעלייגט: 'לא תגעו בו', און דערנאך אראפגעווארפן אדם וחוה, וואס פון דעם איז ארויסקומען אלע שלעכטס.

וואס דארף מען מער ווי זיין א פשוט'ער איד? עס איז
 דאך אזוי גוט אז מען לעבט מיטן אייבערשטן, מען
 לעבט מיט די תורה; דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן
 קנד): "איד בין צוגעקומען צו אלע מיינע מדריגות נאר ווייל
 איד האב זיך געפירט בתמימות ובפשיטות".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
 דינע וועגן.

תקפו

נאכן חזר'ן אזוי סאך אמונה, פארנוואס האב איד נאך פחדים?"

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איד בין אין די פערציגער יארן, איד בין זייער א צעבראכענער, און
 דאס האט מיר געברענגט אז איד זאל ווערן מקושר צו מוהרא"ש זכותו
 יגן עלינו, שוין לאנגע יארן וואס איד לערן זיינע ספרים און איד פרוביר
 צו מקים זיין זיינע עצות.

זייט מען האט אנגעהויבן צו מפרסם זיין די שעורים פונעם ראש
 ישיבה שליט"א האב איד דאס אויך אנגעהויבן צו הערן בסדר, און דאס
 האט מיר געמאכט נאך שטערקער פון פריער, זיך צו שטארקן מיט אלע
 עצות פון הייליגן רבין.

איך בין ברוך השם זייער מצליח אין לעבן, איך האב אבער א סוד וואס איך טראג מיט זיך, וואס איך האב נאכגישיט אויסגעזאגט פאר קיינעם. שוין פון קינדווייז אן לייד איך פון שרעקליכע פחדים, איך ווער גאר שטארק דערשראקן פון יעדע קליינע זאך, ווען איך הער עפעס א שמועה אין בית המדרש איבער א מלחמה וואס קען אפשר פאסירן, אפילו עס האט נישט קיין שום מקור, באקום איך פון דעם גאר א שרעקליכע פאניק און פחד, צומאל ווען איך הער גאר דאס ווארט 'איראן', שפיר איך שוין ווי זיי שטייען מיט טאנקען אין ארץ ישראל און עס פאסירט דאס ערגסטע, און אזוי ווייטער יעדע קליינע זאך דערשרעקט מיר גאר גאר שטארק אויף אן עקסטרעמען פארנעם.

אזוי האב איך געלעבט אלס קינד און אלס בחור מיט שרעקליכע פחדים בסדר, ממש ווי איינער וואלט געשטאנען מיט א האק איבער מיין קאפ פון צופרי ביז ביינאכט. דערנאך האב איך ברוך השם חתנה געהאט, אויפגעשטעלט א שיינע אידישע שטוב און שוין אויך חתנה געמאכט קינדער ברוך השם. איך האב געמיינט אז איך וועל אויסוואקסן די פחדים, אבער למעשה איז עס מיטגעוואקסן מיט מיר. איך האב קיינעם נישט געוואלט אויסזאגן איבער דעם, ווייל איך האב נישט געוואלט מען זאל מיר האלטן פאר א משוגענער. ביז איך האב איינמאל גענומען די שטארקקייט און גענאנגען באהאלטענערהייט צום דאקטער, ער האט געהערט מיין פראבלעם און מיר געגעבן מעדעצין פאר דעם, און זייט דעמאלט בין איך ממש געווארן א נייער מענטש, איך האב געשפירט ווי איך בין ארויס פון לאגער, מיין התבודדות איז שוין נישט געווען גאר בכיות און פחדים, גאר עס איז אריבער מער צו דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלע גוטס וואס ער טוט מיט מיר, און איך האב אויך געקענט פיל רואיגער און בעסער לערנען תורה.

מיין שאלה איז אזוי, נאך צענדליגער יארן פון הערן און לערנען אמונה, פון רעדן אזוי סאך צום אייבערשטן, פון לערנען אזויפיל משניות, און נאך און נאך, ווי אזוי קען זיין אז איך דארף נאכאלץ האבן מעדעצין פאר פחדים. איך דריי זיך ארום מיט א שטארקע שולד געפיל, איך ווייס

דאך וואס מוה"ר"ש שרייבט ב'סדר אז מיט אמונה קען מען היילן גערון, מעדעצין איז נאר פאר איינעם וואס איז שוואך אין אמונה, און איך מוז דערווייל נאך יא צוקומען צו מעדעצין פאר פחדים, איך האב שוין פרובירט אראפצוגיין דערפון אבער די פחדים זענען צוריק געקומען.

איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר דאס קענען קלאר מאכן און געבן עצות.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת קרח, כ"ט סיון, שנת תש"פ לפ"ק קטן
לקבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס דארפסטו זיך באשולדיגן? דאנק דעם אייבערשטן אז ער האט דיר געגעבן א גוטע מעדעצין וואס געמט אנוועק די פחדים; דו לעבסט רואיגער און דו האסט נישט די אלטע שרעק.

נאר ווייל דו לעבסט מיט אמונה העלפט דיר די מעדעצין; די אלע חזוקים און עצות פון רבי'ן - אינאיינעם מיט די מעדעצין מאכט דיר רואיג.

נעם אריין אין דיר אמונה - וועט דיר ליכטיג ווערן אין לעבן; דו וועסט אויסגעהיילט ווערן פון אלע פחדים און דמיונות. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר) חלק ב', סימן ה': "העקר הוא האמונה, וצריך כל אחד לחפש

את עצמו, ולחזק את עצמו באמונה", דער עקר אויף וואס א מענטש דארף ארבעטן צוצוקומען איז אמונה, "בי יש סובלי חללים, שיש להם מכות מפלאות, והם סובלים החללים רק בשביל נפילת האמונה", ווייל עס זענען דא זייער אסאך מענטשן וואס האבן מחלות און זיי ליידן פון דעם נאר ווייל זיי האבן נישט קיין אמונה; דאס גייט ארויף אויף יסורי הנפש וואס מענטשן ליידן זיך געבעד צאם. זאגט דער רבי ווייטער: "בי על ידי נפילת האמונה, באים מכות מפלאות שאין מועיל להם לא רפואות, ולא תפלה, ולא זכות אבות", ווען א מענטש האט נישט קיין אמונה און ער ליידט געבעד פון די מחלות וואס קומט פון חסרון אמונה, דאן העלפט אים נישט קיין רפואות, עס העלפט נישט קיין תפלה און אויך נישט זכות אבות. דאס גייט ארויף אויף די יסורים וואס מענטשן מאכן געבעד מיט פון אלע סארט יסורי הנפש; עס פייניגט זיי פון אינגעווייניג - יעדער מיט זיינע שלעכטע מחשבות, און די איינציגסטע רפואה אויף דעם איז אמונה.

ווען א מענטש געמט אריין אין זיך די אמונה; ער ווייסט אז עס איז גארנישט דא אויף די וועלט אויסער דעם אייבערשטן, און דער אייבערשטער איז 'ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך בלל' - דאן לעבט ער א רואיג לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקפה

ווען איז נפטר געווארן די מאמע פון
הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מלמד, און פאר יום טוב שבועות האב איך באשריבן
אביסל פונעם הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו אין א קונטרס וואס
איך האב אהיימגעשיקט פאר מיינע תלמידים, איך האב דארט
איבערגעטייטשט עטליכע שטיקלעך פון ספר פעולת הצדיק וואו עס ווערט
געברענגט אז די מאמע פון בעל שם טוב זכותו יגן עלינו איז נפטר
געווארן ביי זיין געבורט.

נאך שבועות האבן מיר די זיסע קינדערלעך געזאגט אז דאס איז אנדערש
ווי עס שטייט אין אנדערע ספרים וועלכע באשרייבן די היסטאריע פון בעל
שם טוב זכותו יגן עלינו, אז זיין טאטע איז נפטר געווארן בעפאר זיין מאמע.
איך וואלט זייער געוואלט וויסן צי עס איז טאקע פארהאן חלוקי דעות
אין דעם, און אזוי אויך לתועלת פון די קונטרס וואס איך האב פארטיילט
פאר זיי.

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת קרח, כ"ט סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו לייגסט אריין אין די קינדער יראת
שמים, דו דערציילסט זיי מעשיות פון צדיקים. דער

הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רמח): "דע, שפּפּוּרִי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד", פארציילן מעשיות פון צדיקים איז זייער א גרויסע זאך, "בי על ידי ספורים מצדיקים, נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד", ווייל ווען מען הערט א מעשה פון א צדיק - ווערט דאס הארץ אויפגעפלאמט צום אייבערשטן און מען באקומט א שטארקע חשק צו ווערן אן ערליכער איד; ווען מען זעט צו וואס דער צדיק האט זוכה געווען דורכדעם וואס ער איז בייגעשטאנען אלע זיינע נסיונות, און מען וויל אויך ווערן א צדיק.

מוהרא"ש דערציילט (ספר פעולת הצדיק, אות כו) אז דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו איז געבוירן געווארן צו אלטע עלטערן, זיין פאטער רבי אליעזר איז אלט געווען הונדערט יאר און זיין מאמע שרה איז שוין אויך געווען זייער אלט; זיין מאמע איז נפטר געווארן גלייך ווען זי האט געבוירן דעם הייליג קינד ישראל'יק, שפעטער ווען דער בעל שם טוב איז אלט געווען פינף יאר האט אים זיין טאטע גערופן צו זיך און אים געזאגט בזה ה'שון: "ישראל'יק! איך גיי יעצט אנוועק פון די וועלט - בדרך כל הארץ, געדענק אבער אז דו ביסט קיינמאל נישט אליין, דער אייבערשטער איז מיט דיר, ביי דיר און געבן דיר - זאלסט נישט מורא האבן פון קיינעם", און מיט די ווערטער איז ער נפטר געווארן.

דער בעל שם טוב איז אויסגעוואקסן איינער אליין אין א גרויסע וועלט, אבער ער האט שטענדיג געדענקט זיין

טאטע'ס לעצטע ווערטער: "געדענק דו ביסט קיינמאל נישט אליין, דער אייבערשטער איז מיט דיר, ביי דיר און געבן דיר - זאלסט נישט מורא האבן פון קיינעם"; מיט די ווערטער האט ער געלעבט און דאס אויסגעפירט למעשה, וואס ער האט נאר געדארפט - האט ער געבעטן דעם אייבערשטן. ביז איינמאל האט ער שפאצירט אין וואלד בשעת ער האט געזינגען צום אייבערשטן, אינמיטן זעט ער ווי עס קומט צו גיין א מענטש און פרעגט אים: "וואס טוסטו דא אליין אין וואלד?" רופט ער זיך אן צו אים: "איך בין נישט אליין, דער אייבערשטער איז דא מיט מיר", רופט זיך אן דער מענטש: "דער אייבערשטער איז מיט דיר? דער אייבערשטער איז דאך אויבן אין הימל, ער איז זייער הויך, ער האט איבערגעלאזט די וועלט", און ער לייגט צו אז עס איז א בפירוש'ע פסוק (יחזקאל ח, יב): "עזב ה' את הארץ". (וואס באַמַת שטייט דארט אז מען זאל נישט זאגן אזוי ווי די וואס זאגן אז דער אייבערשטער זעט נישט וואס מען טוט אין די פינסטערניש, דער אייבערשטער האט אונז פארלאזט).

דער מענטש האט ווייטער ממשיך געווען צו רעדן צום בעל שם טוב קעגן די אמונה, האט דער בעל שם טוב געכאפט א צווייג פון דער ערד און אים אנגעפאנגען צו שלאגן, און בשעת ער האט געשלאגן דעם אלטן נאר האט ער געשריגן דעם פסוק (תהלים צב, י): "יתפרדו כל פעלי און", פלוצלונג זעט דער בעל שם טוב ווי דער מענטש איז נישט דא, דער מענטש איז פשוט געווען אן אויג פארבלענדעניש

פונעם סמ"ך מ"ם; פון דעמאלט איז דער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו געווארן נאך שטערקער אין די אמונה, ער האט געזען ווי דער סמ"ך מ"ם וויל אים אייגרעדן צו טראכטן קעגן די אמונה האט ער זיך נאך אסאך מער געשטארקט.

די מעשה האט דער הייליגער רבי געהערט ווען ער איז נאך געווען א קליין קינד. ווען דער רבי האט געהערט די מעשה איז אריין אין אים א מורא'דיגע חשק צו ווערן א צדיק, ער האט אנגעפאנגען צו טראכטן: 'געוואלד! איך וויל אויך זיין א צדיק! אפשר אז איך וועל דאס נאכטון, איך וועל אנהויבן רעדן צום אייבערשטן, וועל איך אויך ווערן א צדיק', דער רבי איז גלייך ארויס פון שטוב און געגאנגען צום ציון פון בעל שם טוב און געוויינט צום אייבערשטער: "רבנו של עולם, איך וויל אויך זיין א צדיק, איך וויל אויך זיין אן ערליכער איד זכו' זכו'". ביז דער רבי האט זוכה געווען צו וואס ער האט זוכה געווען.

עס איז דא נאך גסחאות אין די מעשה; עס איז דא וואס זאגן אז קדם איז זיין טאטע רבי אליעזר אוועק פון די וועלט און נאכדעם זיין מאמע, אבער ביי אנשי שלומינו איז מקובל די מעשה אזוי ווי מוהרא"ש פארציילט דאס.

דער עקר זאלסטו אויסלערנען די קינדער וואס מען זאל ארויסנעמען פון די מעשה; איינס, מען זאל שטענדיג

געדענקען און וויסן אז מען איז קיינמאל נישט אליין, נאר
 מען איז אלץ ארום גענומען מיטן אייבערשטן און וואס מען
 וויל זאל מען נאר בעטן פונעם אייבערשטן. צווייטנס, זאלסט
 אריינגלייגן אין די קינדער אז זיי זאלן נישט מורא האבן ווען
 מען הערט רעדן קעגן די אמונה, מען זאל שרייען דעם
 פסוק (תהלים צב, י): "תִּפְרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵי אֱוֹן", ביז מען ווערט
 פטור פון אלעם שלעכטס.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

תתקפט

קענען אויף פשוט'ע מענטשן מלמד זכות אויף אידן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ווען מען רעדט צום אייבערשטן, מעג מען דעמאלט אויף מלמד זכות
 זיין אויף אידן? ווי למשל זאגן פארן אייבערשטן אז אידן זענען באמת
 גוט נאר עס איז דא זייער שווערע נסיונות?

צדיקים פלעגן דאך אזוי רעדן צום אייבערשטן, איך וויל אבער וויסן
 אויב פשוט'ע מענטשן קענען דאס אויך זאגן, און עס העלפט עפעס מער
 פון סתם תפלה, אדער איז דאס נאר אן עבודה פון צדיקים?
 יישר ב"ח פאר אלע שעורים.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת קרח, כ"ט סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך, ווען עס קומט צו בעטן
פאר אידן עס זאל זיי זיין גוט, ווען עס קומט צו רעדן
גוטס אויף אידישע קינדער, מלמד זכות זיין אויף זיי - דעמאלט
האט מען מורא אויב מען איז געמאכט פאר דעם, מען טראכט
אויב מען מעג רעדן, אפשר איז דאס נאר פאר צדיקים, נאר
צדיקים רעדן צום אייבערשטן גוטס אויף אידישע קינדער;
ווידער די וואס זענען מקטרג אויף אידישע קינדער, זיי האבן
נישט קיין בלבולים אויב דאס איז געמאכט פאר זיי וכו' וכו'.

דו פרעגסט אויב דאס איז געמאכט פאר פשוט'ע אידן אדער
דאס איז אן עבודה פון צדיקים; וויסן זאלסטו אז ביי די
וועלט קוקט מען אן די גאנצע זאך פון התבודדות ווי א זאך
וואס געהערט פאר צדיקים. מען דערציילט מעשיות ווי מען
פלעגט הערן צדיקים רעדן צום אייבערשטן, מען האט געהערט
ווי צדיקים בעטן אויף עסן, אויף א דינסט, אויף א הויז וכו'
וכו'. מען שטעלט נישט צאם אז אונז פשוט'ע מענטשן קענען
דאס אויך טון און דארפן דאס טון; דאס טוט דער רבי, דער
רבי נעמט עבודות וואס זעט אים ווי דאס איז נאר פאר
גרויסע מענטשן און ער ברענגט אונז צו צו דעם; דער רבי
ברענגט אונז צו אז מיר זאלן שפירן דעם אייבערשטן און
מיר זאלן רעדן צו אים אזוי ווי מען רעדט צו א גוטער פריינד.

ווען רבי נתן איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן איז ער געקומען צום רבי'ן און אים דערציילט אלעס וואס גייט אריבער אויף אים וכו' וכו', האט אים דער רבי געזאגט: "נתן, קום אביסל שפאצירן". אזוי גייענדיג האט דער רבי ארויפגעלייגט זיין האנט אויף רבי נתן'ס אקסל און אים געזאגט אפאר ווערטער וואס די פאר ווערטער האט געטוישט רבי נתן'ס גאנצע לעבן, דער רבי האט אים געזאגט: "און ווייטער איז גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צו א גוטער פריינד"; דער רבי האט אים דעמאלט מגלה געווען די ענין פון התבודדות, אז א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין שפראך וואס ער איז צוגעוואוינט צו רעדן און אים אלעס דערציילן, ער זאל גארנישט פארדוילן פונעם אייבערשטן. דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן אז אויב ער וועט זיך צוגעוואוינען זיך צו פירן מיט די הנהגה וועט אים אלעס גיין גרינגער און ער וועט האבן א זיס לעבן.

רבי נתן זכרנו לברכה האט שפעטער דערציילט: "ווען דער רבי האט ארויפגעלייגט זיין האנט אויף מיין אקסל און מיר געזאגט די ווערטער: 'און ווייטער איז גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צו א גוטער פריינד', האב איך פארשטאנען אז איך בין שוין א געהאלפענער, ווייל וואס עס זאל נאר נישט אריבער גיין אויף מיר וועל איך זיך נישט פארלירן, נאר גיין צום אייבערשטן און אים אלעס דערציילן".

וואויל איז דעם וואס איז זיך מתבודד, ער בעט דעם אייבערשטן פאר זיך און פאר אידישע קינדער; ער טענה'ט מיטן אייבערשטן פאר זיך און פאר אנדערע, ער זאגט: "רבנו של עולם, נישטא אזא שיינע פאלק ווי די אידישע קינדער, נישטא אזא הייליגע פאלק ווי די אידישע קינדער; דאס וואס אידישע קינדער פאלן אראפ אין עבירות דאס איז נישט אז זיי ווילן דאס, נאר דאס איז פונעם יצר הרע. רבנו של עולם לייז אויף אויס פון דעם ביטערן גלות, מיר זענען אויסגעמישט צווישן גוים - דאס מאכט אז מיר זאלן אריינפאלן אין נישט גוטע זאכן, מיר זענען געבינדן אין די הענט פונעם יצר הרע, אבער עכט ווילן מיר אלע זיין גוט".

דער רבי האט אויף פארגעהאלטן און געפרעגט (שיחות הר"ן, סימן ע): "היתכן שאנו מניחין את השם יתברך שיעשה ויחשב לגור גזרות בעולם", היתכן מיר לאזן דעם אייבערשטן מאכן גזירות אויף די וועלט; מיר דארפן בעטן דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אויף. ווייל ווען א מענטש בעט דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אים, ער שרייט: "אייבערשטער איך וויל זיין גוט, איך וויל זיין אן ערליכער איד", לאזט דער אייבערשטער אפ פביכול אלע גזירות און הערט אויס דעם מענטש ווי ער וויינט צו אים. דעריבער זאגן די הייליגע חכמים (יומא פ"ו): "רבי מאיר אומר, גדולה תשובה, שבשביל יחיד שעשה תשובה מוחלין לכל העולם כולו", תשובה איז אזוי גרויס, אז ווען א מענטש טוט תשובה

איז מען אים מוחל און מען איז מוחל פאר די גאנצע וועלט;
ווייל דער מענטש זאגט פארן אייבערשטן: "רבנו של עולם,
איך וויל זיין גוט, קוק גישט אויף דעם וואס איך פאל אראפ,
און אזוי ווי איך וויל זיין גוט אזוי ווילן אלע אידישע קינדער
זיין גוט, יעדער איינער וויל זיין ערליך נאר יעדער איינער
האט זיינע נסיונות"; ווען א מענטש טענה'ט אויף דעם וועג
איז דער אייבערשטער מוחל אלע עבירות פאר אים און
פאר די גאנצע וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתקצ

פארוואס איז מען נאכאלץ אזוי שטארק קעגן מזהרא"ש?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט מוז איך זיך באדאנקען פאר די געוואלדיגע שעורים וואס
געבן מיר אזויפיל חזוק. אויך וויל איך דערציילן אז איין טאג לעצטנס
איז געווען גאר שטארק היים דא אין ארץ ישראל און איך האב געקלערט
אויב איך זאל גיין הפצה אדער גישט, פינקט דעמאלט האב איך געהערט
א שעה, און אינמיטן האט דער ראש ישיבה שליט"א גערעדט איבער
די חשיבות פון א מפיץ, און זיך אויסגעדרוקט: "אמאל קען א מפיץ זיין
פויל, און טראכטן 'היינט איז צו היים, איך וועל שוין גיין מארגן'", דאס
איז מיר געווען ווי א צייכן פון הימל, און איך בין ברוך השם געגאנגען
הפצה טראץ די שרעקליכע היצן.

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס מען זעט לעצטנס אז
עס עפענען זיך פילע בֿרסלב'ע שולן אין אמעריקע, אין אלע שטעט,
אבער פונדעסטוועגן איז נאכאלץ דא א שטארקע התנגדות קעגן היכל
הקדש, מען לאזט נישט אריין דארט די ספרים פון מוהרא"ש און די
בֿרסלב'ע גליונות.

איר זענט דאך באקאנט מיט די בֿרסלב'ע חסידים דארט, פארנוואס
איז דאס אזוי? פארנוואס זאל מען אין בֿרסלב זיין אזוי שטארק קעגן
היכל הקדש?

יִישׁר בָּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת קרח, א' דראש חודש תמוז, שנת תש"פ לפקט
קטן

לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון עוסק
זיין אין הפצה; פארשפרייטן פאר אידישע קינדער די
זיסע עצות פון רבי'ן, זיי ווייזן די רחמנות פונעם אייבערשטן,
ווי דער אייבערשטער ווארט מען זאל תשובה טון.

דער אייבערשטער האט זייער ליב א מענטש וואס ברענגט
צוריק זיינע קינדער צו אים; שטעל זיך פאר אז דו
האסט א זון וואס רעדט מער נישט מיט דיר, ער איז
אנטלאפן פון שטוב, ער דרייט זיך מיט נישט גוטע מענטשן
און ער פאלט געבעד אראפ אין עבירות - ווי דאס רייסט

ביים הארץ... און עס קומט איינער און הויבט אן רעדן צו דיין זון, ער ברענגט אים ספרים, קונטרסים און גנונים פון תשובה, ער איז אים מתוך צוריק צו קומען צום אייבערשטן און שלום מאכן מיט דיר, ווי אזוי וואלסטו געקוקט אויף דעם מענטש - ווי א שנאָרער? ווי א בטלן? דו וואלסט דאך דעם מענטש געקוישט און געהאלזט, ער וואלט געהאט ביי דיר אן אפגענעם טיר...

מוהרא"ש דערציילט, ווען דער הייליגער צדיק רבי יצחק מדראהביטש זכותו יגן עלינו איז נפטר געווארן איז אים רש"י הקדוש אנשקעגן געקומען אויבן אין הימל און אים געפרעגט: "וואס פאר א גוטע מעשים טוט דיין זון רבי מיכל'ע זלאטשובער, אז דא אין הימל מאכט מען פון אים אזא רעש?" האט דער טאטע - רבי יצחק מדראהביטש אים געענטפערט: "ער לייגט אריין פוחות אינעם דאווענען וכו'", האט אים רש"י הקדוש געזאגט: "פאר דעם אליינס וואלט מען נישט געמאכט אזא רעש דא אין הימל פון אים; אסאך צדיקים לייגן אריין פוחות אינעם דאווענען און מען מאכט נישט אזא גרויסע עסק פון זיי", האט דער טאטע ווייטער געזאגט: "ער לערנט זייער פלייסיג", האט אים רש"י הקדוש געענטפערט: "דאס קען אויך נישט זיין די סבה, ווייל אסאך צדיקים לערנען פלייסיג די הייליגע תורה, און פאר דעם אליין רעש'ט זיך נאך נישט", האט ער געזאגט: "צוליב זיין חסד און צדקה וכו'", האט רש"י נאכאלץ נישט מסכים געווען, ביז רבי יצחק מדראהביטש האט אים געזאגט:

"אפשר ווייל ער ברענגט צוריק מענטשן צום אייבערשטן?
ער איז עוסק אין דעם זייער שטארק", האט רש"י הקדוש
געזאגט: "היינו דאָהני ליה, יעצט פארשטיי איך שוין פארוואס
עס רעש'ט זיך פון אים".

בנוגע די מחלוקת אויף מוהרא"ש וכו'; דער רבי האט שוין
געענטפערט און געזאגט פארוואס מען לאכט און מען
שפעט פון אים. דער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות מעשה ז',
מזכוב ועבביש) אז פאר זיין נשמה איז אראפגעקומען אויף די
וועלט, האט דער סמ"ך מ"ם געשריגן: "רבנו של עולם, אויב
די נשמה קומט אראפ אויף די וועלט, פארוואס האסטו מיד
באשאפן?" האט מען אים געענטפערט: "די נשמה מוז
אראפקומען אויף די וועלט, דו גיי געב זיך אן עצה". איז ער
אנועקגעגאנגען און שפעטער איז ער צוריק געקומען מיט אן
אלטימשיקן אן איינגעבויענעם, זיי האבן געלאכט און געזאגט:
"די נשמה קען שוין אראפגיין, מיר האבן שוין אן עצה"; דאס
איז דער תירוץ, אז עס איז דא א צדיק וואס האט א כח
צוריק צו ברענגען אידישע קינדער צום אייבערשטן, ער איז
בכח צו ברענגען די גאָה שלמה - קומט דער סמ"ך מ"ם
און מאכט ליצנות, אז מענטשן זאלן נישט נעמען די ספרים.

מיר דארפן זיך נישט מבלבל זיין פון דעם, מיר דארפן גיין
אין די פיס טריט פון מוהרא"ש וואס האט נישט
געקוקט אויף קיינעם נאר ער האט זיין גאנץ לעבן פארשפרייט
אמונה פאר אידישע קינדער; ער האט זיך נישט אפגעשטעלט
צוליב די לאכערייען און דאס חוזק מאכן, ווייל אין די צייט

וואס דער וואס פאררופט זיך עכטער ברסלב'ער וויל נישט
נעמען די ספרים און הויפט אן פרעגן קשיות און שאלות
- קען מען מוזבז זיין צענדליגער מענטשן, זיי צוריק ברענגען
צום אייבערשטן.

ליצנות איז געווען אלע יארן, פון אלע צדיקים האט מען
געשפּעט; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי ברכות
ב, ג): "אין לך דור שאין בו ליצנים", אין יעדע דור זענען
דא ליצנים. דער רבי האט געזאגט (תני מוה"ר, סימן שצו): נאכדעם
וואס די תורה דערציילט דאס גרויסקייט פון חזקיהו המלך,
זאגט דער פסוק (דברי הימים ב לב, א): "אחרי הדברים והאמת
האלה בא סנחריב", זעט מען פון דעם אז עס קען זיין א
צדיק אזוי גרויס ווי חזקיהו המלך, וואס די הייליגע חכמים
זאגן (סנהדרין צד): אז ער האט אריינגעברענגט לימוד התורה
אין אלע אידן, אזוי ווייט אז קליינע קינדער זענען געווען
באקאנט אין אלע הלכות פון טמאה וטהרה, נאך זאגן חז"ל
(שם, צד): אז חזקיהו המלך איז געווען אזוי גרויס אז ער וואלט
ווען געדארפט זיין משיח צדקינו, מיט דעם אלעם זאגט די
תורה: "אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב", האט
דער רבי געזאגט, אז מען זעט פון דעם אז נאכדעם וואס
עס זענען פארהאן גרויסע צדיקים וואס קענען ברענגען די
גאולה קומט סנחריב און מאכט אלעם חרוב.

דעריבער בעט איך דיר זייער זאלסט ווייטער עוסק זיין
אין הפצה; גיי נישט אין קיין ופוחים מיט קיינעם,
בפרט מיט די וואס רופן זיך עכטע ברסלב'ער. עס איז א

שאר די צייט; אונזער זאך איז הפצה. דער רבי דערציילט
 (ספורי מעשיות מעשה ג', מחגר): "מעשה, אמאל איז געווען א חכם,
 פאר זיין טויט האט ער גערופן זיינע קינדער און זיין משפחה,
 און האט זיי געלאזט צוואה זיי זאלן אנטרינקען ביימער,
 איר מענט עוסק זיין אין אנדערע פרנסות אויף, נאר דאס
 זאלט איר זען שטענדיג צו טון, אנטרינקען ביימער"; מוהרא"ש
 איז מסביר (ספר נהרי אפרסמון) אז דער רבי בעט אונז מיר זאלן
 מקרב זיין מענטשן צום אייבערשטן; א מענטש איז צוגעגליכן
 צו א בוים, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (דברים כ, יט): "כי
 האדם עץ השדה", דאס האט דער חכם געבעטן זיינע קינדער,
 זיי זאלן עוסק זיין אין אנטרינקען אידישע קינדער מיט חזוק
 און עצות זיי צו העלפן וואקסן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

תתקצא

ווי אזוי זאל איך זיך מסדר זיין מיט מיינע שעורים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן יישר כח פאר אלע שעורים, איך וואלט באמת
 געדארפט שרייבן א באזונדערע גאנצע בריוו נאר צו דאנקען אויף אלעם
 וואס איך באקום פון די געוואלדיגע חזוק שעורים.

ספּעציעל וויל איך זיך באדאנקען פארן סדר דרך הלימוד (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), וואס האט מיך צוגעבינדן צו די הייליגע תורה, איך לערן יעדן טאג אביסל פון אלע פופצן שעורים וואס מוהרא"ש האט אוועקגעשטעלט, אויסער גמרא וואס איך לערן יעדן טאג זיבן בלאט כדי צו קענען ענדיגן יעדעס יאר ש"ס.

איך וויל אבער וויסן ווי אזוי זיך מסדר צו זיין, וויפיל און ווי אזוי צו לערנען יעדע שעות.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת קרח, א' דראש חודש תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו לאזט זיך נישט נארן, דו לערנסט פלייסג דיינע שעורים בכל חלקי התורה; דו לערנסט אביסל פון אלע פופצן שעורים פונעם סדר הלימוד וואס מוהרא"ש האט אוועקגעשטעלט אז מען זאל לערנען:

(1) די ערשטע שעות - מען זאל לערנען יעדן טאג חומש רש"י מיטן תרגום איינגעטיילט לויט די טעג פון די וואך; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי ווייטער.

(2) די צווייטע שעות - מען זאל לערנען יעדן טאג אביסל ג"ה; דער רבי האט געזאגט אז ג"ה איז זיין מוסר ספר, ווען מען לערנט ג"ה ווערט מען זייער נתעורר לתשובה.

(3) די דריטע שעור - מען זאל לערנען יעדן טאג משניות; משניות וואשט אויס די נשמה. עס ווערט געברענגט פונעם הייליגן מהר"ם פאפירש (אור צדיקים סימן כב, אות יא): "טוב ללמוד משניות בכל יום", עס איז זייער גוט מען זאל יעדן טאג לערנען משניות, "ואם אפשר שישלים ח"י פרקים בכל יום, נגד ח"י עולמות, מה טוב ומה נעים", און אויב איינער קען לערנען אכצן פרקים - איז זייער גוט, "יהי חלקי עמו", איך וויל האבן א חלק מיט אזא איינעם, "כי הוא תקון גדול לפגם הברית, סוד אל חי", ווייל מיטן לערנען אכצן פרקים משניות איז מען מתקן וואס מען האט פגם געווען אין די חטא פון פגם הברית רחמנא לצלן, "ויש להם גם בן סגולה להרוג היצר הרע", אויך האט דאס א סגולה צו הרגענען דעם יצר הרע, "גם סגולה להמשיך נשמה, שהיא אותיות משנה", אויך האט דאס א סגולה צו ברענגען א ריינע נשמה אויפן מענטש.

(4) די פערטע שעור - מען זאל לערנען יעדן טאג גמרא - תלמוד בבלי; לערנען ש"ס בסדרן א בלאט נאך א בלאט און נישט קוקן אויב מען פארשטייט אדער נישט. דאס מאכט ליכטיג פארן מענטש, עס נעמט ארויס דעם מענטש פון אלע פינסטערנישן און עס פארברענט אלע קלפות וואס מען האט באשאפן פון עבירות. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ריד): "תלמוד בגימטריא אותיות של שמה 'לילית', על בן יש בתי בלמוד התלמוד להכניע אותה", 'תלמוד' באטרעפט די זעלבע מספר ווי דער נאמען פון די

קלפה וואס מאכט א מענטש זינדיגן אין פגם הברית, ווען מען לערנט גמרא פארברענט מען די קלפה; מען ווערט ריין.

(5) די פיפטע שיעור איז תלמוד ירושלמי; ווען מען לערנט די הייליגע תורה איז דער אייבערשטער מוחל אלע עבירות, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי ראש השנה פרק ה, הלכה ח): "בין שקבלתם עליכם עול תורה", ווען א מענטש איז מקבל אויף זיך דעם עול תורה, ער לערנט תורה יעדן טאג, זאגט דער אייבערשטער, "מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימיהם", רעכן איך אים כאילו ער האט קיינמאל נישט געזינדיגט.

(6) די זעקסטע שיעור - מען זאל לערנען תוספתא; מוהרא"ש זאגט: "אז מען לערנט יעדן טאג א בלאט ב'בלי, א בלאט י'רושלמי און א פרק תוספתא - בויט מען זיך א ב"ת נצחי, אן אייביגע הויז; דאס וועט מען מיטנעמען אויף יענע וועלט".

(7) די זיבעטע שיעור איז מדרש רבה; מוהרא"ש פלעגט אונז אסאך בעטן מיר זאלן האבן שעורים אין מדרש, דאס ברענגט אריין א שטארקע גלוסטעניש צו וועלן זיין גוט. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ספרי עקב יא, כב): "רצונך להכיר את מי שאמר והיה העולם", ווילסט זיך באקענען מיטן אייבערשטן? "למוד אנדה", לערן אנדה.

(8) די אכטע שיעור - מען זאל לערנען מדרש תנחומא; ברסלב'ער חסידים פלעגן לערנען אסאך מדרש. דער

הייליגער רבי נתן האט געזאגט פאר זיין תלמיד רבי נחמן טולטשינער אז ער זאל לערנען אסאך מדרש, שפעטער ווען רבי נתן איז אנוועק פון די וועלט פלעגט רבי נחמן טולטשינער פארלערנען מדרש פארן עולם; מענטשן פלעגן זיצן שעות אויסהערנדיג ווי שיין ער לערנט פאר מדרש. אמאל איז געווען דארט א גרויסער רב און ער האט געהערט ווי שיין רבי נחמן טולטשינער לערנט פאר, ווי ער געמט ארויס שיינע עצות און חזוק פון מדרש, האט דער רב געפרעגט רבי נחמן טולטשינער: "איך האב דאך אויך געלערנט דעם שטיקל מדרש, פארוואס האב איך נישט געטראפן די שיינע שכל, עצות און חזוק אין מדרש?" האט אים רבי נחמן געענטפערט: "איך האב די הקדמות פון מיין רבי - רבי נתן און פון רבי'ן - דער הייליגער רבי, אז מען לערנט מיט די הקדמות איז דאס גאר אנדערש".

(9) די ניינטע שיעור - מען זאל לערנען רמב"ם; מוהרא"ש זאגט אז רמב"ם איז די ראשי תיבות: "מ'חיה מ'תים ב'רחמים ר'בים". ווייל די ספרים איז ממש מתי' מתים, עס פרענגט אריין א חיות אינעם מענטש, עס פרענגט אריין יראת שמים.

(10) די צענטע שיעור - מען זאל לערנען שור.

(11) די עלפטע שיעור איז שלחן ערוך; דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן כט): "כל איש ישראל מתיב ללמוד בכל יום ויום פוסקים, ולא יעבר", יעדער איד איז מחייב צו לערנען יעדן טאג הלכות, "ואם הוא אנוס ואין לו

פנאי, ילמד על כל פנים איזה סעיף 'שלחן ערוך' באיזה מקום שהוא, אפילו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוך", אויב מען האט נישט קיין צייט וכו' זאל מען לערנען א הלכה, אפילו נישט בסדרן וואו מען האלט וכו', "כי צריך ללמד איזה דין בשלחן ערוך בכל יום ויום כל ימי חייו", ווייל מען איז מחייב צו לערנען יעדן טאג הלכה.

(12) די צוועלפטע שעור - מען זאל לערנען זהר הקדוש (עין שיחות הר"ן, סימן קח).

(13) די דרייצנטע שעור - מען זאל לערנען תקוני זהר; דער רבי האט זייער אסאך געלערנט תקוני זהר. נישט נאר חודש אלול, נאר א גאנץ יאר פלעגט דער רבי אסאך לערנען תקוני זהר; דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קכח) אז אלע חכמות פון די וועלט ליגט אין ספר התקונים.

(14) די פערצנטע שעור איז לקוטי מוהר"ן; דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שמט): "שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד הספר שדו", מען קען ווערן אן אמת'ער בעל תשובה אז מען לערנט זיין ספר לקוטי מוהר"ן, "ואמר, שמי שישב ויעסק בספריו רק בלי קנטור ונצחון, ויסתכל בו באמת, אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לבבו, ואמר בזו הלשון: 'סע וועט אים אלע אדערן טרענען'; ווער עס וועט לערנען זיין ספר מיט אן אמת וועט זיך אים עפענען אלע פארשטאפטע אדערן, ער וועט ווערן אן ערליכער איד.

(15) די פופצנטע שעות איז לקוטי הלכות; ווייל נאר מיט רבי נתן פארשטייען מיר וואס דער רבי לערנט אונז, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט: "קיינער פארשטייט מיר נישט - נאר רבי נתן, און רבי נפתלי אביסל".

(16) יעצט אז מיר האבן אַשר בנחל האבן מיר זעכצן שעות, מען זאל לערנען יעדן טאג אביסל אַשר בנחל; דאס פלאמט אויף דאס הארץ. דער ספר אַשר בנחל איז מחזק יעדן איינעם; אין וואס פאר א מצב מען געפינט זיך נאר - הייבט עס אויף דעם מענטש און איז אים מחזק. בעט דעם אייבערשטן זאלסט וויסן וויפיל צו לערנען פון יעדע לימוד; תפלה ווייזט פארן מענטש וואס צו טון. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקצב

וואס קענען מיר טון געהאלפן צו ווערן מיט קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר די הערליכע שעות וואס זענען מיר שטארק מחזק, בפרט אין דעם ענין פון רעדן צום אייבערשטן.

איך האב פרויך השם פיין חתנה געהאט שוין פאר כמעט פינף יאר, אבער דערווייל האבן מיר נאכנישט זוכה געווען צו קינדער. מיר געבן

נישט אויף, מיר זענען זיך מחזק מיט אמונה און תפלה, אבער צומאל שפיר איך ווי עס רוקט זיך א חודש נאך א חודש, א יאר נאך א יאר, און די ישועה איז נאכנישט דא; מיט וואס קען איך זיך מחזק זיין? און אפשר פעלט אויס צו מן עפעס א סגולה צו ברענגען נענטער די ישועה?

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת קרח, א' דראש חודש תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

בזכות וואס איר וועט זיך פירן איידל, איר וועט גיין אנגעטון צניעות'דיג - וועט איר זוכה זיין צו די ברכה וואס חכמינו זכרוננו לברכה זאגן (במדבר רבה ח, ט) אויפן פסוק (תהלים קכח, ג): "אשתך בגפן פריה בברכתך ביתך בנך בשתלי זיתים סביב לשלחנה", דיין ווייב וועט זוכה זיין צו האבן קינדער אזוי ווי א וויינשטאק וואס איז פול מיט טרויבן - בזכות וואס זי פירט זיך בצניעות, "בזמן שהיא נוהגת בעצמה דת יהודית שהיא צנועה, זוכה שיוצאין ממנה בנים בעלי מקרא, בעלי משנה, בעלי מעשים טובים", זי וועט האבן קינדער וואס וועלן לערנען מקרא, משנה און טון מעשים טובים, "הדא הוא דכתיב: 'בנך בשתלי זיתים'", עין שם.

אויך זאלט איר עוסק זיין אין צדקה; דער רבי זאגט (ספר המדות אות בנים חלק ב', סימן כב) אז דורך צדקה איז מען זוכה צו קינדער.

אויך זאלט איר העלפן אין אייער שטאט אז עס זאל זיין
אן עירוב; עס איז מקובל פון צדיקים אז דער וואס
מאכט אן עירוב איז זוכה צו גרויסע נסים, בפרט אינעם ענין
פון זרע של קימא. אזוי ווי עס איז באוואוסט די מעשה, א
איד וואס האט נישט געהאט קיין קינדער איז געקומען צום
הייליגן ייטב לב זכותו יגן עלינו פאר א ברכה און דער ייטב
לב האט אים געזאגט אז ער זאל מאכן דעם עירוב, אזוי
האט ער געטון און ער האט זוכה געווען צו זרע של קימא.
דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתקצג

ווי אזוי קען מען זיך שטארקן מכבד צו זיין די ווייב?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער אסאך פונעם ראש ישיבה שליט"א און איך ליין אין די בריוו
איבער די וויכטיגקייט פון שלום בית, צו מכבד זיין די ווייב, ארויפקוקן די
ווייב און איר מקרב זיין ווי מער. פון די אנדערע זייט בין איך אבער
אויפגעוואקסן אנדערש, מען האט אויפגעלערנט אז ווי מער מען האלט זיך
ווייטער פון די ווייב - איז מען מער הייליג און מער גענטער צום אייבערשטן.

איך האב געליינט אין א בריוו¹ ווי דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט
אז די וועג ווי אזוי מען לערנט מיט חתנים אז מען דארף זיין אפגעשיידט

יג. דער בריוו איז פייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו.

פון די ווייב קומט גאר פון קריסטליכע מקורות רחמנא לצלן, וואס ביי זיי האט געהייסן אז ווי הייליגער מען איז דארף מען זיין מער אפגעטיילט פון א ווייב.

מיין שאלה איז אבער ווי אזוי מען קען דאס איבערדרייען ביי זיך אין קאפ, ווייל אין די ספרים הקדושים פון פריערדיגע צדיקים - וואס מען לערנט אין די ישיבות - זעט מען נישט דארט איבער די חשיבות פון א פרוי, נאר פארקערט, מען לערנט ווי עקלדיג עס איז די תאוות, און ווי שטארק מען דארף זיך מרחק זיין.

ווי אזוי קען מען טוישן דעם מוח און אנהויבן מכבד זיין די ווייב, אין די צייט וואס איך בין אויפגעצויגן געווארן אנדערש?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת קרח, ב' דראש חודש תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אדער ברענגסטו נישט גוט ארויס דיין פראגע, אדער ביסטו
זייער צעמישט.

וואס האט מכבד זיין די ווייב מיט תאוות? א פרוי איז
תאוות? ברסלב האט אן אנדערע תורה? ברסלב וויל
מען זאל נאכגיין תאוות? איך פארשטיי נישט וואס איז די
סתירה פון מכבד זיין די ווייב און פאר'מיאוס'ן תאוות,
תאוות דארף מען פאר'מיאוס'ן און די ווייב דארף מען מכבד
זיין - וואס איז די סתירה?

דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן נא): "ווי איז בכלל שיך תאוות? עסן דארף מען כדי מען זאל האבן כח צו דינען דעם אייבערשטן, שלאפן דארף מען צו קענען דאווענען און לערנען, חתונה האבן דארף מען צו קענען טון דעם רצון פונעם אייבערשטן, מקים זיין די מצוה פון פריה ורביה - ווי איז שיך תאוות?"

מאך זיך שעורים אין רבינ'ס ספרים וועט זיך דיר עפענען א גייע וועלט, דו וועסט אנהויבן לעבן מיטן אייבערשטן; דו וועסט עסן מיטן אייבערשטן, שלאפן מיטן אייבערשטן, און דו וועסט אריינגעמען דעם אייבערשטן אין דיין שטוב; דאס לערנט מיט אונז דער רבי און דאס האט מוהרא"ש אונז אויסגעלערנט, מיר זאלן נישט מיינען אז צו זיין אן ערליכער איד דארף מען זיך אפשטיין פון די וועלט, אזוי ווי מענטשן מיינען אז צו זיין אן ערליכער איד דארף מען זיין א ספעציעלע סארט באשעפעניש וואס גייט איינגעבויגן און לעבט אנדערש וכו' וכו', אזוי ווי דער רבי האט געזאגט פאר די הייליגע צדיקים הרב הקדוש רבי אברהם קאליסקער זכותו יגן עלינו, רבי יעקב שמשון משפטייווקע זכותו יגן עלינו, רבי זאב וואלף משפערני-אוסטרהא זכותו יגן עלינו און נאך, ווען ער האט זיך געטראפן מיט זיי אין ארץ ישראל; זיי האבן דערציילט פארן רבי'ן אז פאר זיי זענען געקומען קיין ארץ ישראל האבן זיי זיך נישט געקענט אויסמאלן אז ארץ ישראל איז א חלק פון די וועלט, זיי האבן געמיינט אז ארץ ישראל איז עפעס א וועלט אויבן

אין הימל, ווייל אלע ספרים רעדן פון איר גרויסקייט און די תורה אליינס פארציילט גאר פון איר הייליגקייט וכו'; ביז ווען זיי זענען ארויפגעקומען קיין ארץ ישראל האבן זיי געזען אז ארץ ישראל איז א פלאץ דא אויף די וועלט, עס איז נישטא קיין שום חילוק אינעם חיצוניות צווישן ארץ ישראל און אנדערע לענדער, גאר דער פנימיות פון ארץ ישראל איז גאר הייליג און גאר הויך (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן קמז).

רבי נתן זכרונו לברכה זאגט, אז דער רבי האט דאס דערציילט ווייל זייער אסאך מענטשן זענען זיך טועה אין דעם ענין; מענטשן מיינען אז מען קען אנזען א חילוק צווישן א צדיק און סתם א מענטש און אזוי אויך אנדערע הייליגע זאכן - אויפן פנים אדער אויפן אויסקוק פון די זאך, מען מיינט אז דער צדיק זעט אויס פון אינדרויסן אנדערש פון סתם מענטשן, אבער באמת איז עס נישט אזוי, ווייל דער צדיק זעט אויס פון אינדרויסן גענוי ווי א צווייטער, עס איז נישטא קיין שום חילוק - "ואף על פי כן הוא ענין אחר לגמרי", אזוי ווי דער רבי האט געזאגט: "עס קען זיך דאכטן אז דער ערליכער איד האט די זעלבע קישקעס ווי א צווייטן, אבער באמת איז ער אינגאנצן אנדערש"; אזוי איז אויך מיט ארץ ישראל, זי איז אינגאנצן אנדערש פון אלע אנדערע לענדער. עס איז דא אן אנדערע הימל אין ארץ ישראל, אזוי ווי עס ווערט געברענגט אין זהר הקדוש (ויקחל, דף רט); מיר פשוט'ע מענטשן קענען דאס נישט זען, אבער ווער עס גלייבט אין איר הייליגקייט קען זען א שטיקל חילוק צווישן

אָרץ ישׂראל און אַנדערע לענדער (לקוטי מוה"ר, שם; שיחות הר"ן,
סימן יד; עין שם).

מען טאר נישט זאגן וואס די זאגסט אז א ווייב איז תאוות
און אז מען דארף זיך מרחק זיין פון א ווייב; לאמיר
זען וואס חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (ובמות סג). רבי
חייא'ס ווייב פלעגט אים זייער אסאך מצער זיין; מיט דעם
אלעם פארציילט די גמרא, אז ווען ער פלעגט זען א גוטע
זאך וואס זיין ווייב האט ליב פלעגט ער דאס אהיים ברענגען
פאר איר, האט רב געפרעגט רבי חייא: "רבי, איך פארשטיי
נישט, פארוואס ברענגסטו איר אייביג אהיים גוטע זאכן, זי
איז דאך דיר מצער?" האט אים רבי חייא געזאגט: "דיינו
שמגדלות בנינו, ומצילות אותנו מן החטא", מיר איז גענוג
אז זי ראטעוועט מיר פון עבירות און זי ציט אויף מיינע
קינדער צו לערנען די הייליגע תורה; זעט מען ווי דער
הייליגער רבי חייא וואס איז געווען אזוי גרויס אז דער מלאך
המות האט נישט געקענט האבן א שליטה אויף אים (מועד
קטן כח.) - ווי אזוי ער האט געקוקט אויף זיין ווייב, אז זי
ראטעוועט אים פון עבירות און זי העלפט אים אויפברענגען
די קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

זיך נישט קיין חומרות, אבער זיי אן ערליכער איד¹

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וישב, כ"א כסליו, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

ווען דיין ווייב זאגט דיר וואס זי האט געלערנט ביי איר
מנהלת תחני' זאלסטו דאס מחשיב זיין; פריי זיך אז
זי האט א מנהלת וואס געבט זיך אפ מיט די תלמידות
אפילו נאך די חתנה. אסאך אינגעלייט וואלטן געצאלט זייער
גאנצע געלט אז זייער ווייב זאל האבן א מנהלת וואס לערנט
מיט די פרויען ווי אזוי צו לעבן מיטן מאן אן קיין חומרות
ופרישות.

דו ווייסט נישט און דו וועסט קיינמאל נישט וויסן וואס
מענטשן גייען אריבער צוליב די פארשאלטענע פֿֿֿֿ
טיטשערס וואס גרייטן אן פלות מיט חומרות ופרישות וואס
מען לערנט מיט קריסטליכע גלחים; וויפיל אינגעלייט פאלן
אריין אין עבירות רחמנא לצלן נאר צוליב די רשע'נטעס
וואס פארשטעלן זיך מיט א שיינעם שלייער.

געלויבט דעם אייבערשטן אז מוהרא"ש זכרנו לברכה האט
אונז אנועקגעשטעלט און קלאר געמאכט די וועגן
פון די הייליגע תורה, מיר זאלן זיך נישט אוועק רירן פון
שלחן ערוך, פון הלכה; דארפסטו שעצן דיין ווייב אז זי גייט
צו די וועכנטליכע שעורים פון די מנהלת תחני', נישט
אראפרייסן איר צניעות.

יד. קונטרס עצתו אמונה פרשת וישב, שנת תש"פ.

איך וויל זייער שטארק מאכן א שיעור זונטאג ביי מיר אין שטוב פאר אלע פרישע אברכים, איך שפיר אז עס זענען דא אינגעלייט וואס מישן אויס די יוצרות; ווען מען רעדט קעגן חומרות ופרישות מיינען זיי אז מען מיינט "צניעות", דאס איז צוויי עקסטערע זאכן.

דער הייליגער רבי איז געווען זייער קעגן חומרות, דאס מיינט נישט צו זאגן אז מען קען פירן א הפקר לעבן, עסן יעדע הכשר וואס האט אידישע אותיות, עסן פלייש פון שוחטים וואס וכו', און גייען אנגעטון מיט בגדי פריצות.

דער רבי זאגט קלאר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן לו) אז צוליב נישט ערליכע שוחטים מוששעט מען זיך מיט פרנסה; אזוי אויך זאגט דער רבי (ספר המדות אות בנים, סימן ט): "צניעות שפאשה מזכה לה לבנים הגונים", צניעות ברענגט גוטע קינדער.

איך בין היינט צוריק געקומען פון ארץ ישראל; היינט נאכט איז נישט שוין צו מאכן א באזונדערע שיעור לאברכים ווייל היינט איז דער וועכנטליכער שיעור, שבת וועל איך אס ירצה ה' זיין אין קרית ברסלב, אין שטעטל; זונטאג נאכט וויל איך רעדן מיט די אברכים - תלמידי הישיבה.

איך האב דך זייער ליב.

תתקצד

מעג מען געמערן השקפה אויף פון אנדערע ספרים,
נישט פון ברסלב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין זייער איבערגענומען, איבערראשט און פארשטייט זיך זייער
דאנקבאר פארן ראש ישיבה שליט"א פארן געמען די צייט און כוחות
צו ענטפערן אויף מיין שאלה וועגן זאגן 'ביטע' און 'נישר כח' פאר
קינדער^ט; איך האב דאס אנגענומען און איך מוז זאגן אז די גאנצע גייסט
אין מיין שטוב שפירט זיך לייכטער און געשמאקער. און אזוי איז בעצם
אויך מיט אלע עצות פונעם ראש ישיבה.

איך וויל פרעגן נאך א זאך וואס דערקוטשעט מיר און איך וואלט
זיך זייער געפרייט אויב דער ראש ישיבה וואלט מיר דאס געקענט
ענטפערן. מיר האבן גענומען דעם ראש ישיבה שליט"א פאר אונזער וועג
ווייזער, מיר הערן די שעורים און ליינען די בריוו און מיר פרובירן צו
פאלגן וואס דער ראש ישיבה לערנט אויס, איך וויל אבער וויסן ווי אזוי
עס דארף באטראכט ווערן אנדערע מקורות פון ידיעות און השקפה, אין
הנהגה און אין פרושי התורה; אין אנדערע ווערטער, איז שוין צו האבן
א רבי וואס מען גייט אים נאך און מען פאלגט אים יעדע זאך אבער
אויסער דעם קען מען הערן און ליינען אויך פון אנדערע משפיעים און
רבי'ס, סתם פאר אינטערעסאנטקייט, אדער דאס איז א סתירה און
שטערט דעם מענטש'נס מוח פון טראכטן גראד?

איך האב געהערט דעם ווארט פון רבי נתן אז ווען ער איז געקומען
צום רבי'ן האט ער אויסגעליידיגט זיין מוח פון אלעם וואס ער האט
געהערט און געוואוסט פון פארדעם, אבער עס איז פארט דא מענטשן

וואס זענען מער גיינעריג און אינטערעסירט צו וויסן מער און מער. אזוי אויך, קען זיין אז רבי נתן האט דאס געמיינט צו זאגן אין זאכן ווי אזוי זיך צו פירן, אבער נישט לגבי סתם צו וויסן און פארשטיין נאך זאכן.

יִישׁר בַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת קרח, ב' דראש חודש תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז אייך אז איר האט גענומען דעם הייליגן רבי'ן
פאר אייער וועג ווייזער; אז מען פאלגט דעם רבי'ן,
מען גייט נאך דעם הייליגן רבינ'ס עצות - ווערט מען נישט
פארפירט, מען איז זוכה צו לעבן מיטן אייבערשטן.

קוק די זיסע ווערטער וואס מוהרא"ש שרייבט אונז אין די
צוואה (צואת מוהרא"ש, אות טו):

"מיינע קינדער און תלמידים וואס לערנען מיינע ספרים,
איר זאלט גוט וויסן און געדענקען אז דער עקר
איז צו האבן 'אמונת חכמים', גלייבן אין די הייליגע צדיקים.
אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אונז אנשפּלעקט (לקוטי מוהר"ן
חלק א', סימן סא) אז ווען מען האט 'אמונת חכמים' קען מען
וויסן ווי אזוי זיך צו פירן, און וואס מען דארף צו טון,
דעריבער זאלט איר זיך זייער שטארקן אין 'אמונת חכמים'
צו גלייבן אלעס וואס דער רבי זאגט אונז, און מקיים זיין

אין פאלגן אלעס וואס ער הייסט, וואס דאס איז דער עקר
שלימות פון 'אמונת חכמים' (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קכג).

ווען איר וועט האבן אמת'דיג 'אמונת חכמים', איר וועט
גלייבן אין רבי'ן און פאלגן זיינע ווערטער, דאן וועט
איר זיך קענען אן עצה געבן אין יעדן מצב, איר וועט
שטענדיג וויסן ווי אזוי זיך צו פירן אויף די ריכטיגע וועג.

געדענקט אז דער הייליגער רבי איז אונזער רבי אויף די
וועלט און אויף יענע וועלט, און איר זאלט זיך
זייער היטן פון פאלשע מנהיגים וואס אפילו זיך אליין קענען
זיי נישט פירן, און ווי אזוי זאלן זיי קענען פירן אנדערע?
ספעציעל אינעם לעצטן דור, האט דער הייליגער בעל שם
טוב זכותו יגן עלינו אונז מגלה געווען - אז עס וועט דאן
זיין זייער אסאך פאלשע מנהיגים, אזוי סאך ווי די בלעטער
פון בוים, דעריבער זאלט איר זיך זייער היטן נישט צו האבן
קיין שייכות מיט קיין שום פאלשע מנהיגים, אפילו די וואס
דרייען זיך צווישן אנשי שלומינו.

ווי אזוי קען מען וויסן ווער עס איז א פאלשער מנהיג, און
ווער עס איז אן אמת'ער צדיק? דער סימן דערצו זאגט
דער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עב) אז אויב עס פאלט ארויף
אויפן מענטש א שפלות, ער פילט ווי ער איז דער ערגסטער
מענטש - איז א סימן אז ער איז מקורב צו אן אמת'ער
צדיק. אבער אויב עס קומט אריין אין אים א גאווה און א
ישות, און ער האלט זיך גרעסער פון א צווייטן, אז נאר ער

ווייסט דעם אמת און קיינער ווייסט נישט דעם אמת, דאס איז א סימן אז ער געפינט זיך ביי א פאלשן מנהיג, און מען דארף אנטלויפן פון דארט. ווייל די עקר גרויסקייט וואס מען באקומט פון אן אמת'ן צדיק איז שפלות.

נאך א סימן איז דא, אז אן אמת'ער צדיק איז מעורר זיינע מענטשן צו לערנען די הייליגע תורה, און פארקערט א פאלשער מנהיג וועט רעדן פון אלעס אויסער פון לערנען די הייליגע תורה. דעריבער זאל דאס זיין ביי אייך דער סימן צו וויסן ווער עס איז אן אמת'ער צדיק, אויב זענט איר דורך אים זוכה זיך צו באפלייסיגן אין די הייליגע תורה, און איר קומט דורך אים צו צו שפלות, זאלט איר וויסן אז ער איז דער אמת'ער צדיק פון דעם דור.

און דאס גייט ארויף אויפן הייליגן רבי'ן אליין, וואס ער איז דער אמת'ער צדיק, ער וועט ענדיגן אלע תיקונים און פאררעכטן די וועלט. און דעריבער זאלט איר זיך האלטן נאר ביים הייליגן רבי'ן, און איר זאלט פארן יעדעס יאר ראש השנה קיין אומאן זיך האלטן צוזאמען אינאיינעם מיט די טייערע אנשי שלומינו". קוק נאך דעם גאנצן אות.

מען קען נעמען חזוק פון אנדערע, מען קען הערן שיינע זאכן פון אלע צדיקים - דאס איז נישט קיין סתירה; דער רבי האט אונז קלאר געזאגט אז מיר זאלן לערנען אלע ספרים פון אלע צדיקים. דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן כח): "ראוי לאדם, שיעבר וילך בזה העולם בכל

הספרים הקדושים, וללמד בָּכֶם, בְּדִי שִׁיחָה בְּכָל מְקוֹם",
עִם אִיז גוּט פֿאַרן מַעֲנֵטֶשׁ אַדוֹרְךָ צו לַעֲרֹנֶען יַעֲדֵע סֶפֶר וואס
איז דא; דאס איז נישט קיין סתירה.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאָלסט האָבן הצלחה אין
אלע ענינים.

דאָרף מען רעדן שיינ און זיך באַדאַנקען פֿאַר די קינדער? ^{טז}

שאלה:

לְכַבֹּד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיך זייער באַדאַנקען אויף די בריוו וואס דער ראש ישיבה
שליט"א שרייבט יעדע וואך, איך און מיין ווייב און קינדער ליינען יעדע
וואך דעם קונטרס "עצתו אמונה", מיר זענען זיך מחי' דערמיט, און מיר
פרובירן צו לעבן אויף דעם וועג, הלואי זאל דער ראש ישיבה שליט"א
שרייבן מער בריוו.

איך האב א שטיקל ופּוּחַ מיט מיין ווייב איבער ווען מען בעט עפעס
פון א קינד אויב מען זאל זאגן "ביטע" און "יִישָׁר בָּח". איך האלט אז
ווען עלטערן בעטן עפעס פון א קינד דאָרף מען נישט בעטן מיט "ביטע"
און מען דאָרף זיך נישט באַדאַנקען, אָבער מיין ווייב האלט אז יא, וויל
איך וויסן וואס דער ריכטיגער וועג איז.

אויך האב איך געוואלט וואונטשן א מזל טוב צום געבורט פון אייער
אייניקל, דער אייבערשטער זאל אייך געבן פיל אידיש נחת פון אלע
קינדער און אייניקלעך געזונטערהייט. איך האב געזען אויף די בילדער

פונעם ברית אז איר זענט געווען "קנואטער", האב איך געוואלט פרעגן אויב עס איז דא א ספעציעלער ענין צו זיין קנואטער, און וואס איז דער ענין דערפון.

יִישׁר בַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת נשא א' - ערב יום טוב שבועות, ה' סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך צו הערן אז דו האסט חזוק פון די בריוו; דו און דיין משפחה זענען זיך מחי' מיט די בריוו. וויסן זאלסטו אז דאס וואס שטייט אין די בריוו איז נישט מיינס, אלעס איז גענומען פונעם הייליגן ספר "אשר בנחל" וואס מוהרא"ש האט געשריבן מיט מסירות נפש זיין גאנץ לעבן. גלייב מיר, איך וויל אויך שרייבן מער, איך קום פשוט נישט אן צו שרייבן און ענטפערן אויף אלע בריוון וואס ווארטן אויף אן ענטפער.

בנוגע צי מען דארף רעדן שיין צו קינדער וכו'; איך בעט דיר זייער, קריג זיך נישט אין שטוב מיט דיין ווייב, בפרט ווען זי איז גערעכט מיטן רעדן שיין צו די קינדער. מען דארף רעדן שיין צו יעדן איינעם און זיך שטענדיג באדאנקען און זיכער צו די קינדער, ווייל ווי אזוי מען רעדט

צו די קינדער אזוי וועלן זיי רעדן צו אנדערע. קינדער מאכן נאך זייערע עלטערן; אז מען רעדט צו זיי זיין און מען באדאנקט זיך פאר זיי, וועלן זיי אויך רעדן זיין צו אנדערע און זיך באדאנקען. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (סופה גו): "שותא דינוקא בשוקא, או דאבוה או דאימיה", וואס א קינד רעדט, איז עס אדער פון די טאטע אדער פון די מאמע; חנוך הייבט זיך אן ביי זיך אליין, ווי אזוי דער מענטש פירט זיך - וועלן זיינע קינדער אים נאכמאכן. נאך זאגן חז"ל (מדרש תנחומא וישלח, ז) אויפן פסוק (בראשית לד, א): "ותצא דינה בת לאה", דינה איז ארויס פון שטוב זיך דרייען אין די גוי'אישע גאסן, פארנוואס רופט מען איר 'בת לאה' - די טאכטער פון לאה, פארנוואס נישט די טאכטער פון יעקב? נאר וויבאלד זי איז געגאנגען אין די וועגן פון איר מאמע, זי האט געזען איר מאמע ארויסגיין אין גאס איז זי אויך ארויס אין גאס, פון דעם זעט מען וואס מענטשן זאגן: "באמה, בתיה", אזוי ווי די מאמע פירט זיך אזוי פירן זיך די קינדער.

קריג זיך נישט מיט דיין ווייב, מאך נישט קיין ופוחים. מוהרא"ש פלעגט אונז זייער אסאך זאגן: "מיט א ווייב גייט מען נישט אין ופוחים"; בפרט אין דיין פאל איז זי דאך גערעכט, אנדאי דארף מען זיך באדאנקען און זיין רעדן צו זיי.

בנוגע קוואטער וכו'; עס זענען דא וואס זאגן אז דאס איז א לשון פון קטרת (אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה

זאגן [בריתות ו:] דער לשון פון קמרת איז דבר ש'קוטר' ועולה),
 היות א ברית איז אזוי ווי מקטיר זיין קמרת, פון דעם איז
 דער ווארט קנואטער און עס איז דא וואס זאגן אז קנואט-טער
 איז א לשון פון כבוד - טיר, אז דער כבוד איז ביים טיר ווען
 מען ברענגט אריין דעם קינד. עס זענען פארהאן אסאך סגלות
 אין דעם, עס זענען דא וואס זאגן אז עס איז מסגל פאר קינדער
 און עס זענען דא וואס זאגן אז עס איז מסגל פאר עשירות.
 א פרייליכן יום טוב.

תתקצה

וועלכע סארט מעשיות דערציילט מען פאר קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

נישט פת פאר די שיינע בריוו וואס איך האב באקומען איבער זיך
 שטארקן אין שמירת הזמנים אלס מלמד".

דער ראש ישיבה שליט"א האט דארט אויך געשריבן איבער דאס
 גרויסקייט צו דערציילן מעשיות פון צדיקים פאר די קינדער, האב איך
 געוואלט קלאר מאכן פון וועלכע סארט מעשיות דער ראש ישיבה שליט"א
 רעדט, ווייל עס זענען דא מעשיות פון צדיקים וואס איז נישט שוין פאר
 קינדער נאכצומאכן, דאס וועט נאר אויפטון אז די קינדער וועלן מיינען
 אז צו זיין א צדיק דארף מען זיין ממש א מלאך, ווידער איז דא מעשיות

זי. א המשך צו דעם בריוו, ווייטער אין דעם חלק, מכתב א' ב.

יח. דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו.

וואס קינדער קענען יא נאכמאכן, צום ביישפיל די מעשה פון רבי אביש'ל פראנקפורטער וואס האט אסאך געבעטן דעם אייבערשטן ביי זיין קאפ האט זיך געעפנט און ער האט אנגעהויבן צו פארשטיין לערנען, און דאס גלייכן, אזעלכע סארט מעשיות ווי צדיקים האבן שטארק אכטונג געגעבן נישט מצער צו זיין א צווייטן וכדומה.

איך וועל זיך פרייען אויב דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר דאס קענען אויסקלארן.

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת קרח, ב' דראש חודש תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען מען דערציילט מעשיות פון צדיקים פאר קינדער דארף מען וויסן ווי אזוי דאס צו דערציילן, מען דארף זיי געבן צו פארשטיין אז צדיקים האבן אויך געהאט יונגערלייט א יצר הרע און האבן זיך זייער געמוטשעט. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן מח): "איך האב געהערט פון אמת'ע צדיקים, זיי האבן געזאגט אז זיי האבן אויך געהאט שווערע ביטערע נסיונות, זיי האבן געשפירט ביי זיך ווי קיינער דארף זיי נישט, זיי האבן געהאט שווערע מלחמות - ביז זיי האבן מנצח געווען דעם יצר הרע".

מעשיות פון צדיקים איז זייער וויכטיג פאר עבודת השם, בפרט פאר קינדער. עס איז באוויסט אז דער

הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו האט געפרעגט דעם מלמד פון זיינע קינדער צי ער לערנט מיט זיי מוסר, ווען דער מלמד האט געזאגט אז ער לערנט מיט זיי חובות הלכות און נאך, האט דער הייליגער דברי חיים זכותו יגן עלינו געזאגט פארן מלמד: "נישט דאס מיין איך, איך וויל אז דו זאלסט זיי דערציילן מעשיות פון הייליגן רבי ר' אלימלך און פון הייליגן רבי ר' זושא זכותם יגן עלינו", ווייל מעשיות פון צדיקים פלאקערט אויף דאס הארץ, בפרט קינדער - ווען זיי הערן מעשיות פון צדיקים ברענגט עס אריין אין זיי א חשק און א גלוסטעניש אויך צו וועלן זיין ערליך און הייליג.

עס האט נישט צוטון אויב מען קען נאכמאכן די מעשה אדער נישט, ווייל מיר קענען טאקע נישט נאכמאכן די מעשיות וואס צדיקים טוען. צום ביישפיל מען דערציילט פאר קינדער די מעשה פון הייליגן רבי אלימלך זכותו יגן עלינו, אז ער האט געזען ווי זיין אייניקל וויינט, א קליינטשיג קינד וויינט אין שוים פון זיין מאמע און האקט די מאמע, האט ער אנגעהויבן שרייען: "אוי וויי, אוי וויי איז מיר, שלאגן א מאמע?!" דארט איז געשטאנען דעם הייליגן רבי אלימלך'ס מאמע, האט זי אים געזאגט: "ווען דו ביסט געווען א קליינטשיג קינד האסטו מיר אויך געשלאגן..."

זוי נאר דער הייליגער רבי אלימלך האט דאס געהערט איז ער געלאפן צום אויוון און ער האט אריינגעלייגט זיינע הענט אין פייער, ער האט געוויינט צו זיך און געזאגט: "הענט

וואס ש'לאגן א מאמע דארף מען פארברענען", ביז ער האט זיך פארברענט זיינע הענט.

דעם קומענדיגן טאג האט ער געוואלט דאווענען און לייגן תפליין - האט ער געבעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, מיילעך וויל לייגן תפליין אבער מיילעך האט נישט קיין הענט", האט דער אייבערשטער געמאכט א נס אז זיינע הענט האבן זיך אויסגעהיילט.

אזעלכע מעשיות דארף מען דערציילן פאר קינדער זיי אויסצולערנען אז מען טאר נישט ש'לאגן א מאמע, און זיי זאלן זען וואס א צדיק איז, ער טוט תשובה אויף עבירות וואס ער האט געטון אין די צייט ווען ער האט נאכנישט געהאט קיין שכל, און זיי אויסלערנען אז ווען מען בעט דעם אייבערשטן העלפט דער אייבערשטער.

דערצייל זיי אז דער הייליגער רבי אלימלך האט געפאסט משבת לשבת פאר איין און צוואנציג יאר; זיבן יאר פאר זיינע עבירות, זיבן יאר פאר זיינע קינדער און אייניקלעך און נאך זיבן יאר פאר אידישע קינדער עס זאל זיי גוט זיין; מיר קענען דאס נישט נאכמאכן און מיר טארן דאס נישט נאכמאכן, דאך דארפן מיר וויסן וואס צדיקים זענען געווען, און אז מיר וועלן זיין דבוק אין זיי, מיר וועלן לעבן מיט צדיקים - וועלן מיר אויך זיין גרויסע צדיקים. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פלים יב, ב): "כל המחבר לטהור טהור", ווער עס איז באהאפטן צו א טהור איז אויך ריין.

דערצייל פאר די קינדער אלע מעשיות פון צדיקים; עס האט
 נישט צוטון יא נאכמאכן נישט נאכמאכן, ווייל מיר
 דארפן וויסן אז מיר זענען זייער ווייט פון זיין א צדיק, מיר
 זענען זייער ווייט פון וואס מיר דארפן באמת זיין, אבער אויב
 מיר וועלן זיין מקושר צו צדיקים, מיר וועלן גלייבן אין זיי און
 פאלגן וואס זיי זאגן - וועלן מיר אויך זוכה זיין צו ווערן צדיקים.
 דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין
 אלע ענינים.

ווי אזוי קען זיך א מלמד שטארקן אין שמירת הומונים?^ט

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן גיט פאר די געוואלדיגע בריוו וואס איך האב באקומען,
 ווי אזוי מען שטעלט אוועק א תלמוד תורה און ווי אזוי מען דארף מחנך
 זיין די קינדער.

יעצט וויל איך בעטן חזק אויף שמירת הומונים, איך בין בטבע א
 פארשטעלעכער, אבער דער ראש ישיבה שליט"א דערמאנט בסדר ביי די
 שעורים איבער די וויכטיגקייט אז א מלמד זאל זיין צייטליך. יעצט האט
 מען שוין געעפנט ברוך ה' די חדרים דא אין ארץ ישראל, און איך וויל
 זיך זייער שטארקן צו זיין צייטליך, איך דארף אבער חזק און עצות
 אויף דעם, ווייל דאס איז קעגן מיין נאטור.

גוטער ברכה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נשא ב', ט' סיון, שנת תש"פ לפקט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיין א מלמד איז פון איין זייט זייער א גרויסע זאך, עס איז
פון די חשוב'סטע זאכן אויבן אין הימל, אבער פון די
אנדערע זייט איז דאס א גרויסע אחריות; אויב מען טוט
נישט די ארבעט אזוי ווי עס דארף צו זיין, מען איז נישט
צייטליך, מען קומט שפעט אדער מען גייט ארויס פון בתי
און מען לאזט די קינדער אויף הפקר - איז דאס א גרויסע
עבירה, אזוי ווי דער רמב"ם שרייבט (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה,
הלכה ג): "מלמד התינוקות שהוא מניח את התינוקות ויוצא",
א מלמד פון קינדער וואס גייט ארויס פון בתי און לאזט
איבער די קינדער, "או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהן",
אדער ער טוט מיט די קינדער אנדערע זאכן, "או שהוא
מתרשל בלמודן", אדער ער לערנט נישט מיט זיי - איז ער
אינעם כלל פון: "ארור עושה מלאכת ה' רמיה" (ירמיה מח, י).

א מלמד מוז זיין צייטליך; אז דו קענסט נישט האלטן קיין
זמנים זאלסטו זיך אפזאגן פון מלמדות. אזוי ווי דער רבי
האט אמאל געפרעגט איינער פון די תלמידים וואס איז
געווען א מלמד (שיחות הר"ן, סימן רמ): "וויפיל פארדינסטו א וואך
שכר לימוד? צעטייל דיין געלט אויפן טאג און אויפן שעה,
וויפיל קומט דיר אויס צו מאכן א מינוט? ממש קליין געלט,
קומט אויס אז דו קענסט פארלירן די וועלט און יענע וועלט

פאר בלויז אפאר דאלער, ווייל ווען מען גנב'עט געלט פון א צווייטן קען מען דאס באצאלן און יענער קען דאס מוחל זיין, אבער ווען מען איז מבטל תורה פון קינדער קען מען דאס נישט באצאלן און מען קען דאס נישט מוחל זיין".

נישטא קיין חזוק פאר דעם, די חזוק איז: "אדער קומסטו צייטליך, און אז דו קענסט נישט זיין צייטליך זאלסטו זיך זוכן א צווייטע פרנסה"; א מלמד דארף וויסן אז זיין פרנסה איז נישט אבי א פרנסה, ער ארבעט פארן אייבערשטן, ער זיצט מיט נשמות פונעם אייבערשטן. דער אייבערשטער בביכול איז אין כחה און הערט ווי ער לערנט מיט די קינדער, ער ווארט צו זען ווי דער מלמד רעדט צו די קינדער פון אמונה און פון יראת שמים.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איז געווען יארן לאנג א מלמד פאר קינדער, די תלמידים זיינע דערציילן אז ווען זיי האבן געלערנט ביי מוהרא"ש האבן די קינדער געשפירט ווי דער אייבערשטער איז אין כחה, מען איז געזיצן מיט א שטארקע דרך ארץ, מען האט ממש געשפירט דעם אייבערשטן; מוהרא"ש האט אזוי שטארק אריינגעברענגט אמונה אין די קינדער, מען האט געלערנט און געדאווענט אויפן קול אזוי ווי ווען א גאסט וואלט ווען אריינגעקומען און מען וויל אים ווייזן ווי שיין מען דאווענט און מען לערנט; מען האט געשפירט ווי דער אייבערשטער איז דא.

א איד דערציילט (עין ספר פרנסה טובה שיחות והתחזקות, סימן מא) אז ער האט געדארפט אמאל א טובה פון מוהרא"ש איז

ער געגאנגען צו די תלמוד תורה וואו מוהרא"ש איז געווען
 איינגעשטעלט, ער איז אנגעקומען ווען מוהרא"ש האט
 געהאלטן אינמיטן פארלערנען חומש פרשת ויצא, מען האט
 געהאלטן ביי דעם פסוק (בראשית כה, מז): "וַיִּקֶן יַעֲקֹב מִעֶקֶב מִשְׁנָתוֹ",
 איז דער איד געבליבן שטיין אינדרויסן פון בפתח, ער האט
 אריינגעקוקט און זיך צוגעהערט ווי אזוי מוהרא"ש לערנט
 פאר דעם פסוק פאר די קינדער: "וַיִּקֶן יַעֲקֹב", יעקב האט
 זיך אויפגעוועקט, "מִשְׁנָתוֹ", פון זיין שלאף, "וַיֹּאמֶר", און ער
 האט געזאגט "אבן", עס איז אמת, "יֵשׁ ה'", דער אייבערשטער
 איז דא - און מוהרא"ש האט געוויזן מיט די פינגער אויף
 די בפתח - "במקום הזה", אויף דעם ארט, "וְאָנֹכִי", און איך
 - און מוהרא"ש האט געוויזן אויף זיך - "לֹא יָדַעְתִּי", האב
 נישט געוואוסט. מוהרא"ש האט דאס איבער גע'חזר'ט עטליכע
 מאל; דער איד האט דערציילט אז ער האט מכש געשפירט
 ווי ער געפינט זיך אין 'גן עדן', ער האט געהאט אזא
 התעוררות פון דעם, ער האט געשפירט ווי דער פסוק מיינט
 אים אליין, ווי ער וועקט זיך אויף און טראכט צו זיך: 'איך
 האב נישט געכאפט אז דער אייבערשטער איז דא, געבן
 מיר, איך קען דאך רעדן צו אים; אלע קינדער האבן
 געשפירט ווי דער אייבערשטער איז דא.

א מלמד דארף אריינלייגן אין די קינדער יראת שמים, זיי
 דערציילן מעשיות פון צדיקים; ווען קינדער הערן מעשיות
 פון צדיקים פלאקערט עס אויף זייער הארץ צו וועלן זיין
 ערליכע אידן, זיי הויבן אן מקנא זיין די צדיקים, אזוי ווי

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רמח): "ידע, שפּפּורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד", זאגסט וויסן - זאגט דער רבי - אז דערציילן מעשיות פון צדיקים איז זייער א גרויסע זאך, "כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד", ווייל ווען מען הערט א מעשה פון א צדיק ווערט מען אויפגעפלאמט און מען באקומט א מורא'דיגע חשק צו ווערן אן ערליכער איד; דורכדעם וואס מען זעט ווי דער צדיק האט זוכה געווען און ער איז בייגעשטאנען אלע זיינע נסיונות וויל מען אויך ווערן א צדיק, בפרט קינדער ווען זיי הערן מעשיות פון צדיקים ווערן זיי זייער נתעורר דורך דעם.

עס איז באוויסט דער סיפור אז דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו האט אמאל געפרעגט דעם מלמד פון זיינע קינדער צי ער לערנט מוסר מיט זיי, האט דער מלמד אים געזאגט: "יא"; האט ער אים געפרעגט: "וואס פאר א מוסר ספרים לערנסטו מיט זיי?" זאגט ער: "חובות הלבבות", האט אים דער הייליגער צאנזער רב געזאגט: "נישט דאס מיין איך מוסר, איך פרעג צי דו לערנסט 'מוסר', צי דו פארציילסט זיי מעשיות פון הייליגן רבי ר' אלימלך פון ליזענסק זכותו יגן עלינו און זיין ברודער דער הייליגער רבי ר' זושא זכותו יגן עלינו"; ווייל מעשיות פון צדיקים דאס פייערט אויף דאס הארץ צו וועלן זיין אן ערליכער איד.

אז דו וועסט האלטן די זמנים, דו וועסט זיין צייטליך און בשעת דו ביסט מיט די קינדער וועסטו אויסנוצן די

צייט אריין צו לייגן אין זיי נאך תורה און נאך יראת שמים - וועסטו זוכה זיין צו גרויסע זכותים, אזוי ווי עס שטייט (דניאל יב, ג): "ומצדיקי הרבים בפוכבים לעולם ועד", וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן אויף דעם (בבא בתרא ח:): "אלו מלמדי תינוקות", די וואס לערנען תורה מיט אידישע קינדער זענען צוגעגליכן צו די שטערנס וואס באלייכטן און באשיינען די וועלט; אזוי ווי מען קען נישט ציילן די שטערנס פון די וועלט אזוי קען מען נישט ציילן וויפיל זכותים דער וואס לערנט תורה מיט תלמידים קויפט זיך איין.

תקצו

וועלכע ספרי חקירה האט דער רבי נישט געלאזט לערנען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר אלע חזק און שעורים וואס זענען מיר מעורר און מחזק צו דינען דעם אייבערשטן.

איך האב געוואלט פרעגן איבער דעם וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט אז מען זאל נישט לערנען קיין ספרי חקירה, אויב עס איז אויך אריינגערעכנט אין דעם די הקדמה פון רמב"ם אויף משניות, און דער ספר הבזרי.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת קרח, ב' דראש חודש תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי האט אונז נישט געלאזט לערנען קיין חקירות (עין
חיי מוהר"ן, סימן תז); אפילו די ספרים וואס גדולי ישראל
האבן מחבר געווען - האט דער רבי זייער געווארנט מיר
זאלן דאס נישט לערנען ווייל זיי פרעגן קשיות אויף די אמונה,
די קשיות זענען קשיות וואס מיר פארשטייען, אבער נאכדעם
ווען זיי ענטפערן טיפע תירוצים - דאס איז שוין נישט גרינג
צו פארשטיין און מען בלייבט מיט די קשיות אויפן אייבערשטן;
אויב מען האט נאר איין קשיא אויפן אייבערשטן - איז דאס
שוין זייער א גרויסער פגם פארן מענטש.

דעריבער דארף מען זייער אכטונג געבן נישט צו לערנען
קיין ספרים פון חקירות. דער רבי האט נישט
געוואלט מיר זאלן לערנען ספר מורה נבוכים פונעם רמב"ם
און אזוי אויך אלע פלעצער וואו עס גייט אריין אין חקירות
זאל מען דאס איבערהיפן, ווייל דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן
חלק ב', סימן יב): "כשאדם הולך אחר שכלו וחקמתו, יוכל לפל
בטעותים ומכשולות רבים, ולבוא לידי רעות גדולות, חס
ושלום", ווען א מענטש גייט נאך זיין שכל און זיין חכמה,
קען ער צוקומען צו מאכן גרויסע טעותים און צו גרויסע
פראבלעמען, "וועקן תיחדות הוא, רק לילה בתמימות
ובפשיטות, בלי שום חכמות, ולהסתכל בכל דבר שעושה

שִׁיחָהּ שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, דֶּער עֵקֶר פֿון אִידישקייט איז, מֶען זאל פֿאַלגן די הַיִּלִּיגֶע תּוֹרָה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת, און פֿאַר מֶען טוט אַ זאך זאל מֶען קוקן צי דאס איז דֶּער רִצּוֹן פֿונעם אַיִבערשטן.

סִפֵּר הַפּוֹזֵרִי איז גִּישָׁט קיין סִפֵּר פֿון חֲקִירוֹת, דאס קען מֶען לֶערנען.

דֶּער אַיִבערשטער זאל העלפֿן זאלסט זיין שטארק מיט אַמוֹנָה פֿשוּטָה אִינעם אַיִבערשטן.

תתקצו

ווי אזוי קען מֶען אַכטונג געבן אויף די קינדער ווען זיי גייען אין שולע?

שאלה:

לְכָבוֹד דֶּער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן ייִשר בֵּחַ פֿאַר די חוּזק און עצות וואס איר געבט אונז.

עס קומט שוין ברוך הַשֵּׁם די צייט צו שיקן אונזער עלטסטע טאכטער אין שולע. ביז יעצט האבן נאר אונז מחנך געווען די קינדער, אבער יעצט ווען זי הויבט אן גיין אין שולע, וועט זי דאך פֿאַקומען נאך השקפות אויפֿן באס און אין שולע - פֿון די חבֿר'טעס, לֶערערִינֶס און אזוי ווייטער; ווי אזוי האנדלט מֶען מיט דעם? ווי אזוי קענען מיר האלטן שטארק אונזערע השקפות ווען מיר ווייסן גישט וואס עס גייט אריין אין איר ווען זי איז אויפֿן באס און אין שולע?

ייִשר בֵּחַ

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת קרח, ב' תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תח'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עלטערן דארפן זיך שטענדיג אינטערעסירן ווער עס זענען
די חברים פון זייערע קינדער; בדרך כלל ווען
די קינדער קומען אהיים פון חדר און פון שולע דערציילן
זיי מער ווייניגער אלעס וואס האט זיך געטון אין חדר,
דעמאלט קענען די עלטערן דערשמעקן ווער עס איז א
וואויל קינד, אן איידל קינד און מען שטארקט די קינדער
זיי זאלן זיך באפריינדן מיט די קינדער וואס זענען איידל
און דרך ארץ'דיג.

מען קען נישט נאכגיין א קינד פיר און צוואנציג שעה און
אויסהערן יעדע שמועס וואס ער רעדט מיט חברים
וכו'; נאר מען דארף זיך שטענדיג אינטערעסירן ביי די
מלמדים און טיטשערס, זיך נאכפרעגן וואס מאכן די קינדער,
זען ווער זענען זייערע חברים, וואו שפילן זיך די קינדער
ווען זיי קומען אהיים - אזוי וועט מען זוכה זיין צו גוטע
קינדער.

מוהרא"ש זאגט אויף דעם וואס דער רבי זאגט (ספר המדות
אות בנים, סימן נד): "על ידי חנוכה ונר שבת הוי
ליה בנים תלמידי חכמים", דורך דעם וואס מען צינדט שבת
ליכט און חנוכה ליכט וועט מען זוכה זיין צו גוטע קינדער;
חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים ז:): "וחפוש מגרות, וגרות

מִנֶּר", מֵעַן לְעֶרְנֵט אַרְוִים בּוֹדֵק חֲמִץ זֵיין פֿון לִיכְט, ווען מֵעַן וויל עֲפֹעַם אויפֿזוכֿן דאָרף מֵעַן זוכֿן מיט לִיכְט; זאגט מוה־רא"ש אז דאס זאגט דער רַבִּי, עֲלֻטְעֶרן וואס זוכֿן נאך זייערע קינדער, ווער זייערע חֲבֵרִים זענען - וועלן זוכֿה זיין צו קינדער תלמידי חכמים.

דער עקר זאלט איר וויסן אז פֿרי זוכֿה זיין צו גוטע קינדער דאָרף מֵעַן אסאך וויינען צום אייבערשטן; עֲלֻטְעֶרן דאָרפֿן פארגיסן טרערן יעדן טאג און בעטן דעם אייבערשטן פאר ערליכע דורות. מוה־רא"ש דערציילט אז אמאל איז א איד געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו, ער האט געבעטן דעם הייליגן חפץ חיים א בִּרְכָּה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים זכותו יגן עלינו גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפֿגעבֿלאזן פון נאסקייט און דאס געוויזן פאר דעם איד, ער האט אים געזאגט: "זעסט? דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום, וואו זי פֿלעגט יעדן טאג וויינען אז זי זאל האבן גוטע קינדער, אזוי איז מֵעַן זוכֿה צו גוטע קינדער".

דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקצה

וואס טוט מען ווען דער שכן'ס קינד
פירט זיך נישט ערליך מיט מיר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי וואס איז זיך מחנ' מיט די שעורים. איינע פון די קינדער פון אונזערע שכנים איז יעצט געווארן בר מצוה, די משפחה איז זייער אן ערליכע גוטע משפחה און מיר האבן זייער א גוטע קשר מיט זיי. דער קינד איז זייער אקטיוו און נאכנישט עכט דערוואקסן, ער פירט זיך נאך ווי א קלענערער קינד און פון מאל צו מאל רירט ער מיד אן, דאס שטערט מיר זייער שטארק ווייל איך ווייס אז דאס איז א גרויסע עבירה, וואס זאל איך טון?

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת קרח, ב' תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

קינדער ווייסן גארנישט פון זיך אליין, קינדער דארף מען מחנך זיין. אז מען זאגט זיי, מען לערנט זיי אויס ווי אזוי זיך צו פירן - וועלן זיי זיין גוט און וואויל; ווי עס זעט אויס האט מען דעם קינד נישט געלערנט, זיינע עלטערן האבן אים נישט מחנך געווען אכטונג צו געבן פון פֿרעמדע פֿרויען און מיידלעך. זאלט איר אים זאגן איינמאל, צוויי

מאל מיט א שמייכל: "יעצט ביסטו שוין א גרויס קינד, דארפסטו וויסן אז מען טאר נישט אנרירן א פרעמדע פרוי, נאר דיין מאמע מעגסטו אנרירן"; מען זאגט דאס איינמאל, צוויי מאל מיט א שמייכל; אז ער פארשטייט איז גוט און אז נישט - זאגט מען דאס א דריטע מאל מיט אן ערנסטן פנים, אזוי וועט ער זען אז דאס איז נישט קיין קינדער שפיל, איר מיינט דאס ערנסט און דאס איז נישט קיין געלעכטער, וועט ער אכטונג געבן.

דאס וואלט איר אים שוין געדארפט לערנען יארן צוריק, פאר ער וואקסט אויף, נישט ווארטן ביז ער ווערט בר מצוה; יעצט איז שוין אביסל שפעט, ווי יונגער מען לערנט אויס קינדער ווי אזוי זיך צו פירן איז דאס גרינגער פאר יעדן, סיי פארן קינד און סיי פאר יעדן איינעם.

עלטערן וויסן נישט ווי שטארק חנוך איז; אז מען שטעלט אונזעך קינדער אויף א גלייכע וועג יונגערהייט וואקסן זיי ערליך און געזונט, קליינע קינדער איז גרינגער צו בייגן און אויסגלייכן זיי זאלן וואקסן שיין גראד. קליינע קינדער דארף מען לערנען צניעות; אינגלעך שפילן מיט אינגלעך און מיידלעך שפילן מיט מיידלעך. מען לערנט זיי שמירת עינים, מען לערנט זיי איידלקייט - דעמאלט וואקסן זיי אויף ווי עס דארף צו זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקצט

איך האלט מער נישט אויס פון מיין מאן,
וואס טוט מען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך מוטשע זיך געפערליך מיט מיין וואוילער מאן וואס העלפט און
געבט מיר מער פון אלע מענער.

איך האב א שטוב מיט זיסע קינדער ברוך השם, און איך בעט זיך
שוין ביי אים אסאך יארן אז מיר דארפן הילף, אבער ער וויל נישט רעדן
מיט אייך, ער זאגט אז איר נעמט זיך אלעמאל אן נאר פאר די פרויען.

איך האלט ביים קראכן נאך אזויפיל יאר; יעדעס מאל וואס איך בין
טרויעריג [איך בין בטבע א פרייליכע] - פילט ער נישט מיט נאר ער
אנטלויפט טון עפעס אנדערש.

געבטן האב איך געפלאצט, איך קען מער נישט, איך האב אזויפיל
געדאווענט אויף דעם ביז איך האב געמיינט אז מיין ישועה איז דא, מיר
האבן אנגעהויבן טעראפי און עס האט גארנישט געהאלפן, געבטן האב
איך געוויינט און ער האט געזינגען, אזוי ווי ער טוט געווענליך; איך האב
זיך געבעטן ביי אים, אז ער פילט נישט מיט - זאל ער כאטש נישט
זינגען, האט ער העכער און פרייליכער געזינגען; איך האב דאס נישט
אויסגעהאלטן און געפלאצט, איך האב אים גענומען האקן, שלאגן און
שלעפן די פאות, און געשריגן קולות, אז ער איז א נאצי; איך קען מער
נישט לעבן מיט אים, וואס וועט זיין?

ביטע מיר ענטפערן ווייל איך וויל זיך נישט גט'ן.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת קרח, ג' תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

זייט מיר מוחל, א אידישע פרוי פירט זיך נישט אויף אזוי;
האקן, שלאגן, שלעפן פאות און שרייען אויפן מאן:
"נאצי". איך פארשטיי אייך זייער גוט, איר שפירט זיך ווי
א חוזק ווען ער אינגארירט אייך, אבער דאס צו טון מיט
א מאן איז א גרויסע נארישקייט.

נעמט די חכמה פון שלמה המלך, שלמה המלך זאגט (משלי
יד, א): "חכמות נשים בנותה ביתה" - א קלוגע פרוי
בויט איר שטוב, "ואולת בגדיה תהרסנו" - און א נארישע
פרוי צעברעכט איר שטוב מיט אירע אייגענע הענט; ווי איך
פארשטיי פון אייערע ווערטער איז אייער מאן א טייערער
מענטש, ער העלפט אייך און ער געבט אייך וואס איר
דארפט, ער ווייסט פשוט נישט וואס מען דארף טון ווען די
ווייב וויינט. זייער אסאך מענער זענען אזוי, זיי ווייסן נישט
וואס צו טון ווען די פרוי הויבט אן וויינען; דאס מאכט אים
ער זאל אנהויבן זינגען און זיך מאכן פרייליך ווייל ער ווייסט
נישט וואס צו טון, ער איז אויסגעמוטשעט פון זיין טאג און
ער ווייסט נישט וואס צו טון ווען איר וויינט.

דעריבער אויב איר ווילט אז אייער מאן זאל אייך אויסהערן
דארפט איר רעדן שיין צו אים, שמייכלען צו

אים; דעמאלט וועט זיין כמים פנים לפנים, אזוי ווי עס שטייט (משלי כו, יט): "כמים הפנים לפנים, בן לב האדם לאדם", ווען מען קוקט אריין אין וואסער מיט א שמייכל'דיגע פנים זעט מען צוריק א שמייכל, און ווען מען קוקט אריין מיט א ברוגז'דיגע פנים זעט מען צוריק א ברוגז פנים; אזוי איז די מאן מיט זיין ווייב - ווי אזוי מען פירט זיך אויף צו יענעם, אזוי פירט מען זיך צוריק מיט דיר.

די ערשטע זאך זאלט איר איבערבעטן אייער מאן; זאגט אים שיינערהייט: "זיי מיר מוחל אז איך האב געשריגן אויף דיר אזעלכע מיאוס'ע ווערטער", וועט איר זען ווי ער וועט אייך ליב האבן און העלפן.

געבט אים שיינערהייט צו פארשטיין וואס איר ווילט; אז ער זאל אייך סתם אויסהערן, ער זאל ווייזן מיטלייד ווען איר וויינט - וועט ער שוין מער נישט זינגען ווען איר וויינט.

עס איז נישט אמת וואס איר שרייבט אז אין היכל הקדש געמט מען זיך אן פאר די פרויען, אין היכל הקדש לערנט מען אים מען זאל זיך נישט קריגן, מען זאל זיין א סבילן און מען זאל מותר זיין, מען זאל זיין קלוג - נישט זוכן צו זיין גערעכט. א רחמנות אויף יונגע פארפעלקער וואס עס גייט זיי אריבער די טעג און יארן מיט קריגערייען, ווען מען קען לעבן א חיים טובים, א זיסע לעבן.

איך בעט אייך, האט רחמנות אויף אייך און אויף אייערע קינדער, מען קען זיך נישט אזוי אויפפירן; אז איר ווילט

האבן שלום בית זאלט איר שמיכלען צו אייער מאן. שלעפט
אים נישט אהער; אז ער וויל נישט קומען דא - איז נישט,
קדם זאלט איר דא זיין; קדם זאלט איר פאלגן דעם רבין.
דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתר

קען איך איבערזאגן אייערע עצות,

אן צו זאגן פון וואו איך נעם עס?²

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין ברוך השם עוסק אין חנוך מיט יונגע בחורים, איך הער
אסאך אויס די שיעורים און לערן די בריוו, און איך נעם פון דארט אסאך
עצות ווי אזוי זיך אומצוגיין און ווי אזוי צו רעדן צו די בחורים; מין
שאלה איז אויב איך מעג איבערגעבן די עצות און געדאנקען פון די
שיעורים, אן צו זאגן אז איך נעם דאס פונעם ראש ישיבה שליט"א.

אויך וויל איך פרעגן, אזוי ווי בחורים קומען צו מיר בסדר מיט אלע
סארט שאלות אין פארשידענע ענינים; ווי נעמט מען די פח און שכל
צו קענען ענטפערן אויף זאכן וואס מען האט בכלל נישט געטראכט פון
דעם פריער?

א גרויסן יישר ב"ח

ב. א המשך צו דעם בריוו, ווייטער אין דעם חלק, מקבא א' כא.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת חקת-בלק, ו' תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוצה ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי האט געזאגט פאר אנשי שלומינו מען זאל פסדר
רעדן מיט מענטשן, מען זאל זיי דערציילן די דבורים
וואס ער זאגט און מען דארף נישט זאגן פון וועם מען האט
דאס געהערט; דער רבי האט געזאגט: "וואס ארמ מיר אז
א איד וועט בענטשן ברכת המזון ערליך מיט פונה, און ער
וועט נישט וויסן אז דאס קומט פון מיר".

דאס וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה' ו'): "כל האומר
דבר בשם אומרו, מביא גאולה לעולם", אז מען זאגט
עפעס נאך אינעם נאמען פון וועם מען האט דאס געהערט -
ברענגט מען די גאולה; דאס איז ווען עס קומט ארויס פון דעם
א גאולה, עס ברענגט שלום, אבער אויב וועט דאס מאכן א
חרבן - איז נישט בדאי צו זאגן פון וועם מען האט עס געהערט.

עס איז געווען א גרויסער צדיק, א ברסלב'ער חסיד, ער
פלעגט שטענדיג רעדן מיט יעדן איינעם שיינע זאכן פון
רבי'ן; ווען מען האט אים געפרעגט פון וואו ער נעמט די
שיינע דבורים פלעגט ער זאגן אז דאס קומט פונעם הייליגן
מגלה עמקות. ער פלעגט זאגן פאר אנשי שלומינו: "דער
רבי איז דאך מגלה עמקות, ער אנטפלעקט טיפע סודות,
מפילא איז דאס נישט קיין ליגנט".

יַעֲצֵט וועסטו פארשטיין וואס איז טאקע דער פֿשט פון דעם
מאָמר חז"ל, אז מען זאגט נאך אינעם נאמען פון
וועם מען האט דאס געהערט ברענגט מען די גאָלד; וואלטן
זיך אלע מודה געווען פון וואו זיי נעמען זייער חזוק, וואלטן
אלע פארצייט פאר זייערע תלמידים וואו דער סוד ליגט
באהאלטן - וואלט משיח געקומען. ווייל פינקט ווי דו נעמסט
שכל, עצות און חזוק פון הייליגן רבי'ן - אזוי איז אין די
גאנצע וועלט; יעדער לעבט פון רבי'ן, יעדער איז זיך מחי'
מיטן רבינ'ס חזוק, עס איז אפער בהסתרה, באהאלטן; מען
שעמט זיך מיטן רבי'ן, דער רבי איז פארשעמט; וואלט ווען
יעדער איינער מודה געווען פון וואו מען נעמט די חזוק,
מען וואלט נאכגעזאגט די דבורים בשם אומרים - וואלט
שוין געווען די גאָלד.

אויף דיין צווייטע פראגע פון וואו מען נעמט כח וכו'; אויב
מען ווייסט דאס גרויסקייט פון זיך אפגעבן מיט בני
הנעורים, בפרט אין אונזער דור וואס עס איז א גרויסע
רחמנות אויף בחורים - נישט נאר עס נעמט נישט אנוועק
קיין כח, פארקערט, מען באקומט כח פון דעם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתרא א

עס איז מיר שווער מפיר טובה צו זיין, וואס טו איך?

שאלה:

לקבול דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור, א שטיק צייט צוריק בין איך אדורך א שווערע תקופה און עס איז געווען דעמאלט עטליכע מענטשן וואס האבן מיר שטארק געהאלפן, ספעציעל עטליכע פון מיינע פעטערס, און יעצט וויל איך זיי ארויסווייזן עפעס א חברת הטוב, איך ווייס אבער נישט ווי אזוי דאס צו טון, עס איז מיר זייער שווער זיי צו קוקן אין פנים ווייל דאס דערמאנט מיר פון די שווערע צייטן און איך שעם זיך פון זיי.

ווי אזוי קען איך זיי ארויסווייזן חברת הטוב?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת חקת-בלק, ז' תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

חברת הטוב איז די שענסטע מדה, ווידעראום זיין א כפוי טובה איז זייער א מיאוס'ע מדה. דערפאר האבן מיר די מצוה פון בפורים, קומען צום בית המקדש מיט די ערשט געצייטיגסטע פרוכט און דאנקען דעם אייבערשטן פאר אלע גוטע זאכן וואס ער טוט, אזוי ווי דער פסוק זאגט (דברים כו, ג): "ואמרת אליו הנהתי היום", איך בין נישט קיין כפוי טובה (ספרי דברים, פסקא רצט).

אז דו וועסט זיך צוגעוואוינען צו דאנקען דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך וואס ער געבט דיר וועט דיר זיין גרינג צו דאנקען די מענטשן וואס העלפן דיר.

ווען מען טראכט אריין זעט מען אז דער אייבערשטער איז דאך אזוי גוט צו אונז, ער געבט אונז נאר גוטס - דארפן מיר אים שטענדיג לויבן און דאנקען, נישט ווארטן עס זאל קומען שלעכטס. אזוי ווי רבי נתן זכרוננו לברכה פלעגט שטענדיג זאגן: "ווען דער אייבערשטער הערט ווי א מענטש דאנקט אים און לויבט אים, זאגט ער פאר די מלאכים: 'קוקטס אן דעם איד, ער האט גארנישט און ער דאנקט מיד, איך וועל אים ווייזן וואס גוט מיינט', און פארקערט אויך, אז דער אייבערשטער הערט ווי איינער הערט נישט אויף זיך אפצורעדן זאגט דער אייבערשטער: 'איך וועל אים ווייזן וואס שלעכט מיינט'"; ווי מער מען דאנקט דעם אייבערשטן אלץ מער גוטס קומט אויפן מענטש.

אויב גוטס דערמאנט נישט דעם מענטש אז עס איז דא א באשעפער, דארף מען דערמאנען דעם מענטש מיט שלעכטס; דער רי"צ זכותו יגן עלינו פלעגט זאגן: "עס זענען פארהאן 'חסידים' און עס זענען פארהאן 'צרות חסידים'"; דאס הייסט עס זענען פארהאן חסידים וואס קומען שטענדיג צו זייער רבי, אויך ווען עס גייט זיי גוט; נאכדעם זענען דא חסידים וואס קומען צום רבי'ן ווען זיי האבן צרות, זיי רופט מען 'צרות חסידים', פלעגט ער זאגן: "ווען

זיי וואלטן געקומען ווען עס גייט זיי גוט, וואלטן זיי געקענט
איינשפארן די אלע צרות".

וואויל איז דעם וואס דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן
שטענדיג, דורכדעם וועט ער זוכה זיין צו האבן נאר
גוטס זיין גאנץ לעבן.

תתרב ב

קענט איר מיר געבן הדרכות אויף מיין חתנה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין פול מיט הברת הטוב צום ראש ישיבה שליט"א פאר אלע
חזוק וואס איך באקום פסדר, און דערפאר וויל איך אייך מיטטיילן מיט
מיין שמחה, אז איך גיי ברוך השם חתנה האבן דעם קומענדיגן וואך.

איך האב אסאך געהערט פונעם ראש ישיבה שליט"א איבער די
מדרכים פאר חתנים אז זיי לערנען נישט אויס ווי עס דארף צו זיין^{כא},
מיין מדרוך האט מיר געזאגט אז מען מעג טאקע לעבן און פארברענגען
מיט די ווייב לויט די הלכה, אבער עס איז נישט קיין חסידי'שע זאך^{כב}.
האב איך געוואלט פרעגן אויב דאס איז טאקע אמת.

אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר געבן עפעס הדרכות צו
מיין חתנה.

א גרויסן יישר ב"ח

כא. מער איבער דעם ענין, פריער אין דעם חלק, מכתב תתקצנ.

כב. מער איבער דעם ענין, פריער אין דעם חלק, מכתב תתקפו.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת חקת-בלק, ז' תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו וויסט אונדאי אז 'שלום בית' איז ביים רבי'ן געווען א
יסוד היסודות. דער רבי האט זייער אסאך גערעדט צו
אונז פון שלום בית און אונז זייער מזהיר געווען מיר זאלן
זיך נישט קריגן מיט די ווייב (שיחות הר"ן, סימן רסד); דעריבער
זאלסטו זייער אכטונג געבן זיך נישט צו טענה'ען מיט דיין
ווייב, זאלסט איר שטענדיג געבן גערעכט און דו זאלסט איר
געבן געלט זי זאל קענען קויפן פאר זיך וואס זי דארף.

רבי חיים ויטאל זכותו יגן עלינו שרייבט (שער המצוות, פרשת עקב):
"ראיתי למורי זכרוננו לברכה שלא היה חושש בעצמו
להתכבד במלבושים נאים יותר מדי", איך האב געזען ביי
מיין רבי דער הייליגער אריז"ל, אז ווען עס איז געקומען צו
קויפן קליידער פאר זיך האט ער נישט געקויפט קיין טייערע
קליידער, "גם במאכלו היה אוכל דבר מועט מאד", אויך ביי
עסן - ווען עס האט זיך גערעדט פאר זיך - האט ער נישט
געגעסן קיין סאך, ער פלעגט עסן זייער ווייניג, "אבל במלבושי
אשתו היה זהיר מאד לכבדה ולהלבישה", אבער ווען עס
איז געקומען צו זיין ווייב האט ער זייער אכטונג געגעבן איר
צו מכבד זיין מיט שיינע קליידער, "והיה מפיק כל רצונה
אף אם לא היתה ידו משגת כל כך", ער האט איר צופרידן

געשטעלט דאס מערסטע וואס ער האט געקענט, אפילו ער
האט נישט געהאט קיין געלט דאס צו קענען טון.

אז דו וועסט נישט זיין קארג, דו וועסט איר געבן וואס זי
דארף און דו וועסט זיך קיינמאל נישט מתנפח זיין -
וועסטו האבן א זיס לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתרג ג

ווי אזוי קען איך ווייטער ארבעטן אז
מיין מאן זאל קענען לערנען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פארן ענטפערן מיין שאלה איבער וואס צו טון
מיט די דרויסנדיגע השקפות פון די חברים פון די קינדער², איר האט
מיר געגעבן אסאך חזוק מיט דעם בריוו.

איך האב געלייגט א בריוו אין עצתו אמונה³ וואו דער ראש ישיבה
שרייבט פאר א פרוי אז יעצט אז זי איז א מאמע - איז איר פלאץ
אינדערהיים, אויך אין אן אנדערע בריוו⁴ שרייבט איר פאר א פרוי אז
זי האט זייער גוט געטון אז זי איז נישט געקומען צו די פרויען מסבה
ווייל זי דארף האבן ב"ח און נישט גיין שלאפן שפעט.

בג. פריער אין דעם חלק, מכתב תתקצו.

בר. דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו.

בה. דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו.

ווייל איך פרעגן, דער אייבערשטער האט אונז געבענטשט ברוך השם מיט דריי קינדער, די עלטסטע איז צוויי און א האלב יאר אלט; ביז יעצט זענען אלע ברוך השם געווען אינדערהיים מיט מיר און יעצט האט די עלטסטע מיידל אנגעהויבן ארויסצוגיין.

איך בין געבענטשט מיט א מאן וואס וויל נאר לערנען און דאווענען א גאנצן טאג, ער האט נישט קיין שום אינטערעסע אין ארבעט - און איך בין גאר פרייליך מיט דעם.

בדי ער זאל קענען לערנען און דינען דעם באשעפער, ארבעט איך; מיין ארבעט איז אינדערהיים פון זעקס ביז צוועלף אזויגער ביינאכט. עס איז מיר שווער צו ארבעטן אזוי שפעט ביינאכט, אבער איך קען נישט ארבעטן בייטאג ווייל די ארבעט איז אויפן קאמפיוטער און מיר ווילן נישט אז די קינדער זאלן זיין דארט ווען איך ארבעט אויפן קאמפיוטער. למעשה בין איך אבער זייער אפגעשוואכט, איך בין נאכאלץ א קימפעטארן, איך האב בחסדי השם דריי פיצעלעך אינדערהיים און איך שפיר אז איך קען זיך ממש נישט קיין עצה געבן. פון די אנדערע זייט וויל איך אבער נישט שטופן מיין מאן צו גיין ארבעטן - אפילו מיר האבן געטראכט ער זאל ארבעטן אין א הייליגע ארבעט אזוי ווי ספרות וכוונות, איך בין זייער צופרידן אז ער לערנט און דאווענט א גאנצן טאג.

אפשר האט דער ראש ישיבה אן עצה פאר אונז ווי אזוי מיין מאן זאל ווייטער קענען לערנען, איך זאל קענען אכטונג געבן אויף די קינדער און האבן ב"ח פאר דעם, און מיר זאלן אויך קענען האבן עפעס א פרנסה?

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע חזוק און עצות וואס דער ראש ישיבה געבט אונז, מיין מאן און איך פרוברין צו הערן די חזוק יומי יעדן טאג ביי פרישטאג מיט די קינדער, עס לעבט אונז ממש אויף. מיר ווארטן יעדע וואך פאר די הערליכע גליון היכל הקדוש און די קונטרס עצתו אמונה.

יישר ב"ח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ב' פְּרִשְׁת חֻמַּת-בֶּלֶק, ז' תמוז, שְׁנַת תש"פ לְפָרֶט קָטָן
מֵרֶת ... תַּחֲלִי

אִיךָ הָאֵב עֲרֵה־אֶלְטָן אִיעֶר בְּרִיוּ.

וואויל איז אייך און וואויל איז איער חלק אז איר העלפט
איער מאן ער זאל קענען לערנען און דאווענען; מען
קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון א פרוי וואס
איז זיך מוסר נפש אז איר מאן זאל לערנען די הייליגע תורה.
די שענסטע זאך איז דאס וואס איר שרייבט אז איר זענט
גאר פרייליך מיט דעם וואס איר קענט האבן א חלק
אין זיין עבודת השם.

עם פעלט נישט אויס אז איר זאלט ארבעטן שפעט ביינאכט,
איר קענט ארבעטן בייטאג; איערע קינדער מעגן זען
אז איר ארבעט, מען דארף זיך נישט באהאלטן מיט גוטע
זאכן. איר קענט ארבעטן בייטאג, אין די שעות וואס איר
זענט אויסגערוט און ביינאכט זאלט איר זיך גוט אויסרוען
פֿרי איר זאלט קענען זיין א רואיגע און געזונטע מאמע.

מאכט אייך גרינגער פֿרי איר זאלט האבן פֿח צו איערע
קינדער און איר זאלט קענען ווייטער העלפֿן איער
מאן לערנען די הייליגע תורה.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

אז איר האט שוין א קינד דארפט איר נישט זוכן צו ארבעטן¹

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שלח, כ"ד סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תח'י

יעצט אז איר האט שוין א קינד דארפט איר נישט זוכן
צו ארבעטן; יעצט דארפט איר זיין א מאמע מיט
פרישע בוחות פאר אייערע קינדער און א געטרייע ווייב
פאר אייער מאן.

אז איר האט די מעגליכקייט צו טרעפן א גרינגע ארבעט
נעבן שטוב איז גוט, אבער פארן קיין ירושלים יעדן
טאג א וועג פון א שעה און צוריק קומען א שעה וועג -
לוינט נישט און עס איז נישט פדאי.

זייט מחזק אייער מאן ער זאל עוסק זיין אין הפצה, ווייל
די אלע וואס זענען עוסק אין הפצה האבן גרויס שפע.
דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

איינער וואס ארבעט מיט קינדער דארף גוט שלאפן²

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת קרח, א' דראש חודש תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תח'י, קרית ברסלב ליבערטי

זייער גוט האט איר געטון אז איר זענט נישט אריינגעקומען
אין וויליאמסבורג צו די פרויען פארטיי; איינער וואס

בו. קונטרס עצתו אמונה פרשת קרח, שנת תש"פ.

בו. קונטרס עצתו אמונה פרשת קרח, שנת תש"פ.

אַרבעט מיט קינדער, א טיטשער אָדער מנהלת - האט א גרויסע אחריות און מען דארף גיין שלאפן צייטליך. אזוי ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (יורה דעה סימן רמה, סעיף טז): "ואין למלמד לנעור בפילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמד", א מלמד טאר נישט אויפגיין ביינאכט פֿריער זאל נישט זיין פֿויל בייטאג צו לערנען מיט די קינדער.

אויך נעם זיך אויס מיט אלע מלמדים אז זיי טארן נישט אנוועק פֿארן צו חתונות אָדער א פארברענג וכו' (אויסער אויב זיי נעמען א במקום, א שטעלפארטער); דאס זעלבע איז מיט די טיטשערס, זיי דארפן זיין גוט אויסגערוט צו די קינדער.

בנוגע די פֿרויען פארברענג וואס איר מאכט אין שטעטל יעדע דינסטאג נאכט; מען דארף טראכטן א גוטע צייט ווען דאס צו מאכן, ווייל עס קען נישט זיין צו שפעט. אויב מאכט מען דאס אזוי ווי ווינטער צייט, בערך גיין אזויגער - קען מען דאס ווייטער מאכן, אפער אויב הויבט מען דאס אן שפעטער - איז דאס א פראבלעם, ווייל עס פארציט זיך צו שפעט וואס דעמאלט גייט דאס אויפן חשבון פון די קינדער. א מאמע וואס לייגט זיך טויזנט אזויגער האט נישט קיין פֿח אינדערפֿרי צו אירע קינדער, די קינדער קומען אין חדר און אין סקול מיט קולות און פֿסקים; אנדערש איז ווען מען לייגט זיך פֿרי און מען איז אויסגערוט - דאן האט מען פֿח אויפצואוועקן

די קינדער און זיי גרייט מאכן מיט שמחה צו גיין אין
תדר און אין סקול.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתרו ד

זאל איך באדינען מיין טאטע, אדער איז
דאס אויפן חשבון פון מיין משפחה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך מוז זיך באדאנקען אויף אלעס וואס דער ראש ישיבה שליט"א
געבט אונז, איך בין שוין פינף און דרייסיג יאר אלט און די וואך האב
איך צום ערשטן מאל זוכה געווען צו ענדיגן גאנץ חמשה חמשי תורה,
שנים מקרא ואחד תרגום, דורך לערנען יעדן טאג פון די וואך אביסל,
אויך האב איך שוין זוכה געווען צו ענדיגן משניות און איך פרוכיר צו
לערנען יעדן טאג דעם דף גמרא.

יעצט צו מיין שאלה, מיין מאמע לעבט שוין נישט און מיין טאטע
איז זייער נישט געזונט, ער קען נישט גיין אויף די פיס לא עלינו און ער
קען זיך נישט באנועגן געהעריג, אבער זיין קאפ איז ברוך השם אויפן
פלאץ. איך האב אים אריינגענומען וואוינען ביי מיר אינדערהיים, עס
פארלאנגט זיך אבער אסאך ארבעט אים צו באדינען א גאנצן טאג, ער
פארלאנגט זאכן א גאנצן טאג. איך מוז די מצוה מיט שמחה, איך האב
אבער מורא אז דאס גייט אויפן חשבון פון מיין ווייב און קינדער אז
איך בין אזויפיל פארנומען מיט אים.

זאל איך אים ווייטער האלטן אינגערעיהיים און באדינען, אדער זאל
איך ענדערש טרעפן א פלאץ פאר אים, צו קענען זיין מער פארנומען
מיט די אייגענע משפחה?

י'שר בח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת חקת-בלק, ז' תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אנדא זאלסטו האלטן דיין טאטע ביי דיר אין שטוב; זאלסט
אים מכבד זיין און באדינען מיטן גרעסטן מאס כבוד.

דאס וואס דו האסט מורא אז עס גייט אויפן חשבון פון דיין
ווייב וכו'; דאס איז נארישקייטן. דער ערליכער איד
האט צייט פאר אלעס, ער העלפט די עלטערן, ער העלפט
די ווייב און איז מחנך די קינדער, ווידעראום דער וואס האט
נישט קיין יראת שמים האט נישט קיין צייט - נישט פאר
זיין טאטע, נישט פאר זיין ווייב און נישט פאר די קינדער.

פינקט ווי דו פארשטייט אז ווען עס קומט די צייט צו גיין
דאווענען שחרית, מנחה און מעריב נעמט דאס נישט
אנוועק פון די צייט פון די ווייב, נאר דאס איז א חלק פון עבודת
השם, א חלק פון לעבן; אזוי איז מיט כבוד אב ואם, דאס
נעמט נישט אנוועק פון קיינעמ'ס חשבון, דאס איז וואס א איד
דארף טון; מכבד זיין א טאטע מאמע איז העכער פון אלעס.

ווען מען איז מכבד די טאטע און מאמע דעמאלט קומט דער אייבערשטער און מאכט ווען די שכינה ביים מענטש. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קדושין ל:): "שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, אביו, ואמו; בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבודני", דריי שותפים איז דא אינעם מענטש - דער אייבערשטער, טאטע און מאמע; ווען א מענטש איז מכבד זיינע עלטערן, זאגט דער אייבערשטער: "איך קום וואוינען צווישן אייך, און איך רעכנ דאס אזוי ווי איר זענט מיך מכבד"; און ווען עס איז דא השגחת השכינה איז דא אלע ישועות און אלע ברכות.

דאס וואס דו האסט מורא אז עס גייט אויפן חשבון פון זיינע קינדער; פארקערט, די שטערקסטע חנוך פאר קינדער איז - ווען זיי זעען ווי מען איז מכבד די עלטערן, זיי זעען דעם אונטערשייד צווישן א אידישע לעבן און להבדיל א נישט אידישע לעבן. ביי אידישע קינדער איז די זידע באבע דער קרוין פון די משפחה, אלעס דרייט זיך ארום די עלטערן; מען קוקט אויף די עלטערן, מען טוט וואס די עלטערן טוען, אנדערש ווי ביי די אמות העולם וואס די יוגנט פארשטייט בעסער ווי די עלטערן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתרה ה

מיט א גרויסע משפחה מוז מען האבן א שווער לעבן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיינע עלטערן האבן אויפגעשטעלט א גרויסע משפחה ברוך השם, אלע זענען גוטע און ערליכע און בויען שיינע שטיבער, אויסער איינער וואס איז געבעד אראפ פון וועג.

מיין מאמע האט באַמט אסאך אסאך נחת, אבער זי ענדיגט נישט האבן דאגות פון יעדעס קינד באזונדער; איינער וואס וואוינט אין א פלאץ וואס איז מער מאדערן, און כאטש די קינדער זענען נאך קליין - דאגה'ט זי. א צווייטע האט פראבלעמען אין פרנסה. א דריטע דאגה'ט זי אויף אן אייניקל וואס האט פראבלעמען, און אזוי ווייטער, די רשימה איז לאנג, למעשה האט זי נישט קיין איין טאג מנוחה.

זי געבט אונזעך אסאך בח און צייט צו העלפן יעדן; אלע קינדער קומען זיך אדורכרעדן מיט איר, זיך אויסרעדן און אויסגיסן דאס הארץ, זי איז אסאך מתפלל אויף יעדן, אבער איך זע אז עס איז איר זייער שווער.

איך טראכט צו זיך אויב אזוי דארף טאקע זיין, אזוי דארף אויסקוקן א אידישע מאמע?! וואס מער קינדער אלץ מער דאגות, אלץ ווייניגער מנוחה?! עס זעט אויס אז עס ענדיגט זיך קיינמאל נישט, ביז הונדערט און צוואנציג וועט אזוי אויסזען איר לעבן און עס וועט נאר ווערן שווערער, ווייל עס קומען נאך איידעמער, נאך אייניקלעך, אלע וואקסן ברוך השם, און אזוי ווייטער.

מיין שאלה איז אזוי, איז דא א וועג וואס איך קען איר ארויסהעלפן? און צווייטנס, אויב ביי מיר וועט אויך זיין אזוי, אזוי זעט אויס די לעבן פון א מאמע וואס האט אסאך קינדער?

א גרויסן יישר בח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת חקת-בלק, ז' תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר פרעגט א שטארקע שאלה, א וויכטיגע שאלה; א
שאלה וואס אלע האבן.

דער ענטפער איז: "עס ווענדט זיך אינעם מענטש אליין";
ווען א מענטש נעמט אריין אין זיך אמונה, ער לעבט
מיט אמונה; ער ווייסט אז דער אייבערשטער אליין פירט
די וועלט, אלעס וואס פאסירט, אלעס וואס גייט אריבער
אויפן מענטש איז פונעם אייבערשטן - דעמאלט איז די לעבן
זיס און שיין, דעמאלט איז נישט קיין חילוק וויפיל קינדער
מען האט; מען ווייסט אז ווי מער קינדער מען האט אלץ
מער נחת רוח מאכט מען פארן אייבערשטן, מען ווערט
נישט אויס און מען ווערט נישט צעפאלן ווען עס גייט נישט
פינקט ווי מען האט זיך אויסגע'משל'ט.

דער אייבערשטער זאל אפהיטן, אויב מען נעמט ארויס די
אמונה, מען פארגעסט פונעם אייבערשטן, מען קוקט
אויפן לעבן אז זאכן פאסירן פון זיך אליין חס ושלום, דעמאלט
עסט מען זיך אויף פון יעדע זאך; מען ווערט פאר'דאנה'ט
און פארשווארצט, מען ווערט אלט און שוואך, דעמאלט איז
אויך נישט קיין חילוק וויפיל קינדער מען האט; מען איז
פאזארגט סיי מיט קינדער און סיי אן קינדער, סיי א אידישע
מאמע און סיי ווער עס זאל נאר זיין.

אלעם ווענדט זיך ווי אזוי מען קוקט אויפן לעבן; מען קען האבן די זעלבע לעבן, די זעלבע קינדער, די זעלבע איבערגייעכץ און מען איז נישט פאר'דאגה'ט, מען איז נישט פארשווארצט, מען האט הנאה יעדע סעקונדע פונעם לעבן.

דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט אמאל געוויזן פאר זיינע תלמידים ווי ווייט אלעס ווענדט זיך אינעם מענטש; ער איז צוגעגאנגען צו יענקל וואסער טרעגער און אים געפרעגט: "וואס מאכסטו יענקל?" געבט ער א קרעכץ און זאגט: "וואס קען איך שוין מאכן? ביי די אכציג יאר דארף איך זשלעפן שווערע עמערס וואסער, איך זשלעפ דאס ארויף אפאר שטאק, ממש די רוקן ברעכט זיך מיר, די פיס האלטן מיר שוין כמעט נישט, פארנוואס דארף איך אזוי שווער ארבעטן?!" דער הייליגער בעל שם טוב הערט אים אויס און גייט ווייטער מיט די תלמידים.

א וואך שפעטער גייט דער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו נאכאמאל מיט די תלמידים און זאגט זיי: "קומט וועל איך אייך ווייזן אז אלעס האט מיטן מענטש אליין, ווי אזוי ער נעמט אויף זיין לעבן", דער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו גייט ווידער צו צום וואסער טרעגער יענקל און פֿרעגט אים: "יענקל וואס הערט מען עפעס? וואס מאכסטו?" זאגט ער: "רבי, ווי קען איך קרעכצן? מיין לעבן איז מיר אזוי שיין, דער אייבערשטער האט מיר געגעבן אזא גרינגע פרנסה, איך דארף גארנישט אינוועסטירן,

איך ש'עפ אן וואסער ביים ברונעם אומזיסט און טראג דאס צו מענטשן און זיי צאלן מיר, אה! - געבט ער א זאג - איך דאנק גאט פאר מיין זיסע לעבן", דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו הערט אים אויס און גייט ווייטער מיט די תלמידים, דערנאך האט ער זיי ערקלערט דאס פאלגנדע: "געבט א קוק, דאס איז דער זעלבער יענקל; צענדליגער יארן שלעפט ער די זעלבע שווערע עמערס וואסער, די זעלבע שטאקן דארף ער ארויפקריכן, אבער עס ווענדט זיך ווי אזוי ער געמט דאס אן"; ווען מען פארנעמט פונעם אייבערשטן איז מען פאר'דאגה'ט און מלא טענות, און ווען מען געמט אריין די אמונה אין זיך, מען זוכט דאס גוטס, מען קוקט אויף דאס גוטס וואס דער אייבערשטער געבט - דאן איז מען פול מיט פרייד.

צדיקים טייטשן דאס וואס רש"י זאגט אויף שרה אמנו (בראשית כג, א): "כלן שוין לטובה", אז עס איז איר שטענדיג גוט געווען; זי האט געוואוסט אז וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט, ביי איר איז געווען בת ק' בבת כ', ובת כ' בבת ז' - אלע אירע יארן איז איר גוט געווען, מיט אלע שווערע ביטערע נסיונות איז געווען: "כלן שוין לטובה".

שטארקט אייך און שטארקט אייער מאמע; רעדט אסאך פונעם אייבערשטן וועט איר גרינגער מאכן פאר אייער מאמע זי זאל הנאה האבן פונעם לעבן, זי זאל אויסלעבן אירע יארן מיט נחת און פרייד.

בְּנוֹגֵעַ אִיִּךְ וְכוּ'; ווי מער איר וועט חזר'ן אין אייערע יונגע
יארן אמונה, ווי מער איר וועט אריינגעמען אין זיך
אמונה - וועט אייער לעבן זיין צוקערדיג און שיין.
דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתרו ו

זיין א געטרייע ווייב

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פשוט'ער אינגערמאן, איך הער די שיעורים און איך בין
זיך מחי' דערמיט, און איך פרוביר צו זיין וואויל און ערליך.

איך האב ברוך ה' א וואוילע גוטע ווייב, איך בין צופרידן מיט איר,
עס איז אבער דא א זאך וואס שטערט מיר; אמאל פלעגט זי זיך שענער
אהערשטעלן פאר מיר אינדערהיים און דאס האט מיר פיל געהאלפן
מיט מיינע נסיונות ביי די ארבעט ווען עס קומט מיר אויס צו ארבעטן
מיט פרויען, איך בין געווען זאט אינדערהיים ממילא האט מיר נישט
געצויגן די גלאנצונג נאס, אבער מיין ווייב וויל זיך מער נישט אזוי
אהערשטעלן, זי טענה'ט אז דאס איז נישט נאטורליך און עס פעלט נישט
אויס, דאס איז געמאכט גאר פאר יונגע אינגעלייטלעך און נישט פאר
אונז; וואס זאל איך אבער טון אז איך בין גאך יא קינדיש און איך פיל
אז מיר פעלט עס יא אויס?

איך שעם זיך איר צו בעטן צופיל; זי הערט די שיעורים פונעם ראש
ישיבה שליט"א, אבער זי זאגט אז דער ראש ישיבה רעדט נישט פון

דעם, אָבער פאר מיר פֿעלט עס אויס זייער וויכטיג. אָפּשער קען דער ראש ישיבה מיר געבן אַן עצה ווי אזוי זיך צו פירן איבער דעם און אָפּשער קען דער ראש ישיבה יא מער רעדן פון דעם ביי די שעורים פאר פֿרויען אָדער שרייבן אין די ברייוו?

א גרויסן ייִשר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת חקת-בלק, ח' תמוז, שנת תש"פ לפֿרט קטן
לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין ברייוו; איך שרייב דיר א ברייוו
פאר דיין ווייב.

מרת ... תחנ'

וויסן זאלט איר אז א פֿרוי וואס העלפֿט איר מאן זיין
ערליך און אפֿגעהיטן - מיט דעם טוט זי דעם רצון
ה'; זי וועט זוכה זיין צו קינדער צדיקים, אזוי ווי חכמינו
זכרונם לברכה זאגן (ערובין ק:). ווען א פֿרוי איז גרייט פאר
איר מאן וכו' וועט זי זוכה זיין צו קינדער וואס וועלן זיין
גרויסע צדיקים, וואס אפילו אין די צייטן פון משה רבינו
איז נישט געווען אזעלכע צדיקים.

דער פֿראבלעם איז נאר אז דער יצר הרע קומט און רעדט
איין אלע סארט מחשבות: 'עס פֿעלט נישט אויס', 'עס
איז קינדיש', 'עס איז נישט אידיש' און נאך אנדערע קאפ
דרייענישן, אָדער מאכט דער יצר הרע מען זאל זיין סתם

אזוי פויל, מען זאל נישט אריינלייגן פתח און מי צו לעבן
אינאיינעם וכו'.

דאס וואס איר זאגט אז מען רעדט נישט פון דעם; איר
דארפט אליין פארשטיין אז עס איז שווער צו רעדן
ברייט פון די נושא פאר א רבים, אפילו פריוואט איז שווער
צו רעדן איז דאך זיכער פאר א רבים. אבער ווער עס
ווייסט וואס מוהרא"ש פלעגט שטענדיג רעדן צו די פרויען...
זיי זאלן וויסן ווי חשוב איז די פרוי וואס היט אפ איר מאן
און לייגט אריין קאפ און מי אז איר מאן זאל זיין ערליך,
עס זאל אים זיין גרינג זיך צו היטן אין גאס.

שטארקט אייך און זייט א געטרייע ווייב פאר אייער מאן;
עס זעט אויס פון זיינע ווערטער אז ער איז א
וואוילער אינגערמאן, ער וויל זיין גוט, ער וויל זיין ערליך,
ער וויל זיך קענען שטארקן אויף זיינע נסיונות ווען ער גייט
ברענגען פרנסה פאר אייך און פאר די קינדער; זאלט איר
זיין אן ערליכע ווייב און אים פרייליך מאכן, ער זאל נישט
וועלן און דארפן פרעמדע זאכן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתרו ז

וויפיל פֿרקים משניות זאל איך לערנען יעדן טאג?

שאלה:

לְכָבוֹד דַּעַר רֹאשׁ יְשיבָה שְׁלִיט"א,

איך האב היינט ברוך השם מסים געווען ששה סדרי משנה צום ערשטן מאל אין מיין לעבן אין זכות פון הערן אזויפיל שעורים, א גרויסן יישר ב"ח.

בזו יעצט האב איך געלערנט יעדן טאג בערך צען פֿרקים משניות, איך הער אבער פונעם ראש ישיבה שליט"א איבער דאס גרויסקייט פון לערנען יעדן טאג ח"י פֿרקים, וויל איך פֿרעגן אויב איך זאל פון יעצט אנהויבן צו לערנען יעדן טאג אכצן פֿרקים, אדער קען זיין אז אויב וועל איך נעמען צופיל אויף מיר קען עס קראכן אינגאנצן, ווייל איך האב נישט יעדן טאג איבריג צייט.

צום שלום מוז איך זיך נאכאמאל באדאנקען פאר די הערליכע לעבן וואס איך און מיין ווייב האבן באקומען דורך די שעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א; מען קען דאס קיינמאל נישט באצאלן, אויך האלט איך אין איין הערן דא אין ארץ ישראל פון אידן וואס זענען זיך מחי' מיט די שעורים און פריוו. דעם שבת נאכן דאווענען איז געווען א שמועס ביי אונז אין שול איבער חנוך און איינער האט זיך געגעבן א רוף אן אז עס לוינט זיך צו הערן דעם ראש ישיבה'ס שעורים אויף חנוך, איך האב זיך זייער געפרייט דאס צו הערן ווייל איך קען דעם אינגערמאן און איך האב נישט גע'חלומ'ט אז ער הערט אויך אויס די שעורים, און אזוי ווייטער זענען פילע אידן דא זיך מחי' מיט די שעורים, און פארשטייט זיך אז דאס איז אויך צו פארדאנקען די טייערע מפיצים דא אין ארץ ישראל וואס שלאפן נישט.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת חקת-בלק, ח' תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

א מענטש איז נישט קיין מאשין; א מאשין קען מען אנשטעלן
גענוי וויפיל מען וויל עס זאל גיין און צושטעלן יעדן טאג,
אבער א מענטש איז אנדערש; יעדן טאג איז אנדערש, איין
טאג האט מען מער צייט - איין טאג האט מען ווייניגער
צייט, איין טאג איז מען פארלאגט - איין טאג איז מען רואיג.
עס איז נישט שיך צו זאגן וויפיל מען זאל לערנען; האט
מען צייט - קען מען לערנען צענדליגער פרקים משניות און
צענדליגער בלעטער גמרא אין איין טאג, האט מען נישט
קיין צייט - דארף מען ארויסכאפן וויפיל עס איז מעגליך.

דער רבי האט אמאל געפרעגט א איד צי ער לערנט יעדן
טאג, האט דער איד געענטפערט דעם רבי'ן אז ער
האט נישט קיין צייט צו לערנען ווייל ער איז פארלאגט און
פארפלאגט, ער מוטשעט זיך זייער צו ברענגען פרנסה פאר
זיין ווייב און קינדער און ער האט ממש נישט קיין צייט
צו לערנען. האט אים דער רבי געזאגט: אפילו דו ארבעטסט
א גאנצן טאג און דו קענסט זיך נישט קובע זיין א באשטימטע
צייט צו לערנען - דאך זאלסטו זען ארויס צו כאפן יעדן
טאג אביסל צייט צו לערנען תורה. דער רבי זאגט אז דאס
איז פשוט וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת לא.), ווען א

מענטש קומט ארויף אויף יענע וועלט פֿרעגט מען אים:
 "קבעת עתים לתורה", בפשטות זעט אים אז מען פֿרעגט
 דעם מענטש צי ער האט באשטימט א צייט יעדן טאג צו
 לערנען, אבער דער רבי טייטשט אנדערש, מען פֿרעגט דעם
 מענטש צי ער האט אראפ גע'גנב'עט צייט צו לערנען תורה
 יעדן טאג טראץ זיינע שוועריקייטן און איבערגייעבן, ווייל
 קבע איז א לשון פון גזלה, אזוי ווי עס שטייט (משלי כב, כג)
 "וקבע את קבעיהם נפש", זעט מען אז דאס איז א לשון
 פון גנב'ענען; דאס מיינט מען צו פֿרעגן דעם מענטש: "קבעת
 עתים לתורה", צי ער האט ארויסגעכאפט פון זיין פארנומענעם
 טאג אפאר מינוט צו לערנען תורה (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רפד).

אז דו האסט צייט - שטופ אריין אכצן פֿרקים משניות א
 טאג; מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון
 לערנען אכצן פֿרקים משניות א טאג. דער רבי האט געזאגט
 פאר רבי נתן ער זאל יעדן טאג לערנען ח"י פֿרקים משניות
 (שיחות הר"ן, סימן קפה); רבי נתן האט געהאט אזעלכע גרויסע
 מגיעות אויף דעם, זיין טאטע פֿלעגט אים פארשעמען און
 טשעפען: "משניות? דו זאגסט משניות?! דער רבי האט דיר
 געהייסן 'זאגן' משניות?!" דאך האט ער דאס געטון מיט
 מסירות נפש און דעריבער האט ער זוכה געווען צו וואס
 ער האט זוכה געווען.

בנוגע וכו'; ווען די וועלט וואלט געוואוסט וואס דער רבי
 לערנט אונז וואלטן אלע געקומען הערן דעם רבי'ן,
 דער רבי האט געזאגט (תני מוהר"ן, סימן שמ): "זיי זאלן מיר הערן

איין תורה מיט דעם נגון און מיטן טאנץ, וואלט די גאנצע
וועלט אויסגעגאנגען."

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

תתרח ח

ווי אזוי האט מען פח צו אזויפיל קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט דארף איך זיך באדאנקען פארן ראש ישיבה אויף מיין
לעבן. איך האב ברוך השם זוכה געווען אויף מקרב צו זיין צענדליגער
אינגעלייט צום ראש ישיבה שליט"א און זיי הערן מיר נישט אויף צו
דאנקען.

מיין גאנצע לעבן האט זיך געטוישט צום גוטן, און איך שעפ נחת פון
מייענע ליכטיגע קליינע קינדער וואס לעבן מיט אמונה און רעדן צום
אייבערשטן, אלעס אין זכות פונעם ראש ישיבה.

איך האב געוואלט פרעגן איבער האבן אסאך קינדער. איך האלט
נעצט זעקס יאר נאך מיין חתונה, און איך האב ברוך השם פיר קינדערלעך,
עס איז מיר אבער זייער שווער, איך קען זיך קוים אן עצה געבן מיט
זיי, צווישן מיין ארבעט וואס איך ארבעט ממש טאג און נאכט.

מיין ווייב זאגט אז זי האט גענוג פח צו האבן נאך קינדער, דער
פאקט איז אבער אז זי הערט נישט אויף צו שרייען אויף די קינדער א
גאנצן טאג. איך פארשטיי אז דער אייבערשטער וויל מען זאל האבן
קינדער, אבער איך דארף גרויס חזוק אויף דעם; בפרט אז איך האב

לעצמנס געהאט די פערטע קינד, בשעת מיינע חברים האבן ווייניגער, און עס שפירט זיך נישט אזוי אנגענעם.

איך וועל זיך פרייען אויב דער ראש ישיבה וועט מיר קענען ענטפערן און מחזק זיין.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת פנחס, י"ג תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר, חיפה

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן פון דיר; איך בענק זיך זייער צו קומען קיין ארץ ישראל, שוין א לאנגע צייט וואס איך וויל גיין אפער מען האט פארמאכט די גרעניץ - אין יצא ואין בא, מען קען נישט גיין און קומען. מיר ווארטן יעדן טאג עס זאל זיך עפענען די גרעניצן און מיר זאלן קענען גיין קיין ארץ ישראל.

אז דיין ווייב האט ב"ח, זי איז געזונט און שטארק - זאלסטו נישט זוכן קיין היתרים וכו'; גדולי הרבנים געבן היתרים וכו' ווען מען זעט ביי די פרוי אז זי האט נישט די כוחות וכו', נאר דעמאלט איז מען מתיר.

דאנק דעם אייבערשטן אז דו האסט א געזונטע ווייב וואס וויל מגדל זיין א שטוב מיט קינדער; בוי איר אויף, געב איר חזוק זי זאל האבן מער ב"ח פאר די קינדער.

קוק נישט אויף קיין חברים און אויף אנדערע משפחות,
 מעסט נישט דיין לעבן מיט דיינע קינדער, וויפיל
 קינדער וכו' - לויט דיינע חברים; וואס ווייסטו וואס עס
 טוט זיך אפ ביי יענעם אין שטוב? עס קען זיך דאכטן אז
 ביי יענעם איז גאלד ווען באמת איז יענער שטילערהייט א
 גרויסער רחמנות.

דאס וואס דו שרייבסט אז דיין ווייב שרייט אסאך אויף
 די קינדער; דאס האט נישט צוטון וויפיל קינדער
 מען האט, דאס איז א נאטור פון עלטערן, מען מיינט אז
 מען מוז שרייען אויף קינדער; אז דו וועסט איר מחזק זיין,
 דו וועסט איר העלפן אין שטוב - וועט זי מיט די צייט
 ווייניגער שרייען.

שטארק זיך און שטארק דיין ווייב; די גרעסטע חסד איז
 ווען מען איז מחזק די ווייב און קינדער.

אז איך וועל זיין אין ארץ ישראל וויל איך קומען צו דיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

תתרט ט

וואס טוט מען מיט א קינד וואס גייט
נישט אין בית הכסא אין חדר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קדם א יישר ב"ח פאר אלע התחזקות, סיי די דרשות און סיי די בריוו, מיר זענען מתפלל אז דער ראש ישיבה שליט"א זאל ווייטער קענען ממשיך זיין צו ברענגען אלע אידישע קינדער צום אייבערשטן.

מיין אינגל איז פינף יאר אלט, ער גייט שוין צוויי יאר אין חדר, ער האט אבער א פראבלעם אז ער וויל בשום אופן נישט גיין אין בית הכסא אין חדר.

ביז יעצט פלעגט ער זיין נאר א האלבע טאג אין חדר, איז עס נישט געווען אזא גרויסער פראבלעם, כאטש וואס עס האט זיך געמאכט צומאל אז ער האט נאם געמאכט אין חדר. אבער יעצט גייט ער שוין אין חדר פאר לענגער, און עס מאכט זיך אסאך מאל אז ער ווערט נאם אדער ער פארשמיט זיך, און פארשטייט זיך אז דער מלמד שיקט אים ארויס; עס איז נישט קיין תכלית אזוי אנצוגיין.

מיר האבן שוין פרובירט אלע סארט וועגן, דער מלמד האט שוין אויך פרובירט, אויך מיט מתנות וכדומה, אבער דערווייל האט גארנישט געהאלפן. אמאל איז מיין ווייב געגאנגען אין חדר צו גיין מיט אים און נאר דעמאלט האט ער מסכים געווען.

מיר זענען אסאך מתפלל אויף דעם, אבער דערווייל זעען מיר נישט קיין ישועה. מען האט אויך געזאגט זיך צו ווענדן צו מתנבים וואס וועלן אויך אפשר קענען העלפן, אבער דער ראש ישיבה שליט"א איז אונזער אדרעס צו פרעגן וואס מיר קענען טון דערצו.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת פנחס, י"ג תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מיט פח וועט איר נישט פועל'ן, עס וועט נאר ווערן ערגער
און ערגער; אויב וועסטו האבן סבולנות וועט דאס
אריבערגיין.

געב אכטונג ער זאל נישט ווערן פארשעמט; פרוביר צו
מאכן צייט יעדן טאג אים צו העלפן. אדער דו אדער
דיין ווייב זאלן מאכן א צייט צו קומען אין חדר אים טראגן
אין בית הכסא עס זאל אים זיין גרינגער.

מיר האבן געהאט ביי אונז אין תלמוד תורה א קינד מיטן
זעלבן פראבלעם, ער האט נישט געוואלט גיין אין בית
הכסא און עס האט גארנישט געהאלפן, ער האט מסכים
געווען צו גיין נאר מיט זיינע עלטערן; די עלטערן פלעגן
קומען טאג טעגליך אים העלפן וכו', ביז ער איז ארויסגעקראכן
פונעם פראבלעם.

געב אכטונג ער זאל נישט ווערן פארשעמט, ווייל פון דעם
וועט ער נישט קענען ארויס קריכן; פון אלע פראבלעמען
איז דא א וועג ארויס, אבער אויב א קינד ווערט פארשעמט,
מען מאכט חזק פון אים און מען טשעפעט אים - וועט
אים זיין זייער שווער ווען ער וואקסט אויף.

דאנק דעם אייבערשטן אויף די גרויסע נסים וואס ער טוט מיט דיר - וועסטו זען גרויסע ישועות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתרי י

ווי אזוי געבט מען חשק פאר א קינד צו בענטשן און דאווענען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע חזק וואס איך באקום פון אייך.

איך בין א פרוי וואס מווששעט זיך מיט מיין אכט יעריג אינגל, ער איז קיין עין הרע א זיס קינד, אבער אסאך מאל איז שווער צו האנדלען מיט אים.

ער גייט צו א פלאץ וואו מען העלפט אים ארויס מיט אלע סארט זאכן, און זיי ווילן אונז אויך געבן הדרבה ווי אזוי צו ארבעטן מיט אים, ווי אזוי צו זיין א גוטע מאמע; וויל איך וויסן אויב עס איז פראי צו גיין פאר די הדרבה.

אויך וויל איך פרעגן איבער בענטשן. ער וויל זיך נישט וואשן און עסן ברויט ווייל ער האט נישט קיין געדולד נאכדעם צו בענטשן, און דערנאך ווערט ער גערועזט ווייל ער האט נישט געגעסן געהעריג; ווי אזוי קען מען מאכן אז א קינד זאל האבן חשק צו בענטשן? ספעציעל פרייטאג צו נאכטס, ווען מען ענדיגט שפעט די סעודה - איז זייער שווער אים צו מאכן בענטשן.

אויך ווען עס קומט צו גיין שבת אין שול, וויל ער זייער שטארק נישט גיין. וויפיל מען פרובירט אים מיט צו געבן גוטע נאש און דאס גלייכן, העלפט עס נישט.

אויף וויל איך פֿרעגן איבער דעם וואס איך פיר זיך צו זאגן די תפֿילת השל"ה צו מתפלל זיין אויף די קינדער יעדן טאג, ווי אויך נאך תפֿילות, אויב מען מעג דאס זאגן אויך אום שבת קדוש.

א גרויסן ייִשר בֿת פאר אלעם, ובפרט פאר די עצה פון רעדן צום אייבערשטן, ווער עס האט דאס נאכנישט פֿרובירט ווייסט נישט וואס גוט מיינט.

ייִשר בֿת

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת פנחס, י"ג תמוז, שנת תש"פ לפֿרט קטן
מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אויף אייער פֿראגע איבער זיך גיין לערנען ווי אזוי צו זיין א גוטע מאמע וכו'; דער רבי איז די בעסטע לערערין פאר אלע זאכן, דער רבי איז א דאקטער און א טעראפיסט; דער רבי לערנט אויס פֿערענטיג, ווי אזוי צו זיין א גוטע מאמע וכו'.

וואס מען דארף וויסן אין לעבן - קען מען טרעפֿן ביים רבי'ן; אז מען לערנט דעם רבינ'ס ספרים, בפרט די בריוו און קונטרסים וואס מוהרא"ש האט געשריבן - לערנט מען זיך ווי אזוי זיך אומצוגיין אין יעדע פרט אין לעבן.

אז איר שפירט אז איר דארפט יא גיין צו אנדערע זיך לערנען - קענט איר גיין, אבער ביים רבי'ן קענט איר אלעם לערנען.

בנוגע אז דער קינד זאל וועלן בענטשן וכו'; מען פרובירט מיט יעדן קינד אויף זיין וועג. הויבט אן מיט די ערשטע ברכה; גייט לאנגזאם, יאגט אים נישט, לייגט נישט ארויף א בארג אויף זיין קאפ; מאכט עס גרינג פאר אים - וועט ער צוביסליך אנהויבן בענטשן.

איר דארפט נישט ווארטן ביז עס ווערט שפעט וואס דעמאלט האט ער נישט קיין פח צו בענטשן, מאכט מיט אים ער זאל בענטשן גלייך נאכן עסן, און שפעטער קענט איר אויסצוען די סעודה מיט זמירות און שמועסן וכו' וכו'.

אזוי אויך מיטן דאווענען; לייגט נישט ארויף דאס גאנצע דאווענען אויף איין מאל, גרייטס אים אן גוטע נאש, און אייער מאן זאל אים נעמען אין שול וואו ער זאל זיצן נעבן אים, און ווען מען זאגט קדשה און פתח זאל ער אים מ'שחר זיין מיט די גוטע נאש.

בנוגע בעטן דעם אייבערשטן שבת אויף גוטע קינדער; אודאי קען מען בעטן דעם אייבערשטן שבת אויף גוטע קינדער, ודא רא'י, יעדע אידישע פרוי ווען זי צינדט אן די שבת ליכט, בשעת זי מאכט די ברכה און זי איז מקבל שבת - פארדעקט זי דאס פנים און זי בעט און ווייגט פאר גוטע קינדער.

מען דערציילט נאך פון פריערדיגע צדיקים ווי זייערע מאמעס פלעגן בעטן ביי די ליכט, זיי פלעגן וויינען צום אייבערשטן זיי זאלן זוכה זיין צו בנים צדיקים; זאלט איר ווייטער ממשיך

זיין מיטן דאווענען און בעטן פאר אייערע קומענדיגע דורות
זיי זאלן זיין גרויסע צדיקים.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

תתריא יא

וועלכע קאפ צודעק איז די מערסטע אויסגעהאלטן פאר א פרוי?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל אין די יארן פון שדוכים, און איך וויל וויסן ווי אזוי
עס איז די מערסטע אויסגעהאלטן צו גיין נאך די חתונה. ביי אונז אין
די משפחה זענען דא אלע סארטן, טייל גייען מיט אן אפענע שייטל און
טייל מיט א צוגעדעקטע, און אנדערע גייען בלויז מיט א טיכל. מיינע
עלטערן לאזן מיר אליין אויסנועלן ווי אזוי איך וויל גיין, איך וויל אבער
טון נאר וואס דער אייבערשטער וויל; ווי אזוי איז די מערסטע אויסגעהאלטן?
יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת פנחס, י"ג תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
... תח'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

בעטם דעם אייבערשטן איר זאלט טרעפן א גוטע שדוך
פון אן ערליכע משפחה, וואס צוזאמען וועט איר
קענען אויפשטעלן ערליכע אידישע דורות.

בנוגע א שייטל אדער א טיכל וכו'; אנדאי איז א טיכל
ויער א חשוב'ע זאך, דאך האבן די צדיקים מתיר
געווען מען זאל גיין מיט א שייטל אבי מען זאל נישט גיין
מיט די אייגענע האר. די צדיקים פון די פריערדיגע דורות
האבן געזען די גרויסע נסיונות וואס פרויען האבן מיט די
האר, האבן זיי מתיר געווען צו טראגן א שייטל.

בעטם דעם אייבערשטן אז איר זאלט זיין איידל; דאס האט
נישט צוטון צי מען טראגט א טיכל אדער א שייטל,
מען קען זיין איידל מיט א שייטל און מען קען זיין נישט
איידל מיט א טיכל. זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן אז
איר זאלט זוכה זיין צו זיין איידל, וועט איר זוכה זיין
אויפצושטעלן אן ערליכע שטוב, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר
המדות אות בנים, סימן ט): "צניעות שבאשה מזכה לה לבנים
הגונים", אז א פרוי געבט אכטונג אויף צניעות, וועט זי זוכה
זיין צו גוטע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתריב יב

ווי אזוי קען איך זיך צוריק אויפפרישן אזוי ווי אמאל?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איר האט נישט קיין אנונג וויפיל אידן איר זענט מחזיק מיט אייערע געוואלדיגע שעורים, דער אייבערשטער זאל אייך געבן ב"ח ווייטער אנצוגיין.

איך בין אן אכצן יעריגער בחור, אלס יונגער בחור אין ישיבה קטנה און אייך א יאר צוויי שפעטער, האב איך זייער פלייסג געלערנט, איך האב זייער מצליח געווען אין ישיבה, איך בין אויפגעשטאנען יעדן טאג פרי, געלאפן אין מקוה, געדאווענט און געלערנט, עס איז געווען א מחי'.

אבער אין די לעצטע יאר צוויי איז מיר געווארן זייער שווער, איך האב נישט קיין געדולד מער צו לערנען, איך באקום קאפ ווייטאג פון לערנען, און איך בין געווארן היבש נאכגעלאזט. דאס איז אויסער די שוועריקייטן וואס גייט אריבער אויף יעדן איינעם ובפרט אויף א בחור, ווי אויך האב איך שוועריקייטן אין די משפחה מיט מיינע געשוויסטער, איך האב איין שוועסטער וואס איז ליידער זייער שטארק געפאלן, זי איז אריינגעפאלן אין דראגס און אין שלעכטע זאכן, און דאס מאכט זייער שווער די מצב אין שטוב, איך ווייס נישט ווי אזוי איך דארף זיך פירן מיט איר.

אויסער דעם איז מיר זייער שווער יעדעס מאל פאר עס קומט א יום טוב. לעצטנס איז געווען דער יום טוב שבועות, און איך איך האב אזוי מורא געהאט וואס עס וועט זיין די גאנצע נאכט פון שבועות. באלד קומט שוין די הייליגע טעג, איך קען אפילו נישט טראכטן ווי אזוי איך וועל דורכמאכן די לאנגע תפילות.

איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען העלפן און מחזק זיין.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת פנחס, ט"ו תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה האט געהאט א תלמיד רבי שאול מטעפליק זכרוננו לברכה, ער איז געווען א גרויסער עובר השם, ער האט געדאווענט און געלערנט מיט א געוואלדיגער ברענ; ממש אזוי ווי דו שרייבסט, ווי עס פלעגט זיין ביי דיר - אויפגעשטאנען פרי, געלאפן אין מקנה, געדאווענט און געלערנט. איינמאל איז רבי נתן געווען אין טעפליק און צוזעענדיג זיינע עבודות, ווי ער דינט דעם אייבערשטן מיט אזא התלהבות, האט אים רבי נתן געזאגט: "שאול שאול, איך האב פון דיר נאכגיטט קיין הנאה; ווען איך וועל זען ווי דו פאלסט אראפ און דו הייבסט זיך צוריק אויף און דו דינסט ווייטער דעם אייבערשטן - דעמאלט וועל איך הנאה האבן פון דיר".

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ו): "פשוטה אדם לילך בדרך התשובה", ווער עס וויל תשובה טון, "צריך להיות בקי בהלכה", דארף וויסן אז גיטט אלץ גייט מען אויף ארויף, מען דארף זיין באקאנט ווי אזוי צו גיין מער און מער און מען דארף זיין באקאנט ווי אזוי מען גייט אויף צוריק; דער רבי רופט דאס אן "בקי ברצוא, בקי בשוב". ווייל אויב מען ווייסט נאר פון איין וועג, מען ערוארט

צו גיין העכער און העכער, נאכדעם ווען מען זעט אז מען
גייט נישט העכער און העכער - ווערט מען צעפאלן.

דעריבער זאלסטו זיך שטארקן בעבודת השם, דו זאלסט
ווייטער דינען דעם אייבערשטן לויט דייןע בוחות
וואס דו האסט; זיי מקפיד צו דאווענען די דריי תפלות יעדן
טאג און זיי זיך קובע צו לערנען אביסל תורה, מאך זיך א
שעור אין חומש רש"י מיטן תרגום - יעדן טאג אביסל,
נאכדעם זאלסטו לערנען אביסל משניות און גמרא, לערן
ווי אזוי עס גייט, אז דו פארשטייט איז גוט און אז דו
פארשטייט נישט, דו קענסט זיך נישט מצמצם זיין דיין
מח מחשבה צוליב די אלע שוועריקייטן וואס גייען אריבער
אויף דיר - זאלסטו זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה,
וועט דער אייבערשטער האבן גרויס תענוג און פרייד פון
דיר. אזוי ווי רבי נתן האט געזאגט פאר זיין תלמיד: "ווען
איך וועל זען ווי עס גייט איבער אויף דיר און דו וועסט
זיין שטארק, דעמאלט וועל איך הנאה האבן פון דיר".

בנוגע דיין אנגעצויגנקייט וואס דו האסט פון ימים טובים;
טו וואס דער רבי פלעגט טון. דער רבי זאגט (שיחות
הר"ן, סימן ב): "וידרבי, בשבא היום אני מוסר כל התנועות שלי,
ושל בני והתלויים בי, על השם יתברך, שיהיה הכל פרצונו
יתברך, וזה טוב מאד", איך פיר זיך אז יעדן טאג געב איך
איבער פארן אייבערשטן דעם גאנצן טאג און אלעס וואס
איך דארף ערלעדיגן - סיי פון מיר און סיי פון מיינע קינדער,
אז דער אייבערשטער זאל טון ווי אזוי ער פארשטייט.

"וְכֵן בְּשִׁמְנֵי שַׁבָּת אִם יוֹם טוֹב", אַזוֹי אױךְ - זאַנט דער
 רַבִּי - ווען עס קומט שַׁבָּת און יוֹם טוֹב, "אַזוֹי אַני
 מוֹסֵר כָּל הַהִתְנַהּגוֹת וְכָל הָעֲנִינִים וְהַתְּנוּעוֹת שֶׁל אוֹתוֹ הַשַּׁבָּת
 אִם הַיּוֹם טוֹב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, שִׁיְהִיָּה הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ",
 געב איך זיך אינגאנצן איבער פארן אייבערשטן, "וַאֲזוֹי, אױךְ
 שְׁמִתְנַהֵג בְּאוֹתוֹ הַשַּׁבָּת וַיּוֹם טוֹב, שׁוּב אֵינּוּ חוֹשֵׁב וְחוֹשֵׁשׁ
 כָּלֵל שָׂמָא לֹא יֵצֵא יְדֵי חוֹבָה בְּהִנָּהֶנֶת קִנְיָנָה אוֹתוֹ הַיּוֹם,
 מֵאַחֵר שֶׁכָּבֵר מִסֵּר הַכֹּל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְסָמַךְ עָלָיו יִתְבָּרֵךְ
 לְבַד", אַזוֹי בֵּין אױךְ רואיג און פֿרייליך ווי אַזוֹי דער שַׁבָּת
 און יוֹם טוֹב פֿירט זיך, אױךְ דארף נישט איבער טראכטן און
 איבער קלערן צי אױךְ האב גוט געטון אָדער נישט.

אױךְ פֿעט דיר נאכאמאל, שטארק זיך און ווער נישט
 צעפאלן; ווױך נישט צו נאכמאכן דיינע אַלְטֵע צייטן,
 דין דעם אייבערשטן לויט די יעצטיגע מצב.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

תתריג יג

מעג איך אביסל צופוצן די בארד? ^{כח}

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קדם וויל איך אייך באדאנקען פאר אלע אייערע חזוק און דרשות. ווען איר זאלט ווען וויסן וואס אייערע שעורים טוען אויף אין די גאנצע וועלט - וואלט איר נישט אויפגעהערט צו רעדן.

איך וויל פֿרעגן א שאלה וועגן שניידן די בארד. מיין ווייב איז זייער סענסיטיוו צו האר, ספעציעל פון די בארד, און זי בעט מיר איך זאל זיך אביסל צופוצן די בארד. עס איז דא צוויי זייטן וואס שטעקן זיך ארויס אביסל פון מיין בארד, און דאס וויל זי איך זאל אראפֿשניידן; וואס זאל איך איר ענטפֿערן?

יִישׁר בִּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת פֿנחס, ט"ו תמוז, שנת תש"פ לפֿרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

פֿרעג דיין ווייב אויב זי איז גרייט צו פארלירן די פרנסה; געב איר צו פארשטיין אז די בארד ברענגט די שפע פונעם אייבערשטן צום מענטש, דער זחר הקדוש (נשא קל:; האזינו רפמ:; עין שער המצוות פרשת קדושים, עין חיים שער י"ג שער א"א, פרק ט)

.....
כח. א המשך צו דעם בריוו, וויטער אין דעם חלק, מכתב א' נו: א' עב.

רופט אן די באַרד: 'צינורות עליונים' - רערן (פייפס) וואס דורך דעם קומט אראפ פון הימל פארן מענטש אלע ברכות, און אז מען שניידט די באַרד - שניידט מען אפ אלע רערן פון פרנסה וואס דארפן דערגרייכן דעם מענטש; פֿרעג איר צי זי וויל אפֿשניידן די שפּע.

קלאַפ ארויס פון קאפ די פֿראגע; ביי ערליכע אידן איז די באַרד א חלק פונעם מענטש, אזוי ווי דער אייבערשטער האט באשאפן דעם מענטש מיט אויגן, אויערן, נאז און מויל - אזוי איז דא די באַרד און פֿאות; קיינער וועט נישט אפֿשניידן זיינע אויערן אויב די ווייב וועט דאס בעטן, אויב איינער האט שפיציגע אויערן און די ווייב בעט דאס אפֿצושניידן וויל זיי זענען צו שפיציג; אזוי אויך, ווי שטארק די שלום בית זאל נאר זיין וועט קיינער נישט אראפֿנעמען די שפיץ פונעם נאז ווען איינער גלייכט עס נישט וכו' - אזוי זאלסטו קוקן אויף דיין באַרד.

ווער נישט שנוואך ווען דיין ווייב הויבט אן זינגען דעם באקאנטן נגון: "איך האב געמיינט דו האסט מיך ליב, אויב דו האסט מיך ליב פארנוואס שניידסטו נישט דיין באַרד?" זאג איר: "ביי מיר איז באַרד און פֿאות אזוי ווי אויגן, נאז און אויער וכו'; מיין טייערע ווייב, איך האב דיר זייער ליב און איך וועל אלעס טון פאר דיר, אָבער מיינע אויגן, אויערן און נאז וועל איך נישט שניידן און אזוי אויך נישט מיין באַרד".

אז דיין ווייב איז סענסטיוו צו האר קענסטו אראפנעמען
די האר פון דיין קערפער (חוץ אונטערן ארעם און
צווישן די פיס), אזוי אויך קענסטו צאמנעמען דיין בארד
וכו', אבער נישט שניידן; זאל זיין וואס זאל זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתריד יד

וויפיל דארף מען רעדן פון יום המיתה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר ברוך פאר אלע שעורים וואס געבן מיר פיל חזק אין לעבן.

אין די לעצטע פאר חדשים רעד איך אסאך מיט מיין ווייב פון יום
המיתה, אז מיר גייען נישט דא בלייבן אויף אייביג און מען דארף זיך
צוגרייטן פאר יענע וועלט. זי איז אבער נישט מסכים מיט מיר, זי זאגט
אז ביי די אכט און דרייסיג יאר דארף מען נישט טראכטן א גאנצן טאג
פון שטארבן. איך ווייס אבער וואס איך הער ביי שעורים פונעם ראש
ישיבה שליט"א און פון מוה"רא"ש, און וואס דער רבי האט געזאגט, אז
מען דארף גיין מיטן "אמת", וואס דאס איז "אהיה מת", איין טאג גייט
מען דארפן שטארבן, קיינער קען נישט וויסן ווען עס וועט קומען זיין
לעצטער טאג.

ביטע מיר קלאר מאכן ווי אזוי מען דארף טראכטן אין דעם ענין.

יישר ברוך

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת פנחס, ט"ו תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי מיר מוחל, נישט דאס רעדט מען מיט א ווייב; עס איז
דא גענוג זאכן וואס דו קענסט רעדן מיט דיין ווייב
אויסער יום המיתה. רעד מיט איר דבורי אמונה, רעד מיט
איר חזק אויף תפלה והתבודדות; רעד מיט איר פון זיין
פרייליך אז מיר זענען אידישע קינדער - די אויסדערוועלטע
פאלק ביים אייבערשטן, רעד נישט פון "יום המיתה".

יעדן אינדערפרי ווען דו שטייסט אויף זאלסטו זיך אביסל
מתבודד זיין, גיי אביסל אויף א שפאציר; חזר זיך אז
מיר זענען דא נאר פאר אפאר יאר, נאך אביסל וועלן מיר
דארפן צוריק גיין צום אייבערשטן, עס וועט גארנישט בלייבן
פון אלע נארישקייטן, נאר תורה תפלה און מעשים טובים
וועלן מיר מיטנעמען אויף יענע וועלט.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר"ן חלק א', סימן נד): "כך ראו
להיות מנהג יראי השם תכף בבקר בהקיצו, קדם
שיתחיל שום דבר יזכר מיד בעלמא דאתי", דאס איז דער
וועג ווי אזוי אן ערליכער איד דארף זיך פירן, גלייך ווען
מען שטייט אויף אינדערפרי זאל מען טראכטן פונעם תכלית,
אז עס קומט נאך א וועלט און קיינער בלייבט נישט דא;
עס גייט קומען א טאג וואס מיר אלע וועלן איבערלאזן די

וועלט, מען וועט נעמען דעם מענטש און אים אריינלייגן אין גרוב, דארט וועט גארנישט נוצן, נאר דאס ביסל תורה ותפלה וואס מיר האבן זיך אנגעגרייט וועלן מיר מיטנעמען אויף יענע וועלט; דאס זאלסטו טון פאר דיר אליין, אבער מיט דיין ווייב זאלסטו רעדן פונעם לעבן, ווי אזוי מען קען האבן א גוט לעבן מיטן אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתרטו טו

ווי אזוי קען איך פאקומען מער זעלבסט זיכערקייט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור פון פערצן יאר, איך בין זיך מחיה מיט די עצות פון הייליגן רבין, און איך פרוביר צו רעדן צום אייבערשטן יעדן טאג.

איך מוטשע זיך אבער שטארק מיט ווייניג זעלבסט זיכערקייט, און מיטן טראכטן בסדר וואס אנדערע וועלן זאגן אויף מיר. אויך האב איך בסדר בלבולים ווען איך הויב אן לערנען א ספר, און גלייך נאכדעם וויל איך נעמען אן אנדערע ספר; איז דא עצות אויף דעם אינעם רבינ'ס ספרים?

יישר בתי פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת פנחס, ט"ו תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די איינציגסטע עצה פאר זעלבסט זיכערקייט (סעלף
קאנפידענס) איז חזר'ן אמונה; ווי מער מען נעמט אריין
אין זיך אמונה, מען גלייבט אז דער אייבערשטער פירט די
וועלט, ער טוט אלעס, ער מאכט אלעס, עס איז גארנישט
דא אויסער אים. דומם, צומח, חי, מדבר; אלעס אלעס איז
ער אליין - דאס בויט אויף דעם מענטש. מען ווערט זיכער
מיט זיך, מען דארף נישט קיינעם, עס אינטערעסירט מער
נישט וואס אנדערע זאגן.

שטארק זיך מיט די עצה פון התבודדות; זיך דיר אויף א
שטילע פלאץ וואו דו זאלסט זיך מתבודד זיין.
דערצייל פארן אייבערשטן אלעס וואס גייט אריבער אויף
דיר, רעד צו אים אזוי ווי דו רעדסט צו א חבר, שעם זיך
נישט צו זאגן פארן אייבערשטן אלע מחשבות וואס דו
טראכסט, אלע פחדים און אלע דמיונות - וועסטו מיט די
צייט ווערן א שטארקער מענטש, דו וועסט שוין נישט מורא
האבן פון קיינעם, דו וועסט לעבן א רואיג לעבן.

בנוגע דאס וואס דו שפרינגסט ארום וכו', יעדע מינוט
הויבסטו אן לערנען אן אנדערע ספר; די בעסטע
זאך וואלט געווען ווען דו הויבסט אן לערנען אויפן סדר

דרך הלימוד פון רבי'ן, דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו):
 "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים בסדר,
 וממילא יבין", מען דארף נישט פארשטיין ווען מען לערנט,
 מען דארף נאר זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה און
 צום סוף וועט מען פארשטיין, "ולא יבלבל דעתו בתחלת
 למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף
 ולא יבין כלל, רק יבנים מחו בהלמוד, ויאמר בסדר בזריזות
 וממילא יבין", מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט
 אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליין
 - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין
 שווער צו פארשטיין דאס לערנען, נאר מען זאל בלויז זאגן
 די ווערטער בסדר און מען וועט פון זיך אליין פארשטיין,
 "ואם לא יבין תכף, יבין אחר כך", און אויב מען פארשטייט
 נישט דעם ערשטן מאל, וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן
 מאל, "ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל
 לעמוד על פונתו, מה בכך", און אויב מען וועט נישט
 פארשטיין דעם צווייטן מאל, איז אויך גארנישט, "כי מעלת
 רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם
 לברכה (שבת סג; עבודה זרה יט.): 'לגמור ולהדר לספר', ואף על
 גב דלא ידע מה קאמר שנאמר (תהלים קיט, ב): 'גרסה נפשי
 לתאבה'", ווייל דאס לערנען אליינס איז גרעסער פון אלעם,
 אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן אז א מענטש זאל קדם
 אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה אפילו ער
 פארשטייט נישט וואס ער לערנט און דערנאך זאל ער
 לערנען צו פארשטיין, "כי על ידי רבוי הלמוד, שילמד

במהירות וזיזתה ללמוד הרבה, על ידי זה יזכה לעבור במה פעמים אלו הספרים שזומה, לגמרם, ולחזור להתחיל ולגמרם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו', וייל אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעל - לערנט מען דאך זייער אסאך, דורכדעם איז מען זוכה איבערצוגיין יעדע זאך זייער אסאך מאל ביז מען איז זוכה צו פארשטיין וואס מען לערנט. דער איבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתרטז טז

ווי אזוי קען איך צוריקצאלן פארן רבי'ן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ווי א טאג מער עס גייט פארביי, זע איך אלץ מער און מער ווי סאך מיר האבן פאקומען פון הייליגן רבי'ן דורך דעם ראש ישיבה שליט"א, ווי שטארק אונזער לעבן האט זיך געמיינט צום גוטן מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן.

איך שפיר זייער א שטארקע הפרת הטוב פאר ברוסלב און פארן ראש ישיבה און איך פיל אז איך מוז עפעס צוריקגעבן. לעצטנס האב איך אנגעהויבן טון אביסל הפצה, איך פרוביר איבערצוגעבן פאר גאנץ מענטשן די ליכטיגקייט פון הייליגן רבי'ן, איך מיינ אבער אז דאס איז נאכנישט גענוג, איך דארף טון גאנץ מער.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פנחס, ט"ז תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תח'י

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואויל איז אייך אזו איר געדענקט און איר ווייסט וואס דער
רבי געבט אונז און וויפיל מיר זענען שולדיג פארן רבי'ן
אים צו צוריק באצאלן; הלואי זאלן מיר געדענקען דורכאויס
אונזער גאנצע לעבן וויפיל מיר זענען שולדיג פארן רבי'ן.

אז איר ווילט צוריק צאלן דעם רבי'ן - זאלט איר פארשפרייטן
פאר אנדערע פרויען און מיידלעך די זיסע וועג. עס איז
א גרויסע רחמנות אויף מענטשן, ווייל יעדער איינער וויל
זיין גוט, אלע ווילן זיין וואויל נאר מען ווייסט נישט וואס
צו טון, מען ווייסט נישט דאס חשיבות פון זיין א איד.
בפריט יונגע ווייבלעך און מיידלעך פאלן זייער אנוועק צוליב
נישט וויסן וואס צו טון, זיי מיינען אז דער אייבערשטער
איז ברוגז אויף זיי, אז דער אייבערשטער האט זיי נישט
ליב - דעריבער לאזן זיי אפ די גוטע וועג.

דאס איז די הכרת הטוב וואס מיר קענען צוריק געבן דעם
רבי'ן; מיט דעם וואס מיר רעדן צו נאך א מענטש
און נאך א מענטש - דאס איז הכרת הטוב.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתריז יז

האט דער רבי גערעדט פון הפצה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל וויסן אויב דער רבי האט גערעדט וועגן הפצה, אדער האט נאר רבי נתן גערעדט דערפון?
י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פנחס, ט"ז תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר"ן חלק א', סימן יד): "ואי אפשר לקרב את הגרים עם בעלי התשובה, אלא על ידי תורה, כמו שכתוב (משלי ה'): 'פוצו מעינותיה חוצה', שצריך להשקות אותם שהם מבחזין, להודיע להם הדרך ילכו בה", מען קען נישט מקרב זיין אידן צום אייבערשטן נאר דורך הפצה, ארויסגיין אינדרויסן צו די מענטשן, זיי מחזק זיין און זיי ווייזן דער וועג צוריק.

רבי נתן זכרנו לברכה שרייבט (חיי מוה"ר"ן, סימן תקמג): דער רבי פלעגט אונז מבזה זיין פארנוואס מיר זענען נישט עוסק אין 'הפצה'; "ופעם אחת בליל מוצאי שבת עמדנו

לפניו עם כמה אנשים מהחשובים ששלו, והוכיח אותנו מאד
במה שעזות על ענין זה, איין מאל מוצאי שבת האט דער
רבי אונז געגעבן מוסר אפאר שעה היתכן מיר זענען גישט
גענוג עוסק אין הפצה, "ופעם אחת קרא אותנו 'עצים יבשים'
על שאין אנו מולידים נפשות שיתקרבו להשם ויתברך על
ידינו", 'טרוקענע ביימער' האט אונז דער רבי אנגערופן; ווייל
דער רבי האט געוואלט מיר זאלן עוסק זיין אין אנטרינקען
ביימער - מקרב זיין אידישע קינדער צום אייבערשטן.

קוק אריין אין ספורי מעשיות (מעשה יג, דעם צווייטן טאג) ווי דער
בעטלער האט געזאגט: "און איך זאג אייך, אז איר
וועט זיי גיט העלפן וועט עם אייך אויך שאטין", גאך זאגט
דער רבי (ספר המדות אות ניאוף, סימן מא): "תקון להוצאת זרע
לבטלה, שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה", ווער עם וויל
פאררעכטן וואס ער האט פונם געווען אין פנים הברית זאל
צוריק ברענגען מענטשן צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן אונזער גאנצע
לעבן פארשפרייטן די עצות פון רבי'ן, דעמאלט וועלן
מיר זיין פרייליך. אזוי זאגט דער רבי (ספר המדות אות שמחה, סימן
טז): "מי שמפרסם את הצדיק, זוכה לשמחה", ווער עם
פארשפרייט דעם צדיק ווערט פרייליך; אזוי ווי מען זעט אז
די אלע וואס זענען עוסק אין הפצה זענען שטענדיג פרייליך.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתריח יח

וועלכע מוסר ספרים איז גוט פאר פרויען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין ווייב זאגט מיר איין טאג אז זי וויל זיך קובע זיין א שעור אין א מוסר ספר, מיין שאלה איז אויב עס קומט פאר א פרוי בכלל צו לערנען מוסר ספרים, און אויב יא וועלכע מוסר ספר איז גוט פאר פרויען? יישר ב"ח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פנחס, ט"ז תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מאך זיך שעורים אינעם רבינ'ס ספרים; דאס איז די בעסטע מוסר.

דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שמו) ווען דער ספר לקוטי מוהר"ן איז ארויס אויף די וועלט, אז ער וויל זייער שטארק מיר זאלן לערנען דעם ספר, "כי צריכים ללמוד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה", מיר זאלן דאס לערנען זייער אסאך ביז מיר וועלן דאס קענען פון אויסגווייניג, "כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול מאוד להשם יתברך אשר אין ערך אליו", ווייל דער ספר איז אנגעפילט מיט

מוסר און עם וועקט אויף דעם מענטש ער זאל צוריק קומען
צום אייבערשטן.

מיט דיין ווייב איז פראי דו זאלסט לערנען אַשר בנחל;
אין אַשר בנחל ליגט אלע דעם רבינ'ס ספרים: לקוטי
מוהר"ן, חיי מוהר"ן, שיחות הר"ן, ספורי מעשיות, ספר
המדות און רבי נתן'ס ספרים.

אַשר בנחל איז אנגעפילט מיט מוסר; א זיסע מוסר, א
שיינע מוסר, די מוסר בייסט נישט, די מוסר שאדט
נישט, עס רופט צוריק צו קומען צום אייבערשטן, עס וועקט
אויף דעם מענטש, עס מוטיגט דעם מענטש און עס בארואיגט
דעם מענטש.

עס זענען פארהאן אסאך מוסר ספרים, אבער עס איז דא
די מוסר פון רבי'ן וואס דאס איז אן אנדערע סארט
מוסר, דאס איז מוסר פון משה רבינו. דער רבי זאגט (לקוטי
מוהר"ן חלק ב', סימן ח) אז נאר איינער וואס קען געבן מוסר אויף
דעם וועג אזוי ווי משה רבינו האט גע'מוסר'ט די אידן -
נאר ער מעג געבן מוסר. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (גישין
ל:) ווען משה רבינו איז אראפגעקומען פון הימל, און געזען
ווי די אידן האבן געמאכט דעם עגל און זיי האבן עובר
געווען אויף די דריי הארבסטע עבירות, האט זיי משה רבינו
געזאגט: "עדין חביבותא הוא גבן", דער אייבערשטער האט
ענק נאכאלץ ליב; דאס איז די וועג פון זאגן מוסר, אויב
חס ושלום מען זאגט מוסר און מען צעקלאפט יענעם - איז

דאס א גרויסע סכנה, ווייל די מוסר העלפט נישט, עס מאכט נאר ערגער. זאגט דער רבי, אז דער וואס קען אויפהייבן א צווייטן איד, בשעת ער מוסר'ט ברענגט ער אריין א ליבשאפט און א האפענונג צום אייבערשטן - נאר דער מעג זאגן מוסר.

זיי זיך מחזק מיט דיין ווייב, לערנט צוזאמען דעם רבינ'ס מוסר; דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן (שיחות הר"ן, סימן קכד): "איטליכם ווארט פון מוסר איז ביי מיר פארנוואשן מיט טרערן"; עס איז אן אנדערע סארט מוסר, עס דערווארעמט דאס הארץ, עס איז מקרב יעדן איינעם צום הייליגן באשעפער. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתריט יט

וואס טו איך אז מיינ מאן איז נאר פארנומען צו הערן נייעס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר האבן זייער הנאה פון אייערע שיינע שיעורים, דאס געבט אונז אסאך חזק, א גרויסן יישר ב"ח.

איך האב ברוך השם א וואילער מאן, אבער לעצטנס שטערט מיר זייער שטארק אז ער הערט אסאך נייעס אסאך צייט אין טאג. איך האב נישט קיין צייט צו רעדן צו אים, איך שפיר אז ער איז מער אינטערעסירט

אין די גייעס ווי אין מיר, און דאס נעמט מיר אנוועק די אפעטיט פון זיך רייניגן און זיך מאכן גרייט פאר אים; וואס קען איך טון?

צווייטנס וויל איך פרעגן, איך שפיר אז דער אייבערשטער וויל עפעס פון מיר, איך ווייס אבער נישט וואס; ווי אזוי קען איך וויסן וואס דער אייבערשטער וויל איך זאל פאררעכטן?

דריטנס, מיר האלטן שוין א שיינע פאר יאר נאך די חתונה און מיר האבן נאכנישט זוכה געווען צו קינדער, ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן, און ווי אזוי קען איך זוכה זיין צו האבן קינדער?

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת פנחס, י"ח תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן מרת ... תח'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עס איז נישט געפערליך אז אייער מאן וויל הערן אביסל גייעס; דאס מיינט נישט אז ער איז נישט אינטערעסירט אין אייך, מען מעג הערן אביסל גייעס זיך אויסצולופטערן.

איר דארפט פארשטיין אז פינקט ווי איר זענט צעבראכן אז איר האט נאכנישט קיין קינדער, אזוי איז אייער מאן נאך מער צעבראכן; ער האט צוויי דאגות: איין דאגה וועגן קינדער און נאך א דאגה ווי אזוי ער קען אייך פרייליך מאכן, עס איז זייער שווער פאר א מאן צו זען זיין ווייב צעבראכן און דערשלאגן, דעריבער וויל ער זיך אביסל אויסבלאזן די גערוון, דערפאר הערט ער צו די גייעס.

דעריבער בעט איך איך זייער שטארק, עס זאל איך
נישט שטערן אז אייער מאן וויל אביסל הערן
נייעס וכו'; אז ער הערט די נייעס מיינט נאכנישט אז ער
איז נישט אינטערעסירט אין איך.

חס ושלום צו טראכטן אזעלכע מחשבות פון זיך נישט
רייניגן וכו', דאס איז א גרויסע עבירה; אויב מען
רייניגט זיך נישט אין צייט באקומט מען א גרויסער ענש,
אפגערעדט אז דאס איז נישט שכל'דיג, דאס מאכט נאר
ערגער; מען קען נישט פועל'ן מיט דעם וועג.

אויף די צווייטע פראגע, וואס דער אייבערשטער וויל פון
איך; דער אייבערשטער וויל אז איר זאלט זיך מבטל
זיין צו אים, איר זאלט אים גלייבן און איר זאלט אים געטרויען.
אונזער ארבעט אויף די וועלט איז צו גלייבן אינעם אייבערשטן
אז ער טוט אלעס און ער מאכט אלעס, אז אלעס וואס
פאסירט איז פון אים און אלעס איז מיט א ריכטיגקייט, אזוי
אויך אז מיר זאלן אנערקענען דעם אייבערשטן, מיר זאלן
גלייבן אז אלעס וואס ער טוט איז גוט.

בנוגע קינדער וכו'; בעסט דעם אייבערשטן יעדן טאג אויף
אייער שפראך ער זאל רחמנות האבן אויף איך אז
איר זאלט זוכה זיין צו קינדער, דורכדעם וועט איר זוכה
זיין בקרוב צו האבן קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתרכ כ

קענען מיר נישט ווערן ווי די גרויסע צדיקים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע חזק ברויו וואס איך באקום, דאס געבט מיר אסאך חזק און ב"ח ווייטער אנצוגיין.

אויף די פראגע וואס איך האב געפרעגט איבער וועלכע סארט מעשיות צו דערציילן פאר קינדער², האט דער ראש ישיבה שליט"א מיר געשריבן: "דערצייל פאר די קינדער אלע מעשיות פון צדיקים; עס האט נישט צוטון יא נאכמאכן נישט נאכמאכן, ווייל מיר דארפן וויסן אז מיר זענען זייער ווייט פון זיין א צדיק, מיר זענען זייער ווייט פון וואס מיר דארפן באמת זיין, אבער אויב מיר וועלן זיין מקושר צו צדיקים, מיר וועלן גלייבן אין זיי און פאלגן וואס זיי זאגן - וועלן מיר אויך זוכה זיין צו ווערן צדיקים".

איך בין געווארן אביסל צעפראכן ליינענדיג דאס, ווייל די גאנצע זאך פארנוואס איך האב זיך צוגעכאפט צום רבי'ן איז דאך געווען נאר ווייל דער רבי זאגט אז מען קען זיין א גרויסער צדיק בלויז מיטן זיך פירן בתמימות ובפשיטות און איך פרוביר זייער שטארק זיך צו פירן אויף דעם וועג, איך לערן אויפן סדר דרך הלימוד, איך רעד אסאך צום אייבערשטן, איך פרוביר זייער שטארק צו מכבד זיין מיין ווייב, און איך האב פארשטאנען אז ווען מען פירט זיך אזוי ווערט מען א צדיק, איז וואס דארף איך נאך חוץ פון דעם?

דער ראש ישיבה איז דער איינציגסטער וואס האט מיר געגעבן א וועג צו זיין א צדיק, און יעצט זע איך אז איך בין נאך זייער ווייט פון דעם, איז וואס איז יא די וועג צו ווערן א גרויסער צדיק?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מטות-מסעי, כ"ג תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך פארשטיי נישט פארוואס דו ביסט צעבראכן געווארן
פון די בריוו.

ווען מיר קוקן זיך אן ווי אזוי מיר זעען אויס דעמאלט
דארף מען זיין צעבראכן, אפער אז מיר קוקן אויף
די צדיקים, מיר זענען מקושר צו צדיקי אמת שרפי מעלה
וועלכע זענען עוסק בתקון העולם, זיי זענען אויגו מתקן -
דעמאלט דארף מען זיין זייער פרייליך.

מיר טארן זיך נישט לאזן נארן, מיר דארפן וויסן אז מיר
זענען נאך זייער זייער ווייט פון וואס מיר דארפן זיין;
אפילו מיר וועלן פאררעכטן אלעס וואס מיר דארפן מתקן
זיין, וואס וועט זיין מיט די צייט וואס מען האט געטון נישט
גוטע זאכן? אין די צייט וואלטן מיר דאך געקענט טון גוטע
זאכן, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (לקוטי מוה"ר חלק א', סימן
מט): "איר דארפט זיך זייער יאגין אריינצובאפן גוטס, איר
זאלט נאך קעגן עפס אריין באפין"; כדי אנצופילן די טעג
און יארן וואס מיר האבן געטון נארישקייטן.

איך פארשטיי נישט פארוואס דו ביסטו אזוי צעבראכן פון
די בריוו, וואס מיינסטו - מיר זענען שוין פארטיג, מיר
זענען שוין ווי אזוי מיר דארפן זיין? מיר דארפן וויינען צום
אייבערשטן און אים בעטן אז מיר זאלן זיין ערליכע אידן;

קוק א לשון פון רבי'ן ווי אזוי מיר דארפן וויינען, דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן לט): "ויראוי לנו לומר זאת בבכיה, בדמעות שלישי, לבבות, ולהתגעגע, לבקש ולהתחנן לפניו יתברך", מיר דארפן וויינען מיט הייסע טרערן צום אייבערשטן, מיר דארפן וויינען, בענקען און בעטן: "מתי נזכה לזה, שיהיה לנו זה הדעת", ווען וועלן מיר שוין זוכה זיין צו דעם, "שנוכל לדעת ולהפיר הבורא יתברך מכל דבר של זה העולם בפרטי פרטיות", רבונו של עולם, ווען וועל איך האבן דעם שכל, איך זאל וויסן אז אלעס איז דער אייבערשטער, גישטא גארנישט אויף די וועלט אויסער דעם באשעפער, רבונו של עולם ווען וועל איך זוכה זיין צו לעבן מיט דיר און זען אין יעדע זאך נאר דיר, "וכפי המדרגה פחותה שלנו עתה, וכלנו אין פנינו יפות כלל", ווייל ווי אזוי מיר זעען דערווייל אויס זענען מיר נאך זייער ווייט פון דאס אלעס, "אנו צריכין שירחם עלינו השם יתברך, לתן לנו מנהיג רועה נאמן, שיוכל להאיר בנו ידיעה הנ"ל, כדי שנוכל לעבדו יתברך בראוי ולבוא אל התכלית", דער אייבערשטער זאל רחמנות האבן אויף אונז, אונז ברענגען צום אמת'ן צדיק וואס וועט אריינשיינען אין אונז אז מיר זאלן אנערקענען אינעם אייבערשטן; ווייל ווען מען איז זוכה צו האבן א צדיק אזוי ווי משה רבינו דעמאלט זענען אלע זוכה צו שפירן דעם אייבערשטן אויף די גרעסטע מדרגה, אפילו א פחות שבפחותים, אפילו די וואס זענען בבחינת שפחה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מכילתא בשלח מסכתא דשירה, פרק ג):

"רֵאָתָה שְׂפָחָה עַל הַיָּם", דִּי דִינֶסְטֵן הָאָבֵן גִּעֵזֶען דָּעם
 אײַבערשטן בײַ קרײַעט ים סוף, מײַט אַזאַ שְׂטאַרְקע אַמוֹנָה,
 "מַה שְׂלֹא רָאָה יְחִזְקָאֵל בֶּן בּוּזִי", מֵער ווי וואס יְחִזְקָאֵל
 הַנְּבִיא האט זוכה געווען; ווייל ווען מען האט א צדיק, א
 מַנְהִיג אַמְתִּי - בְּרַעַנְגט ער אַרײַן אַזאַ שְׂטאַרְקע און קְלָאָרע
 אַמוֹנָה אַפֿילו אין דִּי וואס זענען נאך ווייט.

מאך זיך שעורים אינעם הייליגן רבינ'ס ספרים, וועסטו
 אָנהױבן זען דאס גרויסקייט פון יעדע מצוה וואס מיר
 טוען, דו וועסט ווערן פֿרייליך און שפֿירן נאנט צום אײַבערשטן
 און אין דִּי זעלבֿע צײַט וועסטו שפֿירן שווערע געפילן; דו
 וועסט אָנהױבן זען אז מיר זענען נאך זייער ווייט. ווייל ווען
 מען הויבט אָן לערנען דעם רבינ'ס ספרים, מען הויבט אָן
 טרעטן אויף דִּי שטײַב פון דִּי צדיקים - הויבט מען אָן
 שרײַען וואס דִּי גוֹלָנִים האָבן געשריגן (עין ספורי מעשיות, מעשה ג):
 "וויי איז מיר, אזוינס האב איך געטון? גיוואלד געב מיר א
 תשובה".

דער אײַבערשטער זאל העלפֿן זאלסטו האָבן העלֿחה אין
 אלע ענינים.

תתרכא כא

ווי אזוי קען מען ענטפערן שווערע שאלות פון בחורים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט וויל איך זיך שטארק באדאנקען אויף די תשובה וואס איר האט מיר געשריבן^ל איבער רעדן צו בחורים פון די עצות וואס איר זאגט פון הייליגן רבי'ן, עס צו איבערזאגן אן א נאמען.

איך וויל אבער אביסל בעסער ערקלערן מיין צווייטע שאלה. מיין שאלה איז נישט געווען 'ווי אזוי מען נעמט ב"ח און קראפט צו ענטפערן שאלות פון בחורים', מיין שאלה איז געווען 'ווי אזוי נעמט מען א ב"ח הכרעה און שכל וואס און ווי אזוי צו ענטפערן א ריכטיגע תשובה פאר א בחור אויף א שאלה וואס איך האב נישט געטראכט אדער געלערנט איבער דעם פון פריער, בפרט ווען עס איז דא גאר שווערע שאלות פון א יונגער בחור וואס דארף א ריכטיגע און קלארע תשובה פאר זיין טאג טעגליכן לעבן.

נאכאמאל א גרויסן יישר ב"ח אויף אייער עבודת הקדוש, איר זאלט שטענדיג קענען מחזק זיין און מקרב זיין אידן לאבינו שבשמים.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מטות-מסעי, כ"ג תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אין רבינ'ס ספרים איז אלעס דא; ווער עס לערנט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים באקומט זייער א גראדע שכל,

ל. פריער אין דעם חלק, מקרב אלה.

א קלאַרע פארשטאנד. דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שמו): "שׂיבולין להיות נעשה בעל מח גדול על ידי ספרו", ווער עס וועט לערנען זיינע ספרים וועט באקומען א טיפע מח, "בי יש בו שכל גדול ועמקות נפלא מאד על פי פשוטן של דברים", ווייל אין די ספרים ליגט א טיפע שכל, מען באקומט שכל צו וויסן ווי אזוי זיך צו פירן אין יעדן פרט.

בפרט דארפן די וואס זענען עוסק מיט בני הנעורים - לערנען דעם רבינ'ס ספרים, ווייל דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן רנח): "הייתי סבור שהיצר הרע שׂי אומר לי שאין מי שׂיכל להנהיג את בני הנעורים כמזני", אין אנהויב האב איך געמיינט אז דאס וואס איך טראכט אז נאר איך פארשטיי צו די יוגנווארג, איך קען זיין זייער מנהיג - דאס זאגט מיר דער יצר הרע, "עכשו אני יודע בברור אז איך בין איין מנהיג, ואין מנהיג כמזני", יעצט ווייס איך קלארערהייט אז נאר איך פארשטיי צו די יוגנט, נאר איך קען זיין זייער פירער; אזוי ווי מען זעט היינטיגע צייטן אז קיינער האט נישט קיין שפראך צו די יוגנט, אלע חכמים און פותרי חלומות ברעכן זיך קאפ: 'וואס טוט מען מיט די יוגנט? וואס טוט מען מיט די בחורים? וואס טוט מען מיט די מיידלעך?' אלע זענען פארלוירן, זיי זענען מודה אז זיי ווייסן נישט וואס צו טון; נאר דער רבי האט א שפראך צו זיי, די חזוק פון רבי'ן דאס האלט זיי און דאס מאכט זיי פאר ערליכע אידן.

מאך זיך שעורים אין ספר אשר בנחל - בריוו וואס מוהרא"ש האט געשריבן, אויך זאלסטו לערנען ספר עצתו אמונה

- בריוו וואס דער אייבערשטער האט מיר מִזְכָּה געווען צו שרייבן דורכאויס די יארן וואס איך בין באשעפטיגט מיט בני הנעורים; דארט וועסטו זען די שכל פון רבי'ן, דו וועסט האבן א קלארקייט אין יעדע ענין, אויף אלע שאלות וואס די בחורים פֿרעגן דיר וועסטו זיין קלאר, דו וועסט זיי קענען מ'חי' זיין. שטארק זיך, לאז נישט אפ דיין הייליגע ארבעט; היינט איז דאס די חשוב'סטע זאך - רעדן מיט בחורים, לערנען מיט זיי און אריינלייגן אין זיי אמונה אינעם אייבערשטן און אמונת חכמים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתרכב כב

ווי אזוי קען איך אכטונג געבן אויף צניעות
ביים געבן צו עסן פארן קינד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב ברוך ה' זוכה געווען צו א ליכטיג קינד, דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן אים קענען מגדל זיין לתורה ולחפז ולמעשים טובים. איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס עס איז מיר זייער שווער אכטונג צו געבן צו זיין געהעריג צוגעדעקט ווען איך געב צו עסן פארן קינד, וואס קען איך טון?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת דברים, כ"ו תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

ערליכע פרויען פירן זיך ווען זיי געבן צו עסן פארן קינד
- צו האלטן אויף זיך א ווינדל פרי צו זיין
צניעות'דיג; עס איז נאר שווער ביז ווילאנג מען געוואוינט
זיך צו צו דעם, איינקמאל מען געוואוינט זיך צו - איז דאס
שוין נישט שווער.

יעדע זאך אין צניעות קען מען אנקוקן שווער און מען קען
עס אנקוקן גרינג - ווי א זאך וואס מען קען נישט
לעבן אן דעם; עס ווענדט זיך ווי אזוי מען געוואוינט זיך צו.

וואויל איז די פרוי וואס פירט זיך בצניעות, דורכדעם וועט
זי זוכה זיין צו ערליכע קינדער. אזוי ווי דער רבי
זאגט (ספר המדות אות בנים, סימן ט): "צניעות שבאשה מזכה לה
לבנים הגונים", א פרוי וואס פירט זיך איידל און צניעות'דיג
וועט זוכה זיין צו גוטע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תורכג כג

וואס טו איך אז מיין ווייב שלאפט דעם גאנצן שבת?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב ברוך השם זייער גוט חתונה געהאט, מיט א וואוילע גוטע ווייב, א גאנצע וואך פארט אלעס א מתי', דער פראבלעם הויבט זיך נאר אן ווען עס קומט שבת קדש.

איך פרוביר צו העלפן מיט וואס איך קען אבער מיין ווייב האט נישט קיין שום סדר, זי זאגט אז שבת איז איר טאג און עס איז געמאכט צו שלאפן. איך קען אהיימקומען אינדערפרי פון שול, און זי קען בלייבן שלאפן ביז טיף נאכמיטאג, און גלייך נאך די סעודה ווייטער שלאפן.

די שאלה איז אויב איך זאל עס אזוי לאזן, ווייל למעשה האב איך א שטוב מיט אינגלעך און עס ווערט צעפארן דער גאנצער שבת; וואס זאל איך טון?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת דברים, כ"ז תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דיין פראבלעם איז נישט אזא שטארקע פראבלעם; דאנק דעם אייבערשטן פאר די מתנה וואס דו האסט - א גוטע ווייב, א וואוילע ווייב; דו האסט גוט חתונה געהאט.

עם זעט דיר אויס ווי נאר דו האסט א פראבלעם מיט שלום
בית יעדן שבת, וויסן זאלסטו אז עס איז נישט נאר דיין
פראבלעם, ביי יעדע שטוב קומט דער שטן און זוכט צו מאכן
א שטיקל אמפער, אז מען זאל זיך נישט ליב האבן. אזוי
ווי דער הייליגער חיד"א שרייבט (מורה באצפצ סימן ד, אות קט): "ערב
שבת קומט דער שטן אין יעדע אידישע שטוב און ער ווארט
נאר אז עס זאל אויסברעכן א מחלוקת צווישן מאן און ווייב";
ווייל ער האט זייער מורא ווען מאן און ווייב פארטראגן זיך
שבת קדש, ווייל ווען די מאן און ווייב פארטראגן זיך און
לעבן צוזאמען באהבה ושלום האט ער נישט קיין שום שליטה
אויף זיי און ער ווערט פארטריבן פון אזא שטוב.

קוק אויף דיין ווייב מיט א גוט אויג, פריי זיך אז זי רוט
זיך אביסל אויס יעדן שבת; הלואי ווען דו קענסט איר
העלפן אינמיטן די וואך זי זאל אביסל שלאפן, זי זאל קומען
צו זיך פון די שווערע ארבעט.

ווען דו קומסט אהיים פון שול זאלסטו איר העלפן אנגרייטן
די סעודה; געם די קינדער און זע אז אלע אינאיינעם
זאלן העלפן אנגרייטן די סעודה, נאכדעם ווען דיין ווייב שטייט
אויף זאלסטו מאכן א שיינע סעודה, זאלסט טאנצן און פאטשן
א גאנץ שבת אז מיר זענען אידן און מיר היטן שבת.

לאז נישט דעם שטן אריין אין שטוב; לאז נישט קיין פלאץ
פאר קריגערייען, זאלסט טון אלעס אויף די וועלט אז
דיין ווייב זאל זיך קענען אביסל אויסרוען פון די גאנצע וואך.

אז דו וועסט טון וואס גלייבסט אין דעם בריוו וועסטו זען
ווי עס וועט אוועק גיין די גאנצע פראבלעם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

תתרכד כד

וואס טו איך מען זאל מיר נישט אראפקוקן אז איך נעם
מעדעצין?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געלייגט די שאלה און תשובה פון דער וואס האט געפרעגט
איבער נעמען מעדעצין פאר פחדים^ל, ווען איך האב געלייגט די שאלה
האב איך ממש געוויינט, איך האב געשפירט ווי איינער האט אזוי שיין
אראפגעשריבן מיין לעבן און איך האב זיך געפרייט צו די תשובה אז
דאס איז א נארמאלע זאך, עס איז נישט קיין פעלער צו נעמען מעדעצין
ווען מען דארף עס האבן.

מיט איין פרט איז אבער ביי מיר געווען אנדערש, אז ער האלט עס
בסוד פון יעדן איינעם און איך האב עס נא אויסגעזאגט פאר מיין רב.
דער דאקטער האט מיר געזאגט אז עס איז נישט קיין שום פראבלעם
צו נעמען די מעדעצין, אזוי ווי ווען איינער האט קאפ וויי נעמט ער
טיילענאל, דאס זעלבע איז מיט דעם. און ווען איך האב דאס דערציילט
פאר מיין רב האט ער מיר טאקע אויך מחזק געווען איך זאל נישט

מוֹרָא האַבן עִם צו געמען אָבער לִמעשה האט ער מיר פון דעמאלט אָנגעהויבן אַראַפּצוקוקן. אײַך האב געשפּירט אז אײַך קען אים געטרויען, אײַך שמועס זײַך שטענדיג אדורך מיט אים אין שְׁלוֹם בֵּית, חנוּך און אין בײַזנעס, ער איז א פארשטענדליכער מענטש, אָבער דא האט זײַך עס נישט גוט אויסגעארבעט.

אײַך בין געווען א מוצלח'דיגער אינגערמאן, דער רב פלעגט זײַך פֿסדר אדורךברענדן מיט מיר אין פארשידענע זאכן, אָבער פון ווען אײַך האב אים דאס דערציילט האט ער מיר אויטאמאטיש אָנגעהויבן אָנצוקוקן ווי א גערוון קראנקער מענטש, ער איז מיר טאקע מחזק פֿסדר, ער כאפט אָבער נישט אז די חזוק צעברעכט מײַך זייער; 'זיי מיר נישט מחזק, נאר האלט מײַך ווייטער פאר א נארמאלער מענטש'; וואס איז שלעכט אז אײַך געט מעדעצין פאר א פֿראבלעם?

אײַך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר מחזק זיין אין דעם ענין.

ייִשר ב"ח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום א' פֿרשת דְּבָרִים, כ"ז תמוז, שְׁנַת תש"פ לפֿרט קטן
לְכָבוֹד ... גרו יאיר

אײַך האב ערהאלטן דיין ברייו.

עס איז נישט קיין שום בושה צו געמען מעדעצין, עס איז א בושה ווען מען דארף געמען מעדעצין און מען עקשנ'ט זײַך דאס נישט צו געמען. ווייל מען קען יעדן איינעם העלפֿן, דער פֿראבלעם איז אז מען וויל זײַך נישט העלפֿן, מען האלט זײַך קלוגער פונעם דאקטער; מען מיינט אז אויב מען וועט געמען מעדעצין וועט מען זיין אַראַפּגעקוקט.

בְּנוֹנֶה וְוַאס מֶעַן קוֹקֵט דִּיךְ אַרְאָפּ וְכו'; דאַרפֿסט נישט
דערציילן קיינעם איבער דיין פֿריוואַטע לעבן, דערצייל
נישט קיינעם אז דו נעמסט מעדעצין - נישט פאר חברים,
נישט פאר משפּחה און נישט פאר דיין רב; דאס איז פֿריוואַט
צווישן דיר און דער דאקטער, מערסטנס, אויב דארף מען
דערציילן די ווייב - דארף דאס בלייבן צווישן אייך.

דער עקר זאלסטו זיך אליינס נישט אראפקוקן, דיין האלטן
פון זיך איז וויכטיגער ווי אז אנדערע זאלן האלטן פון
דיר; אז דו וועסט זיין זיכער מיט זיך וועט דיר גאר ווייניג
אנגיין וואס דער זאגט אויף דיר און וואס יענער זאגט אויף
דיר, דו זאלסט וויסן ביי דיר אז עס איז גארנישט שלעכט
אז מען דארף נעמען פאר די מוח מעדעצין.

ווי אזוי איז מען זוכה צו זיין ביי זיך פעלן פֿעסט, ווי אזוי
איז מען זוכה צו זיין שטארק, עס זאל נישט אנגיין וואס
אנדערע זאגן און וואס אנדערע טראכטן? דורך אמונה; ווען
מען חזר'ט אמונה, מען נעמט אריין אין זיך אז דער
אייבערשטער פֿירט די וועלט און קיין שום זאך פֿאסירט
נישט פון זיך אליין - דאס בויט אויף דאס זיכערקייט, מען
ווערט שטארק, מען דארף קיינעם נישט און עס אינטערעסירט
נישט גארנישט²⁶.

דעריבער בעט איך דיר זייער טייערער ליבער ברודער,
יעדן אינדערפֿרי גלייך נאך ברכת התורה זאלסטו

זאגן די דרייצן אני מאמין'ס; בעקער זאלסטו חזר'ן אן א
שעור מאל דעם ערשטן שטיקל: "אני מאמין באמונה שלמה,
שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא
לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים", איך גלייב אז דער
אייבערשטער האט אלעס באשאפן, ער פירט די וועלט, נאר
ער אליין טוט אלעס און ער וועט טון אלעס.

אויך זאלסטו אריינגעמען אין דיר אז עס איז נישטא וועם
צו בעטן, נאר דעם אייבערשטן, צו אים דארף מען
דאווענען. חזר זיך דעם אני מאמין: "אני מאמין באמונה
שלמה, שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפצל, ואין
ראוי להתפצל לזולתו", איך גלייב אז ווען מען דארף א
ישועה זאל מען נאר בעטן דעם אייבערשטן, ווייל נאר ער
קען העלפן און וועט העלפן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זיין געזונט און שטארק.

תתרכה כה

ווי אזוי איז מען מחנך גאר יונגע קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט וויל איך אייך באדאנקען פאר אלעס וואס איר טוט פאר
אידישע קינדער, זייט איך האב אנגעהויבן הערן די שיעורים פאר דריי
יאר צוריק האט זיך מיין לעבן געטוישט אינגאנצן צום גוטן אין אלע

הינזיכטן, בפרט אין שלום בית און אין רעדן צום אייבערשטן. איך נעם
אין מער און מער חלקים פון די תורה, איך האב שוין ברוך השם
געענדיגט אסאך מאל משניות, ספרי רבינו, זכר הקדוש און נאך פיל.
איך בין אויך מפיץ די עצתו אמונה, די גליונות און אויך די ספרים פון
מזקרא"ש.

איך וויל פרעגן איבער מיין טאכטער, דער אייבערשטער האט מיר
ברוך השם געגעבן א זיס מיידל, זי איז יעצט צוויי און א האלב יאר, זי
קען שוין ברוך השם מאכן ברכות און ראנקען דעם אייבערשטן, איך
וויל אבער וויסן וואס איז מיין תפקיד אלס איר מחנך, אויף וואס דארף
מען זיך פארלייגן איר מחנך צו זיין אין אזא יונגע עלטער?

צווייטנס, ווען זי וועקט זיך אויף נאך איר שלאף נאכמיטאג, איז זי
רוב מאל אין נישט א גוטע גיסטע, זי וויינט און איז נישט פרייליך, וואס
קען מען טון דערצו?

א דריטע שאלה האב איך געוואלט פרעגן, איך לערן ברוך השם צוויי
סדרים אין פולל און ווען איך קום אהיים וויל איך זיך אביסל אויסלופטערן
דעם מוח, דערפאר האב איך ליב דעמאלט צו הערן נייעס, אין די צייט
וואס איך העלף ארויס צאמצונעמען די הויז. פארשטייט זיך אז איך טו
עס נישט אויפן חשבון פון מיין ווייב ווען זי איז דארט. איך ווייס נאר
נישט אויב דאס איז א פראבלעם, אדער איז דאס א גוטע זאך - זיך
אביסל אויסצולופטערן מיט די נייעס, זיך צו קענען אויפפרישן די כוחות
צו קענען ווייטער לערנען, אזוי ווי אנדערע מענטשן לופטערן זיך אויס
מיטן זינגען, מאלן, אדער אנדערע זאכן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת דברים, כ"ז תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דו שטארקסט זיך מיטן
הייליגן רבינ'ס עצות; דיין גאנצע לעבן האט זיך דיר
געטוישט צום גוטן.

א שאד אויף די אלע מענטשן וואס מיינען אז ברוסלב איז
עפעס א שרעקעדיגע זאך; ווען מענטשן וואלטן געוואוסט
וואס ברוסלב איז, צו וואס מען איז זוכה ווען מען ווערט מקורב
צום רבי'ן - וואלטן אלע געקומען צום רבי'ן, אפגערעדט צו
וואס מען איז זוכה אויבן אין הימל, דער הייליגער רבי האט
געזאגט (חיי מוה"ר, סימן שיד): "הפחות שבאנשי אני מוליך אותו
בדרך של צדיק גדול מאד", דעם קלענסטן פון מיינע מענטשן
פיר איך אויבן אין הימל אויף דעם וועג פון גרויסע צדיקים.

נאך אויף די וועלט ברענגט אונז דער רבי צו צו גאר
גרויסע מדרגות; מען הויבט אן לעבן מיטן אייבערשטן,
אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (חיי מוה"ר, סימן שנה): "מיט יעדע
שיחה וואס איך שמועס מיט ענק קען מען זיין אן ערליכער
איד, און נישט סתם אן ערליכער איד גאר אן ערליכער
איד אזוי ווי איך מיינ אן ערליכער איד", און רבי נתן זאגט
דארט: "וְגַם אֶפְלוּ עֲבָשׁוּ בְּשָׁלוּמְדִין דְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם
גַּם בֵּן בֶּת גְּדוֹל לְעוֹרֵר לְהַשִּׁם יִתְבָּרֵךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי ה' בְּאַמֶּת,

למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים
בזה הספר, ובשאר ספריו הקדושים, דעם רבינ'ס ספרים
פארמאגן א מורא'דיגן ב'ח צו מעורר זיין א מענטש צו דינען
דעם אייבערשטן; אין יעדע שמועס פון רבי'ן ליגן געוואלדיגע
עצות און הדרכות פארן לעבן.

אויף דיין פראגע: 'ווי הויבט מען אן מיט חנוך וכו'; חנוך
הויבט זיך אן ביי זיך אליין, ווען עלטערן פירן זיך
מיט יראת שמים, מען לעבט מיט ליבשאפט, מיט שמחה
- דעמאלט גייט עס אריבער צו די קינדער; דורךדעם וועלן
זיי אויך זיין פרייליכע קינדער, זיי וועלן ליב האבן צו זיין
אידן. ווען עס איז אבער נישטא קיין יראת שמים ביי די
עלטערן, מען האט זיך נישט ליב, מען קריגט זיך, מען טוט
די מצוות אן שמחה, אלעס איז אנגעצויגן - דעמאלט ווילן
נישט די קינדער גיין אין זייערע וועגן, זיי וועלן זיך זוכן אן
אנדערע סארט לעבן.

קינדער ווילן ליבשאפט אין לעבן, קינדער ווילן א פרייליכע
לעבן; ווען זיי באקומען דאס אין שטוב דעמאלט
וועלן זיי נאכגיין דעם וועג, זיי וועלן בלייבן ערליך, ווידעראום
ווען זיי געפינען דאס נישט אין שטוב וועלן זיי זוכן און
נישטערן ביז זיי וועלן טרעפן ליבשאפט און ווארעמקייט,
עס קען זיין אז דאס וועט זיי ברענגען צו נישט גוטע פלעצער.

בגוגע ווען דאס קינד שטייט אויף וכו'; עס מאכט זיך ביי
אסאך מענטשן, נישט נאר ביי קינדער, אז ווען מען

שטייט אויף פון א קורצע שלאף איז מען צעטומלט און
נישט רואיג, עס געמט צייט ביז מען דערנוועקט זיך אינגאנצן.

בנוגע הערן נייעס; עס ווענדט זיך אינעם מענטש, רוב
מענטשן ווערן מער צעטומלט און דערשראקן פון
הערן נייעס. אז די נייעס געבט דיר אביסל כח, עס לופטערט
דיר אויס - קענטו עס הערן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתרכו כו

ווי אזוי איז מען מקרב די ווייב און קינדער צום הייליגן רבי'ן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר אלע שעורים, ובפרט פאר די שעורים ווי
דער ראש ישיבה רעדט צו פרישע מקורבים אז זיי זאלן נישט שלעפן
די ווייב צום רבי'ן מיט געוואלד, נאר מען זאל האבן סבלנות צו ארבעטן
שטאטערהייט; דאס האט מיר געגעבן זייער אסאך חזק, איך האב עס
איבערגעהערט עטליכע מאל, ווייל איך בין א פרישער מקורב, און איך
ווייל זייער שטארק אז מיין ווייב זאל אויך מקורב ווערן, און איך זע
אליין אז עס גייט נישט מיט געוואלד.

איך האב געוואלט בעטן דעם ראש ישיבה אויב ער קען מער רעדן
אדער שרייבן פון דעם, ווייל איך שטעל זיך פאר אז אסאך פרישע
מקורבים האבן דעם זעלבן פראבלעם, ווייל ווען מען ווערט געוואויר פון

הייליגן רבי'ן, שפירט מען אזא זיסקייט - ממש א גן עדן, מען באקומט אזא ברען און פלאקער און מען וויל אז די ווייב און קינדער זאלן אויך אויסהערן די שעורים און לעבן מיט די עצות, אבער עס גייט נישט אזוי שנעל און גרינג, און מען ווערט דערפון זייער צעבראכן.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת דברים, כ"ז תמוז, שנת תש"פ לפקט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז מען וויל אריינברענגען אין שטוב דעם רבי'ן, אז די ווייב זאל אויך האבן א געפיל אין רבי'ן - דארף מען דאס טון מיט גרויס חכמה. מען קען דאס נישט טון מיט געוואלד; אז מען גייט מיט ב"ח פאסירט נאר דאס פארקערטע, עס ווערט אן אומאנגענעמליכקייט אין שטוב.

דער ריכטיגער וועג איז, מען זאל אריינגעמען דעם רבי'ן אין זיך אליין, מען זאל לעבן מיט די עצות; דעמאלט וועלן אלע מקורב ווערן, אלע וועלן זאגן: "קוקט ווי שיין א ברסלב'ער חסיד פירט זיך אויף", דאס וועט ברענגען אז אלע זאלן וועלן ווערן ברסלב'ער חסידים. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא פו.) אויפן פסוק (דברים ו, ה): "ואהבת את ה' אלקיך", זאלסט זען עס זאל ארויסקומען א קדוש השם דורך דיר, דער אייבערשטער זאל באליבט ווערן דורך

דיר, ווייל ווען א מענטש פירט זיך אויף אזוי ווי עס דארף צו זיין וואס זאגן מענטשן? "אשרי אביו שִׁלְמֹדוֹ תוֹרָה", וואויל זענען זיינע עלטערן וואס האבן אים געלערנט תורה; "אשרי רבו שִׁלְמֹדוֹ תוֹרָה", וואויל איז פאר זיין רבי וואס האט אים געלערנט תורה; "אוי להם לבריות שלא לְמֹדוֹ תוֹרָה", וויי איז פאר די מענטשן וואס לערנען נישט קיין תורה; אויף איינעם וואס פירט זיך ערליך זאגט מען: 'קוקט אן דעם מענטש, וויבאלד ער לערנט תורה פירט ער זיך אויף אזוי ערליך'. אויף אים זאגט דער פסוק (ישעיה מט, ג): "ויאמר לי עבדי אתה, ישראל אשר בך אתפאר", דער אייבערשטער בארימט זיך מיט אזא איינעם.

עס איז א טעות פון אינגעלייט - פרישע מקורבים - אז גלייך ווען זיי ווערן מקורב גייען זיי מיט ב"ח צו די ווייב איר שלעפן צום רבי'ן; קוים וואס זיי זענען מקורב, זיי אליין האבן נאך א שיינעם וועג צו גיין - ווילן זיי שוין אז די ווייב זאל קומען צום רבי'ן. פון דעם ווערט אסאך מחלוקות און שטיבער צעפאלן, דער ריכטיגער וועג איז, מען זאל אריינגעמען דעם רבי'ן אין זיך, מען זאל אנהויבן לעבן מיט די עצות, דעמאלט זעט די ווייב ווי שוין דער מאן פירט זיך און ווי שוין ער לעבט - דאן קומט זי שוין אליין, זי ווערט נאכגעשלעפט נאך אים.

מוהרא"ש זאגט אויף דעם וואס די וועלט זאגט: "פארנוואס בלאזט דער שופר אזוי גוט ראש השנה? ווייל עס ליגט א גאנץ יאר אין ארון הקדש", זאגט מוהרא"ש:

"אז מען וויל פארן קיין אומאן אויף ראש השנה ווענדט זיך
עס ווי אזוי מען פירט זיך אויף א גאנץ יאר; אז די ווייב
זעט א גאנץ יאר ווי שיין מען פירט זיך, זי זעט וואס א
ברסלב'ער חסיד איז, מען לערנט יעדן טאג תורה, מען
לעבט מיטן אייבערשטן - דאן וועט זי נישט מעכב זיין פון
פארן קיין אומאן", אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת
ק"ז:): "בלאזן שופר איז א חכמה - נישט קיין מלאכה", עס
גייט נישט מיט ב"ח, עס דארף גיין מיט חכמה; אז מען
פירט זיך אויף א גאנץ יאר אזוי ווי עס דארף צו זיין, דער
שופר ליגט אין ארון קדש, דעמאלט דארף מען נישט קיין
ב"ח צו בלאזן דערמיט, עס איז נישט קיין שווערע ארבעט,
עס געשעט אליין.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתרכז כז

וועלכע סארט חתן זאל איך זוכן פאר מיין טאכטער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך זוך הילף אין שלום בית; מיין עלטסטע טאכטער איז אכצן יאר
אלט, און איך מיט מיין ווייב האבן חלוקי דעות וואס פאר א סארט
חתן מען זאל זוכן.

מיין ווייב וויל א מאדערנער מיט א קגייטש הוט און קורצע רעקל, זי וויל ער זאל נישט זיין חסיד'יש און נישט צו פרום, זי זאגט אז חסידים זענען אלטמאדיש, נישט ערליך און נישט צוגעשטעלט צו די היינטיגע צייט. איך וויל אבער א היימישן אינגערמאן וואס באלאנגט צו א חסידות אדער חבורה פון עובדי השם און זוכט ווייטער זיך מחזק צו זיין און נישט ווערן א פארגרעכטער בעל הבית נאך זיין חתונה, איינער וואס ווארפט נישט ארויס דעם מפרת אבות, איך וויל א אינגערמאן מיט א סאמעטענע הוט; וואס טוט מען?

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת דברים, כ"ח תמוז, שנת תש"פ לפקט קטן
לקבוד ... גרו יאיר, אויסטראליע

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אנדא! איז חסיד'ישע קליידער זייער א גרויסע זאך; א סאמעטענע הוט איז זייער א שיינע מלבוש, און א שטריימל איז זייער א גוטע זאך, אבער נישט דאס איז קובע צי דער מענטש איז אן ערליכער איד אדער נישט. מען קען נעמען אן איידעם מיט א סאמעטענע הוט, מיט שטריימל בעקישע און מען קען מיינען אז דאס איז עפעס א חסיד'שער אינגערמאן, ביז דערווייל איז דאס סתם א פארשטעלאכץ (א קאסטיום); אינעווייניג איז מען אויסגעלאשן, אנגעפילט מיט זינד רחמנא לצלן. אזוי אויך קען מען טרעפן טייערע פלאם פייערדיגע אינגעלייט וואס לעבן מיט די תורה,

לעבן מיטן אייבערשטן, זענען מדקדק אויף יעדע מנהג
ישראל - אנעם שטריימל און אנעם סאמעטענעם הוט.

דיין ווייב איז נישט גערעכט מיט דעם וואס זי רעדט
שלעכטס אויף חסיד'ישע אידן, אז מיר זענען נישט
ערליך חס ושלום, אבער מיטן טענה'ען וועסטו אין ערגעץ
נישט אנקומען, דו וועסט נאר ערגער מאכן.

פאלג מיר, לאז אפ די ופוחים, קריג זיך נישט אין שטוב
מיט דיין ווייב און קינדער; דו בעט דעם אייבערשטן
אז דו זאלסט זוכה זיין צו ערליכע קינדער, קינדער וואס
וועלן דינען דעם אייבערשטן, קינדער מיט אמונת צדיקים,
קינדער צדיקים - וועט דער אייבערשטער מאכן גרויסע נסים.

קריג זיך נישט מיט דיין ווייב; זאלסט קיינמאל נישט טענה'ען
מיט איר. מוהרא"ש האט אונז געלערנט: "מיט א ווייב
טענה'ט מען נישט"; אנשטאט זיך אויפגעסן דאס געזונט
זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן און דורך תפלה וועסטו אלעס
באקומען.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתרכה כה

ווי אזוי ברענגט מען צוריק די קינדער
נאך די איבערלעבענישן פון קאראנע?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מלמד אין ברוקלין פאר עלטערע קינדער, מען האלט
יעצט נאך די שווערע איבערלעבענישן פון קאראנע, די קינדער זענען
ברוך השם צוריק אין חדר, אבער עס איז זייער שווער צו לערנען יעצט
מיט זיי, עס שפירט זיך א שטארקע הפקרות אין קלאס, נישט אז די
קינדער זענען מחצפים, נאר פשוט זיי זעען אויס ווי קריג'ס געליטענע;
זיי זענען געזיצן אינדערהיים צעקוועטשט פאר עטליכע חדשים, אן צו
לערנען געהעריג, און אסאך עלטערן האבן אויך געגעבן פאר די קינדער
עלעקטעראנישע פלים וואס האט אנועקגענומען זייער מוח, איך בין זיי דן
לבד זכות אז זיי האבן נישט געהאט קיין אנדערע אויסוועג, אבער למעשה
האט דאס נאר שטארק אפגעקטירט די קינדער, אז זיי קענען כמעט נישט
צולייגן קאפ צו וואס מען לערנט.

איך ווייס נישט וואס טוט זיך אין אנדערע קלאסן און אין אנדערע
חדרים, אבער איך קען זיך פשוט נישט קיין עצה געבן ביי מיר אין
קלאס, די קינדער האבן זיך געפרייט צוריק צו קומען צו א נארמאלע
סדר און הערן עפעס א אידיש ווארט, אבער זייער מוח איז נישט דא.

איך רעדצייל זיי אסאך מעשיות פון צדיקים און דאס געבט זיי ספוק,
איך זוך אבער א וועג ווי אזוי איך זאל זיי קענען צוריק ברענגען אויך
צו קענען לערנען אביסל תורה.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת דברים, כ"ח תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

יעצט איז דער דור זייער געפאלן, וויפיל דער דור איז
געווען געפאלן איז יעצט געווארן פחד פחדים; עס
גייט אריבער אזעלכע נסיונות אויף קינדער, בחורים און
מיידלעך, קיינער קען גארנישט חלומ'ען וואס פאר א נסיונות
זיי האבן. זיי פאלן אין שמירת עינים, זיי פאלן אין קדשה,
זיי פאלן אריין אין פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא
לצלן, זיי ווערן פארברענט פון תאות גיאוף. זיי ווילן זיין
גוט אבער זיי זעען נישט קיין וועג פאר זיך; א אינגל קען
היינטיגע טעג זען אין איין מינוט אזעלכע שמוץ וואס מען
האט אמאל נישט געקענט זען אין טויזנט יאר, אלע מגידי
שעורים און ראשי ישיבות שרייען אז זיי זעען נישט קיין
וועג ווייטער מיט די יוגנט.

יעצט איז א צייט וואס מען דארף פארשפרייטן דעם הייליגן
רבי'ן פאר אלעמען; דער רבי האט א וועג צו ראטעווען
דעם גאנצן דור, דער רבי ווייזט די רחמנות פונעם אייבערשטן,
ווי דער אייבערשטער ווארט מען זאל צוריק קומען צו אים,
מען זאל תשובה טון.

לייג אריין אין דיינע תלמידים אמונה; דערצייל זיי מעשיות
פון צדיקים, ווי זיי האבן געלעבט מיטן אייבערשטן,

(דארפסט נישט רעדן אין נאמען פון רבי'ן)^ל, דאס וועט אויפפלאמען זייער הארץ זיי זאלן אויך וועלן זיין ערליך און הייליג. רעד צו זיי זיי זאלן זיין הייליג און זיך היטן די אויגן; דו קענסט נישט וויסן וואס די ווערטער וואס דו פלאנצט יעצט איין וועט טון מיט זיי שפעטער, אמאל הערט א קינד פון זיין מלמד א ווארט פון יראת שמים און דאס באגלייט אים זיין גאנץ לעבן.

אויך זאלסטו זיי לערנען זיי זאלן נישט פונם זיין בברית קדש; לייג אריין אין זיי א פחד זיי זאלן נישט אנרירן דעם אות ברית קדש, זאג זיי אז מען ליידיט א גאנץ לעבן אויב מען היט זיך נישט. ווי יונגער מען געוואוינט איין קינדער זיי זאלן זיין הייליג - איז זיי גרינגער, עס ווערט ביי זיי ווי א טבע צו זיין הייליג.

אויך זאלסטו זיי לערנען זיך אכטונג צו געבן פון מנולים; לערן זיי אויס אז מען קען קיינעם נישט געטרויען, עס קען אמאל זיין א מענטש וואס זעט אויס פון אינדרויסן ווי א חשוב'ער מענטש, א פעטער, א ברודער אדער גאר א זיידע - נישט קיין נפקא מינה, מען דארף אויסלערנען פאר א קינד: "קיינער טאר דיר נישט אנרירן און זיך שפילן מיט דיר, קיינער טאר דיר נישט אנבאפן דעם אות ברית קדש".

עס איז שווער צו רעדן פון דעם און עס איז נישט אנגענעם צו שרייבן פון דעם, אבער מען מוז רעדן פון דעם; א

לג. מער איבער דעם ענין, פריער אין דעם חלק, מכתב אלף.

מלמד דארץ וויסן אז עס ליגט אויף אים א גרויסע אחריות
 אז ויינע תלמידים זאלן זיין ערליך און געזונט, אויב מען
 רעדט נישט צו די קינדער, מען גרייט זיי נישט אן - באקומט
 מען נאכדעם א גרויסער עגש. אזוי ווי די מעשה וואס אליהו
 הנביא האט דערציילט (תנא דבי אליהו רבה, פרק יח): "איך בין
 אמאל געגאנגען אין א שטאט אין חוץ לארץ, אין בבל, און
 איך האב געטראפן א מלמד וואס האט געהאט זייער אסאך
 תלמידים - צוויי הונדערט תלמידים אין די יארגענג פון
 אכצן ביז צוואנציג יאר, נאך א יאר בין איך צוריק געקומען
 צו דעם שטאט און איך האב נישט געקענט טרעפן דעם
 מלמד, האט מען מיר געזאגט אז דער מלמד איז שוין
 געשטארבן; אלע זענען געשטארבן, זיין ווייב, זיינע קינדער
 און אלע תלמידים, און עס זענען נאר איבערגעבליבן אפאר
 יונגע תלמידים, 'והייתי בוכה ומתאנח עליהם', האב איך
 אנגעהויבן זייער שטארק צו וויינען, טראכטנדיג צו מיר:
 'פארוואס איז דער מלמד, זיין משפחה מיט די תלמידים -
 געשטארבן?' ביז עס איז געקומען צו מיר א מלאך פון
 הימל און מיר געפרעגט: 'אליהו, פארוואס וויינסטו?' האב
 איך אים געענטפערט: 'צי דען זאל איך נישט וויינען, אז די
 אלע זענען געשטארבן?' האט מיר דער מלאך געזאגט: 'וויין
 נישט אליהו', האב איך אים געפרעגט: 'פארוואס זאל איך
 נישט וויינען?' האט מיר דער מלאך געענטפערט: 'ואמר לי
 שכן היו עושים דברים מבערים ודברים שאינן ראויין, ומקולקלין
 בעצמם, והיו מוציאים שכבת זרע חנם והן לא היו יודעין
 בעצמן שהמיתה משיגתן', זיי האבן געטון שמוציגע מעשים;

זיי האבן געטון עבירות איינער מיטן צווייטן, זיי האבן מוציא געווען זרע לבטלה רחמנא לצלן, זיי האבן נישט געוואוסט דער סוף פון די עבירה, זעט מען פון דעם דאס אחריות וואס ליגט אויף מלמדים.

וויפיל בחורים און אינגעלייט וויינען און שרייען אז זיי האבן היינט נישט קיין טעם אין לעבן ווייל זיי זענען אריינגעפאלן אין די עבירה; קיינער האט זיי נישט אנגעגרייט פון פאראויס זיי זאלן זיך היטן און נישט זינדיגן אין פגם הברית, זיי זענען געבעד נישט שולדיג, מען האט זיי נישט אנגעגרייט. אז די קינדער וועלן זיין הייליג און אפגעהיטן וועלן זיי זוכה זיין צו לערנען און דאווענען; דו זע אז דער פונדאמענט זאל זיין גוט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתרכט כט

פארוואס העלפט מיר נישט די תורה און תפלה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל צום ערשט זיך באדאנקען פאר אלע עצות אין עבודת השם, און אויף אלע חזוק; דער ראש ישיבה שליט"א האט ממש געראטעוועט מיין לעבן.

דער ראש ישיבה זאגט ביי די שעורים אז די בעסטע עצה געראטעוועט צו ווערן פון די הארבע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, איז צו לערנען דעם דף גמרא און צו רעדן צום אייבערשטן; איך פרוביר דאס צו טון אבער עס העלפט מיר נישט צופיל, וואס קען איך טון?

אויך וויל איך פרעגן, איך בין א גרוש און מיין מאמע וויל איך זאל גיין אויף טעראפי, איך הער אבער פונעם ראש ישיבה כסדר אז טעראפי העלפט נישט, עס איז נאר א וועג ארויסצושלעפן געלט; וואס זאל איך טון? יי

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת דברים, כ"ח תמוז, שנת תש"פ לפקט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

נישט איך זאג דאס, דער הייליגער רבי זאגט דאס; דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן יד): "תלמוד בגימטריא אותיות של שמה לילית, על בן יש ב"ח בלמוד התלמוד להכניע אותה", תלמוד באטרעפט די זעלבע ווי די נאמען פון די קלפה וואס מאכט א מענטש זינדיגן אין פגם הברית, ווען מען לערנט גמרא איז מען מכניע די קלפה, מען ווערט געראטעוועט פון אראפפאלן אין די עבירה.

נאך זאגט דער רבי (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שגלברו במצודה רעה, עד

שְׂרָגִילִין בְּעִבְרוֹת חֵם וְשָׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אִפְּלוּ אַ מְעַנְטִישׁ וְוַאס אִיז זײַער ווייט פֿון קִנְיָשָׁה, עַר טוט עִבְרוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן און עַר אִיז שוין אַראָפֿגעפֿאלן אין שְׂאוּל תַּחֲתִית, "אַף עַל פִּי בֵן, הַבַּח שֶׁל הַתּוֹרָה גָּדוֹל כָּל כֶּה, עַד שִׁיכּוּלָהּ לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעִבְרוֹת שְׂרָגִילִין בָּהֶם חֵם וְשָׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֶק קָבוֹעַ וְחַיִּיב חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כֶּה וְכֶה, יִהְיֶה אִיךְ שִׁיחִיָּה, בְּיֻדָּאִי יִזְכּוּ לְצִאת מִמְצוֹדָתָם הָרָעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה, פִּי כַח הַתּוֹרָה גָּדוֹל מְאֹד", אויב וועט עַר זיך מאַכן אַ קִבִּיעוֹת צו לַעֲרָנֶען יַעֲדֵן טאַג "כֶּה וְכֶה", וועט עַר סוף כָּל סוף אַרויסגִיין פֿון זיין בְּלֹאטֶע, ווייל די כַּח פֿון תּוֹרָה אִיז אַזוי גְּרוֹיס, אַז עַם נַעֲמֵט אַרויס דַּעַם מְעַנְטִישׁ פֿון זיין שְׁלַעכְטִים.

ווען דער רַבִּי האט גַעזאַגט דַּעַם שְׁמוּעֶס, האט רַבִּי נָתָן גַּעפֿרעגט דַּעַם רַבִּי'ן (חיי מוֹהֲרָ"ן, סִימָן תַּקענ): "צִי תּוֹרָה קָען אִיךְ הַעֲלֹפֵן אַזאַ אִינַעֵם וְוַאס פֿאַלט אַראָפֿ אין די עִבְרִיהּ פֿון פֿגִּם הַבְּרִית - הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָהּ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן?" האט דער רַבִּי גַעשְׁרִיגֵן אויף אים און גַעזאַגט: "דו ווייסט ווי גְּרוֹיס דער כַּח פֿון תּוֹרָה אִיז? תּוֹרָה אִיז הַעֲכֵער פֿון אַלֶּעס"; אִפְּלוּ אַ מְעַנְטִישׁ אִיז גַּעפֿאַלן אין די עִבְרִיהּ פֿון פֿגִּם הַבְּרִית - הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָהּ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אויב עַר וועט לַעֲרָנֶען תּוֹרָה, וועט אים די תּוֹרָה אַרויסנַעמֶען פֿון די בְּלֹאטֶע.

דַּעֲרִיבֵּער בַּעַט אִיךְ דִּיר זײַער זאַלסט זיך שְׁטאַרְקֵן ווייטער צו לַעֲרָנֶען די הייליגע תּוֹרָה, דאַם וועט דִּיך אַרויסנַעמֶען פֿון דִּין שְׁלַעכְטֶע גַעוואינֶהייט, דו וועסט אויפֿהערן

פאלן אין די עבירה. בזכות וואס דו לערנסט תורה וועסטו
טרעפן בקרוב א גוטע שדוך, דו וועסט קענען זיין אפגעהיטן.

בנוגע טעראפי; ענדערש פאלג דעם רבי'ן מיט התבודדות,
גיי יעדן טאג התבודדות. מאך א צייט זיך אויסצורעדן
צום אייבערשטן, אין אנהויב וועט דיר דאס זיין שווער, ווייל
ווען מען זינדיגט אין די עבירה פון פנים הברית - הוצאת
זרע לבטלה ווערט פארלאזן די אמונה, מען שפירט נישט
דעם אייבערשטן און מען קען נישט רעדן צו אים, אבער
אז מען ברעכט עס דורך, מען גייט זיך צו דעם - ווערט
מיט די צייט אויפגעבויט די אמונה.

דארפסט זיך נישט קריגן מיט דיין מאמע; זאג איר אז דו
וועסט גיין צו א טעראפיסט, אזוי וועט זי נישט
האבן קיין צער פון דיר און אנשטאט גיין רעדן צו א בשר
ודם, וואס נישט נאר ער קען דיר נישט העלפן, ער קען
זיך אליינס נישט העלפן - איז ווי אזוי קען ער העלפן
אנדערע? - זאלסטו גיין רעדן צום אייבערשטן, שמועס מיט
אים, דערצייל אים דיין לעבן, דערצייל אים דייע ווייטאגן
און בעט אים ער זאל רחמנות האבן אויף דיר, דורכדעם
וועט ארויסגיין פון דיר אלע צער און עגמת נפש.

ווען מענטשן וואלטן געוואוסט וואס התבודדות איז, ווי
געזונט דאס איז פארן מענטש, ווי עס שטארקט דעם
מענטש - וואלטן אלע אפגעלאזט די פותרי חלומות, יעדער
וואלט זיך באשעפטיגט מיט דעם; דאס וועט זיין ווען משיח

וועט קומען. מ'שייט וועט אריינברענגען אזא שטארקע אמונה אין יעדן איינעם; אנשטאט גיין בעטן טובות פון מענטשן, אנשטאט רעדן צו מענטשן - וועט זיך יעדער איינער באשעפטיגן נאר מיט אמונה, אזוי ווי עס שטייט (ישעיה יא, ט): "כי מלאה הארץ ידעה את ה', במים לים מבסים", די גאנצע וועלט וועט זיין פארנומען נאר מיט רעדן צום אייבערשטן; דאס קען מען שוין יעצט זוכה זיין, דער רבי לערנט מיט אונז מיר זאלן נישט גיין צו קיינעם און נישט נאכלויפן קיינעם - נאר גיין צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתל ל

וואס טו איך אז מיין מאן וויל מיר נישט געבן קיין געלט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

וואס קען איך טון אז איך בעט געלט פון מיין מאן און ער געבט מיר נישט? איך בעט אים שיינערהייט און ער זאגט מיר אז ער האט נישט, איך זע אבער אז פאר זיינע זאכן האט ער יא געלט, נאר ווען איך בעט אים האט ער נישט פאר מיר, דאס מאכט מיר זייער צעבראכן; וואס קען איך טון?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת דברים, כ"ח תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תחיל, צפת

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

זייט נישט ברוגז אויף אייער מאן גרויז; איר מיינט אז ער וויל אייך נישט געבן געלט? איר מיינט אז אים טוט נישט וויי ווען איר בעט אים געלט און ער האט אייך נישט צו געבן? ער וויל אייך געבן זיין גאנצע געלט, וואס זאל ער טון אז ער האט נישט? וואס זאל ער טון אז זיין פֿרנסה איז בצמצום.

אז איר דארפט געלט און אייער מאן האט אייך נישט צו געבן - זאלט איר נישט זיין ברוגז אויף אים, אָדער זיין ברוגז אויף זיך וכו'; דאס וועט נישט העלפן ער זאל אייך געבן געלט, איין עצה איז דא, זייט פֿרייליך, דאנקט דעם אייבערשטן אז איר האט א מאן, דאנקט דעם אייבערשטן אז איר האט א שטוב, דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן אז איר זענט געזונט און שטארק, און אויף אלע חסדים וואס ער טוט מיט ענק.

איר מיינט אז אייער מאן איז אן עי-טי-עם מאשין? ער ארבעט ביטער שווער צו קענען ברענגען געלט; אז ער האט נישט - זאלט איר אים פֿרייליך מאכן, איר זאלט אים מוטיגן - דאס וועט ברענגען שפע.

וויסן זאלט איר אז שלום איז די בלי פאר שפע; א פרוי מיט שכל, א פרוי מיט חכמה - וועט אלעס טון עס זאל זיין שלום אין שטוב, זי וועט מאכן א בלי צו קענען מקבל זיין די שפע פונעם אייבערשטן.

זייט זיך מקבל צו בענטשן ברכת המזון אין א בענטשער פון אינעווייניג, דאס איז מסגל פאר עשירות. מזהרא"ש פלעגט אונז שטענדיג מחזק זיין מיר זאלן בענטשן אין א בענטשער, דורכדעם וועלן מיר זיין גרויסע עשירים.

אזיך זאלט איר אכטונג געבן אז די שטוב זאל זיין ריין; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים קיא:) אז דער מלאך וואס מאכט ארעם וואוינט צווישן שמוץ, אין א שטוב וואס איז נישט ריין קומט די קלפה און ברענגט עניות.

די געלט קומט בזכות אייך, אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן סט): "בי עקר העשירות על ידי האשה"; זייט פרייליך און מאכט פרייליך אייער מאן - וועט איר זוכה זיין צו עשירות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

תתראה לא

ווי אזוי רעדט מען צו קינדער איבערן דריטן בית המקדש?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א יישר ב"ח פאר אלעם, וואס מען קען אפילו נישט אויסרעכענען.
איך בין א מלמד און איך האב צוויי קורצע וויכטיגע שאלות בנוגע
די יעצטיגע זמן, בין המצרים.

איינס, ווי באקאנט איז דא א מחלוקת בנוגע די דריטע בית המקדש
צי דאס וועט אראפקומען פון הימל אדער מיר וועלן דאס בויען; וואס
זאגט מען פאר קינדער פון אכט ניין יאר?

צווייטנס, איז דא א מקור צו דעם וואס מען זאגט אז מיט יעדע מצוה
וואס מען טוט ווערט צוגעלייגט נאך א שטיין פארן דריטן בית המקדש,
און חלילה פארקערט נעמט מען אראפ א שטיין, אדער איז דאס סתם
א שיינע דמיון?

ביטע ענטפערט מיר לתועלת התלמידים.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת דברים, ראש חודש מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשריך ואשרי חלקך אז דו ביסט א מלמד, דו לערנסט
מיט תינוקות של בית רבן - שלא טעמו טעם חטא.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קיט:): "אין העולם מתקנים אלא בשביל הכל תינוקות של בית רבן", די וועלט שטייט אויף די תורה פון קינדער, "אמר ליה רב פפא לאביי, ידידי ודידך מאי", האט רב פפא געפרעגט פון אביי: 'וואס איז מיט אונזער תורה?' "אמר ליה", האט אים אביי געענטפערט, "אינו דומה הכל שיש בו חטא להכל שאין בו חטא", עס איז נישט קיין פארגלייך תורה פון קינדער וואס זיי ווייסן נאכנישט פון קיין עבירה, זיי האבן נאכנישט מועם גענוען קיין עבירה - אויף זייער תורה שטייט די וועלט.

אויף דיינע שאלות: וואס וועט זיין ווען משיח וועט קומען, ווער וועט בויען דעם בית המקדש, צי וועט אראפקומען א פייערדיגע בית המקדש פון הימל אדער וועט מען דאס בויען וכו'; דער הייליגער רמב"ם זאגט (פרק יב מהלכות מלכים ומלחמות, הלכה ב): "וכל אלו הדברים וכיוצא בהן, לא ידע אדם איך יהיו עד שיהיו", די אלע זאכן, וואס וועט זיין ווען משיח וועט קומען - ווייסט מען נישט ביז עס וועט זיין, "שדברים סתומין הן אצל הנביאים, גם החכמים אין להם קבלה בדברים אלו", ווייל די זאכן זענען פארהוילן פון אונז, אפילו פון די נביאים און פון די חכמים איז דאס פארהוילן, "ולפיכך יש להם מחלקת בדברים אלו", דעריבער איז דא אסאך מחלקת אין די זאכן - וואס און ווי אזוי עס וועט זיין.

דערפאר זאגט דער רמב"ם: "לעולם לא יתעסק אדם בדברי ההגדות, ולא יאריך במדרשות האמורים בענינים אלו וכיוצא בהן, ולא ישימם עקר", מען זאל נישט צופיל

אריינקלערן וואס און ווי אזוי עס וועט זיין נאכדעם וואס מ'שיח וועט קומען, "שאין מביאין לא לידי יראה ולא לידי אהבה", ווייל פון דעם קומט נישט ארויס קיין עבודת השם יתברך; דער עקר דארפן מיר זען וואס מיר קענען טון צו ברענגען משיח.

דעריבער, אנשטאט צו חקר'נען ווי אזוי וועט זיין, וואס וועט זיין וכו' - דארפן מיר זען צו טון מצוות און גוטע מעשים אז משיח זאל שוין קומען. און ווען מיר וויינען און קלאגן אויפן חרבן בית המקדש דארפן מיר וויינען אויף אונזער חרבן, אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן סו) ווען מען קלאגט אויפן חרבן בית המקדש וויינט מען נישט אז אמאל איז געווען א חרבן, נאר מען וויינט אויפן היינטיגן חרבן; אז מיר זענען חרוב ונחרב, מיר זענען ווייט פונעם אייבערשטן און מיר זענען זייער שטארק אריינגעטון אין אונזערע תאוות רחמנא לצלן, מיר דארפן זען מיר זאלן נישט צוריק האלטן די גאָלד; דערפאר האט דער רבי אונז געהייסן מיר זאלן אויפשטיין חצות זאגן תקון חצות ווייל אפֿשר זענען מיר געווען אינעם פֿאריגן גלגול די וואס האבן גורם געווען אז דער בית המקדש זאל חרוב ווערן און אפֿלו מיר האבן נישט חרוב געמאכט דעם בית המקדש; - "אולי הוא מעכב עתה בגן בית המקדש", אפֿשר זענען מיר די וואס האלטן אפ דעם בית המקדש פון צוריק אויפֿגעבויט ווערן, "ונחשב גם כן כאילו הוא גרם להחריבו", איז דאס אזוי ווי מיר וואלטן דאס חרוב געמאכט.

רעד אסאך צו די קינדער קעגן מחלקת און שנאת חנם; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא ט.) די ערשטע בית המקדש איז חרוב געווארן ווייל מען האט עובר געווען אויף די דריי הארבע עבירות, די צווייטע בית המקדש איז חרוב געווארן נאר וועגן שנאת חנם, פירט די גמרא אויס: "ועדין מרקד בינן", די עבירה איז נאכאלץ צווישן אונז; ברענג אריין אין די קינדער אהבת חנם, זיי זאלן זיך ליב האבן איינער דעם צווייטן, זיי זאלן זיך מוסר נפש זיין איינער פארן צווייטן, דורכדעם וועלן מיר זוכה זיין אז משיח וועט קומען, דעמאלט וועלן מיר זוכה זיין צו זען ווי אזוי דער בית המקדש וועט געבויט ווערן.

אויף דיין צווייטע פראגע: ווי מעג מען זאגן אויף אזא זאך אז דאס איז א דמיון? אנדאז אזוי! מיט יעדע מצוה וואס מען טוט איז מען מקרב די גאולה.

עס ווערט געברענגט פון הייליגן ראפשיצער רב זכותו יגן עלינו (זרע קדש פרשת כי תצא, דבור המתחיל כי תבנה בית ה') : "בכל יום שאדם עובר את ה' בונה את ירושלים ובית המקדש", דורך אונזערע מעשים טובים ווערט געבויט דער בית המקדש, און ער ברענגט דארט: "שמעתי מהרב הקדוש מורנו הרב אלימלך זכותו יגן עלינו", איך האב געהערט פון הייליגן רבי אלימלך פון ליווענסק זכותו יגן עלינו, אז ער האט געמאכט עלית נשמה און געזען ווי מען טראגט די פלים פון בית המקדש, מען האט אים געזאגט: "די פלים האסטו ארויסגענומען פון גלות מיט דיינע מצוות און מעשים טובים",

ווייל מיט די מצוות און מעשים טובים וואס מען טוט -
בוים מען דעם בית המקדש.

מען טאר נישט זאגן אז דאס איז א שיינער דמיון; עס איז
אמת ויציב אז ווען א איד טוט א מצוה ברענגט ער
א ציגל צום בית המקדש און ווען מען זינדיגט נעמט מען
אנוועק א ציגל און מען איז מעכב אז משיח זאל קומען,
אזוי ווי דער הייליגער סאטמער רבי זכותו יגן עלינו ברענגט
אין די הקדמה פון זיין הייליגן ספר ויואל משה (דף ט), אז
דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו האט זיך אמאל
אנגערופן ביים טיש: "דער בית המקדש איז שוין גרייט, עס
איז שוין געבויט און גרייט, עס פעלט נאר דעם פרכת",
האט זיך אנגערופן דער הייליגער צדיק רבי יהושע'לע פון
טאמאשוב זכותו יגן עלינו: "מיר גלייבן אז דער רב קען
ענדיגן דעם פרכת", דער צאנזער רב איז שטיל געבליבן און
אים גארנישט געענטפערט. א צווייטע מאל אינמיטן פירן
טיש האט זיך דער צאנזער רב אנגערופן און געזאגט: "ווער
זאגט אייך אז איך האב נישט געענדיגט דעם פרכת? איך
האב טאקע צוגעענדיגט דעם פרכת פונעם בית המקדש,
אבער עס איז געקומען א רשע און געטון א גרויסע עבירה,
מיט דעם האט ער דאס צעריסן".

דאס זאלסטו אריינגלייגן און אריינבאקן אין דייע תלמידים,
זיי זאלן וויסן און געדענקען אז יעדע מצוה וואס א
איד טוט - ברענגט ער דורכדעם נאך א ציגל צום בית
המקדש און ער איז מקרב די גאולה, און מיט יעדע שלעכטע

זאך וואס מען טוט - צעברעכט מען דעם בית המקדש,
מען צערייסט דעם פֿרכת.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט מצליח זיין מיט דיינע
תלמידים.

תתרלב לב

זאל איך גיין זיך אונטערזוכן אויב
איך האב די קאראנע ווירוס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קדם כל וויל איך זיך באדאנקען פארן ראש ישיבה אויף די שיינע שיעורים.
איך געפין זיך יעצט אינגערערהיים אפגעזונדערט, מיט אלע סימנים פון
די קאראנע ווירוס און איך וויל וויסן אויב איך זאל גיין מאכן א טעסט
אויב איך האב טאקע די קאראנע; איך דארף איך חזק אויף דעם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת דברים, ב' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרז יאיר, בני ברק

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די עצה ארויס צו קריכן פון די מחלה קאראנע ווירוס און
פון אלע מחלות איז נאר דורך זיך שטארקן צו זיין
פרייליך און האפן צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב', סימן כד): "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל בחו, וכל החולאת הבאין על האדם, בלם באין רק מקלקול השמחה", עם איו א גרויסע מצוה צו זיין שטענדיג פרייליך און זיך שטארקן מיט אלע בחות נישט צו זיין דעפערעסט. ווייל אלע מחלות און אלע קרענק קומען ווייל מען איז דעפערעסט און נישט פרייליך. און דער רבי זאגט דארט ווייטער: "גם חכמי הרופאים אמרו, שכל המחלות והחלאים רעים באים רק מחמת חסרון השמחה", אפילו די דאקטוירים זאגן אז אלע מחלות קומען פון דעפערעסיע און פון זיין נישט פרייליך.

א פרייליכער מענטש דרייט זיך ארויס פון קאראנע און פון אלע מחלות; שלמה המלך זאגט (משלי יח, יד): "רוח איש יכלכל מחליו", א מענטש וואס זיין מצב רוח איז גוט, ער איז גוטמוטיג - קען זיך שטארקן אויף זיין מחלה, "ורוח נבאה, מי ישאנה", און איינער מיט א צעבראכענע גייסט קען נישט אריבערטראגן די קראנקהייט, דאס צעבראכנקייט מאכט אים פאלן השם ישמרנו.

דעריבער זאלסטו זיך נישט לאזן צעברעכן; גיי נישט צו קיין דאקטוירים, זיי קענען נישט העלפן. זיי זאגן קלאר 'מיר ווייסן נישט וואס דאס איז, ווי אזוי מען באגייט זיך מיט דעם; אלע זענען מודה אז דער אייבערשטער - ער אליין פירט די וועלט און קיינער אנדערש. מאך נישט קיין שום טעסט, עם העלפט נישט און עם איז נישט מעלה

און נישט מוריד, וועסטו זען אז ביז א קורצע צייט וועסטו זיין געזונט און שטארק.

אויך בעט איך דיר זאלסט נישט אויסהערן די גייעס; די גייעס ווארפט א פחד און א שרעק, מען טאר נישט הערן קיין גייעס. א רחמנות אויף די וואס זענען איינגעטונקען אין גייעס, די קענען ממש נישט לעבן; די פחד פון די גייעס - דאס אליינס איז ערגער פון די גאנצע מחלה קאראנע, מער מענטשן זענען גפטר געווארן פון די פחד און בהלה ווי פון די קאראנע אליין.

אזוי ווי דער הייליגער בן איש חי זכותו יגן עלינו ברענגט א מעשה פלא (בן יהודה בבא קמא, דף ס מדפי הגמרא) וואס האט פאסירט, אמאל איז געווען א שווערע עפידעמיע, עס איז געווען א מגיפה, א מחלה מיטן נאמען קוליר"ע. פאר די מחלה האט זיך פארשפרייט האט איינער געטראפן דעם משחית וואס איז געווען געשטעלט אריין צו ברענגען די קרענק און אים געפרעגט וויפיל מענטשן ער גייט הרג'ענען דורך די קרענק קוליר"ע, האט ער געזאגט: "פינף טויזנט מענטשן", למעשה זענען גע'הרג'עט געווארן פופצן טויזנט נפשות דורך די מחלה קוליר"ע, שפעטער האט מען געפרעגט דעם משחית: "פארוואס זאגסטו ליגנט? האסט געזאגט אז דו גייסט הרג'ענען מיט די קוליר"ע פינף טויזנט מענטשן, למעשה האסטו גע'הרג'עט פופצן טויזנט מענטשן?!" האט דער משחית געענטפערט: "איך האב נאר גע'הרג'עט מיט מיין שווערד קוליר"ע פינף טויזנט מענטשן, די איבריגע צען

טויזנט זענען געשטארבן פון שרעק און פאניק"; זעט מען
אז די שרעק און פאניק איז ערגער פון די מחלה זעלבסט.
שטארק זיך, דער אייבערשטער וועט דיר געבן א רפואה
שלמה.

תתרגל לג

ווי אזוי קען איך ארויסנעמען מיין ווייב פון א שלעכטע גיסטע?
שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל פרעגן וואס מען טוט ווען די ווייב פאלט אריין אין א
שלעכטע שטימונג, ווען זי ווערט טרויעריג און אנגעצויגן?
איך ווער נישט פארלוירן און איך בין בדרך כלל נישט ביז, אבער
ווי אזוי קען איך איר אויפהייבן און מאכן פרייליך? איך פרוביר אסאך
זאכן און עס גייט מיר גארנישט, וואס טוט מען?
יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת דברים, ב' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו געבסט אכטונג אין שטוב אויף דיין
ווייב, דו פרובירסט מיט אלע וועגן איר פרייליך צו

מאכן; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ראש השנה ו:): "אשה, בעלה משמחה", דער מאן האט א מצוה פרייליך צו מאכן זיין ווייב.

דער רבי האט אויף זייער געבעטן און געווארנט מיר זאלן רעדן זיין אין שטוב און האלטן טייער די ווייב; דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן רסד): "הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם", די פרויען ליידן גאר אסאך צער און ווייטאג פון די קינדער, "צער העבור", זיי ליידן בשעת'ן טראגן, "והלדה", נאכדעם די צער פון געבוירן, "והגדיל", און צער פון אויפציען די קינדער, "כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם", אזוי ווי עס איז פאר יעדן באקאנט ווי שווער עס איז אריבער צו גיין די זאכן; דער הייליגער רבי נתן זאגט (שם, סימן רסג) ער האט געהאט א שמועס מיטן רבי'ן איבער דעם וואס מען זעט ביי אינגעלייט אז זיי צעטיילן זיך פאר א שטיק צייט און אסאך מאל ענדיגט זיך דאס מיט א גוט חס ושלום, האט דער רבי געזאגט: "שזה מעשה בעל דבר, שמניח את עצמו על זה מאד, לקלקל השלום של בני הנעורים, כדי שיתפסו במצודתו חס ושלום על ידי זה", דאס איז מעשה שטן, דער יצר הרע מאכט מען זאל זיך צעטיילן, ווייל אז מען איז אן א ווייב ווארפט ער אראפ דעם מענטש אין ביטערע עבירות, דער יצר הרע לאקערט אויף יונגע פארפעלקער זיי צו צעטיילן און אזוי באפט ער זיי אריין אין זיין געזיץ השם ישמרנו.

דערפאר זאלסטו ווייטער פרובירן מיט אלע כוחות פרייליך:
 צו מאכן דיין ווייב; עס איז נישט גרינג פרייליך:
 צו מאכן די ווייב, אבער דאס איז די יסוד פון קדושה. ווייל
 ווען עס איז דא שמחה אין שטוב, עס איז דא ליבשאפט
 צווישן מאן און ווייב - דעמאלט הערשט א הייליגקייט, מען
 האט א ריינע מוח - מחשבה, מען זוכט נישט פֿרעמדע זאכן,
 מען איז צופרידן מיט וואס דער אייבערשטער האט געגעבן.

זע צו לערנען אין שטוב; א פרוי האט זייער ליב צו זען
 איר מאן לערנען אין שטוב, זי הויבט אן קוקן אנדערש
 אויף אים, זי הויבט אים אן האלטן חשוב און טייער.

אויך זאלסטו רעדן ווייך און שיין; צו א פרוי דארף מען
 רעדן ווייכע רייד, פוטער ווערטער. לערן זיך פונעם
 אייבערשטן, ווען ער האט געהייסן משה רבינו רעדן צו די
 אידן, זיי געבן די תורה - האט ער געזאגט פאר משה רבינו
 ער זאל רעדן ווייכע רייד צו די פֿרויען (שמות יט, ג). באנוץ
 זיך נישט מיט שארפע ווערטער: "נו, קומסט שוין?" אדער:
 "ביסט נאכאלץ נישט גרייט?!" זאלסט קיינמאל נישט רעדן
 אזוי צו איר, וועט זי נישט אריינפאלן אין א שלעכטע גיסטע.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

תתלד לד

וואס טו איך אז מיין טאכטער וויל נאר זיך אנטון שיין?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ראשית כל א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע דברי חזון והדרבה, דער אייבערשטער זאל אייך ווייטער געבן ב"ח און מוט אנצוגיין מיט די עבודת הקדש צו העלפן און מחזק זיין אידישע קינדער.

אצינד צו מיין שאלה, איך האב א טאכטער, א גרעסערע מיידל, א וואויל קינד, זי ציט אבער וייער שטארק צו די אלע היינטיגע מאדעס און סטיילס, פארשטייט זיך בדרך כבוד נישט חס ושלום אויפפאלנד, זי פארשטייט אבער נישט די שיינקייט פון צניעות וכדומה און דאס קאסט אונז אסאך ב"ח און מי, מיין ווייב תת' איז דוקא מער צו די פרומערע זייט.

וויל איך פרעגן דעם ראש ישיבה שליט"א וואס מען קען טון איר צו איבערצייגן די חשיבות און וויכטיגקייט פון צניעות און באשיידנקייט, און בכלל - נישט צו זיין פארנומען בלויז מיט קליידונג און פאן, נאר מער תוכן'דיג, ווי א אידישע טאכטער דארף זיך פירן, אויף וועלכער למודים און ספרים זי זאל לערנען.

א גרויסן יישר ב"ח און הצלחה מרובה.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת דברים, ב' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עם איז נישט קיין פראבלעם צו גיין אנגעטון שיין; אז דיין טאכטער איז ערליך און וואויל, זי גייט אנגעטון

אידיש - דארפסטו טאנצן פאר שמחה און איר נאר הייבן
און לויבן.

מיט כבוד וועסטו איר געווינען; געב איר כבוד, געב איר
גוטע ווערטער, זאג איר שטענדיג ווי גוט זי זעט אויס,
ווי שיין זי איז און ווי גוט זי פארשטייט צו קליידער - אזוי
וועסטו איר געווינען און זי וועט בלייבן וואויל און גוט. דער
רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א', סימן רב): "כל מי ששכלו קטן
ביותר, צריך לחלק לו כבוד ביותר", ווער עס האט ווייניג
שכל, דארף מען אים אפגעבן מער כבוד, "כי כל מה ששכלו
יותר קטן, הוא יותר חפץ בכבוד", ווייל ווי ווייניגער שכל
מען האט - אלץ מער כבוד דארף מען, "וכמו שאנו רואים
בחוש שהנשים מקפידין מאד על כבודם, ורוצים מאד את
הכבוד", אזוי ווי מיר זעען ביי פרויען אז זיי זענען זייער
מקפיד אויף זייער כבוד, "וזה מחמת שהנשים דעתן קלה
וקטנה מאד", דאס איז ווייל זיי האבן נישט אזא שטארקע
פארשטאנד; אז דו וועסט איר אויסרימען און לויבן, דו וועסט
קוקן גוט אויף איר און איר געבן גוטע ווערטער - וועסטו
האבן נחת פון איר.

ווען די קינדער זענען נאך יונג - דעמאלט איז די צייט
וואס מען קען זיי גרינג אויסבייגן, שפעטער ווען זיי
זענען שוין עלטער - דעמאלט דארף מען שוין אכטונג געבן
ווי אזוי מען רעדט און ווי אזוי מען פארלאנגט; דעמאלט
דארף מען גיין מיט חכמה - מיט אסאך גוטע ווערטער.

מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו ערליכע קינדער; עס איז געווען א ברסלב'ער חסיד וואס האט זייער מצליח געווען מיט אלע זיינע קינדער, ווען מען האט אים געפרעגט: "ווי אזוי האסטו זוכה געווען אז אלע זיינע קינדער זענען ערליכע אידן?" האט ער געענטפערט: "וואס מיינט איר, איך האב זיי אראפגעריסן פון בוים?! איך האב אסאך טרערן פארגאסן צום אייבערשטן איך זאל זוכה זיין צו זען נחת פון זיי; איך פלעג וויינען יעדן טאג צום אייבערשטן ער זאל מיר געבן ערליכע קינדער, דערפאר האב איך זוכה געווען צו ערליכע קינדער".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן תצליחה אין אלע ענינים.

תתלה לה

זאלן מיידלעך אנטון טייערע קליידער ביי א חתנה?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל און איך שפע ברוך ה' אסאך חזק פון די דרשות, זייער בח.

איך האב געוואלט פרעגן וואס דער ראש ישיבה שליט"א האלט איבער חתנה קליידער.

זייער בח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ואתחנן, ו' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
... תחיל

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואס איך האלט איז נישט אינטערעסאנט, וואס צדיקים
האלטן - דאס איז וויכטיג צו וויסן; ווייל די צדיקים
- זיי ווייסן וואס איז גוט פאר אונז, זיי ווייזן אונז דעם וועג
ווי אזוי מיר זאלן זיך פירן און טון דעם ווילן פונעם אייבערשטן,
זיי ווייסן וואס איז גוט.

מוהרא"ש שרייבט זייער אסאך אז מען זאל נישט מאכן
קניין טייערע שמחות; נישט אויסגעבן געלט פאר
די נישטיגע פאר שעה^ל. א שאד די געלט וואס מען ווארפט
אויס פאר די פאר שעה, אנגעהויבן מיט די בלומען; מען
קויפט טייערע בלומען פאר אפאר שעה, גלייך נאך די
חתונה ווארפט מען דאס ארויס אין מיסט. גאבדעם די
קליידער פון די מחותנת'טעם און פון די משפחה; שווערע
טויזנטער דאלער ווערט פארשוועמט פאר די פאר שעה,
עס איז א גרויסע עבירה אויסצוגעבן געלט פאר די זאכן.
מוהרא"ש שרייבט אז מען טאר נישט אויסגעבן געלט פאר
די זאכן, ענדערש זאל מען נעמען די געלט און דאס געבן
פאר די פארפאלק זיי זאלן קענען לעבן, זיי זאלן קענען
קויפן א דירה.

אָפּגעװערדט ווען מען האט נישט דאס געלט, מען באַרגט געלט פאר די שטותים - איז דאס גאר א גרויסער זינד; מען באַרגט שווערע טויזנטער דאלער און מען קען דאס נישט באַצאלן, מען שלעפט שווערע זעק פון חובות, די גאנצע לעבן דרייט זיך ארום די חובות, קוים וואס מען הויבט אן באַצאלן חובות פון איין קינד - דארף מען שוין באַרגן פרישע חובות פאר דעם צווייטן קינד, און אזוי דרייט זיך דאס א גאנצן לעבן.

אפילו מען זאל יא האבן דאס געלט טאר מען נישט אויסגעבן געלט פאר שטותים, פאר די פאר שעה - אלעס פאר אביסל כבוד המדמה; דער פראבלעם איז נישט מיט די עשירים, זיי אליין זענען דאך נישט נארמאל. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן סד): "כל הנגידים הגדולים, במעט בָּלָם, הם משגעים ממש", די גרויסע עשירים זענען אלע אינגאנצן משוגע; מיט זיי אליין קען מען גארנישט טון, גיי לערן אויס א משוגענעם ווי אזוי זיך צו פירן, דער פראבלעם איז מיט די אלע וואס חנפ'נען די עשירים; מען רימט זיי אויס ווען זיי מאכן זיך נאריש ביי זייערע שמחות, מען קלאפט זיי אין רוקן, מען הייבט זיי און מען רימט זיי, דערנאך ווערט דאס א וועג פאר אלע, אלע ווילן דאס נאכמאכן.

געלויבט דעם אייבערשטן אז אונזערע תלמידות, די תלמידות בית פיגא - סיי די בלות און סיי די געשוויסטער גייען אנגעטון ביי די שמחות זייער פשוט. מען קויפט נישט קיין טייערע קליידער, מען קויפט נישט קיין בלומען, מען

מאכט זיך נישט נאריש; און אפילו צירונג וואס דאס איז נישט בלויז פאר די פארשעה, מען גייט דאך מיט דעם פאר א שטיק צייט - קויפט מען אויך פשוט'ע, מען קויפט נישט די גאר טייערע.

עס איז א שטאלץ ביי תלמידות בית פינא זיך צו פירן פשוט, עס איז א שטאלץ ביי זיי צו קענען העלפן זייערע עלטערן גיין צו די שמחה און קיין חובות. די תלמידות - מיידלעך און בלות האבן צווישן זיך א ריין ווער עס קען גיין מער פשוט, מער ביליג; זיי ווייסן וואס די לעבן איז, זיי ווייסן אז מען ווערט נישט מער ווען מען גייט אנגעטון טייער; נישט דאס איז די לעבן, נישט די טייערע בלומען דאס איז די חתונה, נישט די צירונגען איז די זאך וואס מאכט פרייליך ביי א שמחה, דאס שיינקייט פון לעבן איז ווען מען ווייסט אז אלעס איז דער אייבערשטער, ער פירט די וועלט און אלעס אלעס איז מיט א פינקטליכקייט און אלעס איז צום גוטן. דער עקר חתונה הויפט זיך אן ווען חתן בפה גייען אהיים, דער עקר חתונה איז ווען מען גייט ארויס פון וועג איינער פארן צווייטן, דאס שיינקייט און רייכקייט פון די חתונה איז די יארן וואס דער אייבערשטער געבט; מען לעבט מיט ליבשאפט מאן און ווייב, מען רעדט שוין, מען איז מותר איינער פארן צווייטן און מען איז זוכה אויפצושטעלן ערליכע דורות.

א רחמנות אויף בלות וואס ווייסן נישט וואס דאס לעבן איז, זיי ווייסן נאר איין זאך, ווי מער געלט ארויסגעמען

פון די עלטערן. א רחמנות אויף זיי אז מען לערנט נישט מיט זיי די אלע יארן אין סקול וואס דאס לעבן איז; מען לערנט מיט מיידלעך אין סקולס אלעס וואס מען קען נאר לערנען, חוץ איין זאך - וואס דאס לעבן איז. מען פארדרייט זיי מיט נארישקייטן, מען לערנט מיט זיי טיפע למודים, זאכן וואס זיי וועלן קיינמאל נישט דארפן אין זייער לעבן.

מוהרא"ש האט איינגעפירט בחיים חיותו אין זיין שטעטל אין יבנאל, די ברסלב'ע שטאט אין ארץ ישראל - אז מען זאל חתנה האבן אומזיסט, מוהרא"ש האט געבויט א זאל אונטערן בית המדרש, עס זאל נישט קאסטן קיין איין שקל פאר אלע אנשי שלומינו צו חתנה מאכן די קינדער און געלויבט דעם אייבערשטן אז מיר גייען אין דעם הייליגן וועג. אנשי שלומינו מאכן חתנה די קינדער אין בית המדרש אזוי ווי מען האט זיך געפירט אלע יארן במשך אלע דורות; די חפה מאכט מען אין גאס אינדרויסן פונעם בית המדרש, די סעודה ווערט צוגעשטעלט דורך משפחות פון די קהילה, איינער מאכט א קוגל, איינער מאכט פערפל, איינער מאכט אביסל טשאלנט און די סעודה איז א סעודה, חתן פלעג זענען פרייליך ביז גאר און די עלטערן זענען נאך דאס מערסטע פרייליך, ווייל זיי קומען און גייען ווי עכטע מחותנים, עס קאסט זיי נישט קיין איין פרוטה.

די עסצייג און טישטויכער שטעלט דער בית המדרש צו, דאס איז די זעלבע עסצייג מיט וואס די חתן פלעג האבן געגעסן אלע יארן אין ישיבה און אין סקול און די זעלבע

טישטויכער אויף וואס די חתן בלע האבן אלע יארן געגעסן
- פון חדר ביו צו די חתנה.

דאס איז וואס די צדיקים האבן געהאלטן וועגן חתנה קליידער.
דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן גיין אין זייערע
וועגן; מיר זאלן נישט מאכן קיין אייגענע מנהגים.

תתלולו לו

וועל איך שוין קיינמאל נישט האבן קיין זעלבסט זיכערקייט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט א שמועס פונעם ראש ישיבה שליט"א אז יעדער
מענטש איז זיך מיט אים אין געוויסע ענינים, לגבי די זאכן האט ער שוין
אויפגעגעבן, ער גלייבט אז ער וועט שוין נישט מצליח זיין אין דעם,
אבער דער רבי לערנט אויז אז עס איז נישטא אזא זאך ווי יאוש.

איך האב אריינגעטראכט אין דעם און געזען אז דאס איז ליידער גאר
אמת ביי מיר אין לעבן. איך בין אויפגעוואקסן אין א שטוב וואו איך האב
קיינמאל נישט צוגעזען קיין רואינקייט אדער א שמייכל צווישן די עלטערן,
איך געדענק נישט אפילו איין מאל אין מיינע יונגע יארן אז די משפחה
זאל זיצן און פארברענגען מיט א שמייכל, אפילו נישט איין נאכטמאל.

איך בין אויפגעוואקסן צוגענדיג גאר דאגות, אנגעצויגנקייט און מחלקת
אין שטוב. ביידע פון מיינע עלטערן זענען גאר געגעטווי און אלעס זעט
אויס שווארץ. ועל כולם, צוגענדיג די קאלטקייט צווישן מיינע עלטערן,
און ווי זיי קריגן זיך בסדר - האט מיר איבערגעלאזט אלע יארן מיט א
געפיל פון אומזיכערקייט אויף די וועלט, איך בין אלעמאל פול מיט

ספקות. איך בין שוין גישט קיין יונגער אינגערמאן און איך קען גישט זיין פרייליך, איך קען גישט שמייכלען, איך פיל אלעמאל אומרואיג און אומזיכער מיט זיך און מיט די וועלט. און נאך מער, אז ווען איך זע אנדערע מענטשן שמייכלען אדער זענען פרייליך - הויב איך פשוט אן צו פילן גערנועז און אומרואיג, ווייל עס איז שרעקעדיג פאר מיר צו זיין בשמחה, איך פיל זיך גאר אין דער פרעמד ווען עס איז דא א מצב פון פרייליכקייט ארום מיר.

איך האב טאקע איינגעזען אז איך בין אינגאנצן מיואש פון פילן פרייליך, פילן צופרידן און זיין בשמחה, פילן זיכער און רואיג אין לעבן.

דער רבי האט דאך אבער געזאגט אז קיין יאוש איז גארנישט פארהאן, איז מיין שאלה ווי אזוי איז טאקע דא א מעגליכקייט איך זאל נאך יא קענען אמאל זיין פרייליך און זיכער מיט זיך?

נאך א זאך, איך שפיר ביי מיר אז איך וויל זייער שטארק באקומען אויפמערקזאמקייט פון מענטשן, א גוט ווארט פון א צווייטן, ממש ווי א קליין קינד. איך שעם זיך צו זאגן, אבער ווי עס זעט אויס, אזוי ווי איך האב עס קיינמאל גישט באקומען אלס קינד, דערפאר זוך איך עס יעצט אין די עלטערע יארן; איז דא אן עצה פאר דעם?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ואתחנן, ו' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דו וועסט געמען די עצה פון רבי'ן; דו וועסט זיך אביסל מתבודד זיין, דו וועסט זיך אויסרעדן דיין הארץ צום

אייבערשטן - וועסטו אנהויבן שפירן ליבשאפט און
ווארעמקייט, אזוינס וואס דו האסט קיינמאל אין דיין לעבן
נישט געשפירט.

דאס וואס מען איז זוכה דורך התבודדות - איז נישט עפעס
וואס מען קען מסביר זיין, מען הויבט אן שפירן אזא
זיסקייט אין לעבן וואס מען האט נישט געשפירט און מען
וועט קיינמאל נישט שפירן; רעדן צום אייבערשטן ברענגט
דעם מענטש צו שפירן מורא'דיג נאנט צום הייליגן באשעפער,
דאס פארהיילט אלע וואונדן און היילט אלע שניטן. אפילו
א מענטש זאל אדורכגיין גאר ביטערע שוועריקייטן, אויב
נעמט ער די עצה פון התבודדות, ער הויבט אן רעדן צום
אייבערשטן - ווערט אים פלוצלונג אזוי ליכטיג און אלע
וואונדן היילן זיך אויס.

דעריבער אז דו האסט געהאט אזא שווערע יונגט, דו
האסט צוגעזען ווי דיינע עלטערן קריגן זיך און
דאס האט דיך איבערגעלאזט אין א וועלט פון ספקות, אין
א וועלט פון אומזיכערקייט - זאלסטו נעמען די עצה פון
רבי'ן, זאלסט זיך קובע זיין יעדן טאג א צייט זיך אויסצורעדן
דאס הארץ צום אייבערשטן, דורכדעם וועסטו ווערן זיכער
ביי זיך, דו וועסט ווערן אויפגעבויט.

בנוגע דאס וואס דו ווילסט אביסל ווארעמקייט, אביסל
ליבשאפט און דו שעמסט זיך, דו מיינסט אז דאס
איז א קינדערישע זאך; בעט עס פונעם אייבערשטן, בעט
דעם אייבערשטן ער זאל דיר געבן אביסל ליבשאפט, ער

זאל דיר געבן ווארעמקייט, ער זאל דיר גלעטן; ווען מען איז זוכה צו שפירן אביסל נאנטקייט צום אייבערשטן - דאס איז די בעסטע ליבשאפט.

מוהרא"ש דערציילט, מען פלעגט הערן ברוסלב'ער חסידים זאגן תהלים מיט א געשמאק, זיי פלעגן רעדן צום אייבערשטן אויסגעמישט מיט די פסוקי תהלים; איינמאל האט מען געהערט רבי נתן'ס אן אייניקל רבי מיכל'ע, ווי ער זאגט תהלים (קאפיטל לה, א): "לדוד ריבה ה' את יריבי", האט מען געהערט ווי ער רעדט צום אייבערשטן: "רבוננו של עולם קריג זיך פאר מיר, נעם זיך אן פאר מיר, 'אמר לנפשי ישעתך אני', זאג מיר אייבערשטער אז דו האסט מיך ליב, איך בין אזוי צעבראכן, איך דארף אביסל ווארעמקייט, אביסעלע ליבשאפט פון דיר".

דער רבי האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עח): "קיין יאוש איז נישט פארהאן"; דאס איז נישט סתם געזאגט, 'עס איז נישטא קיין יאוש'; אויב מען טוט די עצות פון רבי'ן איז מען זוכה ארויסצוגיין פון אלע טונקלקייטן און פון אלע ביטערניש.

וואויל איז דעם וואס פאלגט דעם רבי'ן, וועט ער שפירן אויף די וועלט וואס צדיקים שפירן אין גן עדן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

תתלולו לו

ווי אזוי קען איך זיך טרייסטן אויף די
בַּחור'ישע יארן וואס זענען פארפאלן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין שוין היינט קרוב צו די פערציג יאר, זייט די ישיבה יארן
האב איך גארנישט געלערנט, ביז יעצט ווען איך בין אנגעקומען צו די
שעורים און געוואויר געווארן פונעם סדר דרך הלימוד פון רבי'ן, האב
איך אנגעהויבן ווידער צו לערנען די הייליגע תורה.

ווען עס קומט מיר אויס צו לערנען די גמרות וואס איך האב געלערנט
אין ישיבה, למשל יעצט ווען מען לערנט מסכת שבת, קומט מיר ארויף
אלטע זכרונות פון וואס איך האב געלערנט אין ישיבה, אסאך מאל איז
די לשון הגמרא מיר ממש איינגעקריצט אין מוח פון אלס בחור.

איך טראכט יעצט אז עס איז אזא שאד אז איך האבן נישט געוואוסט
פונעם דרך הלימוד אלס בחור, דעמאלט וואלט איך זיך געקענט אנפילן
מיט אזויפיל תורה, איך האב ממש פארפאטשקעט מיינע יונגע יארן;
היינט קלעבט זיך מיר נישט אן די לשונות פון די משניות און די גמרא
וואס איך לערן יעצט.

אין די בחור'ישע יארן וואלט איך ווען געקענט קענען כל התורה
בולה, אנשטאט די פאר בלעטער גמרא וואס מען האט דעמאלט געלערנט;
ווי אזוי קען איך זיך מחזק זיין?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ואתחננו, ז' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די שאד איז נישט נאר פאר דיר, די שאד איז פאר אלעמען;
א שאד פאר אלע בחורים וואס גייען ארויס לתרבות
רעה ווייל זיי האלטן נישט מיט די למודים אין ישיבה. זיי
האבן נישט קיין ספוק אין זייער לעבן דערפאר זוכן זיי
נארישקייטן, ביז זיי פאלן אוועק. ווען זיי וואלטן ווען געוואוסט
פונעם סדר דרך הלימוד פון רבי'ן (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו) -
וואלט קיינער נישט ארויס לתרבות רעה, יעדער וואלט
געלערנט, יעדער וואלט געהאט חיות פון די הייליגע תורה
און געלעבט מיטן אייבערשטן.

גלייב מיר, מען קען ראטעווען דעם גאנצן דור, עס איז
דא א וועג צו ראטעווען די גאנצע יוגנט, וואס זאל
מען אבער טון אז דער שטן שטעלט זיך אויף די לענג און
אויף די ברייט דאס צו שטערן; ער שטעלט אויף פאלשע
מנהיגים וואס רעדן אפ די בני הנעורים זיי זאלן נישט פאלגן
דעם רבי'ן און נישט לערנען אויפן רבינ'ס סדר דרך הלימוד;
וואס זאלן טון די אלע וואס זענען נישט מצליח אין לערנען?
וואס זאלן טון די אלע וואס זענען נישט זוכה צו פארשטיין
לערנען? - זאלן זיי אינגאנצן אפלאזן די תורה?!

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (קהלת רבה ז, כח): "אלף בני אדם
נכנסין למקרא ... יוצא מהם אחד להוראה", פון

טויזנט תלמידים קומט ארויס איין תלמיד וואס איז מצליח; וואס זאלן טון די אלע ניין הונדערט ניין און ניינציג תלמידים וואס זיי זענען נישט מצליח - זאלן זיי נישט לערנען? זאלן זיי אפלאזן די הייליגע תורה?! וואלט מען זיי געוויזן א וועג ווי אזוי זיי קענען אויך מצליח זיין, א וועג ווי אזוי זיי קענען לערנען די הייליגע תורה - וואלט יעדער פון זיי זוכה געווען צו זיין באהאפטן צום הייליגן באשעפער.

א שאד אויף די ישיבות וואס זענען נאך עד היום פאר'עקשנ'ט נישט אריין צו לאזן דעם רבי'ן; זיי צערייסן דעם רבינ'ס ספרים, זיי לאזן נישט בחורים שעפן חיות פון רבינ'ס וועג. אנשטאט די בחורים זאלן זיין פארנומען מיטן טעלעפאן, אנשטאט זיי זאלן זיין פארנומען מיט קוקן מאווים - וואלטן זיי געקענט לערנען אן א שעור פרקים משניות און בלעטער גמרא. ווען א בחור הויפט אן לערנען אויפן סדר דרך הדימוד פון רבי'ן, ער מאכט זיך שעורים בכל התורה כולה; ער מאכט זיך א שעור אין משניות - לערנען יעדן טאג אכצן פרקים משניות, אין אנהויב זאגט ער די ווערטער אן פארשטיין, פון דעם אליין באקומט ער אזא חיות אז ער דארף מער גארנישט, ער זוכט נישט קיין מיסט, ער זוכט נישט קיין עבירות, די תורה - די ווערטער פון די תורה - זעטיגט אים.

דער הייליגער רבי נתן האט דערציילט, ווען מען האט געזאגט אויפן רבי'ן אז דער רבי איז פון די ביטערע פת רחמנא לצלן האט דער רבי זייער געוויינט: "ווי קען

מען אויסטראכטן אויף מיר אזעלכע שקרים וכו' וכו'?" רבי נתן האט גישט פארשטאנען פארוואס דער רבי וויינט אזוי, וואס דארף אנגיין פארן רבי'ן וואס יענער רעדט אויפן רבי'ן? האט ער געזאגט! איז וואס?! אבער שפעטער ווען רבי נתן האט געהאט אויסצושטיין זיין מחלקת האט ער געזאגט: "איך פארשטיי שוין פארוואס דער רבי האט געוויינט; עס איז גישט אנגעגאנגען פארן רבי'ן אז יענער רעדט אויף אים, עס האט וויי געטון פארן רבי'ן אז מענטשן וועלן גישט קענען מקורב ווערן, ווייל דער זקן זאגט אויף אים אזא לשון הרע"; דער רבי האט א ב'ת צו ראטעווען דעם גאנצן דור. ווען גישט די לשון הרע'ס וואס מען הערט גישט אויף רעדן אויפן הייליגן רבי'ן, ווען גישט די וואס שטערן און מאכן חזק - וואלט מען געקענט ראטעווען דעם גאנצן דור.

מוהרא"ש האט מיסד געווען ישיבות אין אמעריקע און אין ארץ ישראל וואו מען לערנט אויפן סדר הדרה הדימוד פון הייליגן רבי'ן; די ישיבות זענען געבויט אויף די שיחה פון הייליגן רבי'ן וואס ער האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים בסדר, וממילא יבין", מען דארף גישט פארשטיין ווען מען לערנט, מען דארף נאר זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה און צום סוף וועט מען פארשטיין, "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל, רק יבנים מחו בהלמוד, ויאמר בסדר בזריזות וממילא יבין", מען זאל גישט ווערן צעבראכן

ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליין - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, נאר מען זאל בלויז זאגן די ווערטער פסדרן און מען וועט פון זיך אליין פארשטיין, "וואס לא יבין תבין, יבין אחר כך, ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמוד על בונתו, מה בכך", און אויב מען פארשטייט נישט דעם ערשטן מאל - וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל, און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל - איז אויך גארנישט, "כי מעלת רבוי ה'מוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (שבת סג: עבודה זרה יט:): 'לגמור וחדר לסבר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שניאמר (תהלים קיט, ב): 'גרסה נפשי לתאבה'", ווייל דאס לערנען אליינס איז גרעסער פון אלעם, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן, א מענטש זאל קדם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, און דערנאך זאל ער לערנען צו פארשטיין, "כי על ידי רבוי ה'מוד, שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אליו הספרים ש'מוד, לגמורם, ולחזור להתחיל ולגמורם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'", ווייל אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שגער לערנט מען דאך זייער אסאך, דורכדעם איז מען זוכה איבערצוגיין יעדע זאך זייער אסאך מאל ביז מען איז זוכה צו פארשטיין וואס מען לערנט.

דער הייליגער רבי נתן זאגט (שם): דער רבי האט זייער
 אסאך גערעדט פונעם דרך הלימוד, אז מען זאל נישט
 זוכן צו פארשטיין ווען מען לערנט, נאר מען זאל לערנען
 אסאך און פארשטיין ביז מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין,
 ווייל ווען מען לערנט אויף דעם וועג איז מען זוכה אנצוקומען
 אסאך מער ווי ווען מען לערנט שטייט און מען קלערט
 אריין אין יעדע ווארט, וואס דאס שטערט נאר דאס לערנען,
 זייער אסאך מענטשן לאזן אפ דאס לערנען צוליב דעם וואס
 זיי האבן גלייך געוואלט פארשטיין. ווען מען לערנט
 שנעלערהייט - אזוי ווי אויבן דערמאנט, איז מען זוכה צו
 לערנען זייער אסאך; מען איז זוכה דורכצולערנען די גאנצע
 תורה - גמרא מיט אלע פוסקים, תנ"ך, מיט אלע מדרשים,
 און זמר הקדוש, "וכבר מבאר שיחתו של רבנו זכרוננו
 לברכה, שטוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה
 הקדושה", אזוי ווי דער רבי האט געוואלט אז מיר זאלן
 אדורכלערנען כל התורה בולה (שיחות הר"ן, סימן כח), עין שם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

תתלח לה

זאל איך ענדיגן נאכאמאל ש"ס, אדער
איבערגיין יעדע מסכתא הונדערט און איין מאל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האלט ברוך ה' יעצט אינמיטן די צווייטע מאל ש"ס, נאר מיט
אייסער חזק און עצות האב איך דאס געקענט באווייזן.

יעצט האב איך געלייגט אז מוזקרא"ש זכותו יגן עלינו זאגט, מען זאל
איבערגיין א מסכתא הונדערט און איין מאל און ערשט נאכדעם גיין צו
די צווייטע מסכתא; וויל איך וויסן אויב עס איז טאקע דוקא אזוי, אדער
איך קען ווייטער גיין מיט מיין סדר און ענדיגן נאכאמאל ש"ס?

אויב איז יא דוקא אז מען זאל ענדיגן איין מסכתא אויפאיינמאל הונדערט
און איין מאל, וויל איך וויסן וואס יעצט צו טון? זאל איך זיך אפשטעלן
וואו איך האלט און צוריקגיין לערנען יעדע מסכתא הונדערט און איין מאל,
אדער קען איך קדם ענדיגן נאכאמאל ש"ס, און ערשט נאכדעם דאס טון?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ואתחנן, ז' מנחם-אב, שנת תש"פ לפקט קטן

לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו לערנסט די הייליגע תורה; דו האסט
זוכה געווען צו מסים זיין גאנץ ש"ס און דו האסט
שוין נאכאמאל אנגעהויבן ש"ס.

חַבְמִינוּ זְכוּנוֹם לְבָרְכָה בְּרַעֲנָנֵעַן (אבות ה, ט) רַבִּי יוֹסִי בֶּן קֶסְמָא
 דַּעֲרַצִּיילֵט: אַיִנְמָאל בֵּין אִיךְ גַּעוֹעַן אונטער־וועגנס,
 אִיךְ האב געטראפֿן אַיִנעם און יענער פֿרעגט מִיךְ וואו אִיךְ
 וואוין, אִין וועלכע שטאט; האב אִיךְ אים געענטפֿערט אז
 אִיךְ וואוין אִין א פֿלאץ פון תלמידי חכמים, "אמר לי, רבי,
 רצונך שתדור עמנו במקומנו, ואני אתן לך אלה אֵלֶּפֶים
 דינרי זָהָב וְאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרֻגְלִיּוֹת", האט ער מִיךְ געפֿרעגט:
 'אפשר וויל דער רבי קומען וואוינען ביי אונזער שטאט און
 אִיךְ וועל אִיךְ געבן אסאך געלט און טייערע שטיינער?'
 "אמרתי לו, בְּנִי, אם אתה נותן לי כָּל כֶּסֶף וְזָהָב וְאֲבָנִים
 טוֹבוֹת וּמְרֻגְלִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, אִינִי דָר אֶלָּא בְּמָקוֹם תּוֹרָה", האב
 אִיךְ אים געענטפֿערט: 'אפֿילו אויב דו וועסט מיר געבן די
 גאנצע געלט פון די וועלט וועל אִיךְ אִיךְ נישט גיין וואוינען
 נאר אויף א פֿלאץ וואו מען לערנט תּוֹרָה', "ולא עוד, אֶלָּא
 שְׂבִשְׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם אִין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא
 זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרֻגְלִיּוֹת, אֶלָּא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים
 בְּלִבָּד", ווייל ווען א מענטש גייט אַוועק פון די וועלט געמט
 ער מיט נאר תּוֹרָה און גוטע מעשים; די אלע געלט, גאָלד
 און זילבער - דאס געמט מען נישט מיט מיט זיך.

נאר דאס וועט איבער בלייבן, נאר די תּוֹרָה וואס מען
 לערנט - דאס געמט מען מיט; די בלעטער גמרא און
 פֿרקים משניות וואס מען האט ארויסגעכאפט יעדן טאג.
 אזוי ווי עס שטייט (משלי ה, כב): "בְּהִתְחַלְּכָה תִּנְחָה אֶתְךָ", די
 תּוֹרָה וועט דִיךְ באַגלייטן אויף די וועלט, "בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר

עליך", די תורה וועט דיך אפהיטן אין קבר פון אלעם
ש'לעכטס, "והקיצות היא תשיחך", און די תורה וועט זיין
פאר דיר א מליץ ישר ביים בית דין של מעלה.

קענסט לערנען ווי אזוי עס איז דיר געשמאק און באקוועם;
מוהרא"ש האט נישט געזאגט מען זאל לערנען דוקא
אויף א געוויסע אייגנארטיגע וועג, מוהרא"ש וויל איין זאך:
"יעדער איד זאל לערנען און ענדיגן די גאנצע תורה אן א
שעור מאל"; איינער האט א געשמאק צו ענדיגן ש"ס בסדרן,
א צווייטער האט א געשמאק צו נעמען איין מסכתא און
דאס איבערגיין הונדערט און איין מאל און גאכדעם נעמען
גאך א מסכתא און דאס לערנען און ענדיגן הונדערט און
איין מאל און אזוי ווייטער.

זיי זיך נישט מבלבל פון גארנישט, דער עקר זאלסטו ווייטער
לערנען פלייסג.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתרטלט לט

פארנוואס האב איך פלוצלונג פארלוירן דעם געפיל צום רבי'ן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

געלויבט השם יתברך אז איך בין מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן
דורך די הערליכע שעורים, מיין לעבן האט זיך דעמאלט אנגעהויבן, איך

האב אָנגעהויבן לעבן מיטן אייבערשטן, איך האב אָנגעהויבן שפירן א געשמאק אין לעבן, און איך האב זיך געמיינט צום גוטן אין יעדן הינזיכט ברוך השם.

אין די לעצטע פאר טעג האט אבער עפעס פאסירט מיט מיר, איך ווייס נישט וואס, אבער איך האב ממש פארלוירן מיין טעם אין לעבן איך ווייס נישט וואס וועט זיין מיט מיר אויף די וועלט. איך האב פלוצלונג פאקומען א קאלטקייט צום הייליגן רבי'ן, און אן קיין שום סבה הויב איך אן טראכטן פארנוואס דאס פעלט מיר אויס, און אפֿשר וועל איך משוגע ווערן פון דעם.

עס הערט זיך אינטערעסאנט, אבער איך בין זייער צעמישט און טרויעריג, ובפרט אז איך ווייס נישט פארנוואס עס קומען צו מיר די אלע מחשבות און מרה שחורה; אויב דער ראש ישיבה קען מיר ביטע מחזק זיין ווייל עס איז מיר זייער שווער מיט דעם, און עס שטערט מיר זייער אין מיין סדר היום.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ואתחנן, ז' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי פארענטפערט דיין פראגע, דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן עב): ווען א מענטש ווערט נתעורר לתשובה, ער וויל עפעס טון צו זיין גוט, ער וויל זיין אן ערליכער איד און ער מאכט אפ צו גיין צום צדיק, "ואחר כך בשנוסע, מתגבר עליו היצר הרע ונופל מתשוקתו

שְׁהִיָּה לוֹ תַּחֲלִילָה", נֶאֱכָדֶעם ווען ער איז שוין אויפן וועג איז זיך דער יצר הרע מתגבר אויף אים און ער הויפט אן פארלירן זיין געפיל צו גיין צום צדיק, "ואחר כך פֿשָׁבֵא לְהַצְדִּיק, מתגבר עָלָיו הַיֵּצֵר הָרָע עוֹד יוֹתֵר, ואובד כָּל חֲשָׁקוֹ", נֶאֱכָדֶעם ווען ער קומט אן צום צדיק איז זיך דער יצר הרע מתגבר אויף אים און ער פארלירט דעם גאנצן געפיל, זאגט אויף דעם דער הייליגער רבי: "אל יקשה בעיניך זאת, ואל יבהלוך רעיוניך על זה", זאלסט נישט ווערן צעמישט פארוואס דאס פאסירט און נישט דערשטראקן ווערן, די סבה צו דעם איז, ווייל ווי מער דער מענטש איז זיך דער יצר הרע מתגבר אויף זיין יצר הרע אלץ מער איז זיך דער יצר הרע מתגבר אויף אים, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוּפָה נב.): "כָּל הַגָּדוֹל מִחִבְרוֹ יֵצֵרוֹ גָּדוֹל הֵימָנוּ", ווי גרעסער דער מענטש איז אלץ א גרעסערע יצר הרע האט ער, דעריבער אין אנהויב ווען ער איז נאכנישט געווען ביים צדיק איז ער נאכנישט געווען אין א גרויסע מדריגה, האט ער געהאט נאר א קליינעם יצר הרע, אבער נאכדעם ווען ער גייט צום צדיק איז ער שוין גרעסער - קומט א פרישער יצר הרע, ביז ווען ער קומט שוין צום צדיק וואס דעמאלט איז זיך דער יצר הרע זייער שטארק מתגבר.

דאס וואס די שפירסט לעצטנס ווי די פארלירסט דיין גאנצע חֲשָׁק, עס קומען דיר אריין מחשבות אז די זאלסט אפלאזן דעם רבין - דאס גייט אריבער אויף יעדן איינעם; יעדער וואס ווערט מקורב צום הייליגן רבין, ביים אנהויב

איז ער אין א פלאקער און א ברען, ער שפירט ווי ער איז אריין אין גן עדן לעבעדיגערהייט, ער הויבט אן לעבן מיטן אייבערשטן, ער הויבט אן שפירן א טעם אין תורה ומצוות, אבער מיט די צייט נעמט מען אים אוועק דעם געפיל פֿרי ער זאל קענען ארויפגיין צו א העכערע דרגא; אויב ער שטארקט זיך, ער האלט זיך שטארק אין רבי'ן אפילו אן א געפיל, אפילו מיט אלע קשיות און בלבולים - דאן איז ער זוכה צו קומען צו א העכערע דרגא.

די וויכטיגסטע זאך איז בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג: "רבוננו של עולם, העלה מיר איך זאל זיין צוגעבינדן צום רבי'ן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, איך זאל קיינמאל נישט אפלאזן דעם רבי'ן, איך זאל געדענקען ווי אזוי איך האב אויסגעזען אן דעם רבי'ן"; נאר מיט תפלה איז מען פארזיכערט, נאר מיט התבודדות קען מען זיך האלטן אין רבי'ן.

דעריבער בעט איך דיר זייער, שטארק זיך; לאז נישט אפ דעם הייליגן רבי'ן, בינד זיך צו צום רבי'ן, קוק נישט אויף די קשיות, קוק נישט אויף דעם וואס דו פאלסט אראפ, דאס איז נאר אז דו זאלסט גיין העכער און העכער. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כה): "ובזה טועין החסידים הרבה, שפתאום נדמה להם שנפלו מעבודת ה'", אין דעם זענען זיך ערליכע אידן טועה ווען זיי שפירן פלוצלונג א ירידה, זיי שפירן ווי זיי האבן פארלוירן זייער

בִּרְעֵן אֲוֵן חֶשֶׁק וְוֹאס זײ הָאבֵן גִּעְהֶאט אֲוֵן עִם דֹּאכְט זײַךְ
 זײ אַז זײ זענען אַראָפֿגעפֿאלן, "וּבֹאֲמַת אֲוֵן זֶה נִפְּלָה כָּלֵל,
 רַק מִחֲמַת שְׁצָרִיכִין לַעֲלוֹת מִמִּדְּרָגָה לְמִדְּרָגָה, וְאִז מִתְּעוֹרְרִין
 וּמִתְּנַבְּרִין מִחֲדָשׁ הַקְּלָפוֹת, שֶׁהֵם הַתְּאֻוֹת וְהַבְּלוּלִים
 וְהַדְּמִיוֹנוֹת וְהַמִּחְשְׁבוֹת וְהַמְּנִיעוֹת כִּנ"ל, עַל כֵּן צָרִיכִין לְהִתְנַבֵּר
 בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ", אָבער בֹּאֲמַת אִיז דָּאס נִישְׁט קײן נִפְּלָה,
 דָּאס אִיז נָאר אַ דְּמִיוֹן וְוֹאס דָּער יֵצֵר הָרַע בִּרְעֵנִיגט אַרײַן
 אִינעם מַעֲנִיטִשׁ ווען ער אִיז מִצְּלִיחַ אֲוֵן עַר קען שׁוֹיִן גײַן
 ווײַטער אִין דִּי קִנְדִּישֶׁה, דַּעמָאָלט מאַכְט ער אַז דָּער מַעֲנִיטִשׁ
 זַאל הָאבֵן חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, סְפָקוֹת אֲוֵן מְנִיעוֹת וְכו'; מֵעַן
 טָאר נִישְׁט קוֹקֵן אויף דַּעס נָאר ווײַטער דִּינען דַּעס אײַבערשטן.
 דָּער אײַבערשטער זַאל הַעֲלֹפֵן זַאלֶסט זײַךְ קענען שְׁטאַרְקֵן
 אויף אַלע בְּלוּלִים.

תתרמ מ

זַאל אײַךְ ווײַטער לַעֲרַנֵּען סְפָרֵי חִב"ד,
 אָדער עֲנִדְעֵרשׁ בְּרִסְלָב'ע סְפָרִים?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֵּד דָּער ראשׁ ישיבה שְׁלִיט"א,

אײַךְ בֵּין אַ לײַבאוויטשער חֲסִיד, אֲוֵן אײַךְ הָער אַסאַךְ דִּי שְׁעוּרִים, אָבער
 דִּי גאַנצע זאַך פֿון הַתְּבוּדוֹת אֲוֵן רַעֲדֵן צום אײַבערשטן אויף דִּי אײַגענע
 שְׁפָרָאך - רַעֲדֵט נִישְׁט צו מִיר. ווײַל ווי בֹּאקאַנט הָאט מֵעַן אֲוֵן חִב"ד
 גַּעלִייגט אַ גֵּרעסערער דגוש אויף הַתְּבוּנָנוֹת אֲוֵן מִחְשְׁבָה, דָּאס רַעֲדֵן הָאט

מען גאר געטון ביים דאווענען אין סדור, די תפילות; ווי אזוי קען איך זיך שטארקן יא צו רעדן צום אייבערשטן אזוי ווי מען לערנט אין ברוסלב?

כאטש וואס איך בין אויפגעוואקסן אין חב"ד, האט מען אבער ביי אונז אינגערע היים געלערנט די ברוסלב'ע ספרים, מיין טאטע פלעגט פארלערנען "ספורי מעשיות", און מיין נאמען איז "נתן". כאטש וואס מען האט עס נישט געלערנט אלס א וועג ווייזער אין לעבן, בין איך אבער באקאנט מיט די ברוסלב'ע ספרים. איך האב אבער א פראבלעם, אז די וועג ווי אזוי די ספרים זענען געשריבן - רעדט נישט צו מיר אזוי שטארק, עס איז געשריבן אויף צו א פשוט'ע וועג. פון די אנדערע זייט אבער, ווען עס קומט צו לערנען די ספרים פון חב"ד, האב איך זייער ליב די וועג ווי אזוי עס איז געשריבן, מיטן גאנצן אמת און א הויכע שכל, אבער למעשה איז מיר עס שווער צו גוצן אויפן טאג טעגליכן לעבן לעובדא וילמעשה.

איך בין זייער צעמישט אין לעבן, איך ווייס נישט וואס איך וויל און וואס איך דארף וועלן; איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען ווייזן א וועג וועלכע ספר איך זאל לערנען, אדער אויף וועלכע נקודות איך זאל זיך פארלייגן, אז איך זאל קענען מצליח זיין אין לעבן און אין עבודת השם.

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ואתחנן, ז' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

לערן ווייטער ספרי חב"ד, לאז נישט אפ די הייליגע ספרים;
בנוסף לזה זאלסטו נעמען די עצה פון התבודדות,

עם זעט טאקע אויס ווי א פשוט'ע וועג, אבער די פשוט'ע זאכן דאס זענען די וויכטיגסטע אין לעבן.

ברויט און וואסער איז נאך מער פשוט'ער, אבער אן ברויט, אן וואסער - איז נישטא קיין לעבן. אזוי אויך און נאך מער איז די גאנצע זאך פון רעדן צום אייבערשטן, עס איז זייער א פשוט'ע זאך, אבער אן דעם קען מען זיך נישט דערהאלטן, מיט די ביטערע נסיונות וואס גייט אריבער אויף יעדן איינעם ברוחניות ויבגשמיות.

מוהרא"ש האט דערציילט, עס איז געווען א חב"ד'סקער בחור וועלכער האט געהאט א קרוב אין אומאן, ווען ער איז געווען אין אומאן ביי זיין קרוב האט ער דאס ערשטע מאל געהערט פון "התבודדות", ווייל אין חב"ד רעדט מען מער פון מחשבה, פון זיך מתבונן זיין אין גדלות הבורא; עס איז אים זייער געפאלן די פשוט'ע עבודה וואס דער רבי געבט אונז, מען זאל רעדן צום אייבערשטן בדבר איש אל רעהו, אזוי ווי מען שמועסט זיך אויס מיט א גוטער פריינד, מען זאל אלעס דערציילן דעם אייבערשטן.

שפעטער ווען די רוסן ימח שמם האבן אים פארקאפט און געפירט קיין סיביר האט ער געהאט דארט א שרעקליכע נסיון, ער האט נושא חן געווען ביי די רוסן ימח שמם און זיי האבן אים גענומען פאר א משרת אין זייער אפיס, דארט איז אויך געווען פארקאפט א גוי'איש מיידל, א גלח'ס א טאכטער, און זי האט זיך פארטשעפעט

אין אים, זי האט אים געמוטשעט ער זאל מיט איר טון אן עבירה, ער זאל מיט איר חתונה האבן. טאג נאך טאג, נאכט נאך נאכט - האט זי אים געמוטשעט אן קיין אויפהער; ער האט דאך געהערט פון ברסלב'ער חסידים די זאך פון התבודדות, פלעגט ער זיך ארויסכאפן יעדע נאכט אין די ביטערע פרעסטן און געשריגן צום אייבערשטן: "אייבערשטער, וואס טו איך דא? איך לייד דא פון א שרעקליכע נסיון, איך שפיר ווי אט אט ווער איך אויס, אט אט ווער איך פארברענט, אייבערשטער נעם צו מיין גשמה ווי איידער איך זאל זיין מיט די גוי'טע", אזוי האט ער געשריגן יעדע נאכט און דערפון האט ער באקומען ב' עומד צו זיין בנסיון פאר נאך א טאג, דעם קומענדיגן טאג ווען די נסיון איז נאכאמאל אונטערגעקומען האט ער נאכאמאל גענומען די פשוט'ע עצה פון התבודדות.

ווען עס איז אריבער דריי יאר האבן אים די רוסן באפרייט, מען האט געמאכט א געזעגענונגס מאלצייט, האט דאס מיידל געבעטן די אפיצירן אויב זי קען רעדן אפאר ווערטער פאר זיין פבד, און זי האט אויסגעשריגן און געזאגט: "אויב איז דא אין די וועלט א הייליגער מאן איז עס דער בחור! איך מוטשע אים פאר אזא לאנגע צייט ער זאל זיין מיט מיר, און ער האט מיך קיינמאל נישט אנגערירט".

דער בחור איז צוריק געקומען קיין אומאן און דערציילט די געשיכטע; אלע אידן פון קליין ביז גרויס וואס

האבן געהערט די מעשה האבן געוויינט, זיי האבן באוואונדערט ווי א יונגער בחור זאל קענען זיין אזוי שטארק ווי יוסף הצדיק; האט דער בחור געזאגט: "ווען איך וואלט ווען גישט געוואוסט פון די פשוט'ע עצה פון התבודדות, וואלט איך זיכער פארברענט געווארן; נאר די עצה, די פשוט'ע עצה פון רעדן צום אייבערשטן, פון וויינען צו אים, פון זיך אויסשמועסן מיט אים - דאס האט מיך געראטעוועט".

דעריבער בעט איך דיר זייער, לאז גישט אפ דיין וועג אין עבודת השם; בלייב מקושר צו די הייליגע רביים נשיאי חב"ד וועלכע האבן ליכטיג געמאכט די וועלט, ובנוסף לזה זאלסטו נעמען די פשוט'ע ברויט, די פשוט'ע וואסער, די פשוט'ע וועג פון שמועסן מיטן אייבערשטן, דאס וועט דיך ראטעווען פון אלעם שלעכטס.

די פשוט'ע וועג פון התבודדות קען ברענגען א מענטש צו די גרעסטע מדרגות, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קנר): "איך האב זוכה געווען צוצוקומען צו וואס איך בין צוגעקומען נאר ווייל איך האב זיך געפירט בתמימות ופשיטות, איך האב אסאך גערעדט צום אייבערשטן, איך האב זיך געפירט ווי א פראסטאק".

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו זיין פשוט'ע ערליכע אידן.

תתרמא מא

מעג איך קויפן אן איינטריט קארטל
צום סיום מיט מעשר געלט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל וויסן צי איך מעג קויפן אן איינטריט קארטל צום סיום מסכת
שבת דעם קומענדיגן זונטאג פרשת ראה הבא עלינו לטובה - מיט מעשר
געלט?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מעשר געלט דארף גיין פאר עניים, פאר ארעמעלייט; מען
קען נישט נוצן מעשר געלט פאר סתם זאכן.

אז דו האסט נישט קיין געלט זאלסטו בלייבן אין שטוב
און מיטהאלטן די סיום און די שעורים אויפן טעלעפאן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתרמב מב

ווי אזוי קען איך מאכן מיין מאן מער אינטערעסירט אין מיר? ^{לו}

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי וואס איז זיך זייער מחזק פון די שעורים, א גרויסן יישר ב"ח.

מיין מאן האט אסאך חברים, ער פארברענגט מיט זיי יעדע נאכט און סיי ווען ער קען נאר. אסאך מאל קומט ער אהיים נאר שפעט ביינאכט, דריי אזויגער ביינאכט איז נאכמאל ער זאל אהיימקומען.

עס טוט מיר זייער וויי, ווייל רוב מאל בין איך אליין. איך שפיר אז ער איז נישט אינטערעסירט אין מיר, זיינע חברים זענען אים מער אינטערעסאנט. וואס קען איך טון אז ער זאל וועלן זיין מער אינדערהיים, אז ער זאל וועלן פארברענגען מיט מיר? מיר האבן עס שוין דורכגעשמועסט צווישן זיך, אבער עס האט נישט געהאלפן.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דעם טעות מאכן זייער אסאך; מענטשן מיינען אז מיט איין מאל רעדן קען מען פועל'ן און ווען מען זעט אז מען

לו. מער איבער דעם ענין, ווייטער אין דעם חלק, מכתב א' עא.

פועל'ט נישט - ווערט מען מיואש, מען געבט אויף; וואלט מען ווען גערעדט נאכאמאל און נאכאמאל שיינערהייט - וואלט מען גע'פועל'ט, ווייל דער הייליגער רבי האט אונז קלאר געזאגט אז מיר זאלן רעדן צו מענטשן אפילו עס זעט אויס ווי מען פועל'ט נישט, ווייל ביים סוף פועל'ט מען יא.

אז אייער מאן קומט נישט אהיים ביינאכט, ער דרייט זיך מיט חברים ביז אין די שפעטע נאכט שעות, קען דאס זיין צוליב צוויי סבות, אדער וויל ער אהיים קומען אבער עפעס שטערט אים אין שטוב, אדער איז ער קליינקעפלדיג, ער איז נאך אין די קינדערישע באבל פון חברים, ער איז נאכנישט ארויס פון זיין אייער שאלעכץ, ער מיינט אז עס איז דא אזא זאך ווי חברים.

דעריבער זאלט איר רעדן מיט אים, זאגט אים שיינערהייט: "מיין טייערער מאן, איך האב דיר אזוי ליב, איך וויל זיין מיט דיר, איך וויל פארברענגען מיט דיר; זאג מיר, עפעס שטערט דיר פון וועלן זיין מיט מיר? עפעס באדערט דיר אין שטוב אז דו לויפסט ארויס צו זיין מיט חברים גאנצע נעכט?" זאגט אים און בעטס אים שיינערהייט: "איך וויל אזוי שטארק זיין מיט דיר, איך וויל האבן דעם זעלבן סדר היום מיט דיר, איך וויל נישט גיין שלאפן אליין, איך וויל אזוי שטארק מיר זאלן גיין שלאפן אין די זעלבע צייט, מיין טייערער מאן, וואס קען איך טון דו זאלסט ליב האבן צו זיין אין שטוב? איך וועל אלעס טון פאר דיר".

מיט די שיינע רייד וואס איר וועט רעדן צו אים איין מאל
און נאכאמאל און א דריטע מאל; מיט שכל, מיט
ווארעמקייט - וועט איר אים ווייך מאכן און ער וועט אהיים
קומען, ער וועט זיך אויפנועקן פון זיין שפרות פון חברים,
און אויב עס האט מיט אייך, ער וועט אייך זאגן וואס
שטערט אים, וועט איר אים צופרידן שטעלן, דעמאלט וועט
ער שוין אהיים קומען.

אבער וויסן זאלט איר אז איר וועט דארפן האבן אסאך
סבבלנות, איר וועט דארפן ווארשן מיט געדולד. דאס
גייט נישט אין איין טאג, דאס גייט נישט אין איין מינוט,
און טאקע ווייל עס נעמט צייט ביז מען בייגט א מאן, ביז
מען פועל'ט ביי אים וואס מען דארף פועל'ן - האבן פרויען
נישט קיין פח צו נעמען דעם וועג, דעריבער ווערט אסאך
גישין; מען נעמט די גרינגע, שנעלע און פוילע וועג, מען
הערט אויף רעדן, מען הויבט זיך אן צו עסן אינעווייניג,
מען עסט זיך און מען עסט זיך ביז די ליבשאפט ווערט
אפגעקילט און מען קען זיך נישט דערליידן, ביז עס ווערט
א גט. מען מיינט אז דאס איז אן עצה, מען מיינט אז גט'ן
איז א וועג ארויס פון פראבלעמען, ווען באמת איז גט'ן א
וועג אריין צו שרעקליכע ביטערע פראבלעמען.

בעמס דעם אייבערשטן ער זאל אייך העלפן, ער זאל
העלפן אייער מאן ער זאל האבן גוטע ערליכע
חברים וואס וועלן אים נישט ארויסשלעפן ביינאכט פון שטוב.
פרייטאג צו נאכטס ווען איר צינדט די ליכט זאלט איר זיך

אויסגיסן דאס הארץ צום אייבערשטן; מען פירט זיך צו לייגן די הענט אויפן פנים אז מען זאל גארנישט זען, מען זאל נישט ווערן געשטערט פון קיינעם, דעמאלט מיט די הענט אויפן פנים זאלט איר בעטן פון אייער צעבראכענעם הארץ:

"רבונז של עולם, העלה מיר און מיין מאן מיר זאלן לעבן מיט שלום, מיר זאלן זיך ליב האבן און מיר זאלן זיך פארשטיין. רבונז של עולם, העלה מיין מאן ער זאל האבן גוטע חברים, העלה אים ער זאל זיך נישט דרייען אין גאס ביינאכט, ער זאל ליב האבן צו זיין אין שטוב"; אזוי זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן, נישט נאר ביי די ליכט נאר יעדן טאג; דורכדעם וועט זיך אלעס איבערדרייען, איר וועט זען גרויסע נסים.

מוהרא"ש פלעגט שטענדיג זאגן פאר די פרויען וואס רבי נתן האט געבעטן זיין ווייב און זיינע טעכטער, אז ווען זיי צינדן אן די שבת ליכט זאלן זיי בעטן דעם אייבערשטן: "רבונז של עולם, אזוי ווי איך צינד אן די ליכט אזוי זאל אנגעצינדן ווערן דעם הייליגן רבינ'ס ליכט אין אלע אידישע הערצער", פלעגט מוהרא"ש זאגן די פרויען זיי זאלן אויסנוצן די צייט ביי די ליכט און בעטן: "רבונז של עולם, טאטע זיסער! געב מיר א שיינע שבת און א שיינע לעבן. א לעבן מיט שלום, א לעבן מיט ליבשאפט; רבונז של עולם העלה מיר איך זאל האבן ערליכע קינדער וואס וועלן דיך דינען מיט ליבשאפט. רבונז של עולם אזוי ווי איך צינד

יַעֲצֵט אָן די שַׁבַּת לִבְטָא, מֵאָד אונז ליבטיג אונזער לעבן
און מֵאָד ליבטיג פֿאר אלע אירישע קינדער; אלע זאלן וויסן
פֿון דיר און אלע זאלן וויסן פֿון הייליגן רבי'ן. צינד אָן מיין
מאנ'ס הארץ ער זאל דין דינען מיט ליבשאפט און צינד
אָן די הערצער פֿון מיינע קינדער."

אז איר וועט טון וואס שטייט אין דעם ברייו וועט איר זען
ווי אלעס וועט זיך איבערדרייען צום גוטן, איר וועט
האבן א הייליגע שטוב, און ערליכע שטוב.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

תתרגום מוג

וויפיל דארף איך האבן מיט מיינע עלטערן נאך די חתונה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל וויסן ווי סאך איך דארף האבן מיט מיינע עלטערן נאך די
חתונה; איך וויל באַמַת נישט האבן מיט זיי, איך וויל אָפֿער וויסן וואס
איך דארף טון.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

פינקט וויפיל דו ווילסט אז דייןע קינדער זאלן האבן מיט
דיר ווען זיי וועלן חתונה האבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

תתרמד מד

ווי נעמט מען כח צו די לחץ פון די הייליגע טעג?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

עס קומט די הייליגע טעג און מיין קאפ הויבט מיר אן שווינדלען,
איך האב נישט קיין כח צו זיין ערנסט, צו מתפלל זיין, צו די גאנצע
ראש השנה און יום כיפור. יעדעס יאר ווארט איך נאר אז די הייליגע
טעג זאל אוועקגיין, די לחץ אז איך ווייס "מען מוז" זיך אויסבעטן ווייל
יעצט שרייבט מען אן די גאנצע יאר, מאכט מיר שוין יעצט אנגעצויגן.
עס איז א פאקט אז עס קומט א משפט אויף יעדן איינעם, אבער עס
ברענגט מיר צו שפירן אזוי ווי איינער פילט פאר א משפט; דערשראקן
און גערועז.

איך ווייס אז ערליכע אידן ווי אייך זינגען זיך אונטער די גגונים פון
ראש השנה און דאס ברענגט זיי שמחה, אבער ביי מיר איז פארקערט;

אז איינער הויבט אן צו זינגען א תנועה פון די הייליגע טעג דרייט זיך מיר די קישקעס.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ג מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די הייליגע טעג זענען טעג פון רחמים; דער אייבערשטער ווייזט זיין רחמנות, ער שטייט און ווארט מען זאל תשובה טון, מען זאל פאררעכטן אלעס וואס מען דארף פאררעכטן. די הייליגע טעג זענען נישט קיין שרעקעדיגע טעג, דאס זענען טעג פון ליבשאפט, עס איז א צייט וואס יעדער איינער קען צוקומען צום אייבערשטן.

דער הייליגער בעל התניא זכותו יגן עלינו זאגט (לקוטי תורה פרשת ראה לב, ב), א מושל צו א גרויסער קעניג וואס זיצט אין א מעכטיגע פאלאץ, דעמאלט קענען נישט צוקומען פשוט'ע מענטשן, עס איז נישטא קיין וועג צוצוקומען צום קעניג, אבער ווען דער קעניג איז אין פעלד, דעמאלט קענען אלע צוקומען צו אים, דעמאלט שמייכלט דער קעניג צו יעדן איינעם. זאגט דער הייליגער בעל התניא, חודש אלול איז דער אייבערשטער אזוי ווי א קעניג אין פעלד, דעמאלט איז א צייט ווען יעדער איינער באקומט א שמייכל פונעם קעניג, אן קיין אונטערשייד ווער מען איז.

מענטשן ווערן פארלוירן ווען עס קומען די הייליגע טעג
ווייל מען ווייסט נישט וואס צו טון, מען מיינט
מען דארף טון גרויסע עבודות; מען דארף פאסטן, מען
דארף זיך אפשיידן פון די וועלט, און ווען מען דערזעט זיך
אז מען טוט גארנישט - ווערט מען זייער בעצבות. אבער
באמת איז זייער גרינג צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, עס
איז זייער גרינג אנצוקומען צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עג): "מי שרוצה
לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים", ווער עס
ווייל זוכה זיין תשובה צו טון, זאל זאגן תהלים. ווייל יעדער
איד וויל זיין ערליך און טון די ווילן פונעם אייבערשטן,
אבער נישט יעדער איז זוכה טאקע צו ווערן אן ערליכער
איד, און עס איז דא אפאר סבות דערצו; איינער האט בכלל
נישט קיין שום התעוררות תשובה צו טון, "ואפלו מי שיש
לו התעוררות לתשובה, אינו זוכה להגיע אל האות והשער
של תשובה השיך לו", און אפלו איינער וואס האט שוין יא
א התעוררות תשובה צו טון, ווייסט ער נישט וואס ער
דארף טון, "ואפלו אם מגיע לשם, יכול להיות שהשער של
תשובה סגור, ומחמת כל זה אין האדם זוכה לתשובה", און
אפלו דער וואס האט א התעוררות תשובה צו טון און ער
ווייסט וואס מען דארף טון צו ווערן אן ערליכער איד, דארף
ער נאך אויך זוכה זיין צו זיין שטארק און נישט ווערן
צעבראכן פון אלע נסיונות און שטערונגען וכו' וכו', זאגט
דער רבי: "ועל ידי אמירת תהלים, אפלו מי שאין לו שום

התעוררות לתשובה, הוא מתעורר לעשות תשובה, ווען מען זאגט תהלים, אפילו מען האט נישט קיין שום התעוררות, ווערט מען נתעורר תשובה צו טון און מען ווייסט וואס מען האט צו טון, "וְגַם זֹכָה עַל יְדֵי תַּהֲלִים לְהַגִּיעַ אֶל הַשַּׁעַר וְאוֹת הַשִּׁיר לֹא, וְלִפְתָּח הַשַּׁעַר; נִמְצָא שְׂזֹכָה עַל יְדֵי תַּהֲלִים לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה", מען קען אנגיין מיט א מורא'דיגע שטארקקייט וכו', ביז מען איז זוכה תשובה צו טון און ווערן אן ערליכער איד.

דעריבער זאלסטו זען צו זאגן יעדן טאג תהלים און זיך מתבודד זיין צום אייבערשטן; בעט דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף דיר, ער זאל דיך מקרב זיין צו אים. מען קען זיך גארנישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון התבודדות, דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן כה): "התבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל", התבודדות איז גרעסער פון אלע עבודות. א מענטש זאל זיך מאכן א צייט וואס ער לאזט אלעס אפ און גיין אין א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט, "ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות, בדברי חן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מִפְּנֵי יִתְבָּרָךְ, שִׁיקְרָבוּ אֵלָיו לַעֲבֹדָתוֹ בְּאַמֶּת", ער זאל זיך אויסשמועסן מיטן אייבערשטן, זיך אויסגיסן דאס הארץ און אים בעטן: "רבוננו של עולם האב שוין רחמנות אויף מיר, זיי מיך מקרב צו דיר", מען זאל רעדן צום אייבערשטן אויף מאמע לשון - אויף די שפראך וואס מען איז צוגעוואוינט צו רעדן, "כי בלשון הקדש קנשה לו לפרש כל שיחתו", ווייל אויף לשון הקדש איז

שׁווער ארויס צו ברענגען אלעס וואס ליגט אויפן הארץ, "וגם אין הלב נמשך אחרי הדבורים, מחמת שאינו מרגיל כל כך בהלשון, כי אין דרכנו לדבר בלשון הקדש", ווייל מיר רעדן נישט קיין לשון הקדש, דערפאר איז שׁווער זיך אויסצורעדן דאס הארץ, "אבל בלשון אשכנז שמספרים ומדברים בו, קל וקרוב יותר לשבר לבו", אויפן שפראך וואס מען רעדט איז גרינגער זיך אויס צו גיסן דאס הארץ.

טו די עבודה גאנץ חודש אלול - וועסטו שפירן א נאנטקייט צום אייבערשטן, דו וועסט שפירן עפעס וואס דו האסט נאך קיינמאל בעפאר נישט געשפירט, די זיסע געשמאקע איינגענעמע טעם וואס צדיקים שפירן אין גן עדן; דיין לעבן וועט זיין אן לחץ, אן פֿרעשור, דו וועסט הנאה האבן פון די הייליגע טעג.

א בתיבה וחתיקה טובה!

תתרמה מה

מיין ווייב ליידט שרעקליכע יסורים,
ווי אזוי קענען מיר זיך דערהאלטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

שוין א יאר צייט וואס מיין ווייב ליידט אויף ארטרייטיס, זי פייניגט זיך מיט שטארקע יסורים. איך הער די שעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א און דאס געבט מיר ברכה צו זיין סיי א טאטע און סיי א מאמע

פאר מיינע זיסע קינדער קיין עין הרע, אבער מיר שפירן אז עס גייט שוין אריבער אלע גרעניצן.

איך מיט מיין ווייב האלטן אין איין שרייען און וויינען צום אייבערשטן, אבער איך שפיר ווי מיר טאפן א וואנט, איך זע נישט דעם וועג ארויס, איך שפיר ווי איך פאל שוין אריין אין גאוש, איך דארף חזק זיך צו קענען ווייטער דערהאלטן.

יישר פת פאר די געוואלדיגע שעורים, אן דעם וואלט איך זיכער נישט געקענט אנגיין ביז יעצט.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת עקב, י"ד מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער זאלסט זיך נישט מייאש זיין, מיט תפלה קען מען אלעס פועל'ן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות לב:): "אם רואה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל", ווען מען בעט דעם אייבערשטן אויף א זאך און מען זעט אז מען ווערט נישט געהאלפן - זאל מען נאכאמאל בעטן, אזוי ווי עס שטייט (תהלים כו, יד): "קנה אל ה', חזק ויאמץ לבך וקנה אל ה'"; מען טאר נישט אויפגעבן ווען מען בעט דעם אייבערשטן און מען זעט נאכנישט די ישועה, מען דארף ווארטן און ווייטער בעטן ביז מען ווערט געהאלפן. ווען מען בעט דעם אייבערשטן דארף מען האבן זייער אסאך סבלנות ווען מען זעט אז עס גייט אריבער א

לאנגע צייט און מען זעט נאכנישט די ישועה. מען דארף האבן אסאך סבלנות נישט אויפצוהערן בעטן; ווייל יעדע זאך וואס מען וויל פועל'ן האט א סכום וויפיל תפלה עס פאדערט זיך אויף דעם.

מיר געפינען ביי משה רבינו, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן אז ער וויל אריינגיין קיין ארץ ישראל; זאגן חכמינו זכרונם לברכה (דברים רבה יא, י): "משה רבינו האט געבעטן פינף הונדערט און פופצן תפלות, אזויפיל וויפיל דאס ווארט 'ואתחנן' באטרעפט, ווען משה רבינו וואלט געבעטן נאך איין תפלה וואלט ער זוכה געווען אריין צו גיין קיין ארץ ישראל, אבער דער אייבערשטער האט אים געזאגט (דברים ג, כו): 'רב לך, אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה', בעט נישט מער אויף דעם"; זעט מען פון דעם אז מען טאר נישט אפלאזן תפלה, מען דארף בעטן איין מאל און נאכאמאל און נאכאמאל אן אן אויפהער, ביז דער אייבערשטער העלפט.

נעמט אריין אין זיך די אמונה, חזר פאר זיך און חזר מיט דיין ווייב: "וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט, אלעס איז נאר פאר די טובה פונעם מענטש. און ווען מען פארשטייט נישט דאס גוטס, מען זעט נישט דאס גוטס, מען זעט נאר דאס שלעכטס - איז דאס נאר אזוי פאר אונזערע אויגן, אבער באמת איז דאס גוט"; איי וועסטו פרעגן, אויב איז דאס גוט פארנוואס זאל מען בעטן דעם אייבערשטן ער זאל מאכן אנדערש? ווי אזוי קען מען בעטן ער זאל טוישן וואס ער טוט - ווען אלעס איז גוט?! ווייל דער אייבערשטער

הייסט אונז מיר זאלן אים בעטן, מיר זאלן אים מוטשען ער זאל מאכן אזא סארט גוט וואס מיר זעען דאס גוטס מיט אונזערע אויגן, אבער אין די זעלבע צייט וואס מיר וויינען און בעטן ער זאל מאכן גוט, גלייבן מיר אז עס איז גוט; ווייל אלעס אלעס וואס גייט אריבער אויף אונז איז נאר לטובה.

שטארק דיין ווייב, בלאז אריין אין איר אמונה; דאס וועט איר פרייליך מאכן און ווען זי וועט זיין פרייליך וועלן די זעלעכטע קרענק אוועק גיין פון איר, ווייל שמוחה איז די רפואה פאר אלע מחלות. דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן כד): "כל החולאת הבאין על האדם, בלם באין רק מקלקול השמחה", אלע מחלות און אלע קרענק קומען ווייל מען איז דעפרעסט און נישט פרייליך, "גם חכמי הרופאים אמרו, שכל המחלות והחלאים רעים באים רק מחמת חסרון השמחה", אפילו די דאקטוירים זאגן אז אלע מחלות קומען פון דעפרעסיע און פון זיין נישט פרייליך.

דו מאך איר פרייליך, עס איז א מצוה פרייליך צו מאכן די ווייב. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ראש השנה ו:): "אשה, בעלה משמחה", דער מאן האט א מצוה פרייליך צו מאכן זיין ווייב.

דער אייבערשטער זאל העלפן זי זאל האבן א שנעלע רפואה, זי זאל זיך אינגאנצן אויסהיילן.

תתּרמוּ מוּ

קען מען יוצא זיין למוד הלכה מיטן
לערנען קיצור שלחן ערוך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

שוין א שטיק צייט צוריק האט מיר דער ראש ישיבה געשריבן וועגן
לערנען שלחן ערוך על הסדר, איך בין אבער נאכנישט אנגעקומען צו
דעם, האב איך געוואלט פרעגן וואס דער ראש ישיבה האלט לגבי דעם
אז איך זאל אנהויבן מיט קיצור שלחן ערוך וואס איז מחזק לויט די
טעג אין יאר, און ענדיגן איינמאל ביזן סוף, וואס דאס וועט מיר זיין
אסאך גרינגער פֿמובן, צי קען מען מיט דעם אויך יוצא זיין בדיעבד דאס
וואס דער רבי האט געוואלט אז מען זאל לערנען שלחן ערוך יעדן טאג?
ובפרט אז מיין ווייב וויל אויך איך זאל מיט איר לערנען הלכות.

איך ווארט זייער צו זען דעם ראש ישיבה דא אין ארץ ישראל בקרוב
ממש.

יִישׁר בֶּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת עקב, י"ד מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען קען יוצא זיין מיט דעם - נישט נאר בדיעבד, נאר
אפילו לבתחילה.

דער רבי וויל מיר זאלן לערנען הלכה. דער רבי האט געזאגט
 (שיחות הר"ן, סימן כט): "כל איש ישראל מחיב ללמד בכל
 יום ויום פוסקים ולא יעבר", יעדער איד דארף לערנען יעדן
 טאג חק ולא יעבור שלחן ערוך, "ואף אם הוא אנוס ואין לו
 פנאי, ילמד על כל פנים איזה סעיף 'שלחן ערוך' באיזה מקום
 שהוא", אפילו מען האט נישט קיין צייט, מען איז אן אונס
 - דאך זאל מען לערנען כאטש איין סעיף שלחן ערוך, "אפילו
 שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוך", אפילו ער
 האלט אין אן אנדערע פלאץ, "בי צריך ללמד איזה דין
 בשלחן ערוך בכל יום ויום כל ימי חייו", ווייל יעדער איד
 מוז לערנען יעדן טאג אין זיין לעבן שלחן ערוך - זאל זיין
 וואס זאל זיין, "ובשאינו אנוס ילמד בסדר כל הארבעה שלחן
 ערוך מדי יום ביומו", און ווען מען איז נישט קיין אונס, מען
 קען לערנען געהעריג - זאל מען לערנען אין א רייע יעדן
 טאג אביסל, ביז מען וועט ענדיגן גאנץ שלחן ערוך, "ובשיגמור
 ויסים הארבעה שלחן ערוך יחזור ויתחיל ללמוד בסדר, וכן
 ינהג כל ימי חייו", און נאכדעם זאל מען אנהויבן נאכאמאל
 שלחן ערוך, אזוי זאל מען זיך פירן א גאנץ לעבן.

עס איז זייער א וויכטיגע זאך צו לערנען יעדן טאג הלכה,
 עס איז א גרויסער תקון פאר אלעס וואס מען דארף
 פאררעכטן. אזוי ווי דער רבי זאגט (שם): "והוא תקון גדול
 מאד מאד", עס איז א זייער א גרויסער תקון צו לערנען
 הלכה. דער רבי זאגט: "אם יכול ללמד כל הארבעה שלחן
 ערוך עם כל הפרושים הגדולים מה טוב", אויב קען מען

לְעֶרְנֵעַן שְׁלַחַן עֲרוּךְ מִיט אֲלֵע פֶּרוּשִׁים אִיז זַייער גוט, "וְאִם לָאוּ עַל כָּל פְּנִים יִלְמַד כָּל הָאֲרָבָעָה שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַקְּטָנִים", און אויב קען מען נישט, זאל מען לְעֶרְנֵעַן מַחְבֵּר און רמ"א צו וויסן ווי אזוי זיך צו פירן.

זַייער גוט טוקסטו אז דו לְעֶרְנֵסְט אַבִּיסָל הִלְכָּה מִיט דִּין ווייב, אזוי וועט איר וויסן ווי אזוי זיך צו פירן; איר וועט קענען היטן די תורה אזוי ווי עס דארף צו זיין. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אַלֵע ענינים.

תתרמז מז

וואס טו איך אז מיין מאן געטרויעט מיר נישט? ^{לו}

שאלה:

לְכַבֹּד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט וויל איך זיך באדאנקען פאר די שיינע שיעורים וואס איז מיר ממש מתי'. איך הער שוין די שיעורים במעט א יאר, איך קען נישט גיין שלאפן אן הערן דעם פרישן שיעור, דאס געבט מיר ממש לעבן.

איך האב שוין חתונה געהאט צוועלף יאר ברוך השם, מיר האבן א שטוב מיט ליכטיגע קינדערלעך, און דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן מיט א טייערער מאן וואס העלפט מיר גאר אסאך, טראץ וואס ער איז זייער פארנומען, דער אייבערשטער זאל העלפן ווייטער.

לו. א המשיך צו דעם בריוו, ווייטער אין דעם חלק, מכתב א' סד.

איך פֿרוביר דאס מערסטע צו טון מיינע פֿליכטן אלס ווייב און מאמע, אָבער איך האב א שוועריקייט אין אונזער לעבן וואס שטערט מיר זייער. מיין מאן איז געווארן א יתום אלס קינד און איז אריבער א שווערע לעבן, און דאס האט אויסגעקלאפט אויף אים אז ער האט נישט קיין צוטרוי צו קיינעם און ער ליידט פון אסאך פחדים, דאס מאכט אונז אסאך מאל זייער שווער.

דעם פארנאנגענעם וואך האב איך געהאט אזא מעשה, ער קומט אהיים און באפאלט מיר מיט חשדות און זאכן וואס האט נישט קיין שום שייכות מיט פאקטן, און ווען איך זאג אים אז איך האב נישט קיין אנונג פון וואס ער רעדט ווערט ער באבלאזן און וויל אפילו נישט ענטפערן, ער זאגט אז ער גלייבט מיר ממילא נישט.

איך בין געווארן זייער צעבראכן פון דעם, דאס האט מיר ממש שוואך געמאכט, און עס איז מיר זייער שווער אים מוחל צו זיין. אפילו שפעטער ווען מיר האבן זיך שוין אויסגעשמועסט און ער האט געכאפט אז ער האט נישט געטון ריכטיג, ווערט מיר נאכאלץ שלעכט ווען איך זע אים, עס איז מיר זייער שווער ווען מיין נאנטסטער מענטש גלייבט מיר נישט און ער האט אזעלכע דמיונות אויף מיר; אפשר קענט איר מיר געבן אן עצה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת עקב, י"ד מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך פארשטיי אייער ווייטאג; עס איז זייער א שווערע געפיל צו לעבן מיטן מאן ווען ער האט נישט קיין צוטרוי אין

אייד וכו' וכו', וואס גאך דארף דען א פרוי? א פרוי דארף
דאך גאר אז איר מאן זאל איר גלייבן און איר געטרויען,
און ווען א פרוי האט דאס גישט איז איר זייער שווער.

אבער אין אייער פאל איז דאס אביסל אנדערש. איר
שרייבט דאך אליין ווי געטריי אייער מאן איז צו
אייד, ווי שטארק ער העלפט אייד; ער האט גאר א פראבלעם
אז ער ליידט פון פחדים פון ווען ער איז געבעה געווארן א
יתום. אין דעם פאל איז דאס אינגאנצן אנדערש, איר דארפט
גישט זיין אנגעווייטאגט אויף אים, דא קומט ענדערש אריין
דאס ווארט 'רחמנות'; איר דארפט רחמנות האבן אויף אים
און אים פארשטיין.

איך וויל אייד פֿרעגן, וואס טוט איר ווען אייער קינד זאגט
אייד: "ביסט גישט א גוטע מאמע!" אדער אייער קינד
זאגט אייד: "איך האב דיר גישט ליב!" ווערט איר אנגעווייטאגט
אויפן קינד אדער איר פארשטייט אז דאס קינד איז גאך א
קינד און ווייסט גישט ווי אזוי זיך ארויסצוגרענגען וכו'? אזוי
זאלט איר קוקן אויף אייער מאן, ער איז טאקע שוין
דערוואקסן און גישט קינדיש, אבער דאס וואס ער איז
געווארן יונגערדייט א יתום לא עלינו האט אויסגעקלאפט
אויף אים אין א פארעם פון אומזיכערקייט און עס פאסירט
וואס פאסירט.

אנשטאט צו זיין אנגעווייטאגט אויף אים זאלט איר אים
דן זיין לבב וכות, וועט דער אייבערשטער אייד

דין זיין לבך זכות און איר וועט האבן נחת פון אייערע
ליבטיגע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתרמח מח

ווי אזוי קען איך אויפקלערן מיינע
חברים נישט צו זיין מחצפים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך זע אייביג ווי דער ראש ישיבה העלפט בחורים מיט אלע סארט
פראבלעמען, אפֿשר וועט איר מיר אויך קענען העלפן.

איך בין א חסידי'שער בחור, אין א חסידי'שע ישיבה, מיט גוטע חברים
- חשוב'ע איידעלע בחורים, מיין פראבלעם איז אז זיי קענען אסאך מאל
זיין חצפה'דיג צום משגיח. דער משגיח איז א חשוב'ער תלמיד חכם וואס
העלפט יעדן פון אונז שטייגן, ער איז אפאר מאל אויך אביסל שטרענג
און די בחורים מאכן חזק פון אים אדער אינגארין אים. ער מאכט זיך
נישט צוטון, אבער איך זע אז עס שטערט אים עכט יא. אויך ווען ער
שטעלט זיך אויף זאגן א דרשה, קענען זיי זיין חצפה'דיג און ברומען;
ווי אזוי קען איך זיי מסביר זיין אז זייער אויפפירונג איז נישט גוט?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת עקב, י"ד מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עם איז נישט בדאי דו זאלסט מוסר'ן די בחורים. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יבמות סה:): "כשם שמוצוה על אדם לומר דבר הנשמע, כך מצוה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע", אויב מען ווייסט קלאר אז מען וועט זאגן פאר איינעם מוסר און יענער וועט דאס נישט אננעמען - זאל מען נישט מוסר'ן יענעם; זאג זיי נישט קיין מוסר, נישט נאר זיי וועלן נישט אננעמען וואס דו זאגסט, דו וועסט נאך ווערן א חוזק צווישן זיי.

דו פיר זיך אויף ווי עם דארף צו זיין און גויז אויס דיינע יונגע יארן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קנב.): "ינקותא בלילא דנרדא", די יונגע יארן איז ווי א קרוין פון שיינע רויזן; אז מען נוצט אויס די יונגע יארן ווי עם דארף צו זיין - איז די גאנצע לעבן גאכדעם ווי א קרוין. נאך זאגן חז"ל (שם): "ווי לה לחדא דאזלא ולא אתיא", וויי פאר די שיינע יונגע יארן וואס גייען אוועק און קומען נישט צוריק; גויז אויס די יונגע יארן אין ישיבה מיט תורה און תפלה.

געב אכטונג קיינמאל נישט וויי צו טון א צווייטן - נישט קיין חילוק א בחור, א משגיח אדער דער וואס רוימט

די ישיבה. אז דו וועסט רחמנות האבן אויף אנדערע וועט
דער אייבערשטער רחמנות האבן אויף דיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתרמט מט

איך געב איבער די למודים פאר מיינע תלמידים

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל אביסל מיטטיילן מיטן ראש ישיבה שליט"א עטליכע פרייליכע
זאכן.

איך בין א מלמד דא אין ארץ ישראל, און זייענדיג מקורב צום ראש
ישיבה האב איך יעדן טאג - כמעט - פרובירט איבערצוגעבן פאר מיינע
תלמידים די שיינע זאכן וואס איך האב באקומען.

אזוי ווי עס ענדיגט זיך יעצט די יאר, האב איך געפרעגט מיינע
תלמידים (אכט יאר אלט) וואס זיי האבן ספעציעל קונה געווען דאס
יאר, די תשובה האבן אלע געענטפערט אינאיינעם: (א) תפלה, (ב) זיך
פרייען מיט די ציצית, (ג) מען דארף רעדן שוין צו טאטע מאמע.

בנוסף צו דעם גייען אסאך תלמידים מסים זיין מסכת תענית אלס
א זייטיגע למוד אין די פרייע צייטן, לכבוד די ניין טעג, נאכדעם וואס
איך האב זיי אויף דעם מחזק געווען. היינט האט מיר א תלמיד געוויזן
א ששה סדרי משנה וואס זיין טאטע האט אים געקויפט, האב איך אים
געפרעגט וואו ער האלט, און איך האב אים געלייגט א סטיקער.

די קרעדיט קומט זיך פארן ראש ישיבה וואס שפארט נישט קיין מי
און כח, אלעס בדי אריינצופרענגען די עצות פון הייליגן רבי'ן אין די
וועלט, איך שפיר אלס א חוב דאס מיטצוטיילן מיטן ראש ישיבה שליט"א.

א גרויסן יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת עקב, י"ד מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן דיין זכות פון זיין א מלמד
- אויבן אין הימל; א מלמד וואס געבט אכטונג אויף די
קינדער, ער לערנט מיט זיי תורה - האט א גרויסער כח
אין הימל, ער קען פועל'ן אלעס וואס ער וויל.

חבמינו זכרונם לברכה דערציילן (תענית בד.) עס איז אמאל
געווען א טרוקעניש - עס האט נישט גערעגנט פאר
א לאנגע צייט, האט מען זיך צאמגענומען אין בית המדרש
צו מתפלל זיין פאר רעגן, א פשוט'ער איד איז צוגעגאנגען
צום עמוד און גלייך ווען ער האט געזאגט: "משיב הרוח
ומוריד הגשם" - האט אנגעהויבן רעגענען, האט מען אים
געפרעגט: "וואס זענען די גוטע מעשים וואס דו טוסט?"
האט ער געזאגט: "איך בין א מלמד דרדקי - איך לערן
מיט אידישע קינדער און איך מאך נישט קיין אונטערשייד
פון א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר געלט אז איך זאל

ל'ערנען מיט אים, אדער א קינד וואס דער טאטע צאלט
מיר נישט; נאך א מנהג האב איך, אז ווען איך זע א קינד
וואס וויל נישט לערנען, בין איך אים משחר; איך קויף אים
אונטער, איך האב אין שטוב א פיש טאנק און איך בין
אים משכנע אז אויב ער וועט לערנען וועל איך אים ווייזן
די פישעלעך און דורכדעם הויבט ער אן לערנען; זעט מען
פון דעם אז אויב א מלמד אדער א טיששער געבט אכטונג
אויף דעם אייבערשטנס קינדער, האט מען א פח אין הימל
און מען נעמט אן אלע תפלות.

ווער רעדט נאך א מלמד מיט די הקדמות פון הייליגן
רבי'ן - איז דאך גאר עפעס אנדערש; מען האט וואס
צו פארקויפן, מען האט וואס אריין צו לייגן אין די קינדער.
דער רבי געבט סחורה אין די האנט, מען האט וואס צו
פארקויפן ווייטער; אפגערעדט אז מען קען אריינבאקן אין
די הערצער פון די קינדער ריינע אמונה, ווייל אמונה קען
מען נאר איבערגעבן אויב מען האט דאס אין זיך; א מלמד
וואס די אמונה שיינט אין אים - דער קען איבערגעבן פאר
זיינע תלמידים זיי זאלן אויך שפירן דעם אייבערשטן.

דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן רמ, רמא; תני מוה"ר, סימן
תסה, תקצא): "איך וויל נישט מיינע לייט זאלן זיין מלמדים,
אבער אז מען דארף שוין יא זיין א מלמד, ווער דען זאל
זיין א מלמד אויב נישט פון מיינע לייט?"^{לח} ווייל מען דארף

לח. מער איבער דעם ענין, ווייטער אין דעם חלק, מכתב א' נו.

אליין האבן א שטארקע אמונה דאס צו קענען איבערגעבן
פאר תלמידים, זיי זאלן אויפנואקסן מיט א ריינע אמונה;
דאס איז דער יסוד פון א איד, מען זאל וויסן אז עס איז
דא א באשעפער, מען זאל לעבן מיט דעם און קיינמאל
נישט פארגעסן פון די אמונה.

ליידער ליידער היינטיגע טעג רעדט מען פון אלעס נאר
נישט פון די פשוט'ע אמונה; מען רעדט צו קינדער
פון למוד התורה, מען רעדט פון לערנען רצופות, מען רעדט
פון זיין א מצוין, מען רעדט פון זיך פארהערן און באקומען
אן אויסצייכענונג - נאר פון די פשוט'ע אמונה רעדט מען
נישט, שפעטער וואונדערט מען זיך פארנוואס בחורים האבן
נישט קיין יראת שמים, מען וואונדערט זיך פארנוואס מען
טרעפט בחורים און אינגעלייט וואס טוען עבירות און האבן
נישט קיין געפיל צו א שבת, צו מצוות; וואלט מען ווען
געפילעוועט אין זיי אמונה, וואלטן זיי געבליבן ערליכע
פשוט'ע אידן.

שטארק זיך און זיי ממשיך ביתר שאת וביתר עוז, ויהי
רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם.

תתרג נ

מעג מען שיקן א חתן-כלה בילד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט מבשר זיין פארן ראש ישיבה שליט"א די גוטע בשורה אז איך בין ברוך ה' א חתן געווארן בשעה טובה ומצלחת מיט אן ערליכע מיידל.

איך האב געוואלט פרעגן אויב מען מעג שיקן פאר חברים א בילד פון מיר מיט מיין כלה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת עקב, י"ד מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד החתן ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מזל טוב פאר דיין שדוך! איך בין זייער פרייליך צו הערן די גוטע נייעס אז דו האסט געטראפן א גוטע שדוך, א וואויל מיידל; דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט אויפשטעלן א בית נאמן בישראל און זוכה זיין צו שיינע ערליכע אידישע דורות, לה' ולתורתו.

שיק נישט קיין בילד פון דיין כלה פאר קיינעם; עס איז נישט איידל צו שיקן פרינוואטע בילדער פון זיך און די

בִּפְתָּה. אזוי אויף נאך דיין חתונה זאלסטו קיינמאל נישט ארויסלייגן א בילד פון דיר און דיין ווייב, עס איז נישט איידל.

ליידער איז נישטא ווער עס זאל לערנען אינגעלייט ווי אזוי זיך צו פירן; מענטשן ווייסן נישט וואס איז ריכטיג און וואס נישט, מען טוט וואס מען זעט ביי חברים, מען מיינט אז וואס דער חבר טוט - איז אויסגעהאלטן. אינגעלייט שטעלן ארויס פרינוואטע בילדער פון זיך און די ווייב, מען מיינט אז מיט דעם וועט מען אים מקנא זיין, מען וועט אים ארויפקוקן.

שיק נישט קיינעם דינע בילדער און דו קוק נישט יענעמ'ס בילדער; יעדע מאל מען היט זיך די אויגן שפארט מען זיך נאך א ברי אין גיהנום. רבי נתן האט געזאגט: "א קוק ווינציגער - א ברי ווינציגער", דורכדעם וואס מען היט זיך די אויגן שפארט מען זיך איין שווערע ביטערע עוגשים אויף יענע וועלט.

נעם נישט דינע חברים פאר דיין מורה דרך; יעדע זאך וואס דו ווילסט וויסן ווי אזוי זיך צו פירן - זאלסטו פרעגן ערליכע אידן. אז דו גייסט בויען א אידישע שטוב זאלסטו אכטונג געבן וואס פאר א הכשרים דו געמאכט אריין אין שטוב; קויף נאר עסן און טרינקען וואס פארמאגן ערליכע הכשרים. וואס מען זעט ביי חברים מיינט נאכנישט אז מען מעג דאס עסן, מען ווערט נישט מער פרייליך אז מען עסט וואס מען וויל און וואס מען זעט; היינט קען מען האבן במעט אלע עסן מיט גוטע ערליכע הכשרים.

אזוי אויך זאלסטו נישט אריינגעמען אין שטוב קיין מאגאזינען,
צייטונגען און ליין מאטריאל. אפילו עס איז געדרוקט
מיט אידישע אותיות, דאס מיינט נאכנישט אז די שרייבער
זענען ערליכע אידן; עס ליגט באהאלטן סם צווישן די
ווערטער וואס דאס גייט אריין אינעם מענטש ביו מען ווערט
אוועק געשלאפט פונעם אייבערשטן.

אז דו וועסט פרעגן יעדע זאך אן ערליכער איד וועסטו
מצליח זיין צו בויען א שיינע שטוב מיט ערליכע דורות.

תתרנא נא

אז איך בין נישט צוגיעות'דיג,
איז מיין דאווענען שוין גארנישט ווערד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל וואס קומט פון זייער א גוטע און ערליכע שטוב
אבער איך שפיר אז עס איז מיר צו שווער מיט אלע פרומקייטן פון מיין
משפחה, איך וויל זיי קענען צופרידנשטעלן אבער עס איז מיר שווער, עס
איז אדער מיר אדער זיי, עס גייט נישט ביידע צוזאמען, און איך שפיר
אויף אסאך זאכן אז ווען מען וואלט מיר ווען געלאזט טון פשוט'ע זאכן
וואלט איך נישט אנגעקומען צו טון ערגערע זאכן. צום ביישפיל מיין מאמע
וויל נישט איך זאל זיך פארבן די פנים אפילו מיט פשוט'ע פארב, איז
טאקע ווייל זי לאזט מיר נישט, פארב איך אויך מינע אויגן, א זאך וואס
איך וואלט נישט געטון ווען זי וואלט מיר געלאזט זיך פארבן אפילו איידל.

איך ווייס נישט וואס צו טון, עס איז מיר זייער שווער, בפרט אז איך
לעב אין א סביבה וואס יעדע זאך וואס איך טו, זאגן אלע מיר אויס

פאר מיין מאמע און באבע וכו', איך וויל נישט מאכן בושות פאר מיין משפחה, אבער איך שפיר אז איך בין צניעות'דיג נאר זיי צופרידן צו שטעלן, נישט ווייל דער אייבערשטער וויל אזוי; איך וויל זיין ערליך פון מיין אייגענעם ווילן, נישט וועגן אלע זארגן אויף מיר.

מענטשן האבן זייער ליב מיר צו זאגן זאכן, וואס בשעת מעשה גייט עס נישט אריין אמת'דיג אין הארץ, אבער ביז א תקופה געשעט זאכן. למשל איינער האט מיר געזאגט: "וואס האסטו פון דאווענען? קדם זאלסטו זיין צניעות'דיג", באמת בין איך צניעות'דיג אבער פאר זייערע קרומקייטן נישט.

אמאל פלעג איך מקפיד זיין צו דאווענען יעדן טאג און דאס טו איך שוין נישט היינט, עס איז מיר געווארן א קאלטקייט אין דעם, איך שפיר זיך אויך זייער ווייט פון באשעפער ווייל אין מיין קאפ איז דא א בילד אזוי ווי פון א מערכה, עס איז דא צוויי צדדים, איינע בין איך, און די צווייטע זייט איז מיין מאמע טאטע זיידע באבע און דער באשעפער, און עס איז מיר שווער די ווייטקייט וואס איך שפיר צום אייבערשטן.

איך ווייס נישט אויב איר וועט מיר קענען העלפן, אבער אפשר וועט איר זיין דער גוטער שליח פונעם אייבערשטן, און אסאך האבן מיר ממליץ געווען אייך צו שיקן א בריוו.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת עקב, י"ד מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

טראכטס נישט די שלעכטע מחשבה אז דער אייבערשטער איז ווייט פון אייך, עס איז נישט אמת; דער

אייבערשטער איז גישט ווייט פון אייך, דער אייבערשטער איז מיט אייך, ביי אייך און געבן אייך, דער אייבערשטער האט אייך ליב און ווארט איר זאלט צוריק אנהויבן דאווענען צו אים, רעדן צו אים און אים בעטן וואס איר דארפט. עס איז גישט קיין חילוק ווער דער מענטש איז און וואס מען טוט, שטענדיג ווארט דער אייבערשטער מען זאל קומען צו אים און רעדן צו אים.

דער הייליגער רבי, דער ברסלב'ער רבי זכותו יגן עלינו איז געקומען אויף די וועלט אונז צו ווייזן די רחמנות פונעם אייבערשטן, ווי שטארק ער האט ליב אידישע קינדער און ער ווארט מען זאל דאווענען צו אים; ווען מען רעדט צום אייבערשטן הויבט מען אן שפירן זייער א שטארקע נאנטקייט מיטן אייבערשטן, מען שפירט ווי מען האט איינעם, מען שפירט ווי איינער פארשטייט מיך, איינער נעמט מיך אן ווי אזוי איך בין, ווי אזוי איך זע אויס.

נעמט די עצת פון רבין, פרובירט אויס די זיסע וועג; ווען איר זענט אליין אין אייער שטוב, קיינער הערט אייך גישט און קיינער זעט אייך גישט - זאלט איר פרובירן אנהויבן רעדן צום אייבערשטן, רעדט צו אים אויף די שפראך וואס איר רעדט צו אייערע נאנטע חבר'טעס, דערציילט אים אלעס וואס שטערט אייך און וואס איר שפירט, דערציילט אים ווי שווער עס איז אייך די גאנצע וועג ווי אזוי איר לעבט, די מלחמה וואס טוט זיך אפ אין אייך, ווי אלעס איז געצווינגען - אן קיין אמת און אן קיין געפיל. אין אנהויב

וועט דאס אפֿשר זיין אביסל שווער, אָבער מיט די צייט ווען איר וועט דאס טון וועט איר ווערן זייער שטארק, איר וועט שפּירן ווי דער אייבערשטער איז מיט אייך און האט אייך ליב.

הערט נישט אויס די וואס טשעפּען און זאגן אייך: "וואס האסטו פון דאווענען? קדם זאלסטו זיין צניעות'דיג"; עס איז נישט אמת וואס זיי זאגן, דער אייבערשטער זאגט אנדערש, דער אייבערשטער וויל מען זאל דאווענען צו אים, אים בעטן ער זאל אונז צוריק קערן צו אים און אריינלייגן אין אונז א ריינקייט צו וועלן טון זיין ווילן, צו וועלן טון וואס איז גוט.

איך בעט אייך, הערט נישט אויס די וואס זאגן אייך: "וואס האסטו פון דאווענען? קדם זאלסטו זיין צניעות'דיג", דאס איז עצת היצר, דאס איז א נסיון פאר אייך, אייך מחליש דעת זיין, אייך אפּקילן פון וועלן זיין ערליך; לייגט נישט דעם אייבערשטן אויף איין זייט מיט די אלע וואס טשעפּען אייך, דער אייבערשטער קוקט אויף אונז, ער זעט אונזער הארץ, ער זעט ווי שטארק מיר ווילן זיין גוט, ער קוקט נישט אויף אונז אזוי ווי מענטשן קוקן אויף אונז, ער זעט יעדע קליינע פינטעלע גוטס וואס מיר טוען.

אויבן אין הימל איז זייער חשוב יעדע קליינע פינטעלע גוטס, אזוי ווי דער רבי האט דערציילט אין די ערשטע מעשה (ספורי מעשיות, מעשה א) ווי דער ממונה האט

געפֿרעגט דעם ווײַנט: "וואס איז דאָרט חָשוב?" האט דער ווײַנט געזאָגט: "דאָרט איז אלעס חָשוב"; מוהר"ש איז מסביר (בספר נהרי אפרסמון) אז 'דאָרט' מיינט מען 'אויבן אין הימל', אין הימל איז אלעס חָשוב, יעדע קליינע זאך, יעדע בייג וואס א מענטש געבט זיך צו זיין גוט, און אפֿילו יעדע גוטע מחשבה, ווען מען טראכט אז מען וויל זיין גוט - איז זייער חָשוב. אזוי ווי דער הייליגער תנא האַלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עֵלֵינוּ זאָגט (זהר תרומה, קנ): "לית רעותא טבא דאתאביד", קיין שום גוטע ווילן ווערט נישט פארלוירן; איז דאך זיכער אז ווען מען זאגט א גוטע ווארט און אונדא ווען מען טוט א גוטע מעשה - איז עס זייער חָשוב אויבן אין הימל.

איך האָב אזוי די פֿאר ווערטער וועט אייך זיין א שטארקע חזוק איר זאלט נישט ווערן צעפאלן פון אנדערע; איר זאלט אנהויבן לעבן אן אמת'ע לעבן מיטן אייבערשטן. איר זאלט יעדע זאך שמועסן מיט אים, יעדע זאך וואס איז אייך שווער זאלט איר אים דערציילן און אים בעטן - וועט איר זען אז איר וועט פֿלוצלונג אנהויבן ליב האבן צו זיין א איד, איר וועט ליב האבן אייער לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

תתנב נב

ווי אזוי איז די ריכטיגע וועג צו שווימען בצניעות?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

וואס דארף איך ענטפערן פאר א מיידל וואס פאררופט זיך א תלמידה פון בית פיגא און זי מאכט מיר בסדר משוגע מיט הצעות פון שהוכים, נאך וואס איך האב איר שוין אזויפיל מאל געענטפערט אז דער ראש ישיבה האט אונז אויסגעלערנט אז מיידלעך רעדן נישט צווישן זיך פון די נושא, אבער זי לאכט זיך אלץ אויס אז נישט דאס מיינט דער ראש ישיבה צו זאגן.

אויך וויל איך וויסן אויב איז א פראבלעם לויט די הלכה צו גיין דא אין ארץ ישראל צו די אפגעטיילטע פלאץ ביים וואסער [חוף הנפרד] אן שטרימפ, און מיט קורצע ערקל.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת עקב, חמשה עשר באב, שנת תש"פ לפרט קטן ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

נישט יעדער איינער וואס פאררופט זיך א 'תלמידה בית פיגא' איז טאקע א תלמידה און נישט יעדער וואס לערנט אין בית פיגא איז א תלמידה; די תלמידות זענען די וואס פאלגן וואס מען לערנט אין שולע.

ווי אזוי ווייסט מען ווער איז א תלמיד און ווער איז א תלמידה? היינט איז דער א תלמיד און מארגן איז ער שוין אפגעקילט און איז א חסיד שנפל וואס דער רבי זאגט אויף דעם אז דאס איז ערגער פון אלעם (לקושי תלכות נויקון תלכה ה, אות כו; שלוחין תלכה ה, אות יז; ראש חודש תלכה ה, אות נב), דעריבער איז נישט בראי צו קוקן אויף אנדערע.

ווערט נישט באגייסטערט פון אנדערע; נעמט די שעורים און למודים פאר זיך, נעמט דאס פאר אייער לעבן. איר מעגט זיך מתוך זיין מיט אנדערע מיידלעך וואס פאררופן זיך אויך אויפן רבינ'ס נאמען, עס איז גוט צו האבן גוטע חבר'טעס, אבער ווערט נישט נתפעל ווען איר זעט אז אנדערע טוען נישט און פאלגן נישט וכו' וכו'.

איר זאלט נישט רעדן מיט אנדערע פון שדוכים; עס איז זייער נישט איידל צו רעדן צווישן מיידלעך פון דעם בחור און פון יענעם בחור, עס איז קינדיש. אז מען טראכט פון א שדוך קען מען דאס מיטטיילן מיט די עלטערן אדער מיט די מנהלת וכו', אבער נישט צווישן מיידלעך.

אויף אייער פראגע צי מען מעג גיין אן שטרימפ און מיט קורצע ערמל ביים וואסער; עס ווענדט זיך אויב דאס איז א פארמאכטע פלאץ. אויב איז דאס א פארמאכטע פלאץ אזוי ווי די פלעצער וואו מען גייט שווימען - מען מען גיין אן שטרימפ און מיט קורצע ערמל.

זייט שטארק מיט אייער גוטע אויפפירונג; אין דעם זכות וועט איר זוכה זיין צו טרעפן א גוטע שדוך און האבן

עֲרְלִיכֶּע קִינְדֶּער. אַזױ װי דער רַבִּי זאָגט (ספר המדות אות בנים, סימן ט): "צניעות שפאָאָשה מִזְכָּה לָהּ לְבָנִים הַגּוֹנִים", אַז אַ פֿרוי געבט אַכטונג אויף צניעות וועט זי זוכה זיין צו גוטע קינדער. דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

תתרג נג

וואס טוט מען ווען די ווייב געבט אויס אסאך געלט אן רשות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין שאלה איז ווי אזוי מען געבט מען זיך אן עצה מיט א ווייב וואס טוט ווילדע זאכן; ווי למשל אז זי מאכט יעצט איבער די גאנצע הויז אן פֿרעגן רשות פון מיר צי זי מעג עס טון, אין די צייט וואס איך האב איר קלאר געזאגט אז יעצט איז נישט די צייט פאר דעם, עס איז שווערע צייטן און איך מאך קוים פֿרנסה, איך בין שולדיג געלט פאר מענטשן און אזוי ווייטער. און נאך מער, אז כאטש וואס זי ארבעט און מאכט געלט, וויל זי אבער נאר געמען די גאנצע געלט פון מיר.

איך האב שוין פרובירט צו רעדן מיט שיינעם, עס העלפט אבער נישט, די ארבעט גייט שוין אן אין פולן שוואונג אן מיין רשות.

ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה?

יִישׁר בִּחַ

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת עקב, חמשה עשר באב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

טו אלעס אויף די וועלט אז דיין שטוב זאל בלייבן גאנץ.

פרוביר צו רעדן צו איר שיינערהייט, רעד ווייכע ווערטער
צו איר, געב איר צו פארשטיין ווי שווער עס איז
דיר יעצט דיין מצב פרנסה, זאג איר אז דו וועסט איר
אלעס נאכגעבן ווען דו וועסט האבן געלט. און אז דו זעסט
אז עס איז נישטא מיט וועם צו רעדן, זי איז פאר'עקשנ'ט,
זי האט שוין אליין גערופן די בעלי מלאכה און אנגעהויבן
איבערבויען די הויז אן דיין רשות - זאלסטו זיך אנשטרענגען
און טון אלע מיטלען אז דיין שטוב זאל נישט צעפאלן.

לאז זיך נישט פארפירן פון טעראפיסטן וואס זוכן צו מאכן
געלט פון צרות ישראל און ביים סוף ווארפן זיי אראפ
דעם מענטש אין א טיפן גרוב, זיי רעדן צו מען זאל זיך
גט'ן; אך און וויי פאר די וואס פאלן אריין אין זייערע הענט,
זיי האבן נישט קיין רחמנות אויף קיינעם, ווען זיי הערן
אויס צרות ישראל איז דאס נישט מיט הארץ צו העלפן
דעם מענטש, דאס איז זייער פרנסה, זיי צעטיילן שטיבער,
יעדער ליידט פון די טעראפיסטן און שלום בית מאכערס,
סיי די פארפאלק און נאך מער די קינדער.

איך בעט דיר זייער, נעם אן מיינע ווערטער; איך שרייב דאס אן קיין שום נגיעות, איך ווייס נישט ווער דו ביסט און ווער דיין פרוי איז, איך וויל אייך פשוט ראטעווען פון אנקומען צו בלייבן אליין, איך וויל ראטעווען אייער שטוב, אייערע קינדער זאלן נישט ליידן זייער גאנץ לעבן.

די וועג פון די תורה איז אז דער מאן זאל טון אלעס אויף די וועלט אז זיין ווייב זאל זיין פרייליך און צופרידן. דער הייליגער צדיק רבי חיים ויטאל זכותו יגן עלינו שרייבט (שער המצוות, פרשת עקב): "ראיתי למורי זכרוננו לברכה", איך האב געזען ביי מיין הייליגע רבי דער אריז"ל, "שלא היה חושש בעצמו להתכבד במלבושים נאים יותר מדאי", ווען עס איז געקומען צו קויפן קליידער פאר זיך אליין, האט ער נישט געקויפט קיין טייערע קליידער, "גם במאכלו היה אוכל דבר מועט מאד", אויך ביי עסן - ווען עס האט זיך גערעדט פאר זיך - האט ער נישט געגעסן קיין סאך, ער פלעגט עסן זייער ווייניג, "אבל במלבושי אשתו היה זהיר מאד לכבדה ולהלבישה", אבער ווען עס איז געקומען צו זיין ווייב האט ער זייער אכטונג געגעבן איר צו מכבד זיין מיט שיינע קליידער, "והיה מפיק כל רצונה", ער האט איר צופרידן געשטעלט אינגאנצן, וואס זי האט געוואלט האט ער איר געגעבן, "אף אם לא היתה ידו משגת כל כך", אפילו ער האט נישט געהאט קיין געלט דאס צו קענען טון.

דאס איז די וועג פון די תורה, דער מאן זאל טון אלעס אויף די וועלט אז זיין ווייב זאל זיין צופרידן; אפילו זי איז

נישט גערעכט, זי געבט אויס געלט וואס איז נישטא. דאס איז אונזער ארבעט, מיר זאלן האלטן די שטוב מיט אלע פוחות עס זאל נישט צעפאלן, דאס האט אונז מוהרא"ש געלערנט אלע יארן און דאס גערנט מען ווייטער אין היכל הקדש, נאכאמאל און נאכאמאל, מען זאל אכטונג געבן אויף די שטוב.

נאך א פלל האט מוהרא"ש אונז געלערנט און ווער עס לעבט מיט דעם פלל האט א גוט לעבן. מוהרא"ש האט אונז געלערנט: "א פרוי איז שטענדיג גערעכט"; מוהרא"ש האט אונז געלערנט און אונז געווארנט מיר זאלן נישט גיין אין ויכוחים מיט די ווייב, נישטא קיין טענה'נען און נישטא קיין אויפווייזן, אפילו זי איז געפאלן אויפן קאפ און געפאלן אויפן נאז, זי זאגט בייטאג אז יעצט איז נאכט - זאל מען נישט טענה'ען מיט איר נאר איר געבן גערעכט: "יא יא, יעצט איז נאכט, לאמיר ארויסגיין מחדש זיין די לבנה", ביז זי וועט אליין זאגן: "עס איז נישטא קיין לבנה, איז א סימן אז עס איז יא טאג".

מוהרא"ש פלעגט דאס שטענדיג חזר'ן מיט אונז, ער פלעגט אלץ געבן די משל, אז עס איז נאכט אין די פרוי זאגט: "יעצט איז טאג" - זאלסטו נישט טענה'ען מיט איר, נאר געב איר גערעכט, זאג איר: "יא יא, יעצט איז טאג, לאמיר גיין אביסל אונטער די זון זיך אפבראטן וכו'", ביז זי אליינס וועט זאגן: "איך האב געמאכט א טעות, יעצט איז נאכט, עס איז נישטא קיין זון"; עס זעט אויס מאדנע, אפער דער וואס פירט זיך אזוי דער האט א לעבן.

וויסן זאלסטו אז די אלע חברים אדער משפחה מיטגלידער וואס העצן דיר אונטער: "גיי גט זיך", זיי רעדן זיך צו: "לאז איר אפ", "זי איז א שקלאפטע", "וויפיל איז די שיעור צו ליידיגן? וכו' וכו'", די אלע זענען גוט ווילאנג דו האסט זיך נישט גע'גט, איינמאל מען בלייבט אליין - וועסטו נישט האבן וואו צו גיין, דו וועסט זיך וואלגערן פון איין שטוב צום צווייטן, דו וועסט ווערן דערביטערט השם ישמרנו. דעריבער אז זי האט שוין אנגעהויבן איבערבויען דיין הויז אן רשות, זי פירט זיך נישט ריכטיג, די גאנצע געלט נעמט זי דיר אנוועק - זאלסטו זען אז כאטשיג זאלסטו בלייבן מיט א שטוב, זאלן דיינע קינדער בלייבן מיט א שטוב. איך האף אז דו וועסט אננעמען די ווערטער, וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן העלחה אין אלע ענינים.

תתרנד נד

זאל איך נאכגעבן פאר מיין מאן וואס וויל האבן א קאמפיוטער אין שטוב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קדם מוז איך זיך באדאנקען פאר אלע דרשות, עס געבט מיר צו א שטיק לעבן.

מיין מאן וויל האבן א קאמפיוטער אין שטוב, וואס מען קען דערויף גארנישט קוקן, עס איז נאר געמאכט צו קענען איבערלייגן פון א סידי אויף א קארטל, אדער צו שרייבן זאכן אויף ווארד, עקסעל און דאס גלייכן. ער טענה'עט אז אזא סארט קאמפיוטער הייסט בכלל נישט קיין קאמפיוטער, דאס איז נישט פון וואס דער ראש ישיבה שליט"א רעדט אז מען זאל נישט האבן א קאמפיוטער אין שטוב.

איך ווייס אז מיין מאן איז אייביג גערעכט, למשל איך פלעג אמאל האלטן אז ברוסלב איז נישט א גוטע פלאץ, מיין מאן האט אבער געהאלטן אז עס איז יא גוט, און היינט זע איך אז ער איז גערעכט. וויל איך וויסן צי דא בין איך זיך אויך טועה, ווייל איך האב נישט קיין חשק צו האבן קיין שום סארט קאמפיוטער אינגערהיים.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת עקב, חמשה עשר באב, שנת תש"פ לפרט קטן מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

די שאלה איז אביסל אינטערעסאנט.

אויב ער וויל אזוי שטארק איר זאלט זיין ביי זיין ראש ישיבה און ער וויל אלעס פאלגן זיין ראש ישיבה - פארנוואס זאל ער אליין נישט פרעגן זיין ראש ישיבה אויב דאס איז אויך גבול אין דאס וואס זיין ראש ישיבה זאגט אז מען זאל נישט האבן א קאמפיוטער אין שטוב?

א שאד זיך ארום צו קריגן און זיך ארום טענה'ען די פאר יאר וואס מען לעבט; אז עס איז דא חלוקי דעות אין

שטוב נעמט מען אן ערליכער איד, א קלוגער איד - וואס
ביידע, סיי דער מאן און סיי די ווייב וועלן אננעמען וואס
דער ערליכער איד זאגט, אזוי דארף מען זיך נישט טענה'ען
און קריגן.

איר דארפט פארשטיין, דער אייבערשטער האט באשאפן
א גרויסע וועלט מיט אן א שעור מענטשן און איינס
פון די גרעסטע וואונדער איז דאס וואס חכמינו זכרונם
לברכה זאגן (ברכות נח.): "ש אין דעתם דומה זה לזה", יעדער
איינער טראכט אנדערש, יעדער האט אנדערע זאכן וואס
ער וויל; דאס קלאפט אויס צווישן מאן און ווייב, יעדער
איינער האלט אז ער האט די ריכטיגע וועג. מען קען זיך
נישט אויסקומען אייניג נאר אז מען גייט אויף די וועג פון
די תורה, מען פרעגט ביי יעדע זאך וואס מען זאל טון.

פעטס אייער מאן ער זאל דאס אליין אדורכשמועסן מיט
זיין מורה דרך און וואס ער זאגט וועט איר טון.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתרגמה נה

א פארנומענע פרוי זאל ענדערש דאווענען
אדער איז גענוג די ברכות מיט תהלים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיך נאכאמאל באדאנקען אויף אלע חזוק אין לעבן, דער
אייבערשטער זאל אייך ווייטער שיקן ב"ח און ברכה אגזאגירן מיט די
הייליגע ארבעט.

איך פרוביר צו זאגן דעם יום תהלים יעדן טאג, אזוי ווי דער ראש
ישיבה זאגט אז א פרוי זאל זיך צוגעוואוינען צו זאגן יעדן טאג דעם יום
תהלים; איך האב געוואלט פרעגן וואס צו טון אויב איך יאג נישט אן
צו זאגן תהלים ווען עס איז נאך טאג, קען איך אויך זאגן ביינאכט? ווייל
איך ווייס אז עס איז נישט לבתחילה צו זאגן תהלים ביינאכט.

אויך האב איך געוואלט פרעגן וואס צו טון ווען איך האב א פארנומענע
טאג, איז בעסער צו דאווענען שחרית אדער בעסער זאגן ברכות און
דעם יום תהלים?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת עקב, חמשה עשר באב, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עס איז נישט קיין פראבלעם צו זאגן תהלים ביינאכט. עס
ווערט געפרעגט אין ספר אנש'ל אברהם פון הרב הקדוש

מבוטשאטש זכרוננו לברכה (אורח חיים סימן רלח, סעיף ב) אז תהלים
מעג מען זאגן ביינאכט, ווייל מען זאגט דאס צו מתפלל זיין
און צו דאנקען דעם אייבערשטן.

א אידישע מאמע וואס איז פארנומען טאג און נאכט מיט
די שטוב ווירטשאפט קען יוצא זיין דאס דאווענען - מיט
התבודדות; אין די צייט וואס איר קאכט און איר רייניגט
די שטוב זכו' וכו' - זאלט איר שמועסן מיטן אייבערשטן,
אים בעטן פאר אלעס וואס איר דארפט, מיט דעם איז מען
יוצא די מצוה פון דאווענען.

דער הייליגער רבי האט זייער אויסגעלויבט די תפלות פון
פרויען; מען האט אמאל געזאגט פארן רבין אז דער
בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט: "ווען משיח וועט
קומען וועט מען מבטל זיין אלע ווייבער שולן", האט דער רבי
געזאגט: "עס איז נישט אמת, עס קען נישט זיין אז דער בעל
שם טוב האט דאס געזאגט, פינקט פארקערט! משיח וועט
קומען בזכות די תפלות פון אידישע פרויען וואס זיי דאווענען
און בעטן אז משיח זאל קומען"; זעט מען פון דעם אז דער
רבי האט זייער שטארק געהאלטן פון תפלות פון פרויען.

ביי פרויען איז שטערקער די זאך פון התבודדות, ווייל עס
איז דא ביי זיי מער תמימות, עס איז דא ביי זיי מער
אמונה. דער הייליגער רבי האט זייער געהאלטן פון די תמימות
וואס פרויען האבן, ער האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן לג): "אצל
העולם אמונה הוא דבר קטן, ואצלי אמונה הוא דבר גדול

מאד, ועקר האמונה היא בלי שום חכמות וחקירות כלל, רק בפשיטות גמור כמו שהנשים וההמון עם הפשרים מאמינים", ביי די וועלט איז אמונה א קלייניקייט, אבער ביי מיר איז דער עקר אמונה אן קיין חקירות און אן קיין חכמות, נאר פשוט אזוי ווי פרויען און פשוט'ע מענטשן גלייבן; פרויען האבן אין זיך א מורא'דיגע תמימות, דערפאר זענען זיי גענטער צום אייבערשטן, ווייל ווי מער מען פירט זיך בתמימות ובפשיטות - אלץ מער רעדט מען צום אייבערשטן.

הויבט אן די טאג מיט די ברכות און ווען איר האט אביסל צייט זאלט איר זאגן תהלים, און דער עקר זאלט איר אסאך רעדן צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

תתננו נו

מעג מען אונטערשניידן די פאות וואס וואקסן לאנג?

שאלה:

לקבול דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע שעורים און בריוו. איך האב געליינט דעם בריוו^{לט} וואו דער ראש ישיבה שליט"א האט געשריבן שטרענג און שארף איבער דעם אסור פון שניידן אדער צופוצן די בארד, מיין פראגע

איז וועגן שניידן די פאות אויב עס וואקסט צו לאנג; איך ווייס אז עס איז דא וועלכע רירן נישט צו די פאות און שניידן עס נישט אונטער אפלו ווען עס וואקסט לאנג, און אנדערע פירן זיך נא צו שניידן, וויל איך וויסן וואס איז אונזער מנהג ביי דעם.

אויך וויל איך וויסן אויב מען מעג שניידן די שניידן העכער די מויל.
יִישׁר בַּח פֶּאָר אַלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ראה, כ' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די תשובה איז נישט געשריבן שטרענג און שארף, דאס איז געשריבן ווייך און הארציג, איין שטיק רחמנות; אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט, ווען מען ברענגט אריין שכל אין מענטשן זיי זאלן וויסן ווי אזוי צו לעבן מיטן אייבערשטן - דאס איז די גרעסטע רחמנות, נישט וואס זעט אויס ווי רחמנות מיינט רחמנות, רחמנות איז אז מען ברענגט צוריק דעם מענטש צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן ז): "מי שהווא רחמן, הוא יכול להיות מנהיג", ווער קען זיין א מנהיג ישראל? דער וואס האט רחמנות אויף אידישע קינדער, "כי עקר הרחמנות הוא בשישראל עם קדוש נופליו, חס ושלום, בעוונות, רחמנא לצלן, כי זהו הרחמנות הגדול מכל מיני

רחמנות", ווייל דער עקר רחמנות איז ווען אידישע קינדער פאלן אראפ אין עבירות רחמנא לצלן, דאס איז די גרעסטע רחמנות פון אלע רחמנות. און דער רבי איז מסביר: "ובאמת, מהיכן באים לעוונות, חס ושלום", ווי אזוי קען מען ארויסנעמען אידישע קינדער פון עבירות? ווייל באמת פון וואו קומט בכלל צו א מענטש ער זאל זינדיגן חס ושלום? "הוא רק על ידי שאין לו דעת", דאס איז נאר ווייל ער ווייסט נישט אז דער אייבערשטער איז מיט אים, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה ג.): "אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות", א מענטש זינדיגט נישט נאר נאכדעם וואס עס גייט אריין אין אים א רוח שטות, ער מיינט אז דער אייבערשטער זעט נישט וואס ער טוט, ער מיינט אז ער איז שוין סיי ווי פארפאלן וכו', "וזהו הרחמנות הגדול מן הבל, שצריכין לרחם עליו להכניס בו דעת", ממילא איז דאס די גרעסטע רחמנות, מען זאל אריינברענגען אין אים דעת, ער זאל וויסן אז דער אייבערשטער האט אים נאכאלץ ליב און ער קען נאך תשובה טון, אזוי ווי עס שטייט (תהלים מא, ב): "אשרי משכיל אל דל", וואויל איז דעם וואס ברענגט אריין שכל אין אן ארעמאן, "כי אין עני אלא מן הדעת" (גדרים מא.) וצריכין לרחם עליו, להכניס בו דעת", ווער איז אן ארעמאן? דער וואס האט נישט קיין שכל, אויף די מענטשן דארף מען רחמנות האבן און אריינברענגען אין זיי שכל; דאס טוט א צדיק, ער ברענגט אריין אינעם מענטש שכל צו וויסן אז דער אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים און נעבן אים, ער איז אים משמח און מחזק ער זאל וויסן

אז ער קען נאך אויך צוריק קומען צום אייבערשטן - אזא
איינער קען זיין א מנהיג ישראל.

א רחמנות אויף בחורים און אינגעלייט וואס שניידן זיך אפ
די בארד און פאות; עס רייסט דאס הארץ צו זען ווי
מען רייסט אראפ פון זיך דעם צלם אלקים, וואס דאס איז
די ערשטע טריט אראפ צו ווארפן פון זיך דאס אידישקייט.
אזוי ווי דער הייליגער רבי נתן זאגט (לקושי הלבות גילוח הלכה ג/
אות ב): "עקר הדת ישראל ועקר היתדות תלוי בזקן ופאות",
די בארד און פאות איז אן עקר פון א איד און פון דאס
גאנצע אידישקייט, "ובהם נבר ה' יהודי כי הוא מורע בך
ה', מורע ישראל", און מען דערקענט א איד דורך זיין בארד
און פאות אז ער איז א אידיש קינד. "ומי שרוח אחרת
עמו, חס ושלום, ורוצה לבפר, חס ושלום, באלקי ישראל",
און ווער עס וויל לייקענען אינעם אייבערשטן, "תחלת הכפירה
הוא, שמשליך חס ושלום מעליו הזקן והפאות", די ערשטע
זאך נעמט ער אראפ זיין בארד און פאות, "כי באמת כל
דת ישראל הקדוש הוא תלוי בזקן ופאות", ווייל דאס גאנצע
אידישקייט איז אנגעהאנגען אינעם בארד און פאות; קוק
אריין דארט זיינע הייליגע ווערטער מער באריכות.

די פאות דארף נישט זיין לענגער פונעם פנים; מען קען שניידן
די פאות עס זאל נישט זיין לאנגע שוועגן, אויך די שנויצן
קען מען שניידן (באר היטב יורה דעה סימן קפא סעיף י, סעיף קמן ה).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתננו נו

האט דער רבי געלאזט זיינע מענטשן זיין מלמדים?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך פאלג ברוך השם דעם ראש ישיבה און איך לערן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים אזוי ווי דער ראש ישיבה האט מיר געשריבן אין א בריוו, איך האב געקויפט א חיי מוהר"ן און איך לערן א שטיקל במעט יעדן טאג.

געבטן בין איך אנגעקומען צו א שטיקל וואס איז מיר געווען א גרויסער וואונדער, רבי נתן שרייבט דארט (סימן תסה): "אמר, רצונו שכל אנשי שלומנו לא יהיה אחד מהם מלמד וכמה פעמים דבר מזה"; איך ווייס דאך אז דער ראש ישיבה איז זייער שטארק מחזק מלמדים, און זייענדיג אליין א מלמד זאג איך בפה מלא אז דאס גאנצע חזוק וואס איך באקום איז דאך נאר פונעם ראש ישיבה שליט"א.

איך וועל זיך פרייען אויב דער ראש ישיבה וועט מיר דאס קענען אויסקלארן.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ראה, כ' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז אמת אז דער רבי האט נישט געוואלט זיינע מענטשן זאלן זיין מלמדים; דער רבי האט אמאל געפרעגט איינער

פון די תלמידים וואס איז געווען א מלמד: "וויפיל פארדינסטו א וואך שוין למוד? צעטייל דיין געלט אויפן טאג און אויפן שעה, וויפיל קומט דיר אויס צו מאכן א מינוט? ממש קליין געלט, קומט אויס אז דו קענסט פארלירן יענע וועלט פאר בלויז אפאר דאלער; ווייל ווען מען איז מבטל תורה פון קינדער קען מען דאס נישט באצאלן. ווען מען גנב'עט געלט פון א צווייטן קען מען דאס באצאלן און יענער קען דאס מוחל זיין, אבער ווען מען איז מבטל תורה פון קינדער קען מען דאס נישט באצאלן און מען קען דאס נישט מוחל זיין" (שיחות הר"ן, סימן רמ); אזוי איז דא במה ובמה שיחות וואס דער רבי האט געזאגט פאר אנשי שלומינו מען זאל נישט זיין קיין מלמד (חיי מוהר"ן, סימן תסה; תקצא)^מ.

מיט דעם אלעם האט דער רבי געזאגט אז ער וויל זייער שטארק, אז אויב איז דא א מלמד אדער א שוחט זאל דאס זיין דוקא פון זיינע תלמידים. ווייל דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט (הובא בבעל שם טוב על התורה פרשת ותרנו, אות יט) דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך זייער שטארק אויף שוחטים זיי זאלן זיין קדשים ורקים און מכשיל זיין אידישע קינדער מיט גבלות וטרפות רחמנא לצלן; אויך פארלייגט זיך דער סמ"ך מ"ם אויף די מלמדים זיי זאלן נישט זיין ערליך אזוי וועלן זיי פאר'סמ'ען אידישע קינדער מיט זייערע אפיקורסות; דעריבער האט דער רבי געזאגט:

מ. נאך א בריוו איבער דעם ענין, פריער אין דעם חלק, מכתב א' מט.

"אויב יא א שוחט, אויב יא א מלמד, זאל דאס שוין ענדערש
זיין פון מיינער א מענטש וואס האט יראת שמים".

עס זענען דא זייער אסאך מעשיות פון אנשי שלומינו וואס
זענען געווען מלמדים, ווי זיי האבן אריינגעלייגט אין די
קינדער אמונה פשוטה און יראת שמים; מוהרא"ש אליין
איז געווען יארן לאנג א מלמד. זאלסטו ווייטער אנהאלטן
דיין מלמדות ביטר שאת וביתר עוז, לייג אריין אין די
קינדער אמונה; רעד צו די קינדער פונעם אייבערשטן מיט
א שטארקייט און א קלארקייט, לערן זיי אויס זיי זאלן
רעדן צום אייבערשטן, יעדע זאך וואס די קינדער בעטן דיר,
יעדע זאך וואס זיי ווילן - זאלסטו זיי אויסלערנען זיי זאלן
רעדן צום אייבערשטן; דאס וועט זיי באגלייטן פאר זייער
גאנצע לעבן.

מוהרא"ש פלעגט דערציילן ווי ער געדענקט פון די זעקס
יאר ווי זיין מלמד רבי יעקב קלמנוביץ זכרונו
לברכה, וועס מען האט גערופן בלשון חבה "ר' יעקב מלמד",
א ברסלב'ער חסיד - פלעגט אריינלייגן אין די קינדער
אמונה. די חדר איז געווען אין א שול און ווען א קינד האט
עפעס געדארפט פלעגט דער מלמד נעמען דאס קינד און
אים שטעלן ביים ארון הקדש, ער האט געהייסן דעם קינד
קושן דעם פרכת, ער האט אים פארנעמאגט א תפלה און
אים געהייסן נאכזאגן ווארט ביי ווארט; אזוי האט ער
אריינגעברענגט אין די קינדער די זאך פון תפלה, אז ווען
מען דארף עפעס זאל מען צוגיין צום ארון הקדש, געבן א

קוּש דַעם פֿרַכְת און בַּעטן פֿונעם אייבערשטן וואס מען
דארף; דאס האט אים באגלייט לאנגע יארן.

זיי ממשיד מיט דיין הייליגע ארבעט; קוק אויף די קינדער
ווי זיי זענען דיינע קינדער. חכמינו זכרונם לברכה זאגן
(סנהדרין יט:): "כל המלמד את בן חברו תורה, מעלה עליו
הכתוב כאילו ילדו"; פֿשט דערפון איז, אז איינער וואס
לערנט תורה מיט א צווייטן'ס קינד דארף טראכטן ביי זיך:
'דאס איז מיין קינד', נאר אזוי קען ער מצליח זיין מיט די
תלמידים. עס זענען דא מלמדים רוצחים וואס פארשעמען
די קינדער, זיי שלאגן, ציפן וכו' וכו'; זיי מיינען אז עס איז
הפקר וועלט, אבער עס גייט אריבער אפאר יאר און נאכדעם
באצאלט מען מיט די אייגענע קינדער בכפל כפלים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתנח נח

מעג מען בעטן שבת אויף פרנסה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל פֿרעגן אויב מען מעג רעדן צום אייבערשטן אום שבת קדש
איבער געברויכן פון פרנסה?

יִישׁר בַּח פֶּאר אַלעם, ובפֿרט פֿאר אייער באַזוך אין לעיקוואַד׳ס, וואס
האט מיך ממש מחי' געווען.

יִישׁר בַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ראה, כ' מנחם-אב, שנת תש"פ לפֿרט קטן

לקבֿוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

שבת איז א צייט וואס מען קען שפירן דעם אייבערשטן
שטערקער ווי א גאנצע וואך; שבת קענען אפֿלו
פשוט'ע מענטשן שפירן דעם אייבערשטן זייער שטארק.
דעריבער איז שבת א צייט וואס מען קען בעטן דעם
אייבערשטן אויף יעדע זאך: פרנסה, געזונט, קינדער וכו' וכו';
מען מעג אפֿלו וויינען אום שבת ווען מען בעט דעם אייבערשטן.

די הייליגע חכמים זאגן (מדרש אנדה; הובא בבית יוסף אורח חיים סימן
רפח): דער הייליגער תנא רבי עקיבא, ווען ער פלעגט
דאווענען שבת פלעגט ער וויינען, עס איז אים געווען א
פארגעניגן דאס וויינען צום אייבערשטן. ער פלעגט זאגן שיר
השירים מיט הייסע טרערן, ער פלעגט שפירן ביים זאגן שיר
השירים זייער א שטארקע גאנטקייט צום אייבערשטן; פון

מא. מיטוואך פרשת חקת, תש"פ, איז דער ראש ושיבה שלישי'א געווען אויף א באזוך אין שטאט
לעיקוואַד, ווי עס איז פארגעקומען א מסבה לשובת בולל היכל הקודש.

דעם זעט מען אז אויב דאס איז אן ענג שבת מעג מען וויינען (טורי זרב סימן רפח, סעיף קטן ב).

זיי מכבד דעם שבת וועסטו האבן שפע פאר די גאנצע וואך. חכמינו זכרונם לברכה זאגן אונז (שבת קיט.), ווען א מענטש איז מכבד דעם שבת ווערט ער געפֿענטשט מיט עשירות, אזוי ווי רבי חייא בר אבא האט דערציילט, אמאל בין איך געווען אין די שטאט לודקא און איך בין דארט איינגעשטאנען ביי איינעם, האב איך געזען אז מען האט אים אריינגעברענגט א גאלדענעם טיש, דער טיש איז געווען געמאכט פון אזויפיל גאלד אז זעכצן מענטשן האבן דאס געדארפט אויפהייבן; אינעם טיש זענען געווען זעכצן זילבערנע קייטלעך צוגעבינדן צו זיי טעלערס און גלעזער, אויפן טיש זענען געווען אלע סארט געשמאקע עסן און טרינקען און שמעקעדיגע בשמים.

ווען מען האט אריינגעברענגט דעם טיש האט מען געזינגען דעם קאפיטל (תהלים כד, א): "לה' הארץ ומלאה וגו'", אלעס אויף די וועלט איז דעם אייבערשטנס, גאבן עסן האבן זיי געזינגען דעם קאפיטל (תהלים קטו, טז): "השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם", האב איך זיך זייער געוואונדערט - דערציילט רבי חייא בר אבא - "איך האב געפרעגט דעם מענטש, וואס פאר א גוטע זאך האסטו געטון אז דער אייבערשטער האט דיר געגעבן אזא רייכטום?" האט ער מיר געזאגט: "איך בין א קצב (בוטשער) און ווען איך זע א שיינע בהמה לייג איך דאס אוועק פאר מיר פאר שבת",

האט אים רבי תייר געזאגט: "אשריך שזכית", וואויל איז דיר אז דו האסט זוכה געווען צו דעם, "וברוך המקום שזכך לך", און געלויבט איז דער אייבערשטער אז ער האט דיר מוזקה געווען מיט דעם.

זעט מען פון דעם אז ווען מען לעבט א גאנצע וואך מיטן שבת, איז מען זוכה צו א גרויסע עשירות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתרנט נט

מעג איך אוועקגעבן האלב פון מיין געלט צו דרוקן ספרים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דער אייבערשטער זאל איך געבן פת ווייטער צו פארשפרייטן דעם הייליגן רבי'ן און מוהרא"ש אויף די גאנצע וועלט, יעדע בריוו ברענגט פשוט אריין אין מיר אמונה און בטחון אינעם אייבערשטן, און עס געבט מיר חשק צו טון נאר דעם רצון השם.

איך וויל פרעגן אויב איך מעג אוועקגעבן האלב פון מינע פארדינסטן פאר הפצה און הדפסה, אדער פאר אנדערע צדקות. איך בין גרייט דאס צו טון, איך טראכט נאר אז אפשר וועל איך דארפן האבן דאס געלט אין א שפעטערדיגע צייט, און איך ווייס נישט אויב עס וועט קומען א צייט וואס איך וועל זיין מער אנגעשטרענגט און איך וועל עס נישט קענען באווייזן.

מעג איך זיך אינגאנצן פארלאזן אויף דעם וואס חכמינו זכרונם לברכה
זאגן אז מען ווערט נישט ארעם פון געבן מעשר?
יישר בה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ראה, כ' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוע ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

קענסט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון דרוקן
דעם רבינ'ס ספרים און דאס פארפלייצן אויף די
וועלט.

מיר לעבן היינט אין א פינסטערע דור, עס קומען ארויס
יעדן טאג און יעדע מינוט אזויפיל שמוץ; מיר האבן
היינט דעם דור המבול מיטן דור הפלגה אינאיינעם. עס איז
אזוי גרינג אנצוקומען צו זען אלע עקלדיגע אויסגעלאסענע
שמוץ פון אלע פעלקער און מען קען אזוי גרינג אריינגעכאפט
ווערן מיט מינות ואפיקורסות, יונגע בחורים און מיידלעך
פאלן אנוועק פון אידישקייט; פון די שענסטע שטיבער, פון
די שענסטע קהלות - פאלן אנוועק אזויפיל אידישע קינדער.

וואס איז די עצה, וואס קען מען טון ווען מען זעט ווי די
מבול פארפלייצט נאך און נאך? מיר קענען טון וואס
דער הייליגער רבי נתן האט אונז צואה געלאזט. רבי נתן

איז נסתלק געווארן ערב שבת פרשת ויגש, עשרה בטבת
שנת תר"ה לפרט קטן. אפאר שעה בעפאר ער איז נפטר
געווארן האט ער געזאגט די ווערטער (און דאס איז פאר
אונז אזוי ווי א צואה פון רבי נתן זכרנו לברכה): "נו, אז
עזרא הסופר גייט אוועק פון די וועלט און טריף פסול איז
זיך מתגבר, אזויפיל ווי עס איז היינט דא אלפים ורבבות
טריף פסול; נאר איך האף אז איין בלעטל פון רבינ'ס ספרים
וועט זיין א תקון אויף אלצדינג", און רבי נתן האט אויסגעפירט:
"איך זאג אייך אן אז אייער עובדא זאל זיין איר זאלט דרוקן
די ספרים, סע זאל זיין 'פוצו מעינותיך חוצה', איר זאלט
זיין שטארק מיט 'געלט' מיט 'רצון' און מיט 'טירחא';
(עזרא הסופר איז נסתלק געווארן עשרה בטבת, רבי נתן
האט דאס מרמז געווען אויף זיך, אז ער האט געהאט נשמת
עזרא הסופר).

דאס איז די עצה, מיר דארפן טון אלעס אויף די וועלט
צו פארשפרייטן דעם הייליגן רבינ'ס עצות; מיטן
רבינ'ס עצות קען מען אלעמען צוריק ברענגען.

אין הימל איז זייער חשוב די וואס דרוקן און פארשפרייטן
די הייליגע ספרים. דער הייליגער זחר הקדוש זאגט
(תרום קבחי): "תא חזי, כל מאן דאחיד בידא דחיקא ואשתדל
ביה, למשבק ארחא בישא", קום און זע, זאגט דער הייליגער
זחר, א מענטש וואס ברענגט צוריק זינדיגע מענטשן צום
אייבערשטן, "איהו אסתלק בתלת סלוקין מה דלא אסתלק

הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא וגרים
 דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא
 בקיומיה לעיףא ותתא", דער מענטש איז זוכה ארויף צו
 גיין אויף א פלאץ וואס קיין שום מענטש איז נישט זוכה;
 ער נעמט אנוועק טמאה פון די וועלט און ער מאכט אז
 דעם אייבערשטנס נאמען זאל ווערן געהייליגט אויף די
 וועלט, דער מענטש איז גורם אז אלע וועלטן שטייען אויף
 זיין זכות. "וזכי למחמי בגין לבנוי", ער איז זוכה צו זען
 קינדער און אייניקלעך, "וזכי בהאי עלמא, וזכי לעלמא
 דאתי", און ער איז זוכה צו אלע גוטע זאכן אויף די וועלט
 און אויף יענע וועלט, "כל מארי דינין, לא יכלין למידן ליה,
 בהאי עלמא ובעלמא דאתי", קיינער קען אים נישט שלעכטם
 טון, נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט, "עאל
 בתריסר תרעי, ולית מאן דימחי בידיה", ער גייט אריין אין
 דרייצן טויזערן פון שיערי רחמים און קיינער קען אים נישט
 צוריק האלטן.

וואויל איז די וואס האבן א חלק אין דרוקן די ספרים
 וואס פרענגען צוריק אידישע קינדער צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

תתרכ ס

פארװאס האב איך אנגעהויבן מער פאלן
נאכן טרעפן מיין שידוך? ^{מב}

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין ברוך השם א חתן געווארן למזל טוב, אבער זייט איך בין
א חתן געווארן פאל איך מער און מער, בפרט אין קוקן מאויס. איך
שפיר אז איך קען שוין נישט מער, איך בין זייער צעבראכן פון דעם אז
איך פאל דוקא נאכדעם וואס דער באשעפער האט מיר געגעבן אזא
גרויסע מתנה, און אויך אז איך בין פונע אין מיין פלך מיט דעם אז
איך טו עבירות, עס קומט איר נישט אזא מאן א בעל עבירה ווי איך;
וואס קען איך טון?

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע שעורים, עס דערווארעמט מיין הארץ.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד החתן ... גר' יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מזל טוב פאר דיין שידוך! דער אייבערשטער זאל העלפן
זאלסט אויפשטעלן א שיינע אידישע שמוע מיט ערליכע
אידישע דורות.

עם איז א שאד אז יעצט ווען דו ביסט שוין א חתן זאלסטו ווייטער קוקן מאוויס; ווען מען קוקט עקלדיגע מאוויס, מען היט זיך נישט די אויגן - פאלט מען אראפ אין די הארבע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, דאס שטערט דעם מענטש פון קענען לעבן א פרייליכע לעבן, עס דערביטערט דעם מענטש ביז מען וויל שוין נישט לעבן.

זייער אסאך מענטשן ליידן היינטיגע טעג פון עצבות און מרה שחורה, מענטשן פייניגן זיך מיט שווערע מחשבות, דמיונות און פחדים; אלעס נעמט זיך פון נישט היטן די אויגן. ווען מען היט נישט די אויגן, מען קוקט אויף פּרעמדע פרויען, מען קוקט אויסגעלאסענע עקלדיגע בילדער, קליפס און מאוויס - גייט די שכינה הקדושה אנוועק פונעם מענטש, אזוי ווי עס שטייט אין די הייליגע תורה (דברים כג, טו): "כי ה' ילקיך מתהיך בקרב מחנה להצילך ולתת איביך לפניך, והיה מחנה קדוש, ולא יראה בה ערות דבר, ושב מאחריך", דער אייבערשטער זאגט: "איר זאלט זיך פירן הייליג, ווייל אויב איר וועט זיך נישט פירן הייליג וועל איך אנוועק גיין פון אייך"; ווען מען קוקט עקלדיגע בילדער, קליפס, מאוויס און ווידאוס פון עבירות - גייט די שכינה הקדושה אנוועק פונעם מענטש, דאס מאכט מען זאל זיך פייניגן מיט שווערע געפילן א גאנץ לעבן, מען האט שלעכטע מחשבות, מען האט דמיונות און פחדים, מען האט נישט קיין מנוחה; מען לויפט פון איין טעראפיסט צום צווייטן, מען זוכט אן עצה, א רפואה - אבער גארנישט העלפט נישט ווי לאנג מען איז מפקיר די אויגן.

מאד זיך א חשבון, 'וואס ווילסטו אין לעבן, ווילסט זיך מוטשען דיין גאנצע לעבן? אדער דו ווילסט זיין פרייליך און צופרידן?' דו אליין דארפסט מאכן דעם חשבון פאר דיר, אויב דו ווילסט שפירן א זיסקייט אין לעבן, דו ווילסט זיין א צופרידענער מענטש - זאלסטו פון היינט אפלאזן די מאווים; ווארף אוועק דיינע פלים אויף וואס דו קוקסט די עקלדיגע אויסגעלאסענע בילדער און קליפס, ווייל דאס גייט נישט אינאיינעם. די קליפס, די מאווים ברענגען אויס די מוח מחשבה פונעם איד, עס פארשונקלט די אמונה, מען שפירט נישט דעם אייבערשטן. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן לא): אמונה און ברית גייען צוזאמען, אזוי ווי עס שטייט (תהלים פט, כט): "ובריתי נאמנת לו"; ווען א מענטש זינדיגט אין פנים הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן - פארלירט ער די אמונה.

נעם דיר די עצה פון הייליגן רבי'ן, רעד זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן, בעט אים ער זאל דיר העלפן זאלסט קענען זיין שטארק נישט צו קוקן קיין עבירות, בעט אים: "רבוננו של עולם, העלה מיר, איך וויל זיין אן ערליכער איד; העלה מיר איך זאל נישט קוקן קיין מאווים, איך זאל נישט קוקן קיין שמוץ. איך ווייס נישט וואס צו טון, איך בין אזוי צוגעקלעבט צו קוקן מאווים, איך קען זיך נישט ארויסזען פון דעם! איך ווייס דאס שעדליכקייט דערפון, איך ווייס אז עס איז נישט גוט, דאך איז מיר אזוי שווער; וויפיל איך מאך אפ אז איך גיי מער נישט קוקן - פאל איך אריין טיפער און טיפער.

הייליגער באשעפער העלף מיר, לייג אריין אין מיר א
ריינקייט, לייג אריין אין מיר א הייליגקייט; לב
טהור ברא לי אלקים, געב מיר א נייע הארץ, ורוח נכון
חדש בקרבי, באניי אין מיר א נייע ווילן, א נייע גייסט -
איך זאל זיך עקלען פון קוקן מאנוים. עננו ה' עננו, העלף
מיר אייבערשטער, ענטפער מיר, נעם אן מיין געבעט. העלף
מיר בזכות די הייליגע צדיקים וואס האבן זיך מוסר נפש
געווען פאר דייעט וועגן, בזכות דעם הייליגן רבי'ן רבינו
נחמן בן פינא זכותו יגן עלינו ובזכות אלע צדיקים, יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן זויבערע אויגן
און גיין צו דיין חתנה ריין און הייליג.

תתוסא סא

ווי אזוי קען איך זיין רואיג אז איך
וועל נישט פאלן נאך די חתנה?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פארברענטע "בית פינא" תלמידה, און איך האב פרייליכע
נייעס פארן ראש ישיבה שליט"א, אז איך האב היינט געענדיגט די פינף
און פופציגסטע מאל ספר תהלים, דאס איז פמנין בלה.

איך האב אנגעהויבן תהלים ארום א האלב יאר צוריק נאכן הערן
אומצאליגע דרשות פונעם ראש ישיבה שליט"א וועגן תהלים, ווייל נאר

נאכן הערן אזויפיל שעורים האב איך געכאפט אז תהלים איז געמאכט געווארן אויף פאר מיר; יישר ב' ראש ישיבה פארן מיר געבן מיין געסטע פריינד - מיין תהלים.

איך האב זיך אויך געוואלט באדאנקען פארן מיד מאכן א נייע מענטש; איך הער נישט אויף הערן פון מיינע עלטערן שיחיו וויפיל נחת זיי האבן פון מיר, וויפיל מער צניעות'דיג איך בין געווארן, ווי איך העלף אזוי שיין אין שטוב און איך רעד איידל צו זיי און צו מיינע געשוויסטער.

איך שפיר זיך ווי א געהעריגע "בית פינא" תלמידה; איך זאג יעדן טאג דעם תקון הכללי, איך האב א שעור אין ספר עצתו אמונה, איך טו אסאך הפצה און איך בין אלעמאל פרייליך; יישר ב' ראש ישיבה.

ווען איך בין מקורב געווארן איז מיין משפחה געווען פייער קעגן מיין התקרבות, אבער ווען זיי האבן געזען די "נייע מיידל" וואס איז "געבוירן געווארן", האט זיך אלעס געטוישט; מיין טאטע האט מיר געבעטן איך זאל אויך רעדן צו מיינע פרידער די דבורים וואס איך הער ביים ראש ישיבה.

און טאקע צוליב די אלע גוטע אויבנדערמאנטע זאכן האב איך אבער יעצט א שווערע פלאנטער אין לעבן. בנגע מיין רוחניות'דיגע זייט שפיר איך זיך יעצט ממש אויפן שפיץ בארג; איך טאנץ פאר שמחה יעדע מינוט אז איך בין א איד, אז איך האב תהלים, צניעות, שבת און פשטות יחדות, אזוי ווי איך לערן ביים ראש ישיבה שליט"א.

און אזוי ווי יעדע געזונטע מיידל - וויל איך חתנה האבן, אבער עס איז געקומען א חשוב'ע לערערין ביי די סקול וואו איך לערן, א באקאנטע חסיד'ישע הויך שולע, און זי האט גערעדט צו אונז זייער שרעקעדיגע זאכן וועגן חתנה האבן.

זי האט למשל געזאגט אז אין רוחניות, פדי צו זיין הונדערט פראצענט גוט נאך די חתנה, דארף מען יעצט זיין צוויי הונדערט פראצענט; זי האט אונז געזאגט אז מיר זאלן קוקן אויף יונגע ווייבלעך ווי גלייך נאך די חתנה פאלן זיי אראפ, יעדע איינע לויט איר פריערדיגע דרגה, און איך האב געזען אז עס איז טאקע ריכטיג. מיידלעך וואס פלעגן גיין לאנג אנגעטון און גערעדט איידל וכו' זענען געווארן מער מאדערן נאך די חתנה.

איך בין זייער דערשראקן געווארן און איך ווייס נישט וואס צו טון; איך וויל חתונה האבן אבער סאך מער וויל איך בלייבן ערליך, צניעות'דיג און איידל, איך וויל נישט אפלאזן די תהלים.

איך בין שוין אין די יארן פון שדוכים און איך שפיר אז איך וויל נישט חתונה האבן, איך וויל נישט אראפפאלן.

מיין קשיא ווערט גרעסער ווען איך הער פונעם ראש ישיבה שליט"א אז נאך די חתונה קען מען זיין ערליך, אפשר איז דאס נאר ביי בחורים? איך זע קלאר ביי יונגע ווייבלעך אז נאך די חתונה ווערן זיי ווייניגער פרום, דער ראש ישיבה האט א תירוץ פאר מיר?

איך האב נאך א קשיא אויף וואס די לערערין האט געזאגט, זי האט דערציילט אז זי רעדט מיט אירע תלמידות וואס האבן חתונה געהאט און זי האט שוין זייער אסאך געהערט פון זיי אז די אלע שלעכטע זאכן וואס מען האט געקוקט אין לעבן קומען ארויף פאר די אויגן בשעת די חפה און מען קען נישט דאווענען און זיך אויסבעטן. זי האט דערציילט שרעקעדיגע מעשיות פון מיידלעך וואס האבן זיך געלערנט גייען פון גוי'אישע ביכער און די אלע נישט צניעות'דיגע בילדער וואס זיי האבן דארט געזען, זענען זיי געשטאנען פאר די אויגן אין די הייליגסטע מינוטן אין לעבן, בשעת די חפה.

ווען זי האט עס דערציילט אין קלאס האבן מיידלעך פשוט אנגעהויבן צו וויינען; ברוך ה' איך קוק נישט קיין מאנויס, אבער איך האב אויך זאכן אין מיין קאפ וואס איך וואלט אוועקגעגעבן אלעס אויף די וועלט עס אויסצומעקן, אבער יעצט שטייען מיר די אלע בילדער פאר די אויגן און לאבן פון מיר, אז זיי בלייבן דא פרי ארויס צו טאנצן ביי מיין חפה צייט.

איך שפיר ווי איך ווער צעדרייט פון די צוויי פראבלעמען, איך ווייס נישט וואס צו טון, איך בעט דעם אייבערשטן אז דער ראש ישיבה שליט"א זאל זיין דער גוטער שליח מיר צו העלפן ווי שנעלער.

נאכאמאל, יישר כח פאר מיין לעבן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן פון אייך ווי איר שטארקט
זיך מיטן הייליגן רבינ'ס עצות; איר זענט געווארן א
נייע מענטש זייט איר הערט דעם רבינ'ס ווערטער. אייערע
עלטערן פרייען זיך אז איר זענט אנגעקומען צו א גוטע
פלאץ און זיי בעטן אייך איר זאלט אריינשלאפן די אנדערע
געשוויסטער זיי זאלן אויך לעבן די שיינע לעבן.

יעצט אז איר האט געענדיגט די פינף און פופציגסטע מאל
תהלים אזוי ווי עס באטרעפט דאס ווארט "בָּרָךְ",
זאל דער אייבערשטער העלפן איר זאלט טרעפן אייער שדוך
שנעל און גיך, איר זאלט בקרוב ווערן א בָּרָךְ.

אויף אייערע צוויי פראגעס וכו'; וואס די חשוב'ע רעפּעצין
ביי אייך אין סקול דערשרעקט די מיידלעך אז נאך
די חתונה פאלט מען אין אידישקייט, דאס איז שקר וכו',
עס איז נישט אמת; אונזערע חכמים זאגן אנדערש פון די
רעפּעצין. די הייליגע חכמים זאגן (יבמות סב:) נאך די חתונה
דעמאלט קען מען זיין פרייליך, דעמאלט קען מען זיין אפגעהיטן
פון שלעכטס; און דער הייליגער זחר זאגט אן א שיעור מאל
אז דער אייבערשטער רוט נישט ביים מענטש נאר ווען מען
האט חתונה (זחר הקדוש פרשת ויצא, קמט ע"ב; ויקרא ז ע"ב; נט ע"א; ועוד).

דאס וואס איר שרייבט אז איר זעט קלאר אז די רעפּעצין
איז גערעכט, איר זעט ווייבֿלעך פאלן אין אידישקייט
נאך די חתנה; דאס איז נישט די חתנה וואס מאכט זיי
פאלן, דאס איז ווייל ביי די חתנה איז זייער גאנצע אידישקייט
געווען א שפיל, מען שפילט פאר די לערערנים, מען שפילט
ווי א איד פאר די עלטערן און נאך די חתנה קומט ארויס
דער אמת'ער מענטש; עס ווערט אנטיפלעקט וואס מען וויל
זיין. ביי אסאך מיידלעך איז צניעות א זאך וואס מען וויל
נישט, מען עקלט זיך פון גיין אנגעטון שיין און איידל, מען
טוט דאס געצווינגענערהייט, דעריבער גלייך ווען מען האט
חתנה, מען האט שוין נישט די פחד פון סקול, די פחד אז
מען וועט ארויסווארפן וכדומה - דעמאלט טוט מען זיך אן
ווי אזוי מען האט שוין געוואלט גיין אלע יארן, דאס מאכט
אויסזען אז חתנה האבן מאכט פאלן אין אידישקייט.

זאגט פאר די רעפּעצין וואס רעדט די שטותים צו די
מיידלעך אז אנשטאט זאגן פאר די מיידלעך אז
חתנה האבן איז א שרעקעדיגע זאך וכו', זאל מען זען וואס
פאסירט מיט אלע תלמידות נאך די חתנה, ווי זיי ווארפן
אראפ פון זיך די צניעות און מען זאל טראכטן וועגן ווי
אזוי מען קען אריינברענגען אין די מיידלעך אז זיי זאלן
וועלן זיין איידל; עס ווייזט זיך אויס אז די גאנצע סקול איז
איין שטיק בלאף, די גאנצע סקול מיט אלע רעפּעצנים איז
נישט וואר, עס איז נאר א מיטל ווי אזוי מען קען דערשרעקן
די קינדער מיט דעם וואס מען סטראשעט זיי אז מען וועט

זיי נישט צוריק נעמען, אדער מיט אנדערע סארט פחדים, אז מען וועט נישט קיין פֿלֶה ווערן וברוּמה.

די זעלבע שטותים רעדט מען צו בחורים אין ישיבות, מען זאגט פאר די בחורים: "א הייסער בחור איז א ווארעמער אינגערמאן, א ווארעמער בחור איז א קאלטער אינגערמאן וכו' וכו'"; דאס איז פארקערט פון די תורה, די תורה זאגט (ויקרא כב): "כֹּל אָדָם שֶׁאִין לוֹ אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה, בְּלֹא בְרָכָה, בְּלֹא טוֹבָה", איינער וואס האט נישט חתונה געהאט האט נישט די אלע גוטע זאכן; נאך די חתונה, דעמאלט קען מען זיין ערליך. דאס וואס מען זעט אז אינגעלייט רייסן זיך אויף נאך די חתונה, זיי טוען נארישקייטן וכו' - דאס איז א סימן אז אלעס פון די בחור'ישע יארן איז געווען נאר לפנים, נאר פון פחד המשגיח, פחד הראש ישיבה - נישט פון פחד ה'; אלע עבודות איז געווען צו דינען די מגידי שעורים, דינען דעם ראש ישיבה וכו' וכו'.

אויף די צווייטע פראגע וכו' וואס די רעפּעצין דערשרעקט אייך און אלע מיידלעך וויינען וכו' וכו'; א רחמנות אויף די מיידלעך, וואס דארף מען זיי דערשרעקן? וואס דארף מען זיי מאכן וויינען? דאס וועט נישט העלפן, עס וועט נישט העלפן זיי זאלן אויפהערן קוקן מאוויס.

בנוגע אייערע מחשבות וכו'; מען קען זיך נישט קריגן מיט מחשבות. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן עב), דאס איז די טבע פון שלעכטע מחשבות, ווי שטארק מען

ווייל דאס פארטרייבן אלס שטערקער קומען זיי צוריק, אנשטאט זיך קריגן מיט א מחשבה דארף מען טראכטן פונעם אייבערשטן, אריינגעמען אין זיך אז אלעס איז דער אייבערשטער, עס איז מלא כל הארץ כבודו, דורכדעם גייען די אלע מחשבות אוועק פון זיך אליין. ווען מען חזר'ט אמונה ווערט ליכטיג, אזוי ווי עס שטייט (יחזקאל מג, ב): "והנה כבוד אלתי ישראל בא מדרך הקדים, וקולו כקול מים רבים", יחזקאל הנביא דערציילט ווי ער האט געזען כביכול דעם אייבערשטן קומען אין די עזרה, עס האט זיך געהערט א רעש ווי וואסער שטורעמט, "והארץ האירה מכבודו", און פלוצלונג איז ליכטיג געווארן די גאנצע וועלט; ווען מען לעבט מיטן אייבערשטן ווערט ליכטיג, אמונה מאכט ליכטיג.

אז עס קומט אריין א שלעכטע מחשבה דארף מען נישט מורא האבן, מען דארף נישט ווערן אויסער זיך; אפילו אז מען טראכט א שלעכטע מחשבה אונטער די חפה ווערט נאכנישט אויס וועלט, מען ווערט נישט אויס הייליג, מען זאגט שטילערהייט: "אייבערשטער, זיי מיר מוחל וואס איך האב געקוקט, אייבערשטער געם ארויס די שלעכטע זאכן פון מיר"; און שוין, מער פון דעם דארף מען נישט טון, מען בלייבט ריין און הייליג.

ווען מיידלעך האבן ליב דעם אייבערשטן, ווען מיידלעך טוען זיך אן שיין, רייד און איידל ווייל זיי האבן דאס ליב - וועלן זיי נאך די חתונה נישט פאלן, זיי וועלן נאך די

חתנה אנהויבן לעבן א זיסערע לעבן, זיי וועלן האבן זייער
מאן מיט וועם צו לעבן, זיי וועלן זיין הייליג און ריין.

מען דארף בעטן דעם אייבערשטן עס זאל בטל ווערן אלע
עלטערע קלאסן פון סקול וואס לאזן נישט די מיידלעך
חתנה האבן; מען האלט זיי אויף נאך א יאר און נאך א
יאר מיט העל העלן, כאילו דאס איז דער דרך התורה.
וועלן מיר זוכה זיין צו די גאָלדע שולמה.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתרכב סב

ווי אזוי קען מען צערייסן דעם הייליגן גליון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט לעצטנס א שטור וואס דער ראש ישיבה שליט"א
האט גערעדט איבער דעם "גליון היכל הקדוש", האב איך זיך געוואלט
באדאנקען פארן גליון, און זייער בעטן אז מען זאל ווייטער שרייבן אזוי
ווי ביז יעצט; דאס איז מיין גליון, דאס האט געראטעוועט מיין לעבן.

טאקע יענער גליון [פרשת נח תשע"ט] וואס דער ראש ישיבה שליט"א
האט גערעדט דערפון, וואו עס איז געשטאנען דער בריוו איבער א קינד
וואס דער שכן האט אים אנגערידט נישט בצניעות^מ, האט געראטעוועט
מיין משפחה.

ווען איך קום אין בית המדרש אום שבת האב איך קוים ב"ח צו דאווענען, איך קען נישט קוקן קיין גליונות, אבער איין שבת נאכן דאווענען האב איך געזען ווי מיין ניין יעריג אינגל איז זייער בלאס און דערשטאקן, איך האב אים געפרעגט צי ער פילט נישט גוט, האט ער מיר געזאגט אז אלעס איז גוט, איך האב אבער געזען אז עפעס טויג נישט, האב איך אים גערופן פרינאט אין די זייט און אים געפרעגט וואס גייט פאר, ער האט גארנישט געענטפערט נאר ארויסגענומען פון טאש דעם גליון, עס איז געווען געקנייטשט צו דעם בריוו, און ער ווייזט עס מיר.

איך האב זיך פארטיפט אין דעם בריוו און עס איז מיר שלעכט געווארן, אבער אין די זעלבע צייט איז מיר גוט געווארן, אז איך בין געוואויר געווארן וואס גייט פאר. ברוך ה' אז עס איז נאך געווען אנהויב פון א מעשה, וואס וואלט זיך געקענט ציען לאנג און זיך ענדיגן געפערליך, ברוך השם אז מען האט עס געקענט מסדר זיין באצייטנס און געראטעוועט מיין זון.

זייט דעמאלט האב איך אנגעהויבן הערן די שטורים און מיין גאנצע שטוב האט זיך געטוישט. יעצט האב איך געהערט אויפן שעור אז עס איז דא מענטשן וואס שרייען אויפן גליון אז עס איז ניבול פה, דעריבער וויל איך אייך בעטן ברחמים איר זאלט זיי לאזן ווייטער שרייען, אבער איר זאלט ווייטער אנגיין מיט די הייליגע ארבעט צו ראטעווען אידישע קינדער פון טויט. ווי גערעכט זענט איר אז נאר א מנגל וועט שרייען אויף דעם, ווייל ער האט מורא מען וועט אים כאפן.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו לערנסט אויס דיינע קינדער זיי זאלן
אכטונג געבן פון מנולים, זיי זאלן נישט לאזן קראנקע
מענטשן טון מיט זיי עבירות. עס ליגט א פליכט אויף עלטערן
מחנך צו זיין די קינדער זיי זאלן זיין הייליג; אז מען גרייט
אן די קינדער זיי זאלן לעבן מיט יראת שמים האט מען
שפעטער שיינע נחת, זיי וואקסן אויף ערליכע אידן.

ליידער בעוונותינו הרבים לעבן מיר אין א דור פון הפקרות,
מען האט געגעבן פארן יצר הרע אזעלכע פוחות
הטמאה, ער שניידט שטיקער פון אידישע קינדער. מען
נעמט אומשולדיגע קינדער און מען פארבאפט זיי אין עבירות.
מען נעמט אוועק זייער פונדאמענט, זייער יסוד; זיי פאלן
אין קדשה און זענען פוגם בברית, מיט דעם הרג'עט מען
זייער עתיד.

קעגן די טמאה וואס איז דא האט דער אייבערשטער אונז
געשיקט א צדיק, דער הייליגער רבי זכותו יגן עלינו,
ער איז לוחם מיטן סמ"ך מ"ם; ער איז מכניע די טמאה
און ראטעוועט אונז פון פארבאפט ווערן ביי די קלפות.

דער רבי האט זייער אסאך גערעדט פון קדשת הברית
ווייל אז דער יסוד איז גוט, דער פונדאמענט איז

שטארק - קען מען בויען שיינע בנינים, אבער אז דער יסוד איז צעבראכן קען מען נישט בויען, דעריבער האט זיך דער רבי פארלייגט צו פאררעכטן דעם יסוד כדי מיר זאלן קענען זיין ערליכע אידן.

קעגן דעם קומט דער יצר הרע און פארדעקט דעם הייליגן רבי'ן, ער מאכט חזק פון רבי'ן מיט הוצאת שם רע, מען רעדט כל דבר אסור אויפן רבי'ן און זיינע תלמידים. שוין איבער פופציג יאר וואס מוהרא"ש שרייבט, דרוקט און פארפלייצט ספרים און קונטרסים צו ווייזן פאר די גאנצע וועלט די וועג פון לעבן, אז מען קען תשובה טון און מען קען זיך צוריק קערן פון וואו מען איז אריינגעפאלן, זענען געקומען מענטשן פונעם מלך האכור (עין ספורי מעשיות, מעשה יג - פון די זיבן בעטלערס) און געמאכט געשפעט אויף די ספרים, אז מען דארף דאס צערייסן, מען דארף דאס פארברענען און מען טאר נישט אריינקוקן אין די ספרים; מען דארף שרייען "גיוואלד!" ווי מעג מען צערייסן די ספרים? ווי מעג מען צערייסן די קונטרסים וואס ראטעווען אידישע קינדער?!

גיתי ספר ונחזי, לאמיר אריינקוקן וואס שטייט אין די ספרים, וואס שטייט אין די קונטרסים? דאס איז דאך ריין יראת שמים, דאס איז דאך ריין קדושה; ווי מעג מען רעדן אויף די ספרים וואס זענען מגלה פאר אלעמען די אמונה?!

ווער צערייסט די גליונות? ווער צערייסט די ספרים? נאר א בעל עבירה, נאר איינער וואס ליגט אין גיאוף;

אנדערש וואלט דאך יעדער טאטע געדארפט לערנען די קינדער זיי זאלן זיך היטן פון שלעכטס, דער בריוו וואס מיר האבן פארשפרייט אינעם גליון וואלט מען געדארפט לערנען מיט אלע קינדער זיי זאלן זיין אפגעהיטן פון שלעכטס.

דאס איז ניבול פֿה? דאס איז נישט איידל?! ניבול פֿה איז וואס טוט זיך ביי די טונקעלע שלש סעודות תורה'ס ווען מען פארלעשט די לעקטער, וואו זענען דעמאלט די קינדער? וואס טוען זיי?! אפשר איז ער יעצט ביי א מגול אין שוים, אויף דעם דארף מען שרייען גיוואלד! אדער אין די לאנגע פרייטאג נאכמיטאגס און לאנגע שבתים - וואו זענען די קינדער ווען די עלטערן שלאפן? אפשר טוט ער יעצט נישט גוטע זאכן וואס ער וועט זיך נעבענד מוטשען זיין גאנצע לעבן? אויף דעם דארף מען שרייען גיוואלד! א גליון וואס ברענגט יראת שמים, וואס ברענגט אריין טהרה - דאס איז נישט איידל!?

אזוי גייט דעם רבינ'ס זאך, מען צערייסט די ספרים, מען פרובירט צו פארדעקן די ליכטיגקייט. אזוי ווי דער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות מעשה ז', מזוב ועבדיש) פאר זיין נשמה איז אראפגעקומען אויף די וועלט, האט דער סמ"ך מ"ם געשריגן: "רבנו של עולם, אויב די נשמה קומט אראפ אויף די וועלט, פארנוואס האסטו מיד באשאפן?" האט מען אים געענטפערט: "די נשמה מוז אראפקומען אויף די וועלט, דו גיי און זוך דיר אן עצה", איז ער אנועקגעגאנגען און שפעטער איז ער צוריק געקומען מיט אן אלטיטשקן אן

איינגעבויגעגענעם, און זיי האבן געלאכט און געזאגט: "די נשמה קען שוין אראפגיין, מיר האבן שוין אן עצה"; מוהרא"ש זכרוננו לברכה שרייבט (בספר נהרי אפרסמון): "וואס איז זייער עצה, וואס זיי האבן זיך געטראפן? לאכן - מען לאכט פונעם רבי'ן, און מען שפעט אפ פון די ספרים", אבער עס וועט אים שוין גארנישט נוצן, מען זעט ווי דער רבי נעמט איין די וועלט, אלע זאגן היינט קלאר אז דער רבי איז דער וואס האלט אונז ביים לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן האבן א חלק אין ראטעווען אידישע קינדער, זיי צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

א שכן האט אנגערייט מיין קינד אויף נישט צוגיעות'דיגע פלעצער, וואס טוט מען? ^{מד}

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קדם כל מוז איך זיך באדאנקען פאר די הערליכע שעורים און חזוק, דאס איז ממש מיין לעבן, די לעבן ווערט גרינגער און שענער, און די קינדער זעען מער א פרייליכערע מאמע, און אזוי ווייטער טוישט דאס מיין גאנצן לעבן צום גוטן.

מיין פראגע איז אזוי, בערך א יאר צוריק האט איך אנגעהויבן הערן די שעורים און איך בין גתעורר געווארן איבער דעם ענין צו רעדן אפן

צו די קינדער, זיי אָנוואַרענען זיך אַכטונג צו געבן פון קראַנקע בחורים און מענטשן, און זייט דעמאלט רעד איך צו מיינע קינדער איבער דעם יעדע שטיק צייט, און אויך זאג איך זיי אז אויב האבן זיי א חשד אויף איינעם זאלן זיי קומען דערציילן.

איין טאג קומט צו מיר מיין זון - ניין יאר אלט - און דערציילט מיר אז לעצטע יאר האט אים א שכן - א אינגל פון צוועלף יאר - אָנגערירט אויף נישט צניעות'דיגע פלעצער, און ער האט דעמאלט מורא געהאט צו דערציילן די מעשה און יעצט האט ער גענומען די שטארקקייט צו קומען דערציילן. (שפעטער האט ער שוין נישט געוואלט איך זאל רעדן מיט אים וועגן די מעשה).

יעצט איז מיין שאלה וואס איך זאל טון מיט דעם קינד אז ער זאל נישט געשעדיגט ווערן פון דעם, ער איז א וואויל אינגל און האט ליב צו לערנען, איך האב אים געזאגט ער זאל זאגן משניות, אבער מענטשן האבן מיר צוגערעדט אים צו שיקן צו א געוויסע סארט טעראפי וואס קען אינגאנצן ארויסנעמען פון אים די פראבלעם און מען קען אויך זען אויב עס איז שוין אריבער אינגאנצן אדער נישט, פון די שעורים האב איך אבער פארשטאנען אז דאס איז נישט די עצה, איך בין אבער נישט רואיג וואס איך דארף צו טון.

און נאך א שאלה איז וועגן דעם בחור דער פוגע וואס איז היינט שוין דרייצן יאר און איז אריין צו א גוטע ישיבה און קוקט אויס א גוטער בחור, ווייסן מיר נישט אויב מיר זאלן דאס דערציילן פאר זיינע עלטערן, וואס וועלן זיי דען קענען טון? און וואס קענען מיר טון?

איך וועל זיך פרייען צו באקומען א קלארע ענטפער וואס מיר דארפן צו טון.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ד' פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית, אֶסְרוּ חַג סוכות, כ"ד תִּשְׁרִי, שְׁנַת תשע"ט
לפְּרֵט קָטן

מֵרֶת ... תַּחֲנִי'

אִיךְ הָאב עֲרֵהאָלְטן אִיעֶר בְּרִיוו.

וואויל איז אִיךְ אז איר ציט אויף אִיעֶרע קינדער מיט
יִרְאֵת שְׁמַיִם; איר געבט אכטונג אויף אִיעֶרע קינדער
זיי זאלן האבן גוטע חברים און אז זיי זאלן זיך דערווייטערן
פון שְׁלֵעכטע חברים.

בְּנִיגֶע די מעשה וואס אִיעֶר קינד פון ניין יאר אָלט האט
אִיךְ דערציילט, אז א שכן - א קינד פון צוועלף
יאר - האט אים אָנגערירט אויף נישט צניעות'דיגע פֿלעצער
און איר ווילט וויסן וואס איר דארפט טון.

איר זאלט ווייטער רעדן צו אלע אִיעֶרע קינדער בכלליות
פון זיך אכטונג געבן פון שְׁלֵעכטע חברים, עס איז
נישט גענוג אז מען זאגט בְּרִמְיָה: מען דארף האבן 'גוטע
חברים', און מען טאר זיך נישט חבֵּר'ן מיט 'שְׁלֵעכטע חברים',
נאר מען דארף אַרױסזאָגן קלאר און דייטליך פאר די קינדער
וואו מען טאר נישט לייגן די הענט און וואו מען טאר נישט
קוקן וכו', און אויב א צווייטער - זאל זיין ווער זאל נאר
זיין - וויל אים אָנרירן זאל ער אַנטלױפֿן פון יענעם און
קומען דערציילן, אזוי וועלן זיי זיין ערליך און ריין.

רעדט נישט מער מיט אִיעֶר קינד פון די מעשה, עס איז
גענוג אז ער האט עס אִיךְ דערציילט, יעצט זאלט

איר אים נאר הייבן. ער שעמט זיך פון דעם, עס איז נישט
גוט איר זאלט אים דאס אויפברענגען, ער האט שוין תשובה
געטון אויף דעם.

מען דארף אריינלייגן אין קינדער אז מען קען תשובה טון
כדי זיי זאלן נישט ארוםגיין מיט שלעכטע מחשבות
אז דער אייבערשטער איז ברוגז אויף זיי, מען דארף זיי
מתנדב זיין זיי זאלן וויסן אז אפילו מען האט געטון אן עבירה
קען מען תשובה טון און ווערן א גרויסער צדיק.

זייער גוט אז איר געוואוינט אים איין צו זאגן משניות, דאס
וועט אים מאכן פאר א גרויסער צדיק, אבער געדענקט
אז א קינד דארף אויך שפילן; ווען ער קומט אהיים פון
חדר איז נישט גוט צופיל אים צו שטופן צו לערנען, א קינד
דארף זיך אויסגעבן מיט שפילן, נאר שפעטער ווען ער
ענדיגט שפילן בלייבט נאך צייט, דעמאלט איז גוט אים צו
צוגעוואוינען צו לערנען אויפן סדר דרך הלימוד (המבואר בשיחות
הר"ן, סימן עו), צו זאגן אסאך משניות.

בנוגע צי איר זאלט געמען אייער קינד פאר טעראפי וכו';
אין דעם פאל וואס ער איז אריבער אזא מעשה מיט
א צווייטע קינד - אויף דעם דארף מען נישט קיין טעראפי,
עס וועט נאר ערגער מאכן. מה שאין בן אויב מען ווערט
באצווינגען פון אן ערוואקסענעם מענטש דעמאלט דארף
מען וויסן ווי ווייט עס איז געווען, ווייל דאס קען צוגרינדלייגן
א קינד אויף זיין גאנץ לעבן.

איר קענט מערר זיין די עלטערן פון דעם בחור זיי זאלן רעדן צו אים; די קינדער זענען נישט שולדיג, ווייל ליידער רעדט מען נישט צו זיי. עס קען זיין אז זיי ווייסן אז זיי טוען נישט קיין איידעלע זאך אבער זיי ווייסן נישט ווי גרויס די עבירה איז און וויפיל מען ליידט פון דעם שפעטער. איר דארפט נאר אכטונג געבן נישט צו מאכן א קריגעריי, ווייל זיי קענען נאך אויסדרייען די מעשה אויף אייך וד"ל.

עלטערן דארפן אסאך וויינען צום אייבערשטן פאר גוטע קינדער; בפרט א אידישע מאמע דארף ביי די שבת ליכט פארגיסן טרערן צום אייבערשטן אויף יעדעם קינד באזונדער.

מזרח"ש זכרוננו לברכה האט דערציילט אז א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו בעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט, ער האט דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום וואו זי פלעגט יעדן טאג וויינען צום אייבערשטן זי זאל זוכה זיין צו גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער"; דערפאר דארפן עלטערן אסאך בעטן דעם אייבערשטן זיי זאלן זוכה זיין צו ערליכע און געזונטע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתרכ"ג סג

איז אמת אז ווער עס קומט נישט אויף
אומאן גלייבט נישט אין באשעפער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר זענען צוויי מיידלעך חבר'טעס פון ארץ ישראל, מיר זענען זיך
מתחזק מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן, א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע
שעורים און חזק וואס דערנענטערן אונז צום אייבערשטן.

מיר האבן געוואלט פרעגן צוויי זאכן. איינס איבער א באקאנטע ליד
מיט די ווערטער: "ראש השנה שלי עולה על הכל, מי שמאמין בה'
יתברך צריך לבוא", דאס מיינט אז ווער עס גלייבט אין באשעפער
דארף קומען ראש השנה אויף אומאן; מיינט דאס טאקע אז ווער עס
גייט נישט ראש השנה קיין אומאן גלייבט נישט אין באשעפער? מיר
וילן וויסן אויב דאס איז טאקע ווערטער וואס דער הייליגער רבי האט
געזאגט.

אויך וילן מיר וויסן, מיר האבן געהערט אז דער הייליגער רבי האט
געזאגט אז אויב א חתן און כלה טרעפן זיך פון נאך די תנאים ביז די
חתנה, ברענגט דאס א מבול; ווילן מיר וויסן אויב עס איז טאקע אמת,
ווייל מיר האבן געהערט אז מוהרא"ש האט געהאלטן אז חתן כלה מעגן
יא רעדן; ווילן מיר וויסן וואס איז די ריכטיגע וועג.

דער אייבערשטער זאל אייך געבן ווייטער ב"ח אנצוגיין מיט די הייליגע
ארבעט.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

די שיחות וואס מען זעט אינעם הייליגן ספר חיי מוהר"ן און שיחות הר"ן זענען קראנט און וואר, אנדערע שיחות וואס מען זאגט נאך בישם דעם און יענעם איז א צווייטע געשיכטע.

בנוגע קומען קיין אומאן; דאס איז קלאר אז דער הייליגער רבי האט געהייסן קומען, אזוי ווי רבי נתן ברענגט. דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תג): "הראש השנה שרי עולה על הכל", זיין ביי מיר ראש השנה איז גרעסער פון אלצדינג, "והיה פלא אצלי, מאחר שהמקרים שרי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרים אלי, שיהיו בדם על ראש השנה", עס איז מיר א וואונדער פארנוואס מיינע מענטשן וואס גלייבן אין מיר, זאלן נישט רעדן צו אלעמען אז מען זאל קומען צו מיר אויף ראש השנה, "איש לא יעדר", קיינער זאל נישט פעלן, "כי כל ענין שרי הוא רק ראש השנה", ווייל מיין גאנצע זאך איז ראש השנה. "וזהיר לעשות ברוז, שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש", דער רבי האט געהייסן מען זאל מאכן א ברוז אז אלע זאלן קומען צו זיין ראש השנה. "ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי

לו לשמח מאד מאד", נאך האט דער רבי געזאגט: ווער
עם קומט צו אים אויף ראש השנה דארף זיין פרייליך א
גאנץ יאר.

די ווערטער פונעם נגון איז אויסגעזויגן פון פינגער; אזוי איז
אויך מיט די צווייטע שיחה.

דער עקר זאלט איר זאגן אסאך תהלים און וואס איר
דארפט זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן. דער הייליגער
רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן צח): "אמירת תהלים מעלה גדולה,
באלו אמרם דוד המלך בעצמו. כי הוא אמרם ברוח הקדש,
והרוח הקדש מנח בתוך התבות, וכשאומרם הוא מעורר
ברוח פיו את הרוח הקדש, עד שנחשב באלו אמרם דוד
המלך עליו השלום בעצמו", דוד המלך האט געשריבן דעם
ספר תהלים מיט אזא רוח הקדש אז יעדער מענטש וואס
זאגט תהלים שפירט ווי דער קאפיטל מיינט אים.

ווען איר האט איבריג צייט זאלט איר נעמען דעם ספר
תהלים און זאגן דעם "יום", און אריינפלעכטן אייערע
אייגענע געבעטן, וועט איר זען גרויסע ישועות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתרכס סד

ווי אזוי זעט מען זיך ארויס פון פחדים און חשדות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פארן ענטפערן מיין שאלה^מ איבער מיין מאן וואס איז אויפגעוואקסן אלס יתום און איז פול מיט פחדים, ער איז מיר חושד בסדר מיט נארישקייטן. מיין מאן זאגט מיר אז ער וויל אליין ארויסגיין פון די פחדים, ער פארשטייט אז עס שטערט דאס לעבן, ער ווייסט אבער נישט ווי אזוי זיך צו העלפן; אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א שרייבן פאר אים אן עצה און חזק אויף דעם?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרז יאיר

דיין ווייב האט מיר געשריבן אז זי וויל דיר העלפן, זי וויל דיך אויפבויען און דיר העלפן ארויסגיין פון דיין אומזיכערקייט; זי האט מיר געשריבן איך זאל דיר שרייבן עצות פון רבי'ן ווי אזוי מען קען ארויסגיין פון די פחדים.

דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן מח): "דע, שקהאדם צריך לעבר על גשר צר מאד מאד", די וועלט איז ווי א

שְׁמאלֶער בָּריק, מֵעַן דאָרף אַרײַבער־גײן זײער אַ שְׁמאלֶער בָּריק, "וְהַכֵּל וְהַעֲקֹר שָׁלֹא יתְפַחַד כָּלֵל", דער עֲקָר איז מֵעַן זאל נישט מוֹרֵא הָאָבֶן; מוֹהֲרָא"ש זאגט, ווען מֵעַן גייט אויף אַ שְׁמאלֶן בָּריק דאָרף מֵעַן הָאָבֶן אַ צוים פון בײַדע זײטן פֿרי מֵעַן זאל נישט אַראָפּפאלן, דער רבי געבט אונז צוויי צויםען אין וואס מֵעַן זאל זיך אָנבאָפֿן אז מֵעַן זאל קענען אדורכגיין די וועלט בְּשָׁלוֹם, דאס איז 'שְׁמַחָה' און 'התבודדות'; אז מֵעַן האט די צוויי צויםען קען מֵעַן אַרײַבער־גײן אָפּצו דעם שְׁמאלֶסטן בָּריק אָן קײן שום פֿחד.

דער ערשטער צוים איז שְׁמַחָה; דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוֹהֲר"ן חלק ב', סימן כד): "מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד", עס איז אַ גרויסע מִצְוָה צו זײן שְׁטענדיג פֿרייליך, "וּלְהִתְנַבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחָרָה בְּכָל בָּחוּ", און זיך שְׁטאַרקן מיט אלע כחות נישט צו זײן דעפֿרעסט; ווען מֵעַן איז פֿרייליך - דעמאלט איז דא אַ פֿלאץ פאר די שְׁכִינָה הַקְדוּשָׁה, ביים אײַבערשטן שְׁטײט (דברי הַזִּמִּים א שו, כו): "עו וְחִדְוָה בְּמִקְמוֹ", ווען אַ מענטש איז פֿרייליך קען ער צוקומען צו די גרעסטע מִדְּרִיגוֹת, ווען מֵעַן איז פֿרייליך גייט מֵעַן אַרויס פון אלע צרות און פון אלעם שְׁלעכטס, אזוי ווי עס שְׁטײט (שְׁעֵזָה נה, יב): "כִּי בְּשִׁמְחָה תֵּצְאוּ", דורך שְׁמַחָה גייט מֵעַן אַרויס פון אלע פֿראָבלעמען (לקוטי מוֹהֲר"ן חלק ב', סימן י).

דער יצר הרע וויל נאר אז אַ מענטש זאל ווערן מָרָה שְׁחָרָה'דיג און אַרײַנפאלן אין אַ טיפֿע דעפֿרעסיע,

דאס איז זיין גאנצע ציל וואס ער וויל עררייכן ווען ער ווארפט אראפ א מענטש אין עבירות - אים אריינוארפן אין א קטנות הדעת, אין עצבות ומרה שחורה. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן מח): "עצבות היא סטרא אחרא, והשם יתברך שונא אותה", ווען א מענטש איז דעפערעסט איז ער אין די הענט פון די נישט גוטע, דער אייבערשטער האט פיינט ווען מען איז דעפערעסט; דעריבער דארף מען פאלגן דעם רבי'ן און זיך פרייליך מאכן מיט יעדע גוטע נקודה וואס מען האט.

די צווייטע צוים איז התבודדות; דער רבי האט אונז געגעבן א גרינגע וועג ווי אזוי מיר זאלן קענען גאנט ווערן צום אייבערשטן. אמאל האט מען געדארפט טון שווערע עבודות צו קענען זיין גאנט צום אייבערשטן, מען האט געדארפט פאסטן און זיך מסגף זיין וכו' וכו' ביז מען האט זוכה געווען זיך אויפצוהייבן אביסל פון די וועלט און ווערן גענטער צום אייבערשטן. ביז דער רבי איז געקומען און אונז געגעבן די גרינגע וועג פון התבודדות; דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כה): "התבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל"; א מענטש זאל זיך אויסשמועסן זיין הארץ מיטן אייבערשטן אויף די שפראך וואס ער איז באקוועם צו רעדן, בדבר איש אל רעהו, אזוי ווי מען שמועסט מיט א גאנטער חבר. אים אלעס דערציילן, אלע זאכן וואס מען טוט און אלע מעשים און מחשבות אין וואס דער יצר הרע ווארפט אראפ, דאס ברענגט דעם מענטש ער זאל ווערן זייער גאנט צום אייבערשטן.

אז מען איז שטארק מיט די צוויי עבודות, מען פרובירט צו זיין פרייליך מיט יעדע מצוה וואס מען טוט; מען פרייט זיך מיט דעם וואס מיר זענען אידישע קינדער, מיר זענען נישט קיין גוים, מען פרייט זיך מיטן אייבערשטן און מען איז שטארק מיט די זאך פון התבודדות, מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן מען דערציילט אים אלעס וואס גייט אריבער, דעמאלט איז מען זוכה אריבער צו גיין די וועלט - דעם שמאלן בריקל - אן קיין פחדים און אן קיין שרעק. מען ווערט זיכער מיט זיך; מען פארלאזט זיך אויפן אייבערשטן, דעמאלט האט מען נישט קיין שום פחדים, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות בפתחון, סימן א'): "מי שיש לו בפתחון, אין לו שום פחד", ווער עס האט בפתחון האט נישט קיין פחדים פון קיינעם; ווייל ער ווייסט אז דער אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים און נעבן אים און ער ליגט אין זיינע הענט, אזוי ווי דוד המלך זאגט (תהלים קלא, ב): "בגמל עלי אמו, בגמל עלי נפשי", איך בין ווי א קינד וואס פארלאזט זיך אויף די מאמע אן קיין שום דאגות און אן קיין שום פחדים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתוסה סה

זאל איך רעדן מיט מיין פלה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פארן מיר ענטפערן אויף מיין שאלה¹ וואס צו טון אז דוקא נאכדעם וואס איך בין שוין א חתן געווארן, האב איך אנגעהויבן נאך מער פאלן.

ברוך השם אז איך האב זוכה געווען זיך צו שטארקן און איך האב צעבראכן מיין אייפאר, נאך אסאך תפלות און בזכות די ווארעמע בריוו פונעם ראש ישיבה.

איך וויל פרגען אזא שאלה, איך זע אז יעדעס מאל נאכן רעדן מיט מיין פלה איז מיר פיל גרינגער, אפשר זאל איך רעדן מער מיט איר, ווייל זי וויל רעדן אבער מיינע עלטערן ווילן נישט איך זאל רעדן מיט איר.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ראה, כ"ג מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד החתן ... גר' יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו האסט אנוועק געווארפן דעם אייפאר;
מיט דעם האסטו מקיים געווען א מצוה פון "ובערת

הָרַע מִקֶּרֶבְךָ" (דברים י"ז, ז); דַּעַר אֵיבֶעֱרִשְׁטֶער זַאל הָעֵלְפֵן זאַלְסְט בְּלִיבֵן שְׂטאַרְק דִּין גאַנץ לַעֲבֹן נִישְׁט צו קוֹקֵן קִיין מאַווִים - וועסטו האבן אלע בְּרָכוֹת.

אַזַּדאי זאַלְסְטו רַעֲדֵן מִיט דִּין בְּכָה, אַזוי וועסטו זיין אָפֿגֶּהִיטֵן פֿון שְׁלֵעֲבָטִס. עס זענען דא פֿלעצער וואו מען איז זייער מקפיד אז חֶתֶן בְּכָה זאלן נִישְׁט רַעֲדֵן און זיך נִישְׁט טֹרעפֿן, אָבער מוֹהֶרֶא"ש האט מִדְרִיך געווען חתנים און בָּלוֹת זיי זאלן יא רַעֲדֵן.

מאד די רִיכְטִיגֶע הַכְּנוּת פאר דִּין חֲתָנָה; עס קומט א גרויסער טאג, די יום הַחֲפָה ווען מען איז מוֹחֵל חֶתֶן בְּכָה אויף אלע עֲבִירוֹת. אַזוי ווי חֲכָמִינוּ זכרונם לְבָרָכָה זאגן (מִדְרַשׁ שְׁמוּאֵל י"ז, א; הובא בְּרַשִׁי בְּרֵאשִׁית לו, ג): "שְׁלֹשָׁה מוֹחֲלִים לָהֶן עֲוֹנוֹתֵיהֶן ... וְהַנּוֹשֵׂא אִשָּׁה", פאר דריי מענטשן איז מען מוֹחֵל אלע זייערע עֲבִירוֹת, איינע פון זיי - א חֶתֶן וואס האט חֲתָנָה; מען הויבט אן א פֿרישע בִּלְעֵטֵל אין לַעֲבֹן.

זאַלְסְט זיך באַנייען, נִישְׁט קוֹקֵן וואס איז געווען נאר שְׂטַענְדִּיג אָנהויבֵן פּוֹנְדֵאסְנִי. דַּעַר הייליגער רַבִּי האט אמאל נאכגעזאגט פאר א חֶתֶן דאס וואס חֲכָמִינוּ זכרונם לְבָרָכָה זאגן (פְּתוּבוֹת י"ז.): "בִּיצֵד מִרְקָדִין לִפְנֵי הַבְּכָה", דַּעַר רַבִּי האט אים דאס מסביר געווען: "בִּיצֵד מִרְקָדִין וּמִדְּלָגִין עַל מַה שֶּׁהָיָה לִפְנֵי הַבְּכָה, הִינוּ לִפְנֵי הַחֲתָנָה", מִרְקָדִים איז טייטשט טאַנצן און שְׁפָרִינגען; מען דארף אֵיבֶעֱרִשְׁפּרִינגען וואס איז געווען פאר די חֲתָנָה; דאס הייסט,

אז א חתן דארף פארנעסן זיין גאנצע עבר און אנהויבן
פונדראסניי (חיי מוהר"ן, סימן תקפו).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

תתרכסו סו

זאל איך צוריק גיין לערנען מיט מיין חברותא בעיון?

שאלה:

שוין עטליכע יאר וואס איך האלט זיך פאר א תלמיד פון מוהרא"ש
זכותו יגן עלינו און פונעם ראש ישיבה שליט"א, כאטש וואס איך האב
קיינמאל נישט געזען מוהרא"ש און אויך נישט דעם ראש ישיבה, דער
איך האב די שעורים וואס געבן מיר דעם ריכטיגן וועג אין לעבן און
איך בין זייער שטארק דאנקבאר אויף דעם.

אין מיינע יונגע יארן אין ישיבה האבן איך ברוך השם לייב געהאט
צו לערנען און דער אייבערשטער האט מיר געשאנקען א גוטע קאפ צו
פארשטיין לערנען, איך האב געהאט ברוך השם גוטע חברותות און איך
האב זייער מצליח געווען.

נאך מיין חתונה האבן איך ממשיך געווען צו לערנען מיט מיין חברותא
אין בולל פאר עטליכע יאר און מיט די צייט האבן מיר ביידע געדארפט
גיין ארבעטן, אבער מיר האבן זיך נאכאלץ ווייטער קובע געווען יעדן
טאג צו לערנען אינאיינעם איין און א האלב שעה, מיר האבן ברוך ה'
נישט פארברענגט די צייט נאר באמת געלערנט פלייסג נמרא רש"י
תוספות און אזוי האבן מיר גרונטליך דורכגעלערנט עטליכע מסכתות.

נאכן אנהויבן הערן די שעורים האב איך זיך נאר שטארק געטוישט
צום גוטן אין הנהגות הבית, אין חנוך פון די קינדער און אין נאך אסאך

זאכן. ביז מיט א האלב יאר צוריק בערך האט מיר אנגעהויבן באפן אויף דער סדר דרך הלימוד. ווען מען האט געהאלטן אינמיטן מסכת גדה און דער ראש ישיבה שליט"א האט דאן געזאגט אז מען זאל נישט ווארטן אנצוהויבן מסכת ברכות נאר שוין זיך מיטבאפן מיט א דף גמרא א טאג¹, דאס האט מיר זייער געבאפט און איך האב טאקע אזוי געטון, צו דעם האב איך אויך באקומען א שטארקע חזק צו לערנען יעדן טאג נאך פילע שעורים בסדרן, ח"י פרקים משניות, דף בבלי, דף ירושלמי, שלחן ערוך, נ"ך, חומש רש"י מיטן תרגום, זוהר, רמב"ם, תוספתא, מדרש רבה, לקוטי מוהר"ן, און אזוי ציט זיך דאס שוין איבער זיבן חדשים.

למעשה האב איך יעצט שוין געלערנט מער ווי זיבן מאל ששה סדרי משנה און די אנדערע שעורים, אבער דאס איז גענאנגען אויפן חשבון פון אונזער לאנג יעריגע חברותא'שאפט, איך האב געמוזט אויפגעבן דעם שעור גמרא תוספות מיט מיין חבר, איך האב אים ערקלערט אז אפילו מיר האבן טאקע פלייסג און גרונטליך געלערנט, זענען מיר אבער נאר אנגעקומען צו עטליכע מסכתות און איך שפיר אז מיטן דרך הלימוד קען איך אנקומען פיל מער.

איך מוז אבער זאגן דעם אמת אז לעצטנס האט מיר אנגעהויבן שטארק צוריק צו ציען צו מיין אלטע שעור, די געשמאק פון אפלערנען גרונטליך א בלאט גמרא מיט א חברותא איז בכלל נישט אוועקצומאכן, אבער פון די אנדערע זייט האב איך אויך גאר א שטארקע געשמאק אין לערנען און אנקומען אסאך מיטן סדר דרך הלימוד, און דערפאר בין איך זייער צעמישט ווי אזוי צו גיין ווייטער פון דא.

מיין חברותא בעט זיך זייער שטארק ביי מיר איך זאל צוריק קומען לערנען מיט אים, אבער איך זע אז איך האב נישט קיין צייט פאר ביידע

מו. מיר טרעפן אינעם מכתב יומי פון יום ד' פרשת ויגש, ד' טבת, שנת תש"פ לקרמ קטן, ווי דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט:

"הייב היינט אן מסכת גדה דף ע, אזוי וועסטו אנהייבן וונטאג ש"ס".

זאכן, אדער בין איך ממשיך מיט מיינע שעורים אויפן דרך הלימוד, אדער גיי איך צוריק לערנען מיט אים אזוי ווי פריער.

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר געבן א קלארע תשובה וואס איך זאל טון, ווייל איך ווייס באמת נישט וואס איז די ריכטיגע וועג צו גיין.

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ראה, כ"ג מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ביסט נישט גערעכט מיט דעם וואס דו האסט אפגעלאזט די חברותא'שאפט; אז דער אייבערשטער האט דיר געגעבן א גוטער חבר וואס דו לערנסט שוין לאנגע יארן מיט אים בהתמדה - אזא חבר לאזט מען נישט אפ, זאלסטו ווייטער אנהאלטן דיין שעור און לערנען פלייסג די הייליגע תורה.

דאס איז נישט קיין סתירה מיטן דרך הלימוד; דער זעלבער רבי וואס הייסט לערנען שגעל הייסט אויך לערנען בעיון. דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "גם צריכין ללמוד איזה שעור ביום, בקצת עיון", אויך דארף מען האבן א שעור אין עיון יעדן טאג; אויסער די שעורים וואס מען זאל לערנען שגעל און זיך פארטיפן, דארף מען אויך האבן א שעור אין עיון התורה.

די ערשטע זאך זאלסטו צוריק באנייען דיין שעור מיט דיין חברותא ביתר שאת וביתר עוז; ביז יעצט האסטו געלערנט מיט אים א שעה און א האלב זאלסטו מוסיף זיין נאך מער צו לערנען מיט אים פלייסוג די הייליגע תורה, און אין די זייטיגע צייטן זאלסטו לערנען דייע שיעורים בסדרן בגירסא; מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה ואגדה, און אלע ספרים, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן כח): "ראוי לאדם, שיעבר וילך בזה העולם בכל הספרים הקדושים, וללמד בכלם, כדי שיהיה בכל מקום", עס איז גוט פארן מענטש אדורך צו לערנען יעדע ספר וואס איז דא, כדי מען זאל קענען זאגן אז מען איז געווען אין יעדן פלאץ, "כמו שגמרא השרים הגדולים, שהולכים ועוברים במדינות ומוציאים הוצאות רבות על זה כדי שיוכל אחר בן להתפאר ולומר שהיה במדינות", אזוי ווי מען זעט ביי די גרויסע שרים וואס פארן ארום די גאנצע וועלט, זיי געבן אויס אויף דעם זייער אסאך געלט, אלץ נאר כדי זיי זאלן זיך קענען נאכדעם בארימען פאר אלעמען וואו זיי זענען אלץ געווען, "כמו שדרך השרים להתפאר ולומר 'הייתי בורשא' וביוצא בזה", אזוי ווי די גרויסע שרים האלטן זיך גרויס "איך בין געווען אין ווארשא" און נאך, "כמו בן ראוי שיהיה האדם בעולם הזה בכל מקומות הקדושים של התורה, כדי שיוכל להתפאר בעולם הבא שהיה בכל מקום, דהינו בכל הספרים הקדושים כנ"ל", דאס זעלבע דארף א מענטש לערנען אלע ספרים אז ער זאל זיך קענען בארימען אויף יענע וועלט אז

ער האט אלעס געלערנט, ער איז געווען איבעראל; "ולעתיד,
בעולם הבא מזכירין אותו כל מה ששמד בעולם הזה", און
אויף יענע וועלט דערמאנט מען פארן מענטש אלעס וואס
ער האט געלערנט אויף די וועלט.

זאג נישט אז עס גייט נישט ביידע אינאיינעם, עס איז נישט
אמת; עס איז דא גענוג און נאך צייט סיי פאר עיון
און סיי פאר גירסא.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתרכ"ז סז

דארף איך אויסזאגן ביי א שדוך אז איך האב פחדים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור אין די יארן פון שדוכים; איך לייד פון פחדים אבער
איך האב ברוך ה' געטראפן א דאקטער וואס האט מיר געגעבן מעדעצין
דאס צו בארואיגן און מיט דעם בין איך ממש א נייער מענטש, אבער
אן די מעדעצין איז מיין לעבן אויס.

מיין שאלה איז וואס צו טון וועגן שדוכים; מוז איך אויסזאגן אז איך
נעם מעדעצין פאר פחדים? איך טראכט אז אויב איך וועל אויסזאגן וועט
מיר קיינער נישט וועלן געמען, ווידער אויב איך זאג נישט אויס איז עס
אפשר גנבת דעת, עס הייסט אז איך האב יענעם אריינגענארט.

איך האב געלייגט אין א בריוו^{מח} וואו דער ראש ישיבה שרייבט אז דאס איז בלויז ווי געמען טיילענאל פאר קאפ וויי און דאס מאכט מיך טראכטן אז לבאורה דארף מען דאך נישט אויסזאגן אז מען געמט טיילענאל, במילא דארף מען אויך נישט אויסזאגן אז מען געמט מעדעצין; אדער אפשר איז עס נישט ממש גלייך?

איך האב דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר געבן אן עצת וואס צו טון.
 יישר ב"ח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, כ"ט מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
 לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך קען נישט ענטפערן ווען איך קען נישט דיין מצב פון דער גאנצער עם ווענדט זיך ווי שטארק די פחדים זענען און ווי שטארק עס קלאפט אויס.

פרעג דיין מורה דרך וואס קען דיר פערזענליך ער זאל דיר זאגן אויב דיין מצב איז גוט אדער דו דארפסט פארציילן וכו'. ווייל נישט אלץ דארף מען זאגן, אבער דאס

מח. פריער אין דעם חלק, מכתב א' כד.

אזוי אויך טרעפן מיר אין א בריוו אין ספר עצתו אמונה חלק א', מכתב לב, ווי דער ראש ישיבה שרייבט:

"ווען א מענטש האט למשל קאפ וויי, געמט ער טיילענאל וכו', אזוי אויך ווען א מענטש האט אן אנדערע מחלה השם ישמרינו, גייט מען צום דאקטער און מען געמט מעדעצין. אזוי אויך א מענטש וואס האט אינערליכע יסורים, ער האט דמיונות וכו', דארף מען געמען מעדעצין פאר זיינע יסורי הנפש, אבער וויסן זאלסטו אז די רפואות היילט נישט אויס דעם מענטש, דאס טוט נאר בארואיגן דעם מענטש וכו'; די איינציגסטע רפואה פאר די שלעכטע מחשבות און פאר דעפרעסיע וכו', איז אמונה. ווי מער א מענטש

איז קלאר אז אויב די פחדים זענען זייער שטארק וכו' - דארף מען יא זאגן, זאלסטו דאס פֿרעגן דיין מורה דרך וואס קען דיר פֿערזענליך.

דער עקר זאלסטו זיך זייער שטארקן, עס זאל דיר בכלל נישט אנגיין אז דו דארפסט נעמען מעדעצין צו זיין רואיג. דאנק דעם אייבערשטן אז דו האסט געטראפן די ריכטיגע מעדעצין וואס ארבעט פאר דיר און מאכט דיר רואיג און פֿרייליך.

דאנק און לויב דעם אייבערשטן פאר דיין גוטע לעבן וועסטו שפירן אויף די וועלט די זיסע טעם וואס אלע צדיקים שפירן אין גן עדן. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ב'): "ווען מען דאנקט דעם אייבערשטן שפירט מען א טעם פון גן עדן"; ווי מער א מענטש דאנקט דעם אייבערשטן איז דער מענטש גענטער צום אייבערשטן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקרא רבה ט, ז): "לעתיד לבוא כל הקרבנות בטלין, וקרפן תודה אינו בטל; כל התפלות בטלות, ההודאה אינה בטלה", לעתיד לבוא וועלן אלע קרבנות בטל ווערן, חוץ קרבן תודה וועט איבערבלייבן. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א בתיבה ונתימה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תוֹרַט זיך די אמונה - ער תוֹרַט איין ביי זיך: 'קיינער קען מיר נאָרנישט טון, נאר דער אייבערשטער, ער היט מיר פון אלע צרות און פון שלעכטע מענטשן', ווערט ער מער און מער רואיג און צופרידן.

תתוסח סח

מעג מען האבן א סמארטפאון פאר די ארבעט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע שעורים וואס זענען מתי' אונזער גאנצע שטוב; איך, מיין ווייב און די קינדער הערן אויס אלע שעורים, און דאס איז אונזער וועג ווייזער אין לעבן.

איך האב א סמארטפאון פאר די ארבעט און מיין ווייב טענה'עט אז איך מוז עס אויפגעבן, ווייל אפילו איך גיין עס טאקע בלויז פאר פרנסה און עס האט א גוטע פילטער, פונדעסטוועגן איז עס נישט גוט פאר די חנוכה פון די קינדער, ווייל זיי ווייסן נישט אויב עס האט א פילטער, און זיי וועלן גיין נאך ווייטער, צו האבן א סמארטפאון אן א פילטער און נישט פאר פרנסה.

דער אמת איז אז איך גיין עס טאקע באמת נאר פאר פרנסה, איך בין נאך קיינמאל נישט אריינגעגאנגען זען קיין שום סטעטוס און ווען מען זעט מיר אריינגעדן אינעם טעלעפאן [אזוי ווי דער ראש ישיבה שליט"א מאכט עס נאך ביי די שעורים] איז עס נאר אז איך געב אגווייזונגען פאר מיין ארבעטער ווי אזוי צו טון וואס ער דארף טון, איך שיק נישט קיין שטותים; דארף איך אויפגעבן מיין טעלעפאן און אויפהערן ארבעטן?

פון די שעורים ווער איך אביסל צעמישט, אמאל זאגט דער ראש ישיבה אז מען קען האבן א פאון אבער מען זאל עס נישט אריינגענגען אינדערהיים, אבער א צווייטע מאל זאגט דער ראש ישיבה, "פארוואס דארפסטו עס האבן? פאר ביזנעס?! אך און וויי פאר אזא ביזנעס!" אמאל זאגט דער ראש ישיבה אז אויב מען דארף עס פאר פרנסה איז אן אנדערע זאך, און ווידער מאכט דער ראש ישיבה חזק פונעם סמארטפאון מיט די מעשה מיט די קו, אז ער שלעפט אריין דעם קו אין בית המדרש לצורך פרנסה.

למעשה האב איך אפגעמאכט מיט מיין ווייב אז מיר גייען פֿרעגן דעם ראש ישיבה שליט"א וואס צו טון, און מיר וועלן פֿאלגן וואס דער ראש ישיבה וועט זאגן.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, כ"ט מנחם-אב, שנת תש"פ לפֿרט קטן
לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט קיינמאל נישט געזאגט פאר א צווייטן וואס צו טון, דער רבי האט גערעדט אויף אן אופן עס זאל אלץ בלייבן די בחירה.

מען האט יענעם געווינקען ווי אזוי זיך צו פירן אבער נישט געזאגט קלאר; ווייל ווי קען מען זאגן פאר א צווייטן וואס צו טון? עס קען זיין אז מיט דעם וואס מען זאגט יענעם וואס צו טון, ווי אזוי זיך צו פירן - מיט דעם שניידט מען אים אפ פונעם אייבערשטן. צום ביישפיל, אז מען זאגט פארן מענטש זיך צו פירן מיט אן עבודה וואס איז נישט שוין פאר אים, קען מען אים דורכדעם אינגאנצן מרחק זיין, דעריבער האט דער רבי שטענדיג געענטפערט אויף א וועג אז יענער זאל אליין אויסקלויבן די גוטע וועג.

אזוי אויך, דער הייליגער צדיק רבי אברהם בן רבי נחמן מטולטשין זכותו יגן עלינו, ווען מען פלעגט אים פֿרעגן

הנהגות, מען פלעגט אים פֿרעגן ווי אזוי זיך צו פֿירן, פֿלעגט ער אלץ זאגן: "ווי קען מען זאגן יענעם ווי אזוי זיך צו פֿירן? איין זאך קען מען, יענעם מחזק זיין ער זאל בעטן דעם אייבערשטן; ווען מען איז מחזק א צווייטן ער זאל רעדן צום אייבערשטן וועט ער שוין אליינס וויסן ווי אזוי זיך צו פֿירן".

אז דו ווילסט באַמַת וויסן וואס צו טון מיטן טעלעפֿאן - זאלסטו יעדן טאג וויינען צום אייבערשטן: "רבוננו של עולם איך וויל זיין ערליך, איך וויל זיין הייליג; העלף מיר איך זאל וויסן ווי אזוי זיך צו פֿירן, העלף מיר איך זאל בלייבן ערליך, איך מיט מיינע קינדער; העלף מיר איך זאל וויסן ווי אזוי זיך צו פֿירן מיטן טעלעפֿאן", אזוי זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן טאג נאך טאג וועסטו וויסן ווי אזוי זיך צו פֿירן.

ביי יעדע זאך זאלסטו אזוי טון; וואס דו ווייסט גישט און וואס דו מיינסט אז דו ווייסט - זאלסטו זיך אויסשמועסן מיטן אייבערשטן, אים בעטן: "הוריני ה' דרכך אהלך באמתך, ווייז מיר דעם וועג אייבערשטער, ווייז מיר ווי אזוי זיך צו פֿירן; איך וויל גארנישט, איין מינוט וויל איך דאס - א צווייטע מינוט וויל איך יענץ, העלף מיך אייבערשטער איך זאל וויסן ווי אזוי זיך צו פֿירן", דורכדעם וועסטו וויסן ווי אזוי זיך צו פֿירן.

דאס וואס דו ווערסט צעמישט פֿון די שעורים; איינמאל הערסטו מען זאל בכלל גישט האבן קיין טעלעפֿאן,

א צווייטע מאל הערסטו 'אז דו האסט א טעלעפאן לייג א פילטער, א דריטע מאל הערסטו 'דער עקר מען זאל נישט אהיים ברענגען וכו' וכו'; דאס איז ווייל מען דארף ארום דרייען מיט יעדן איינעם לויט זיין קאפ אז יענער זאל עס קענען נעמען, עס זאל ביי יענעם פועל'ן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א בתיבה וחתימה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תתרכס סט

ווי אזוי זע איך זיך ארויס פון ביטערע עבירות? ^{מט}

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט מיר געהאלפן אין לעבן, איך בין שולדיג מיין גאנצע לעבן פארן ראש ישיבה.

אלס בחור האב איך פלייסג געלערנט אין ישיבה, געענדיגט אסאך מאל משניות, אסאך דפים גמרא, און נאך אסאך זאכן. ווען איך האב חתונה געהאט האב איך אנגעהויבן שווער צו ארבעטן און זייט דעמאלט האב איך מער נישט דעם זעלבן חשק צום לערנען ווי אמאל און עס ווערט נאר שוואכער און שוואכער. במעט וואס איך עפן נישט קיין משניות, נאר צוויי למודים האלט איך שטארק, דאס איז די בלאט גמרא

מט. א. המשך צו דעם בריוו, ווייטער אין דעם חלק, מכתב א' קב.

און מעביר סדרה זיין יעדן טאג. אין א גוטע טאג קען איך אויך זאגן תקון הכללי און צומאל אביסל תהלים און משניות.

ליידער האט דער יצר הרע זיך זייער געשטארקט אויף מיר לעצטנס, איך פרוביר צו לעבן מיט מיין ווייב, אבער עס העלפט מיר ליידער נישט, איך זינק אין די נ' שערי טמאה און נאך מיט א שמיץ אריבער, איך גיי צו אלע שלעכטע פלעצער, עס האט זיך אנגעהויבן נאר מיט אביסל קלייניקייטן, און צוביסליך איז עס געגאנגען ווייטער און ווייטער ביז צו דאס ערגסטע רחמנא לצלן, און יעצט איז שוין ליידער געשה לו בהיתר, עס קלאפט מיר שוין אפילו נישט דאס הארץ.

אבער אז מוהרא"ש האט געשריבן אין זיינע ספרים אז מען קען תשובה טון אפילו אויף נשג"ו, מיינט דאס אז איך קען נאך האבן א תקון; די פילע דרשות וואס איך האב געהערט שרייען מיר אין קאפ אז איך זאל שוין אויפהערן מיט די עבירות ווייל מיין סוף וועט זיין ביטער, איך זאל תשובה טון באצייטנס. די מאמרי חז"ל וואס איך האב געהערט, אז א מענטש באהאלט זיך מיט עבירות אבער דער אייבערשטער וועט אים מפרסם זיין אויף די גאנצע וועלט - האקן מיר אין קאפ און לאזן מיר נישט מנוחה.

איך האב א שיינע משפחה; וואס איז מיין טייערע ווייב שולדיג אז איר מאן קען זיך נישט באהערשן? כאטש וואס איך האב שוין געהערט אלע דרשות און עצות, וויל איך אבער אנהויבן פון יעצט א גייע לעבן, אבער ווי אזוי מאכט מען דאס?

איך בין שוין געווען אסאך מאל אין אומאן און איך פאר אס ירצה השם אויך דאס יאר אויף ראש השנה, און איך שעם זיך פון הייליגן רבין צו ווייזן מיין פנים ווי אזוי די יאר איז מיר אריבער, אזוי שרייבנדיג די שורות ווער איך רויט פאר בושע.

איך בעט דעם ראש ישיבה מיטן גאנצן הארץ אז איך דארף א תקון, איך דארף א תשובה, איך דארף א וועג ארויס פון מיין ביטערע נארישע לעבן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, כ"ט מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויי און ביטער איז דיר, וויי און ביטער איז פאר דיין נשמה;
שעם זיך אז דו גייסט זינדיגן מיט פרעמדע פרויען, שעם
זיך! נאכדעם וואס דער אייבערשטער האט דיר געגעבן א
טייערע פרוי גייסטו זיך באהאלטן, טון עבירות מיט גוי'טעם?!
שעם זיך, ווען דער אייבערשטער געבט דיר אלעס אין לעבן
פארקויפסטו דיין לעבן פארן שטן.

הענט און פיס ציטערן מיר פון ווען איך האב געליינט דיין
בריוו; ווי קען א איד אזוי אראפפאלן? ווי קען מען
אזוי פארלירן די שכל און אפלאזן א זיסע לעבן? ווי קען
מען אפלאזן די מתנה, די ווייב - וואס דער אייבערשטער
האט דיר געגעבן און גיין מיט עקלדיגע גרויליגע גוי'טעם
טון עבירות?! וואס וועסטו ענטפערן ווען דו וועסט שטיין
פארן בית דין של מעלה און מען וועט אפיר נעמען אלע
דיינע מעשים? וואס וועסטו ענטפערן פארן אייבערשטן? וואו
וועסטו זיך קענען פארשטעקן פאר בושה?!

טו תשובה, אז נישט וועט זיין זייער ביטער; מיין נישט אז
מען קען זיך באהאלטן פונעם אייבערשטן. דער
אייבערשטער זאגט (ירמיה כג, כד): "אם יסתר איש במסתרים
ואני לא אראנו, נאם ה'", ווי קען זיך א מענטש באהאלטן

פון מיר? "הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם ה'",
דער אייבערשטער איז דאך איבעראל.

מיין נישט אז מען קען זיך באהאלטן טון עבירות און דאס
וועט בלייבן א סוד. דער אייבערשטער זאגט (איוב כד,
טו): "ויעין נאף שמרה נשף לאמר לא תשורני עין", די בעלי
עבירות זאגן 'מיר וועלן ווארטן עס זאל ווערן נאכט דעמאלט
וועלן מיר טון עבירות; מיר וועלן גיין אין באהאלטענע
פלעצער אז קיינער זאל אונז נישט זען. זאגן חכמינו זכרונם
לברכה (במדבר רבה ט, א): "הנזאף אומר אין ברית יודעת בי,
לפי שכל מעשיו אינן אלא בחשך", א מענטש מיינט טאקע
אז ער קען זיך באהאלטן פונעם אייבערשטן, "והקדוש ברוך
הוא מפרסמן בעולם", דער אייבערשטער פארשעמט אים
אויף די גאנצע וועלט.

אז דו וועסט תשובה טון - וועט דיר גוט זיין, דער
אייבערשטער וועט דיר מוחל זיין, אבער אז דו וועסט
ווייטער אנגיין מיט זנות וועסטו באקומען א שווערע קלאפ;
דיין ווייב וועט דיך אפלאזן, דייןע קינדער וועלן נישט קוקן
אויף דיר, דו וועסט זיין פארשעמט אויף די וועלט און אויף
יענע וועלט.

תתריע ע

מיינע עלטערן גייען זיך גט'ן, ווי אזוי בין איך זיך מחזק?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר האבן חתונה געהאט פאר נישט לאנג צוריק, ברוך השם אז מיר האבן א זיס געשמאק לעבן, איך האב ברוך השם היינט זוכה געווען מסים צו זיין ששה סדרי משנה צום צווייטן און דרייסיגסטן מאל, און איך בין זיך מחזק דא אינאיינעם מיט די תלמידים פונעם ראש ישיבה שליט"א.

מיינע עלטערן גייען זיך יעצט גט'ן, און איך דארף חזק פאר מיר און פאר מיין ווייב ווי אזוי דאס צו האנדלען.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שופטים, א' דראש חודש אלול, שנת תש"פ
לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז זייער ווייטאגליך ווען קינדער דארפן אריבערגיין די שרעקליכע פיין ווען טאטע מאמע גט'ן זיך השם ישמרנו; קיינער אין די וועלט קען נישט פארשטיין די צער און ווייטאג וואס קינדער גייען אריבער ווען די עלטערן גט'ן זיך. די עלטערן טראכטן נאר פון זיך; דער טאטע טוט וואס איז אים באקוועם און די מאמע טוט וואס איז איר באקוועם,

קיינער פון זיי טראכט נישט פון די שרעקליכע פיין און
ווייטאג וואס די קינדער גייען אריבער.

ביי דיר איז דאס אביסל גרינגער, דער אייבערשטער האט
צוגעגרייט דיין רפואה פאר די מכה, דו האסט חתנה
געהאט. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מגילה יג; שיר השירים רבה ה,
יב) דער אייבערשטער ברענגט נישט די מכה פאר ער גרייט
צו די היילונג דערצו; דאס אז דו האסט חתנה געהאט, דו
לעבסט אזוי שיין, דו לעבסט אזוי זיס מיט דיין ווייב - דאס
איז דיין רפואה אז דו זאלסט נישט צעפאלן ווען דיין
עלטערנ'ס שטוב צעפאלט.

שטארק זיך מיט דיין ווייב; איר זאלט לעבן א שיינע לעבן.
איר וועט אינאיינעם אויפשטעלן א שיינע שטוב
ווייל איר וויסט דאך יא וואס קינדער גייען אריבער ווען
זיי זעען מיט זייערע אויגן ווי מען פארברענט זייער בית
המקדש, ווי מען צעברעכט זייער טייערסטע און הייליגסטע
זאך אויף די וועלט.

וואס יא? דו זאלסט רחמנות האבן אויף דינע יונגערע
געשוויסטער וואס זיי האבן נאכנישט זייער אייגענע
שטוב, זיי זענען נאך אנגעלייגט אויף טאטע מאמע, פאר זיי
איז יעצט גאר ביטער; ווי שווער עס איז פאר דיר איז דאס
פאר זיי אסאך שווערער, זאלסטו זיי עפענען דיין טיר, זיי
זאלן וויסן אז זיי האבן א שטוב וואו זיי קענען קומען רעדן,
שמועסן און באקומען אביסל ליבשאפט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

א בתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענשט יאר.

תתראה עא

ווי אזוי קען איך מאכן מיין ווייב מער
אינטערעסירט אין מיר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געזען ווי א פרוי האט געפרעגט א שאלה¹ ווי אזוי זי קען
מאכן איר מאן מער אינטערעסירט אין איר, דאס האט מיר געפרעגט
צו פרעגן א פארקערטע שאלה, ווי אזוי קען איך מאכן מיין ווייב מער
אינטערעסירט אין מיר?

מיין ווייב איז ברוך השם זייער פיין און וואויל, עס קוקט אבער נישט
אויס אז זי איז צופיל אינטערעסירט אין מיר. וואס זאל איך טון אז איך
בין נישט אזא געלונגענער מענטש אזוי ווי זי האט געוואלט? זי דארף
מיר בעקן איך זאל מאכן קדוש און הבדלה, און איך זאל פאררעכטן
די זאכן וואס צעברעכן זיך אין הויז, וואס קען איך טון אז זי זאל נא
זיין אינטערעסירט אין מיר?

יישר כח

ג. א השגה צו דעם בריוו, ווייטער אין דעם חלק, מכתב א' צו.

נא. פריער אין דעם חלק, מכתב א' מב.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שופטים, א' דראש חודש אלול, שנת תש"פ לפרט
קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עם האט נישט צוטון צי מען איז געלונגען אדער נישט; א
פֿרוי דארף איין זאך, א וואילער מאן וואס רעדט שיין
און פֿירט זיך מיט יראת שמים.

דעריבער בעט איך דיר זייער, פֿיר זיך מיט יראת שמים
און זע צו לערנען אין שטוב; ווען די פֿרוי זעט
איר מאן לערנט און דאווענט און פֿירט זיך מיט יראת שמים
קוקט זי ארויף אויף אים, דער מאן ווערט חשוב אין אירע
אויגן. אויך זאלסטו רעדן ווייך און שיין, וועט זי האבן א
געפיל צו דיר.

אויך זאלסטו אכטונג געבן נישט נאך צו לויפן דיין ווייב
צו סאך; אז מען לויפט נאך די ווייב, מען מוטשעט
איר וכו' - דעמאלט הויבט זי אן זיך צו גרויסן אויפן מאן.
דער אייבערשטער האט געשטראפט חנה (בראשית ג, טז): "וְאֵל
אִישׁךָ תִּשְׁקָתְךָ, וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ", דו וועסט גליסטן נאך דיין
מאן און דיין מאן וועט געוועלטיגן אויף דיר וכו', זאגט
מוהרא"ש די צוויי זאכן גייען געקניפט און געבינדן, אויב
עס איז "וְאֵל אִישׁךָ תִּשְׁקָתְךָ, וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ", די פֿרוי לויפט נאך דעם
מאן, דעמאלט איז "וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ", איז דער מאן דער

וואס געוועלטיגט וכו' און די פרוי קוקט ארויף אויף אים, זי שעצט אים; אבער ווען עס איז פארקערט, דער מאן לויפט נאך זיין ווייב, ער מוטשעט איר וכו' - "ואל אשה תשקתך", דעמאלט דרייט זיך אים דער פסוק אויפן מאן, עס ווערט "והיא תמשל בך", זי הויפט אן געוועלטיגן אויפן מאן; ווי מער מען לויפט נאך די ווייב וכו' ווערט דער מאן זייער אראפגעקוקט אין די פרויס אויגן.

עס איז שווער צו שרייבן מער בפרטיות אין דעם ענין מפני הצניעות, אבער דאס איז דער מציאות, ווי מער מען לויפט נאך די ווייב - אלץ ווייניגער חשוב ווערט מען אין אירע אויגן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א פתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תתרגב עב

וואס האט די חסיד'ישע זאכן און די קבלה זאכן מיט מיר?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל פרעגן א קשיא וואס איז אביסל סענסיטיוו און עס ליגט מיר שוין אויפן הארץ זייט איך בין א יונגער בחור, מפילא זאלט איר פארשטיין אז איך קום נישט חס ושלום אטאקירן, נאר פינקט פארקערט, ווייל איך

האב אין ערגעץ נישט געקענט באקומען א תשובה, פֿרעג איך עס דא, ווייל איך האף אז דא וועל איך באקומען קלאַרקייט.

איך שפע אסאך חזוק פון די קונטרסים פון מוהרא"ש, און פון די בריוו און שעורים פונעם ראש ישיבה, ממילא האף איך אז אפשר דא וועל איך ענדליך באקומען א הסבר אויף וואס באדערט מיר.

איך וועל זיך באציען צו א בריוו² וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געשריבן פאר א אינגערמאן וואס פֿרעגט אויב ער מעג אביסל צופוצן די באַרד ווייל זיין ווייב וויל עס זייער שטארק, און דער ראש ישיבה האט געענטפֿערט אז די באַרד איז די צינורות השפֿע און אז מען שערט די באַרד פארלירט מען די פרנסה.

דאס פארשטיי איך נישט, טרעפן מיר דען נישט צענדליגער טויזנטער אידן וואס שערן זיך די באַרד און האבן יא פרנסה ברוח? צווייטנס, שניידן די באַרד מיט א שערל איז דאך מותר על פי הלכה? דריטנס, די גמרא זאגט דאך אז מען באקומט גאר עשירות פארן מכבד זיין די ווייב, און דא קומט א אינגערמאן וואס וויל מכבד זיין די ווייב און טון א זאך וואס איז אויסגעהאלטן להלכה, און מען זאגט אים אז ער וועט דורכדעם פארלירן זיין פרנסה?

אבער דער עקר האט מיר געשטערט וואס איר שרייבט וועגן די צינורות השפֿע, באַמט איז די קשיא מיר אלץ שווער געווען אויף אלע ספֿרי חסידות; עס איז זיכער אז די סודות התורה זענען א חלק פון די תורה און מיר גלייבן אז יעדעס ווארט איז אמת ויציב, אבער מיר זענען דאך פשוט'ע אידן, וואס האבן די אלע זאכן מיט מיר?

איך ווער זייער צעמישט ווען איך פרוביר צו לערנען חסידי'שע ספֿרים און זיי הויבן אן צו רעדן פון בחינות און עולמות, זאכן וואס איך שפיר אז עס האט נישט קיין שום שייכות מיט מיר. איך פארשטיי דער וועלט און איך קען אפילו אביסל פארשטיין תורה, כאטש איך ווייס אז עס ליגט

טיפע סודות באהאלטן אין יעדע אות, אבער ווען עס קומט צו חסידות
הויב איך נישט אן צו פארשטיין; ביטע העלפט מיר צוקומען צו א הבנה
אין דער חלק פון תורה.

יִישׁר בַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שופטים, א' דראש חודש אלול, שנת תש"פ לפרט
קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף רייסן קריעה ווען מען ליינט דייע ווערטער; ווי
שעמסטו זיך נישט צו שרייבן אויפן הייליגן זהר אז
דאס איז נישט א חלק אין די תורה? ווי קען מען זאגן
אויף די בארד און פאות אז דאס איז נישט אידישקייט?!

קוק די ווערטער וואס דער הייליגער רבי נתן שרייבט (לקוטי
הלכות גילוח הלכה ג', אות ב): "עקר העדת ישראל ועקר תיחדות
תלוי בזקן ופאות", די בארד און פאות איז אן עקר פון א
איד און פון דאס גאנצע אידישקייט, "ובתם נבר היהודי כי
הוא מזרע ברך ה', מזרע ישראל", און מען דערקענט א
איד דורך זיין בארד און פאות אז ער איז א אידיש קינד.
"ומי שרוח אחרת עמו, חם ושלום, ורוצה לכפר, חם ושלום,
באלקי ישראל", און ווער עס וויל חם ושלום לייקענען אינעם
אייבערשטן, "תחלת הכפירה הוא, שמשליך חם ושלום מעליו

הזקן והפאות", דאס ערשטע זאך נעמט ער אראפ זיין בארד און פאות, "כי באמת כל דת ישראל הקדוש הוא תלוי בזקן ופאות", ווייל דאס גאנצע אידישקייט איז אנגעהאנגען אין די בארד און פאות; קוק אריין דארט וויינע הייליגע ווערטער מער באריכות.

מען דארף רייסן קריעה אויף די ווערטער וואס דו שרייבסט אז מען דארף טון אלעס וואס די ווייב בעט! די הייליגע חכמים זאגן (בבא מציעא נט.): "כל תהולך בעצת אשתו נופל בגיהנם", ווער עס פאלגט די ווייב וועט ביים סוף אנקומען אין גיהנום, אזוי אויך זאגט דער הייליגער רבי (ספר המדות אות עצה, סימן ט): "תהולך אחר עצת אשתו, נופל בגיהנם", ווער עס גייט נאך די עצת פון זיין ווייב וועט ביים סוף אנקומען אין גיהנום; אך און וויי פאר די וואס גייען נאך די ווייב און טוען אלעס וואס זיי בעטן.

דאס וואס דו מישט אויס די יוצרות, דו שרייבסט אז אויב מען פאלגט די ווייב ווערט מען רייד; אויף דעם זאגן חז"ל (בבא מציעא, שם) עס ווענדט זיך וואס זי וויל, וואס זי פארלאנגט; ווען עס רעדט זיך פון שטוב זאכן אדער סתם וועלטליכע זאכן, דעמאלט איז גוט מיט צו גיין מיט איר און זיך נישט עקשנ'ען און זיכער נישט טענה'ען און מאכן ובוחרים, אבער ווען עס רעדט זיך פון גיין קעגן די תורה - טאר מען נישט נאכגיין די ווייב, ווייל ביים סוף קומט מען אן אין גיהנום.

א מאן דארף האבן שטארקע פרינציפן וואס ער בייגט זיך נישט דערביי פאר קיינעם. מען דארף אוועק שטעלן שטארקע פרינציפן אין שטוב, גדרים וסיגים כדי מען זאל חס ושלום נישט אנקומען עובר צו זיין אויף קיין שום אסור, בפרט אין שמירת המצוות, וואס אפילו זי ווייגט און שרייט טאר מען נישט נאכגעבן, מען דארף זיין זייער שטארק נישט מותר זיין בשום פנים ואופן. סיי אין פשרות, ביים עסן וכו' און סיי אין די וועג ווי אזוי מען טוט זיך אן וכו'; ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קדושין פ:): "נשים דעתן קלות", פרויען זענען נישט אזוי שטארק; נאר ווען עס קומט צו וועלט זאכן וברוכה, דארט דארף מען געדענקען וואס די הייליגע חכמים זאגן (בבא מציעא נט.): "איתתך גוצא גחין ותלחוש לה", בייג אראפ דיין גאנזה און הער אויס וואס זי זאגט.

אויף דיין אנדערע פראגע: "מען זעט דאך טויזנטער מענטשן וואס שניידן די בארד און האבן פרנסה וכו' וכו'"; די פראגע קען דין מאכן פאר א גרויסער אפיקורס, די פראגע האט נישט מיט שניידן די בארד, די פראגע זאגן די אפיקורסים אויף אלע מצוות וואס דער אייבערשטער הייסט.

דאס וואס דו שרייבסט: "מיר זענען דאך פשוט'ע אידן וכו'"; אז דו ווילסט אזוי שטארק זיין א פשוט'ער איד זאלסטו אננעמען די ווערטער פון די צדיקים וואס נאר זיי ווייסן וואס איז א פשוט'ער איד. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן יב): "בשאדם הולך אחר שכלו וחכמתו, יוכל

לפל בטעותים ומכשולות רבים, ולבוא לידי רעות גדולות, חס ושלום", ווען א מענטש גייט נאך זיין שכל און זיין חכמה קען ער צוקומען צו מאכן גרויסע טעותים און צו גרויסע פראבלעמען, "ויש שכלקלו הרבה, כגון הרשעים הגדולים מאד המפרסמים, שהטעו את העולם והכל היה על ידי חכמתם ושכלם", עס זענען געווען גרויסע רשעים וואס האבן פארדרייט די וועלט און אלעס האט זיך אנגעהויבן ווייל זיי זענען נאכגעגאנגען נאך זייערע חכמות; דער רבי זאגט דארט ווייטער: "ועקר הנהדות הוא, רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות, ולהסתכל בכל דבר שעושה שיהיה שם השם יתברך", דער עקר פון אידישקייט איז, מען זאל פאלגן די הייליגע תורה בתמימות ובפשיטות, און פאר מען טוט א זאך זאל מען קוקן צי דאס איז דער רצון פונעם אייבערשטן.

וואויל איז דעם וואס פירט זיך מיט תמימות, ער גייט אין די וועגן פון די תורה אן קיין שום חכמות; דורךדעם וועט ער זוכה זיין צו לעבן א זיכערע לעבן. אזוי ווי שלמה המלך זאגט (משלי י ט): "הולך בתם ילך בטח", ווער עס גייט בתמימות - גייט אויף א זיכערע וועג.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א בתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תתרעג עג

איך ווער זייער איבערגעשטרענגט
פון לערנען אזויפיל, וואס קען איך טון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אסאך מאל ווען איך לערן א גאנצן טאג, האב איך מער נישט קיין
פח, און דאס מאכט מיר אין א שלעכטע גיסטע.

וואס קען איך טון דערצו? זאל איך לערנען אביסל ווייניגער, אפילו
אויב איך וועל נישט אנקומען צו אלע שעורים? אדער זאל איך זיך
אנשטרענגען צו זיין פרייליך אפילו ווען איך קען זיך קוים רירן?
דאס איז מיר וויכטיג אויך פאר מיין שלום בית.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת כי תצא, ד' אלול, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עם איז זייער וויכטיג דו זאלסט אריינקוקן וואס דער רבי
זאגט אין שיחות הר"ן (סימן כז), אז א מענטש דארף זייער
אכטונג געבן נישט צו געמען אויף זיך צו סאך, ווייל אז מען
געמט אויף זיך צופיל קען מען נאכדעם אלעס אפלאזן.

נעם נישט אויף זיך צו סאך שעורים ווייל נאכדעם וועסטו
אלעס אפלאזן; א מענטש דארף זיך קענען, מען דארף

וויסן ביז וויפיל מען קען לערנען. לערנען דארף פרייליך מאכן דעם מענטש, עס דארף זעטיגן דעם מענטש, אויב ווערט מען אין א שלעכטע גיסטע פון לערנען - קען זיין אז עס איז צופיל.

זע צו עסן גוט און שלאפן גענוג און אויך אביסל לערנען און דאווענען; געב אכטונג אויף דיין געזונט נישט איבעררייסן דעם שטריק. דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט: "א קליינע לאך אינעם גוף איז א גרויסער לאך אין די נשמה"; ווייל ווען מען איז נישט געזונט, מען איז נישט פרייליך - קען מען נאכדעם אינגאנצן אראפפאלן. אזוי אויך זאגט דער רבי (ספר המדות אות תשובה, סימן פד): "תקון הגוף קודם תקון הנפש", א מענטש דארף אכטונג געבן קדם אז זיין גוף זאל זיין רואיג און נישט איבערגעשטרענגט, נאכדעם זאל ער אכטונג געבן אויף זיין נפש.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א בתיבה וּחתימה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תתרעד עד

קען איך מאכן א גליון פונעם ספר "זאת התורה"?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זייער שטארק מאכן הפצה, עס איז מיר אבער זייער שווער ארום צו גיין מיט קונטרסים. לעצטנס האב איך געזען א ספר פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו "זאת התורה" אויף די פרשיות השבוע, איז אפשר קען איך דאס מאכן אויף אן אויסשטעל ווי א גליון?

יִישׁר בָּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת כי תצא, ד' אלול, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויף צו טון הפצה דארף מען נישט קיין רשות פון קיינעם; מוהרא"ש זאגט אז זיינע ספרים זענען מתנות פאר כלל ישראל, יעדער איינער קען דאס דרוקן און ווער עס וועט דאס דרוקן וועט ווערן געבענטשט מיט אלע ברכות.

דא האסטו פאר דיר דעם שטיקל פון צוואת מוהרא"ש (אות ה'): "דעריבער בעט איך אייך מיינע טייערע קינדער און תלמידים, אז איר זאלט אפדריקן די אלע בריוון און מען

זאל עס איבערדרוקן נאכאמאל און נאכאמאל. אויף די אלע ספרים קען מען נישט שרייבן: "כל הזכויות שמורות", קיינער קען נישט זאגן אז נאר ער האט די רעכט דאס צו דרוקן. נאר יעדער מעג און קען עס דרוקן, און איך זאג צו אז ווער עס וועט דרוקן א באגד פון "אשר בנחל" וועט זען א גרויסע ישועה פון הימל. די בריוון האבן שוין געראטעוועט צענדליגער טויזנטער בחורים און אינגעלייט, און וואויל איז דעם וואס וועט האבן א חלק אין דאס אפדרוקן".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

א פתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תתרעה עה

וואס זאל איך רעדן מיט מיינע תלמידים אין חודש אלול?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זיך ממש מחנ' געווען מיט די בריוו איבער וואס צו רעדן מיט מיינע תלמידים אין די ימי בין המצרים", און איך האב ברוך השם געפאלגט אלעס וואס איז דארט געשטאנען, יישר בתי.

נג. פריער אין דעם חלק, מכתב א' לא.

יעצט האב איך געוואלט פֿרעגן ווי אזוי און וואס מען זאל רעדן מיט די קינדער - מיינע תלמידים וועלכע זענען אכט יאר אלט - אין די טעג פון חודש אלול, פאר די הייליגע טעג.

איך וועל זיך פֿרייען צו באקומען אפאר ווערטער לתועלת די תלמידים. ייִשר פֿח און א פתיכה וחתומה טובה.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת פי תצא, ד' אלול, שנת תש"פ לפקט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בין דיר אזוי מקנא מיט דיין הייליגע ארבעט; דו זיצט מיט קליינע קינדער, ריינע נשמות, אכט יעריגע קינדער וואס ווייסן נאכגיט פון קיין פֿראבלעמען אין לעבן, זיי שלינגען יעדעס ווארט וואס דער מלמד זאגט, יעדעס ווארט פונעם מלמד גייט אריין טיף טיף אין זייערע ריינע הערצער.

א מלמד וואס האט די ריכטיגע הקדמות, ער ווייסט ווי אזוי צו רעדן און וואס צו רעדן - קען ער ברענגען די קינדער צו א מורא'דיגע שטארקקייט, די קינדער וועלן אויפֿוואקסן גרויסע צדיקים, זיי וועלן וויסן זייער גאנץ לעבן די וועג ווי אזוי זיך צוריק צו קערן צום אייבערשטן.

לייג אריין אין די קינדער דאס גרויסקייט פון תשובה; דער אייבערשטער שטייט און ווארט מען זאל אים

איבערשטן, מען זאל אים צוזאגן אז מען גייט זיין וואויל.
לייג אריין אין די קינדער דאס רחמנות פונעם אייבערשטן,
ווי ער וויל נאר גוטס, ער וויל נישט שטראפן אידישע
קינדער, ער ווארט מען זאל זיך צוריקקערן צו אים.

דערצייל זיי מעשיות פון די הייליגע חכמים איבער דאס
גרויסקייט פון תשובה, דערצייל זיי מעשיות פון
צדיקים וואס האבן זיך מוסר נפש געווען צוריק צו ברענגען
אידישע קינדער צום אייבערשטן, זיי האבן קיינמאל נישט
אויפגעגעבן אויף קיין שום מענטש, ווי ווייט מען איז פארקראכן
קען מען זיך צוריקקערן צום אייבערשטן.

רעד נישט צו זיי קיין הויכע זאכן; עבודות פון צדיקים פון
תעניתים און סיגופים. רעד צו זיי דעם רבינ'ס ווערטער,
די פשוט'ע וועג פון תשובה, ווי דער אייבערשטער איז מוחל
ווען מען זאגט ארויס פשוט'ע ווערטער: "איך וויל זיין גוט",
"איך גיי שוין זיין גוט", "איך גיי מער נישט טון די עבירה",
וואס דעמאלט איז דער אייבערשטער גלייך מוחל דעם
מענטש, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תורת פנים בחקתי
כו, ט) דער אייבערשטער זאגט: "מיד שיהם מתנודים על
עונותיהם, מיד אני חוזר ומרחם עליהם", ווען א מענטש איז
זיך מתנודה אויף זיינע עבירות בין איך אים גלייך מוחל און
איך פיר זיך מיט אים מיט רחמנות.

אין די זעלבע צייט זאלסטו זיי אויסלערנען דאס הארבקייט
פון טשעפען א חבר; ווייל אויף אלע עבירות קען מען

תשובה טון, פון אלע פראבלעמען קען מען ארויסגיין, אבער "עבירות שבין אדם לחבירו, אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חבירו" (יומא פה:), אויב מען טוט ווי א צווייטן העלפט נישט קיין תשובה, נאר מען מוז יענעם איבערבועטן און יענער דארף מוחל זיין.

זאלסט אסאך רעדן צו די קינדער זיי זאלן אכטונג געבן נישט וויי צו טון א חבר און נישט לאכן פון א חבר; קינדער זענען קינדער און אז מען רעדט נישט צו זיי דערפון - ווייסן זיי נישט, און אז זיי ווייסן נישט - קענען זיי נכשל ווערן אין פארשעמען אנדערע קינדער השם ישמרנו און אלעס איז דער מלמד שולדיג, ווייל מען רעדט נישט גענוג פון די הארבקייט פון די עבירות.

לייג אריין אין די קינדער דאס גרויסקייט פון בלאזן שופר, ווי דער שטן ווערט דערפון צעטומלט און צעמישט; א גאנץ יאר גרייט ער זיך אן פֿעק און זעק פון עבירות, ער ווארט אויף ראש השנה צו קומען טענה'ען קעגן אידישע קינדער און ווען מען בלאזט שופר ווערט ער אזוי דערשראקן, ער מיינט אז משיח איז געקומען און מען גייט אים שוין שחט'ן - לויפט ער אנוועק, ער לויפט זיך באהאלטן און דער אייבערשטער איז מוחל אלע עבירות.

עס איז דא אסאך וואס צו רעדן צו קינדער אבער די פאר פונקטן זענען זייער וויכטיג; דאס איז דער עקר פון אידישקייט, די קינדער זאלן וויסן אז עס איז שטענדיג דא

א וועג ווי אזוי מען קען זיך גלייך צוריקקערן צום אייבערשטן,
און אכטונג געבן אויף אנדערע מענטשן זיי נישט וויי צו טון.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

א פתיכה ונתימה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תתּרעו עו

ווי אזוי פארדעכט מען די עבירות וואס מען האט פוגם געווען?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב יעצט געליינט א קונטרס פון מוה"רא"ש זכותו יגן עלינו וואו
ער ברענגט זייער שארפע מאמרים פון הייליגן רבי'ן איבער פגם הברית,
הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן. האב איך געוואלט פרעגן, הגם אז
מיט די חזוק פונעם ראש ישיבה שליט"א בין איך זיך מתגבר און איך
געב אכטונג אויף מיינע אויגן, כאטש וואס איך האב נישט געגלייבט
אמאל אז איך וועל דאס נאך קענען באווייזן, וויל איך אבער וויסן ווי
אזוי מען קען תשובה טון אויף לשעבר, אויף די שלעכטע זאכן וואס
איך האב אמאל עובר געווען.

דער רבי זאגט דאך אז עס ווערן באשאפן פון דעם פוחות הטמאה
וואס לויפן נאך דעם מענטש אויף די וועלט און אויף יענע וועלט; איז
דא א וועג ווי אזוי מבטל צו זיין די פוחות הטמאה, אדער איז דאס
שוין פארפאלן?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת כי תצא, ד' אלול, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף אונזער דור
און אראפגעשיקט דעם הייליגן רבינ'ס נשמה אויף די
וועלט, וואס ער הייבט אויף אלע נשמות וואס זענען
אראפגעפאלן אין די עבירה און דורך זיינע עצות ברענגט
ער זיי אלע צוריק צום אייבערשטן.

גאר דער רבי האט די פת ארויס צו נעמען די וואס זענען
אריינגעפאלן אין די עבירה פון פגם הברית; ווייל די
עבירה פון פגם הברית איז גאר א גרויסע עבירה. חכמינו
זכרונם לברכה זאגן (נדה יג): "כל המוציא שכבת זרע לבטלה
חייב מיתה", דער וואס זינדיגט אין פגם הברית, ער איז
מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן - איז חייב מיתה. גאך זאגן
חז"ל (שם) ווער עס זינדיגט אין פגם הברית, ער איז מוציא
זרע לבטלה, "כאילו שופך דמים", איז אזוי ווי איינער איז
עובר אויף רציחה און שפיכות דמים. אזוי אויך: "כאילו
עובר עבודת כוכבים", עס איז אזוי ווי ער דינט עבודה זרה
רחמנא לצלן.

די עבירה פון פגם הברית איז זייער א גרויסע עבירה, עס
איז ערגער פון אלע עבירות; אזוי ווערט גע'פסק'נט אין
שלחן ערוך (אבן העזר סימן כג, סעיף א): "עון זה חמור מכל עבירות

שבתורה", די עבירה איז הארבער פון אלע עבירות אויף די וועלט, מען פארלירט אלעם דורך די עבירה, מען ווערט קראנק, אלט און שוואך. די שאדן וואס דאס ברענגט אויפן מענטש איז געפערליך, אזוי ווי עס ווערט געברענגט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן רמ, סעיף יד): ווען מען איז פליג בברית - "זקנה קופצת עליו, וכחו תשש" - ווערט מען אפגעשוואכט, פארעלטערט און מען פארלירט די כוחות. אזוי אויך: "עיניו כהות, וריח רע נודף מפיו", די אויגן ווערן אפגעשוואכט און עס הויבט אן גיין א שלעכטע גערוך פון מויל; "ושער ראשו וגבות עיניו וריסי עיניו נושרים וכו'", די האר פון קאפ פאלט ארויס, "והרבה באבים חוץ מאלו באים עליו", און עס ברענגט אסאך ווייטאג אויפן מענטש.

דאס איז אויסער דעם וואס מען פארלירט די פרנסה; דער זחר הקדוש זאגט (פנחס רמד): "מאן דמזלזל בפרורין דנהמא, עניותא רדיף אבתריה", ווער עס ווארפט אראפ ברעקלעך פון ברויט וועט זיין אן ארעמאן, "כל שכן מאן דמזלזל בפירורין דמוחא", איז דאך זיכער אז דער וואס ווארפט ארויס די טראפלעך פון מוח, מען איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן - פארלירט מען דאס מזל און מען ווערט אן ארעמאן.

דאס איז אויסער דעם וואס מען באקומט שונאים; מען באשאפט קלפות וואס זענען זיך נוקם אינעם מענטש, זיי מאכן שרעקליכע יסורים. דער רבי זאגט (ספר המדות אות נאוף, סימן כו): "על ידי הוצאת זרע לבטלה", ווען מען זינדיגט

אין די עבירה פון פגם הברית, מען איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן, "בורא קלפות", טוט מען באשאפן קלפות, "המתלבשים בבני אדם מתנגדים וחולקים עליו", די קלפות גייען אריין אין מענטשן, זיי קריגן זיך מיטן מענטש, "ועושין לו יסורין", און זענען אים מצער.

דאס איז אויסער דעם וואס מען פארלירט אלע ליכטיגקייטן; עס ווערט טונקל, מען שפירט נישט דעם אייבערשטן. די אמונה קילט זיך אפ; מען דרייט זיך ארום מיט קשיות אויף די אמונה, מען גייט ארום מיט שלעכטע געדאנקען, ביז מען וויל מער נישט לעבן. מען ווערט א בייזער מענטש, מען ווערט בעצבות ומרה שחורה, מען פארלירט אלעס אין די וועלט. מען שפירט ביי זיך וואס דער זהר הקדוש זאגט (וישב קפח; וחי ריש): "מאן דאושיד זרעא בריקניא חס ושלום, אין מועיל תשובה", ווער עס איז מוציא זרע לבטלה העלפט נישט קיין תשובה; מען שפירט זיך אויסגעשלאסן פון אלעס, מען גייט ארום מיואש.

נאכן הערן אזעלכע זאכן, איז דאך זייער געפערליך; ווי הייבט מען אן? וואס קען מען טון אז מען האט ליידער יא עובר געווען אויף די עבירה? וואס קען מען טון נישט צו באקומען די אלע שרעקליכע שטראפן? אויף דעם האט דער אייבערשטער רחמנות געהאט אויף אונז און אראפגעשיקט דעם הייליגן רבינ'ס נשמה אויף די וועלט, וואס ער הייבט אונז אויף פון די נידריגסטע פלעצער און מיט זיינע עצות ברענגט ער אונז צוריק צום אייבערשטן.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עא): "קיינער פארשטייט נישט פשט אין דעם זחר, נאר איך, און איך זאג אז עס העלפט יא תשובה, אפילו איינער וואס האט אסאך געזינדיגט קען נאך יא תשובה טון און אלעם פאררעכטן"; אז מען וועט פרעגן: 'ווי קען זיין אזא זאך אז דער רבי זאגט עס העלפט יא תשובה נאכדעם וואס אלע ספרים זאגן אז עס העלפט נישט קיין תשובה?' דאס פרעגט רבי נתן (לקוטי הלכות תפלין הלכה ה, אות ד): "ווי קען זיין אזא זאך אז דער זחר הקדוש זאגט אז ווען א מענטש איז פונם בברית העלפט נישט קיין תשובה, און דער רבי זאגט אז עס העלפט יא תשובה?" זאגט רבי נתן, "באמת העלפט תשובה אויף יעדע עבירה, עס איז נישטא קיין עבירה וואס מען זאל נישט קענען תשובה טון דערויף, נאר וויבאלד די עבירה פון פנים הברית איז זייער א גרויסע עבירה, ווייל ווען א מענטש איז פונם בברית רייסט ער זיך אפ פונעם אייבערשטן, דערפאר, ווען דער מענטש וויל תשובה טון שטעלט מען אים אונטער אזא שרעקליכע נסיון, דער נסיון איז אז מען זאגט אים ער איז שוין דערנאך, ער דארף הערן ווי מען זאגט אים 'דו קענסט שוין נישט תשובה טון'; אויב האט ער שכל און ער זאגט 'עס גייט מיר גארנישט אן, איך גיי נישט אוועק פונעם אייבערשטן אויף קיין שום פאל, צי מען דארף מיד יא צי מען דארף מיד נישט, איך פונעם אייבערשטן וועל זיך קיינמאל נישט אפטיילן, איך געם זיך פאר מער נישט צו זינדיגן, נישט קיין חילוק צי איך וועל יא ווערן א צדיק אדער נישט, נישט קיין חילוק צי איך וועל זיך דארפן

מוט'שען מיין גאנץ לעבן אָדער נישט', אזא איינער וועט זוכה זיין תשובה צו טון. אָבער דער וואס האט נישט קיין שכל און זאגט 'איך קען שוין נישט תשובה טון, איך בין דערנאך', בלייבט ער אינדרויסן השם ישמרנו".

דעריבער בעט איך דיר זייער, שטארק זיך ווייטער מיט שמירת עינים, היט אפ דיינע אויגן נישט צו קוקן עבירות און היט זיך פון טון עבירות - וועסטו אלעס פאררעכטן, בפרט אז דו וועסט אנהויבן לערנען די הייליגע תורה - וועסטו מבטל זיין אלע קלפות. נישטא נאך א זאך וואס זאל פארברענען די קלפות ווי די הייליגע תורה, ווען מען לערנט די הייליגע תורה ווערן די קלפות בטל ומבוטל בעפרא דארעא, זיי ווערן אויס, ווי די שטויב פון די ערד. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי ראש השנה פרק ה, הלכה ח): "בין שקבלתם עליכם עול תורה, מעלה אני עליכם באילו לא חטאתם מימיהם", ווען א מענטש איז מקבל אויף זיך צו לערנען די הייליגע תורה רעכנט אים דער אייבערשטער אזוי ווי ער האט קיינמאל נישט געזינדיגט.

די ערשטע זאך זאלסטו אנהויבן לערנען משניות; דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעבירות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדשה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער איז שוין אראפגעפאלן אין שאול תחתית, "אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך עד שיכולה להוציא אותם מן

העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איד שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כך וכך", וועט ער סוף כל סוף ארויסגיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

נאכדעם זאלסטו זיך מאכן א שעור אין גמרא; דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ריד): "תלמוד בגימטריא אותיות של שמה לילית, על בן יש כח בלמוד התלמוד להכניע אותה", תלמוד באטרעפט די זעלבע ווי די נאמען פון די קלפה וואס מאכט א מענטש זינדיגן אין פנים הברית, דערפאר אז מען לערנט גמרא איז מען מכניע די קלפה; אפילו דו פארשטייט נישט אין אנהויב וואס דו לערנסט, ניטאמאל עברי מיט טייטש קענסטו, זאלסטו ווייטער לערנען, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "אפילו מען פארשטייט נישט דאס לערנען, זאל מען ווייטער לערנען, מען זאל זאגן די ווערטער ביז מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין".

נאכדעם זאלסטו מאכן א שעור אין תקוני זוהר; דער הייליגער אריז"ל האט געגעבן א תקון פאר א בעל תשובה וואס האט געבעטן א תקון פאר עבירות, ער זאל זאגן יעדן טאג אפאר בלאט פון ספר התקונים; ווען מען זאגט די ווערטער פון תקוני זוהר וואשט עס אפ דעם מענטש פון אלע פלעקן.

וְעַל כּוֹלָם זְאֻלָּסְטוּ זיך שְׁטענדיג מִתְנַדָּה זיין; יעדן טאג
 זְאֻלָּסְטוּ מאַכן אַ צייט וואס דו וועסט דערציילן דעם
 אייבערשטן אלעס וואס דו האסט געטון, דאס וועט ארויסגעמען
 די עבירות פון דייןע ביינער. ווען א מענטש זינדט ווערן
 איינגעקריצט די עבירות אין זיינע ביינער, אזוי ווי עס שטייט
 (יחזקאל לב, כו): "וְהָיָה עוֹנוֹתָם [חֲקוּקָה] עַל עֲצָמֹתָם", און דאס
 גייט נישט ארויס נאר דורך דעם וואס מען איז זיך מִתְנַדָּה
 (לקושי מוהר"ן חלק א', סימן ד). זאג דעם אייבערשטן אלעס וואס דו
 האסט געטון, שעם זיך נישט צו דערציילן יעדע פֿרט און
 פֿרט, בעט אים: "רבונו של עולם זיי מיר מוחל, פֿארגעב
 מיר מיינע זינד, איך וויל זיין גוט; איך האב חרטה אויף
 וואס איך האב געטון, איך זאג דיר צו אייבערשטער איך
 גיי עס מער נישט טון, האב רחמנות אויף מיר, העלף מיר
 איך זאל קענען זיין שטארק נישט צו טון מער קיין עבירות".

דאס זאָלסטו טון יעדן טאג; א גאנצן טאג זאָלסטו זיין
 פֿרייליך, נאר איין צייט אין טאג זאָלסטו זיך מִתְנַדָּה
 זיין און צעברעכן דיין הארץ; וועסטו זוכה זיין אויסצומעקן
 אלעס וואס דו האסט געטון.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאָלסטו האבן העלחה אין
 אלע ענינים.

אַ בְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה און אַ גוֹט געבענשט יאר.

תתרונו עז

וואס טו איך אז מיין ווייב האט נישט ליב ברסלב?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך מוז זיך באדאנקען אויף מיין לעבן, איך בין יעצט געווארן ברוך השם דריי יאר אלט, פאר דריי יאר צוריק בין איך געוואויר געווארן איבער די געוואלדיגע שעורים, און פון דעמאלט איז מיין לעבן גענצליך געטוישט געווארן צום גוטן, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות.

דער פראבלעם איז אבער אז פאר מיין טייערע ווייב געפעלט נישט די ברסלב'ע זאכן; אויסער דעם וואס זי וויל בכלל אז מיר זאלן זיין מער אהערגעשטעלט און מאדערן, זי האלט מיר כסדר פאר אז איך בין צו פארצייטיש און פאנאטיש, צום ביישפיל, זי וויל זייער איך זאל זיך "מסדר" זיין די בארד, וואס איך הער אזויפיל ביי די שעורים איבער די הארבקייט פון דעם.

מיין שאלה איז אויב איך זאל איר נאכגעבן און מיט דעם איר צופרידן שטעלן, אדער וועט זיך עס נישט אפשטעלן ביי דעם נאר גיין ווייטער.

איך בין זייער פארלוירן און איך ווייס נישט וואס צו טון, איך האפ דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר געבן א גוטע עצה.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת כי תצא, ה' אלול, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דיין לעבן האט זיך אנגעהויבן פון פריש, דו שפירסט ניי געבוירן פון ווען דו לעבסט

מיטן הייליגן רבינ'ס עצות; עס איז טאקע אזוי ווי דו זאגסט, ווען מען קומט צום רבי'ן ווערט דאס לעבן א גייע לעבן".

בנוגע דיין ווייב וכו'; דער הייליגער רבי נתן האט געזאגט: "איך וואלט ווען געדארפט שרייבן אזוי סאך ספרים איבער דברים שבינה לבינו, דאס זעלבע וויפיל איך האב געשריבן דעם ספר לקוטי הלכות"; ווייל מען דארף האבן אזויפיל חזק און אזויפיל שכל צו וויסן ווי אזוי צו מכבד זיין די ווייב און ווי אזוי אכטונג צו געבן אויף איר פבוד כדי מען זאל נישט קומען צו קיין קריגערייען און זיך חס ושלום דארפן גט'ן.

עס קען נישט זיין אז פאר דיין ווייב געפעלט נישט די ברסלב'ע זאכן; מן הסתם לייגסטו ארויף אויף איר פרומע זאכן און זי מיינט אז דאס איז ברסלב, דעריבער זאגט זי אז זי וויל נישט די ברסלב'ע זאכן. ווען דו זאלסט זיך פירן ווי אזוי דער רבי וויל, דו וואלסט געפאלגט דעם רבי'ן - וואלט זי זיך געפרייט מיט די ברסלב'ע זאכן.

ברסלב האט נישט מיט קיין פרומקייט; אז איך וועל דיר אויסרעכענען וואס דער רבי פארלאנגט וועסטו זען אז עס האט גארנישט צו טון מיט פרומקייטן וכו'. וואס וויל שוין דער רבי פון אונז? דער רבי וויל מיר זאלן רעדן צום אייבערשטן, פון ווען מען שטייט אויף אינדערפרי ביז בינאכט

ווען מען גייט שלאפן זאל מען טראכטן פונעם אייבערשטן
און רעדן צו אים (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן צו); אז דו וועסט דאס
טון - וועט דיין ווייב נישט האבן קיין טענות אויף דיר, אדרבה
זי וועט זיך פרייען, זי וועט זען ווי דו ביסט שטארק און דו
ווערסט נישט אויפגערגנט אזוי שנעל. ווייל ווען מען רעדט
צום אייבערשטן ווערט זייער שטארק די אמונה, מען הויבט
אן שפירן אז עס איז גארנישט דא אויסער אים, איז דאך
נישט שוין צו ווערן גערעגט. יעדע פרוי וואלט זיך געוואונטשן
צו האבן א מאן וואס ווערט נישט אויפגערגנט, א מאן וואס
האלט זיך רואיג אפילו אין שווערע צייטן; דאס איז ברסלב.

וואס נאך וויל דער רבי פון אונו? דער רבי וויל מיר זאלן
לערנען און ענדיגן די גאנצע תורה און א שעור מאל;
דער רבי האט אונו געגעבן א וועג צו לערנען (שיחות הר"ן, סימן
עו), אז אפילו מען פארשטייט נישט קיין לערנען, אפילו עס
גייט אריבער שווערע טעג ווען מען האט נישט קיין בוח,
קיין קאפ און מוח צו פארשטיין לערנען - דאך זאל מען
זאגן די ווערטער פון די תורה. מען זאל זאגן און זאגן ביז
דער מוח וועט זיך איין טאג עפענען און מען וועט אנהויבן
פארשטיין דאס לערנען; אז מען לערנט אויף דעם וועג קען
יעדער איינער לערנען. דער שוואכסטער קאפ, דער
איינגעשפארטסטער מענטש וואס האט נישט קיין חברים,
חברותות - קען זיצן אין שטוב אליין און קיינעם; מען נעמט
די משניות, די גמרא - פאר א חבר, מען לערנט און מען
ענדיגט נאך א מסכתא און נאך א מסכתא. אז דו וועסט

דאס טון, דו וועסט לערנען - וועט דיין ווייב נישט האבן קיין טענות אויף דיר, אדרבה זי וועט זיך פרייען אז זי האט א מאן וואס לערנט די הייליגע תורה, א מאן וואס נוצט אויס די צייט מיט גוטע זאכן; זי וועט נאר האבן רינח פון דעם וואס דו פאלגסט דעם רבי'ן. ווען זי וועט וועלן ארויסגיין אמאל בינאכט צו א חבר'טע אדער משפחה וועסטו בלייבן אין שטוב מיט דיין משניות'ל, מיט דיין גמרא און אכטונג געבן אויף די קינדער; ווען זי וועט וועלן מסדר זיין די שטוב וועסטו זיצן אין דער זייט מיט דיינע שעורים, זי וועט נאר האבן רינח; דאס איז ברסלב.

וואס נאך וויל דער רבי פון אונז? דער רבי וויל מיר זאלן זיין פרייליך; דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כד): "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין שטענדיג פרייליך, "ולתתגר לרחיק העצבות והמרה שחרה בכל בכו", און זיך שטארקן מיט אלע כחות נישט צו זיין דעפרעסט; אז דו וועסט זיין פרייליך, דו וועסט זיך שטארקן און נישט ווערן צעפאלן פון וואס עס גייט אריבער אויף דיר, וועט דיין ווייב נישט האבן קיין טענות אויף דיר, אדרבה זי וועט זיך פרייען צו לעבן מיט א פרייליכער מאן, זי וועט נאר מרויח זיין פון דעם וואס דו פאלגסט דעם רבי'ן; דאס איז ברסלב.

אזוי איז מיט יעדע זאך; דער רבי וויל מיר זאלן מכבד זיין די ווייב, שיינן רעדן און האלטן טייער איר כבוד. אז דו וועסט רעדן שיינן צו דיין ווייב, דו וועסט איר האלטן

טייער און חשוב - וועט זי נישט האבן קיין טענות אויף דיר, אדרבה, זי וועט זיך פרייען אז דו ביסט ברסלב; זי וועט דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אז איר מאן איז אנגעקומען קיין ברסלב. זי וועט שרייען צו אלע אירע פריינד: "טראגט אייערע מענער קיין ברסלב, וועלן זיי שיין רעדן צו ענק".

וואס נאך וויל דער רבי? דער רבי וויל מיר זאלן לעבן מיט תכלית, מיר זאלן לעבן מיט ישוב הדעת; געדענקען אז מיר וועלן באלד צוריק גיין צום אייבערשטן. עס וועט גארנישט נוצן, קיינער בלייבט נישט דא, יעדער דארף ביים סוף צוריק גיין צום אייבערשטן. אז מען לעבט מיט די מחשבה - איז דאס לעבן גאר אנדערש, מען קריגט זיך נישט מיט קיינעם ווייל מען ווייסט אז מען איז דא פאר נישט צו לאנג, מען כאפט אריין גוטע זאכן, מען כאפט אריין חסד.

מאך איר נישט פרום, לייג נישט ארויף קיין פרוםקייטן אויף איר, צעדרוק איר נישט; וועסטו זען ווי זי וועט זיך צוכאפן צום הייליגן רבין, זי וועט נאר וועלן די ברסלב'ע לעבן, די ברסלב'ע וועג.

בנוגע דיין בארד וכו'; טו וואס מוהרא"ש האט געטון נאך די חתונה. ווען זיין ווייב האט נישט געוואלט ער זאל גיין מיט א לאנגע בארד און אראפגעלאזטע פאות (דעמאלט, אין די ערשטע יארן אין אמעריקע איז נישט געווען אזוי ווי היינט; זייער ווייניג זענען געגאנגען מיט אראפגעלאזטע פאות

און באַרד) האט מוהרא"ש אריין געקניפט די באַרד און אַרױפֿגע־רייט די פֿאות אז זיין װײַב זאל זיין צופֿרידן; מוהרא"ש האט אסאך געבעטן דעם אייבערשטן עס זאל איר נישט שטערן און איין טאג האט דער אייבערשטער געהאלפֿן אז זי האט אויך געוואלט דאס וואס מוהרא"ש האט געוואלט. זאלסטו אויך אזוי טון, קניפֿ אריין דיין באַרד, און אז עס שטערט איר די פֿאות - זאלסטו דאס אַרױפֿדרייען בֿדי עס זאל איר נישט שטערן און בעט אסאך דעם אייבערשטן אז דיין גאנצע שטוב זאל זיך נישט שעמען מיט די באַרד און פֿאות.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א בתיבה וּחתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

תתרעה עה

אויב אלעס טוט נאר דער אייבערשטער,
ווי אזוי קענען מיר זיך בכלל באהיטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן יישר כח פאר די געוואלדיגע שעורים, ספעציעל פאר די שעורים אין לשון הקדש, הלואי זאל זיין יעדן טאג א שעור אין לשון הקדש.

איך וויל פארשטיין אן ענין אין אמונה, פון איין זייט ווייסן מיר דאך אז קיינער קען אונז נישט שלעכטס טון אדער גוטס טון אן רשות פון אייבערשטן, אלעס קומט נאר פונעם אייבערשטן אליין, פון די אנדערע זייט זע איך למשל ווי מוהרא"ש שרייבט אסאך אז מען זאל זיך אכטונג געבן פון מענטשן, מען קען נישט געטרויען מענטשן, ספעציעל מיט געלט זאכן; לכאורה וואלט מען געקענט זאגן אז מען זאל זיך פירן נארמאל, און אויב וועט קומען איינער וואס וויל מיך בא'גנב'ענען, וועט ער דאך סיי ווי מיר גארנישט קענען טון אויב איז נישט אזוי אנגעשריבן פון אויבן.

באמת איז די שאלה מער בכלליות אויך, למשל ווען עס קומט צו פרנסה אדער אנדערע השתדלות וואס מען טוט אין לעבן; אויב וועט סיי ווי אנקומען צו מיר אלעס וואס קומט זיך מיר, פארוואס זאל איך זיך דארפן פלאגן אויף דעם?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת כי תצא, ה' אלול, שנת תש"פ לפקד קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט עס זאל אויסזען ווי עס איז דא אזא זאך ווי טבע; עס זעט אויס ווי זאכן פאסירן פון זיך אליינס. דער אייבערשטער האט זיך אזוי שטארק באהאלטן אין די וועלט אז עס קען זיך דאכטן ווי זאכן פאסירן פון זיך אליינס; עס קען זיך דאכטן ווי דער מענטש האט געטון, דער מענטש האט געמאכט - אבער

חס ושלום מען זאל זיך איינגרעדן איין רגע אז עס קען עפעס פאסירן אן דעם וואס דער אייבערשטער האט געהייסן און באפוילן.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (חלו ו:): "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם בן מכריון עליו מלמעלה", א מענטש צעקלאפט זיך נישט דעם קליינעם פינגער אן דעם וואס מען זאל אנשרייבן אויבן אין הימל עס זאל פאסירן, און די הייליגע חכמים דערציילן (בראשית רבה עט, ו; וירושלמי שביעית כה:): ווען דער הייליגער תנא רבי שמעון בן יוחאי מיט זיין זון דער הייליגער תנא רבי אלעזר זענען ארויס פון די מערה נאך דרייצן יאר האבן זיי געזען ווי א פאנגער שפרייט אויס זיינע נעצן צו כאפן פייגלעך, זיי זעען ווי אזוי ער שפרייט אויס די נעץ און א פייגל ווערט שיער אריינגעכאפט, אין די לעצטע סעקונדע האט זיך די פייגל געראטעוועט, נאכדעם קומט נאך א פייגל און זיי הערן ווי עס גייט ארויס א בת קול פון הימל וואס זאגט: "געפאנגען" און די פייגל איז געפאנגען געווארן; האט דער הייליגער תנא רבי שמעון בן יוחאי געזאגט פאר זיין זון: "זעסט, אפילו א קליינטשיג פייגעלע קען אויך נישט געכאפט ווערן אן דעם וואס מען זאל דאס אפשרייבן אויבן אין הימל".

דאס האט דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו אריינגעברענגט אין די וועלט, מען זאל וויסן אז עס איז גארנישט דא אויסער דעם אייבערשטן. אפילו א וואגן פארט און עס פאלן אראפ שטרוי איז אויך אנגעשריבן פון

אויבן פינקטליך וואו די שטרוי זאל פאלן און ווען א בלעטעלע פאלט אראפ פון בוים איז אויך אנגעשריבן פון הימל פינקטליך וואו עס זאל פאלן; קיין שום זאך פאסירט נישט פון זיך אליין. דאס ווערט אנגערופן אין די ספרים הקדושים: "ידיעה", מען זאל וויסן אז עס איז גארנישט דא, נאר דער אייבערשטער; דומם, צומח, חי און מדבר - אלעס איז ער אליינס, ער האט זיך פארשטעלט אין די זאכן עס זאל אויסזען ווי עס איז דא א וועלט, אבער עס איז איין שטיק אייבערשטער.

פון די אנדערע זייט האט דער אייבערשטער אונז געגעבן די מעגליכקייט מיר זאלן אויסוועלן צו טון גוט; דאס ווערט אנגערופן אין די ספרים הקדושים: "בחירה", דער מענטש האט א מעגליכקייט אליין אויסצואוועלן צו זיין גוט אדער פארקערט חס ושלום - טון שלעכטס; אויב טוט ער גוטס וועט ער האבן שבר און אויב טוט ער נישט גוט און טוט נישט תשובה - וועט ער באקומען אן ענש.

דאס איז זייער שווער צו פארשטיין, ווי קען זיין "בחירה" מיט "ידיעה"? ווי אזוי קען דער מענטש אויסוועלן צו טון גוטס אדער שלעכטס ווען אלעס איז דער אייבערשטער? ווי קען זיין אז איינער זאל קענען טון דעם צווייטן שלעכטס ווען אלעס איז דער אייבערשטער? אזוי אויך איז שווער צו פארשטיין, ווי קען זיין אז דער מענטש האט א בחירה יא טון אדער נישט טון ווען אלעס איז אנגעשריבן אנהויב יאר ראש השנה, פינקטליך וואס גייט זיין? אלעס איז דאך דער אייבערשטער, דער אייבערשטער ווייסט אלעס וואס גייט

זיין, דער אייבערשטער מאכט אלעס אליין, ווי קען זיין אז דער מענטש זאל אויסוועלן גוטס אדער שלעכטס ווען אלעס איז דער אייבערשטער?!

דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כא) ווען א מענטש פירט זיך ערליך, ער הייליגט זיינע שבעה גרות; ער הייליגט זיינע אויגן, אויערן, נאז און מויל - דעמאלט איז ער זוכה צו האבן א ריינעם מח, נאר דעמאלט קען ער פארשטיין ווי אזוי די צוויי זאכן גייען אינאיינעם, דעם מענטש איז נישט שווער די קשיא פון ידיעה און בחירה, ווייל ער טרעפט דעם אייבערשטן אין די בחירה, ער ווייסט אז אלעס איז דער אייבערשטער און דאך איז דא א בחירה.

דאס קען נישט פארשטיין נאר דער וואס האט א ריינעם מח. מען רייניגט זיך די אויגן; מען קוקט נישט קיין שום שלעכטע קוק, מען קוקט נאר צום אייבערשטן, מען רייניגט זיך די אויערן; מען הערט נישט קיין שלעכטע זאכן, אזוי אויך רייניגט מען זיך די נאז; מען גלייבט אין די ווערטער פון צדיקים, מען רייניגט זיך די מויל; נישט צו רעדן שלעכטס אויף קיינעם, נישט רעדן שלעכטע זאכן - דעמאלט ווערט דער מח לויטער און ריין, דעמאלט קען מען פארשטיין ווי אזוי דאס ארבעט אינאיינעם.

דאס מיינט נישט אז די שלעכטע מענטשן וואס טוען שלעכטס פאר אנדערע, בא'גנב'ענען אנדערע, זענען מצער אנדערע - וועלן נישט באקומען זייער ענש; דער וואס איז מצער אנדערע, דער וואס טוט רשעות פאר אנדערע -

וועט האבן א שרעקליכע ענדע. קען זיין עס וועט נעמען א שטיק צייט, עס וועט אריבערגיין א שטיק צייט, אבער ביים סוף וועט יענער באקומען א גרויסער ענש, דאס אליין איז אויך פון די וואונדער פונעם אייבערשטן; ווי קען זיין אזא זאך? אלעס איז דאך דער אייבערשטער, דער אייבערשטער מאכט דאך אלעס און טוט אלעס! דאס איז א באהאלטענע זאך וואס מיר קענען נישט פארשטיין.

וואויל איז דעם מענטש וואס נעמט אריין אין זיך די ריינע אמונה, אז דער אייבערשטער פירט די וועלט און קיין שום זאך איז א פערצופאל, נאר יעדע זאך טוט דער אייבערשטער אליין מיט א פינקטליכקייט, און אלעס וואס מיר זעען און אלעס וואס פאסירט - איז א פארשטעלטע זאך; עס זעט אויס ווי דער טוט, ווי יענער טוט, עס זעט אויס אז אויב מען ארבעט האט מען פרנסה און אויב מען ארבעט נישט האט מען נישט פרנסה, ווען באמת איז דאס נאר א פארשטעלטע זאך, אלעס איז נאר דער אייבערשטער אליין; דורכדעם וועט ער זוכה זיין צו די וועלט און יענע וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א בתיבה וּחתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

תתרעט עט

ווי אזוי קען איך דרוקן חדושי תורה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט פונעם ראש ישיבה שליט"א אז דער רבי האט געוואלט מיר זאלן שרייבן חדושי תורה, אדער כאטש צאמנעמען חדושי תורה (עין לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן קה). דאס האט מיך געמאכט טראכטן צאמצונעמען עצות אויף אמונה אדער אויף שמירת הברית פון ספרי ברסלב, איך זע אבער אז עס וועט נישט זיין געהעריג מסודר ווי עס דארף צו זיין; אפשר קען מיר דער ראש ישיבה שליט"א געבן א וועג ווי אזוי איך קען דאס מאכן אויפן ריכטיגן אופן?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת פי תצא, ה' אלול, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די בעסטע זאך פאר דיין תקון, אז דו זאלסט נעמען די ספרים און קונטרסים וואס מוה"רא"ש האט געשריבן אויף שמירת הברית, אויף אמונה און אויף אנדערע נושאים - און דו זאלסט דאס דרוקן און פארשפרייטן פאר אלעמען; דאס וועט זיין דיין גרעסטער תקון, מיט דעם וועסטו מקיים זיין וואס דער הייליגער רבי זאגט מען זאל צאמנעמען חדושי תורה.

דער רבי זאגט (ספר המדות אות ניאוף, סימן מא): "תקון להוצאת זרע לבטלה, שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה", ווי אזוי קען מען פאררעכטן די עבירה פון פנים הברית? אז מען ברענגט צוריק מענטשן צום אייבערשטן; עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך וואס א מענטש קען טון צו פאררעכטן זיינע נישט גוטע מעשים, ווי עוסק זיין אין הפצה. אזוי ווי עס שטייט אין זהר הקדוש (תרומה קבח): "תא חזי, כל מאן דאחיד בידא דחיבא ואשתדל ביה, למשבק ארחא בישא", קום און זע, זאגט דער הייליגער זהר: א מענטש וואס ברענגט צוריק זינדיגע מענטשן צום אייבערשטן, "איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא", דער מענטש איז זוכה ארויף צו גיין צו א פלאץ וואס קיין שום מענטש איז נישט זוכה. "גרים לאכפייא סטרא אחרא וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה", דער מענטש נעמט אנוועק טמאה פון די וועלט און ער מאכט אז דעם אייבערשטן'ס נאמען זאל ווערן געהייליגט אויף די וועלט, "וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעיקא ותתא", און דער מענטש איז גורם אז אלע וועלטן שטייען אויף זיין זכות. "ווכי למחמי בגין לבנוי", ער איז זוכה צו זען קינדער און אייניקלעך, "ווכי בהאי עלמא, ווכי לעלמא דאתי", און ער איז זוכה צו אלע גוטע זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, "כל מארי דינין, לא יכלין למידן ליה, בהאי עלמא ובעלמא דאתי", קיינער קען אים נישט שלעכטס טון, נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט, "עאל בתריסר תרעי,

וְלִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִּידִיהּ", עַר גֵּיט אַרִיין אין דרייצן טויערן פון שַׁעֲרֵי רַחֲמִים און קיינער קען אים גישט צוריק האלטן.

עס איז א גרויסע זאך צו מחדש זיין חדושי תורה אבער גישט אלע חדושי תורה קען מען דרוקן; אמאל קען מען מיט חדושי תורה אראפּווארפן א צווייטן אין יאוש, אמאל קען מען מרחק זיין אנדערע מיט חדושי תורה, אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן יט): "ובחדושי דאורייתא שמחדשין", ווען מען איז מחדש חדושי תורה, איז מען אין א גרויסע סכנה, "יכולים לעבר ממש גנב ונאף ורצח בכל פעם, בכל רגע, רחמנא לצלן", מען קען צוקומען צו עובר זיין אויף די ערגסטע זאכן, דער אייבערשטער זאל אפהיטן; מען קען אראפּווארפן אנדערע.

דעריבער אז דו ווילסט פאררעכטן דיינע מעשים - זאלסטו דרוקן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, ובפרט די קונטרסים און ספרים וואס מוה"ר א"ש האט געשריבן; די חדושי תורה הייבט אויף נשמות ישראל, עס ברענגט אריין א האפענונג אין אידישע קינדער, עס ווייזט פאר יעדן איינעם אז עס איז דא א וועג צוריק צו קומען צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א פתיכה וחתימה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תתרכ פ

זאל מען גיין מיט א גארטל?^{נו}

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר זענען ליטוויש, אבער מיר האבן אנגענומען דעם וועג פונעם ראש ישיבה און מוה"רא"ש, און דאס העלפט אונז גאר אסאך אין לעבן. מיר זענען לעצטנס געווען ביים ציון פון מוה"רא"ש אין יבנאל און מיר זענען פרייליך צו זיין א טייל פון היכל הקודש.

מיין מאן האט זייער געוואלט אנטון א גארטל, טראץ וואס מיר זענען ליטוויש, און ווען מיר זענען געווען ביים ציון אין יבנאל האט ער באשלאסן טאקע אנצוטון א גארטל. אבער אנקומענדיג אהיים האט אונזער רב אים געזאגט ער זאל עס נישט טון, ער קען זיך פירן חסיד'יש אינדערהיים אבער נישט אינדרויסן, ווייל אונזערע קינדער לערנען אין ליטווישע מוסדות און דאס קען זיי מאכן שפעטער האבן א שווערערע קשר מיט זייער פאטער, ווייל דא אין ארץ ישראל איז עס אדער שווארץ אדער ווייס - אדער איז מען חסיד'יש אדער ליטוויש, מען קען נישט גיין אינצווישן.

מיין מאן האט דאס אנגענומען אבער עס איז אים זייער שווער, ער פילט זיך צעבראכן; איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט האבן צייט אונז צו שרייבן און מחזק זיין.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תצא, ז' אלול, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... שייחיו

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עם ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן צא, סעיף ב):
"צריך לאור אזור בשעת התפלה", מען דארף אנטון א
גארטל ווען מען גייט דאווענען, "אפילו יש לו אבנט שאין
לבו רואה את הערוה", אפילו דער וואס האט שוין סיי ווי א
צווישנשייד צווישן די הארץ אין די ערוה דארף זיך אויך
אנטון א גארטל ווען מען גייט דאווענען, אזוי ווי עם שטייט
(עמוס ה, יב): "הבון לקראת אלקיך ישראל", מאך זיך שיינ ווען
דו גייסט צום אייבערשטן; ווייל ווען מען שטעלט זיך אוועק
דאווענען פארן אייבערשטן דארף מען זיך אנגרייטן מיט גרויס
דרך ארץ, אזוי ווי מען גייט צו א קעניג; דעריבער דארף
מען זיך אנגארטלען מיט א גארטל ווען מען גייט דאווענען.

עם זענען דא וואס זאגן אז מען דארף נישט אנטון קיין
גארטל ווייל מען גייט היינט מיט הויזן און אין די הויזן
איז דא א גארטל וואס שייט שוין סיי ווי אפ צווישן די
הארץ און די ערוה, אבער עם איז נישט אזוי, ווייל דער
שלחן ערוך זאגט קלאר אז אפילו די הארץ זעט נישט די
ערוה דארף מען אנטון א גארטל, אלס הבון לקראת אלקיך
ישראל, דעריבער זאלט איר זאגן מיט א גארטל; איר
וועט גארנישט דערלייגן דערפון.

עם איז נישט אמת דער כלל וואס איר שרייבט אז אין ארץ ישראל קען מען נישט זיין אן ערליכער איד, מען קען נישט גיין אינצווישן נאר מען מוז געהערן אהער אדער אהין; אז מען קוקט וואס אנדערע זאגן, מען לעבט פאר אנדערע - ווייס איך נישט, אבער די ערליכע אידן וואס לעבן מיטן אייבערשטן קענען יא גיין אינצווישן.

נעמט די גוטע זאכן פון די ליטווישע און די גוטע זאכן פון די חסידים, דער רבי האט געזאגט: "איך האב גענומען דאס גוטס פון די חסידים און דאס גוטס פון די ליטווישע"; ווייל ביי חסידים איז דער עקר תפלה, און ביי די ליטווישע איז דער עקר תורה, און דער רבי האט ביידע; ביים רבין איז געווען דער עקר תורה און תפלה, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן רפז): "מה יש להאדם לעשות בזה העולם, אין צורך כי אם להתפלל וללמוד ולהתפלל", וואס האט א מענטש צו טון אויף די וועלט? נאר דאווענען, לערנען און דאווענען.

אז איר האט גענומען דעם הייליגן רבין פאר אייער וועג ווייזער זאלט איר נעמען דאס גוטס פון די ליטווישע און דאס גוטס פון די חסידים, ביידע כחות זענען טייערע אידן, ביידע האבן מעלות וואס מען דארף זיך לערנען פון זיי. גייט ווייטער אויף אייער וועג און שיקט ווייטער די קינדער אין די ליטווישע חדר און אויך זאלט איר נעמען דאס גוטס פון חסידים, איך זאג אייך צו עם וועט אייך נישט שאטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

א פתיכה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תתרפא פא

מעג איך רעדן מיט איינעם וואס לאכט אפ פון הייליגן רבי'ן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מעג איך רעדן מיט א איד וואס לאכט און שפעט אפ פון הייליגן רבי'ן?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תצא, ז' אלול, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ליצנות איז אבי אבות הטמאה, עס איז נישטא נאך אזא טמאה וואס פארשטעלט דעם אייבערשטן ווי די טמאה פון ליצנות.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא לח:): "הבא לטמא פותחין לו", ווער עס וויל אוועקגיין פונעם אייבערשטן העלפט

מען אים צו פון הימל ער זאל אנוועק גיין, אזוי ווי עס שטייט (משלי ג, לד): "אם לִלְצִים הוא יִלְיִץ"; זאגט דער הייליגער רבי נתן, פארנוואס האט מען אנגעכאפט דוקא דעם פסוק "אם לִלְצִים הוא יִלְיִץ"? ווייל אז א מענטש וויל זיך מטמא זיין ברענגט מען אים א ליץ וואס יענער לאכט אפ פון אלעס וואס צדיקים זאגן, אזוי פאלט ער מפילא אראפ רחמנא לעלן. אזוי ווי מיר זעען, רבינו הקדוש האט אנגעזאגט זיינע קינדער (פסחים קיב:): "אל תדורו בשכנציב", איר זאלט נישט וואוינען אין די שטאט שכנציב, ווייל זיי זענען זייער גרויסע לצים און איר וועט ווערן נאכגעשלעפט נאך זיי; זעט מען פון דעם ווי הארב ליצנות איז און ווי ווייט א מענטש דארף אכטונג געבן וואו ער וואוינט און מיט וועם ער חבר'ט זיך וכו' וכו'.

וואס פעלט דיר אויס צו רעדן מיט יענעם? ער וועט דיר דאך אפקילן פון רבי'ן; נאכדעם וועסטו נישט קענען נעמען מער די חזוק פון רבי'ן, וועסטו בלייבן אפגעפאטשט אויפן לעבן. שלמה המלך דער חכם מכל אדם זאגט אויף אזויפיל מאל אין ספר משלי מיר זאלן נישט האבן קיין שייכות מיט קיין לצים און נאראנים, ער זאגט (משלי יד, ט): "לך מנגד לאיש כסיל", שטיי ווייט פון א נארישער מענטש, "ובל ידעת שפתי דעת", ווייל דער וואס חבר'ט זיך מיט נארישע מענטשן, ביים סוף וועט ער נישט וויסן ווי אזוי זיך צו פירן.

איך פארשטיי בכלל נישט דיין פראגע, פארנוואס זאלסטו וועלן רעדן מיט איינער וואס מאכט חזק פון צדיקים?

פארנוואס זאלסטו וועלן האבן שייכות מיט איינער וואס וויל דיר אפשניידן דיין חיות, דיין לעבן? עס איז א גרויסע סכנה צו האבן שייכות מיט א ליץ; א ליץ איז נאך מער סכנה פארן מענטש ווי א פארציקנדע חיה. שלמה המלך זאגט (משלי י, יב): "פגוש דב שכול באיש", עס איז בעסער זיך צו באגעגענען מיט א בער וואס קען הרג'ענען און פארציקן, "ואל כסיל, באולתו", ווי צו באגעגענען א נאר, א ליץ, וואס רעדט נארישקייטן, ער פארפירט מען זאל זינדיגן.

נעם זיך גוטע חברים וואס וועלן דיר מחזק זיין צו גיין אין די וועגן פון צדיקים, וועט דיר זיין ליכטיג; דו וועסט וויסן ווי אזוי זיך צו פירן. (משלי י, ב): "הולך את חכמים יחכם", דער מענטש וואס גייט צו ערליכע אידן וועט אליין ווערן אן ערליכער איד, "ורעה כסילים ירוע", און דער וואס באפריינדט זיך מיט לצים דער ווערט צעבראכן; ענדערש זאלסטו נעמען גוטע חברים וואס וועלן דיר מחזק זיין ווי איידער רעדן מיט לצים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א פתיכה וחתימה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תתרפב פב

ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה מיט נסיונות אין די ביזנעס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א סעקרעטערי ביי מיר אין אפּים וואס איך ווער ממש קראנק פון איר, זי איז אן איידעלע צניעות'דיגע מיידל, און איך האב נאך סעקרעטעריס וואס זענען שענער און מער אהערנעשטעלט ווי איר, אבער איך פיל ווי זי מאכט מיר די מערסטע נסיונות אין קאפ.

וואס קען איך טון דערצו? זאל איך צומאכן מיין ביזנעס? זאל איך איר אוועקשיקן? העם וואס איך גלייב נישט אז איך וועל טון עפעס שלעכטס, אבער די הרהורי עבירה זענען דאך ערגער פון די עבירה אליין, און נאכדערצו אז חו"ל זאגן "אין אפּוטרופוס לעריות".

וואס טו איך דא?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' לסדר כי תבוא לאומאן, י' אלול, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו ווייסט אליין וואס דו האסט צו טון; איינע פון די צוויי זאכן וואס דו שרייבסט - אדער פארמאכן די ביזנעס אדער אוועקשיקן די סעקרעטעריס.

ענדערש זאלסטו צאלן פאר מענער ארבעטער, ווי צו זיצן מיט פרויען און די גאנצע צייט טראכטן פון גיאורף.

די הייליגע חכמים זאגן (יומא כט:): "הרהורי עבירה קשים מעבירה", טראכטן פון עבירות איז הארבער פון טון עבירות; ווערסט דאך פארברענט פון די סעקרעטעריס, וואס פעלט דיר אויס די גאנצע צורה?!

נעם אריין דעם אייבערשטן ביי דיר אין אפּים; מאך א פּלאץ פאר אים ער זאל מאכן רוען די שכינה הקדושה ביי דיר - וועסטו מצליח זיין.

דער אייבערשטער מאכט רוען די שכינה נאר אויב די פּלאץ איז ריין, אויב איז די פּלאץ נישט ריין - שטייט (דברים כג, טו): "כי ה' ילקיך מתהלך בקרב מחנך, להצילך ולתת איביך לפניך, והיה מחנך קדוש, ולא יראה בך ערות דבר, ושב מאחריך", דער אייבערשטער זאגט, איר זאלט זיך פירן הייליג, ווייל אויב איר וועט זיך פירן נישט צניעות'דיג - וועל איך אנוועק גיין פון צווישן אייך.

תתרפג פג

וואס טוט מען ווען דאס קינד האלט נישט ביים פאלגן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע חזוק. איך בין ברוך השם געבענטשט געווארן מיט צוויי ליכטיגע קינדערלעך און איך דאנק דעם אייבערשטן דערויף, אבער איך האב א פראבלעם מיט די עלטערע פיר יעריג קינד וואס הערט נישט וואס מען רעדט צו איר, זי פאלגט נישט מיך און נישט מיין מאן.

מיר האבן שוין פֿרובירט מיט אלע סארט וועגן, אָבער גארנישט אַרבעט נישט מיט איר. מיר האלטן זיך זייער שטארק, זי באקומט נישט אלעס וואס זי פארלאנגט און דאס האט זי זיך שוין אויסגעלערנט אנצונעמען, ווען עס קומט אָבער צו טון זאכן וואס מען הייסט איר, צום ביישפיל אנטון נאכט קליידער, נישט טשעפען די בעבי און דאס גלייכן - דאן איז ממש נישטא צו וועם צו רעדן; זי ווערט אזוי אויפגערעגט און ווילד, זי צעברעכט און גיסט אויס זאכן, און די איינגעקסטע זאך וואס קען איר אפשטעלן - איז נאר א פאטש.

מיר ווייסן אז דאס איז נישט די ריכטיגע וועג, אָבער מיר האבן נישט קיין אנדערע וועג. צו גיין צו חנוך קלאסן אָדער טעראפי פארן קינד - ווייסן מיר אז דער ראש ישיבה האלט נישט דערפון.

ביטע העלפֿט אונז ארויס מיט דעם, ווייל מיר האלטן עס שוין מער נישט אויס, ווי אזוי קען מען איר מאכן פאלגן די עלטערן?

ייִשר פֿח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' לסדר פי תבוא לאומאן, י' אלול, שנת תש"פ לפֿרט קטן מרת ... תח"י

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אזוי זענען אלע קינדער, אלע קינדער זענען ווילד און נישט פאלגעדיג; קינדער ווערן אזוי געבוירן. עס שטייט (איוב יא. יב): "וְעִיר פָּרָא אָדָם יוֹלֵד", א מענטש ווערט געבוירן מיט שלעכטע מדות ווי אן אייזל אן שכל, מען דארף אַרבעטן אויסצואַרבעטן די מדות; די אַרבעט פון עלטערן איז צו העלפֿן די קינדער זיי זאלן קענען אויסאַרבעטן די שלעכטע נאטורן.

ווען די קינדער זענען גאר יונג איז די צייט אויסצוארבעטן זייערע נאטורן, זיי זאלן פאלגן; קינדער פרובירן מיט אלע מיטלען אויסצופירן און נישט פאלגן די עלטערן. עלטערן דארפן נישט מורא האבן אוועק צו שטעלן שטארקע ליניעס כדי די קינדער זאלן פאלגן, מען דארף פרובירן מיט אלע מיטלען צו צעברעכן די עקשנות פון די קינדער, אויב דארף דאס גיין מיט א פעטשעל - געבט מען א פעטשעל, ביז די קינדער לערנען זיך אויס צו פאלגן.

די ארבעט איז זייער זייער שווער, אבער שפעטער צאלט זיך עס אויס, אז מען לייגט אריין שטארקע בוחות אין חנוך הבנים והבנות, אז מען העלפט די קינדער אויסבייגן די שווערע נאטורן - האט מען שפעטער אסאך נחת פון זיי; זיי וואקסן געזונטע מענטשן און גייען אין די וועגן פון די תורה.

מיט דעם וואס מען געבט גאך די קינדער, מען לאזט זיי טון וואס זיי ווילן, מיט דעם ווערט מען נישט קיין פאליבטע טאטע מאמע. שלמה המלך זאגט (משלי יג, כד): "חושד שבטו שונא בנו", עלטערן וואס מוסר'ן נישט די קינדער - די האבן פיינט זייערע קינדער, "ואהבו שחרו מוסר", ווידעראום עלטערן וואס מוסר'ן די קינדער - די האבן ליב זייערע קינדער. פרעגן די הייליגע חכמים (שמות רבה א, א) ווען עלטערן הערן אז איינער האט געשלאגן זייער קינד וועלן זיי דאך זיך נוקם זיין אין יענעם, ווי קען דער פסוק זאגן אז די עלטערן וואס שלאגן נישט די קינדער האבן פיינט די קינדער? "ללמדך, שכל המונע בנו מן

המרדות סוף בא לתרבות רעה וְשִׁנְאָהוּ, ווייל די עלטערן וואס מוסר'ן נישט זייערע קינדער וועלן די קינדער ארויסגיין לתרבות רעה, זיי וועלן אפלאזן די אידישע וועג.

פארשטייט זיך אז מען דארף האבן אסאך סבלנות, עס גייט נישט אין איין טאג; קינדער טוישן זיך נישט אין איין טאג, מען דארף אקערן און זייען ביז מען שניידט די פירות, אבער אז מען האט געדולד - זעט מען אסאך גחתי.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א בתיבה וּחתימה טובה, א גוט געפענטשט יאר.

תתרפד פד

פארנואס גיסט מען אראפ וואסער פארן טרינקען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געזען ביי א שער ווי דער ראש ישיבה שליט"א גיסט אראפ אביסל וואסער פונעם גלעזל פארן טרינקען, איך האב געוואלט פרעגן וואס איז פשט פון דעם און וואס איז דער מקור דערצו.

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' לסדר כי תבוא לאומאן, י"ב אלול, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין פריוו.

די הייליגע חכמים זאגן (חולין קה:) אביי האט געזאגט: איך
פלעג מיינען אז דער טעם פארנוואס מען גיסט אראפ
אביסל וואסער פארן טרינקען איז ווייל עס שווימען אין די
וואסער שטרויעלעך און שפענדעלעך, דעריבער גיסט מען
אראפ די שמוץ, אבער רבה מיין רבי האט מיר געזאגט,
די טעם איז: "משום דאיכא מים הרעים", אויב שדים האבן
געטרינקען פון די וואסער קען דאס שאטן פארן מענטש,
אבער אז מען גיסט אראפ אביסל וואסער - שאדט דאס
נישט פארן מענטש.

אזוי ווי עס האט פאסירט אין שטוב פון רב פפא; עס האט
זיך געדרייט דארט א ש' ד' וואס פלעגט משמש זיין
רב פפא, איינמאל ווען מען האט אים געשיקט שעפן וואסער
פון ברונעם, האט ער זיך זייער פארזויקט און נישט צוריק
געקומען, שפעטער ווען ער איז צוריק געקומען האט מען
אים געפרעגט: "פארנוואס האסטו זיך אזוי לאנג פארזויקט?"
האט ער געענטפערט: "איך האב געזען די שדים טרינקען
פון די וואסער, האב איך געווארט עס זאל אנוועק גיין די
שלעכטע וואסער, איר זאלט נישט ווערן געשעדיגט", פארציילט
די גמרא, אזוי רעדנדיג האט דער ש' ד' געזען ווי זיי הויבן

אן טרינקען וואסער, און פאר זיי טרינקען - גיסן זיי אנוועק
אביסל וואסער, האט דער ש' ד' געזאגט: "ווען איך זאל וויסן
אז איר גיסט אראפ אביסל וואסער פאר איר טרינקט, וואלט
איך זיך נישט פארזוימט, ווייל דאס איז די רפואה דערצוי".

דאס איז די מקור פארנוואס מען גיסט אראפ אביסל פאר
מען טרינקט וואסער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

א בתיבה וחתימה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תתרפה פה

וואס טו איך ווען מיין משפחה רודפ'ט מיד וועגן אומאן?

שאלה:

איך קום פון א ליטווישע משפחה וואס איז נישט מחשיב ברסלב און
זיי דרייען מיר בסדר א קאפ וועגן מיין מאן וואס פארט קיין אומאן.
נישט נאר דאס יאר מיט קאראנע, נאר יעדעס יאר איז דא עפעס אנדערש
וואס זיי זאגן מיר. צום ביישפיל, אז אויב וויל איך זיין א גוטע ווייב
טאר איך נישט לאזן מיין מאן פארן, עס איז א סכנה וכו' וכו'; אלע
זאכן וואס מען קען זאגן צו פארדרייען דעם קאפ.

אבער דאס יאר ספעציעל רופן זיי מיר יעדע שטיק צייט צו זאגן ווי
סכנה'דיג עס איז, אז די גרעניץ איז פארמאכט און עס איז דאך דא
קאראנע וכו', דאס איז מיר זייער שווער אויסצוהאלטן; איך האב שוין
גענוג מניעות צו שיקן מיין מאן צו א ווייטע פלאץ אויף יום טוב פאר

אזוי לאנג, עס איז מיר שוין גענוג שווער אן די אלע בלבולים און פחדים, די רדיפות פון מיין משפחה מאכט עס נאר ערגער.

אויך, מיין משפחה איז זייער שטארק מיט דעם לאזונג: "לעב און לאז לעבן", און געווענליך מישן זיי זיך נישט אריין אין א צווייטג'ס לעבן זיי צו זאגן וואס צו טון. צום ביישפיל, ווען מיין ברודער האט זיך געבען געדרייט מיט א גוי'טע, האבן מיינע עלטערן און אנדערע געשוויסטער אים גארנישט געזאגט, און ווען מיר האבן זיך יא אריינגעמישט און געזאגט אז ער טאר איר נישט ברענגען צו אינגער הויז - איז די משפחה געשפרינגען אויף אונז אז מיר האבן אים נישט ליב און מיר זענען אים נישט מחזק, און ווי אזוי גייט ער קענען צוריק ווערן פרום אויב מיר שטופן אים ווייטער וכו' וכו'; אבער ווען מיין מאן וויל פארן צום צדיק, זיך מקשר זיין צו אים און זיך מחזק זיין - אין דעם מישן זיי זיך יא אריין.

עס טוט מיר זייער וויי אז זיי שפייען אויף עפעס וואס איז אזוי חשוב ביי אונז. ברנך השם אז איך האב זייער א גוטע קשר מיט מיינע עלטערן און געשוויסטער, און איך רעד מיט זיי אסאך. איך האב זיי שוין געבעטן זיך נישט אריין צו מישן, אבער עס העלפט נישט; וואס קען איך טון?

יִישָׁר בָּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' לסדר כי תבוא לאומאן, י"ב אלול, שנת תש"פ לפרט קטן מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

זייער אסאך פרויען ווערן צעשטאבן פון זייערע עלטערן וועגן ברסלב; ווען די עלטערן ווערן געוואויר אז דער איידעם פארט קיין אומאן הויבן זיי אן רודפ'ן זייער טאכטער,

זיי לייגן גרויס דרוק זי זאל שטעלן א ווידערשטאנד און
נישט לאזן דעם מאן פארן קיין אומאן.

אנשטאט די עלטערן זאלן זיך פרייען אז זייער טאכטער
איז גליקליך און צופרידן מיט איר מאן, אנשטאט
זיי זאלן טאנצן פאר שמחה אז דער איידעם פירט זיך ערליך,
ער האט א רבי וואס שטארקט אים - רודפ'ט מען דעם
איידעם און די טאכטער; ווי מען קען שטעכן געבט מען א
שטעך און ווי מען קען מאכן א וויץ מאכט מען א וויץ,
אן טראכטן ווי שטארק דאס טוט וויי.

וואס זאל מען טון אז ברסלב איז פארשעמט? וואס קען
מען טון אז מען רעדט אויפן רבי'ן און אויף זיינע
תלמידים - לשון הרע; דאס מאכט אז מענטשן זאלן ווערן
דערשראקן פון ברסלב, דאס מאכט מען זאל מורא האבן
ווען מען הערט אז די קינדער האבן א שייכות מיט ברסלב;
אזוי מוז דאס גיין, עס דארף זיין ליצנות אויף א צדיק. אויף
אלע אמת'ע צדיקים איז דא ליצנות, חכמינו הקדושים זאגן
(ירושלמי ברכות ב, ח): "אין דור שאין בו לצנים", אין יעדע דור
זענען דא לצים; אלע צדיקים האט מען געטשעפעט און מען
האט געקריגט אויף זיי.

יעדער פרישער מקורב וואס וויל קומען צום רבי'ן דארף
אריבערגיין דעם נסיון, מען טשעפעט און מען שפעט;
אנדערש קען מען נישט זוכה זיין צו נעמען פון רבי'ן אלע
גוטס. דער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות מעשה ז', מזכוב ועבביש)
וואס האט זיך אפגעטון מיט זיין נשמה איידער זי איז

אָראָפּגעקומען אויף די וועלט, ווי דער סמ"ך מ"ם האט געשריגן: "רבוננו של עולם, אויב די נשמה קומט אראפ אויף די וועלט, פארנוואס האסטו מיך באשאפן?" האט מען אים געענטפערט: "די נשמה מוז אראפקומען אויף די וועלט, דו גיי און זוך דיר אן עצה", איז ער אוועקגעגאנגען און שפעטער איז ער צוריק געקומען מיט אן אלטימשיקן אן איינגעבויגענעם, זיי האבן געלאכט און געזאגט: "די נשמה קען שוין אראפגיין, מיר האבן שוין אן עצה", מוהרא"ש זאגט אז די עצה זייערע איז ליצנות; מען שפעט פון רבי'ן און פון רבינ'ס מענטשן, פון ברוסלב'ער חסידים. דאס איז די עצה וואס דער סמ"ך מ"ם האט קעגן דעם רבי'ן, דורכדעם האלטן זיך מענטשן אפ פון מקורב ווערן צום רבי'ן.

דאס וואס איר שרייבט פון אייער משפחה איז זיי זענען פריינדליכע מענטשן, זיי האבן די שיטה פון 'לעב און לאז יענעם לעבן' וכו'; וכו'; דא קענט איר זען דאס פארפוילקייט פון די אלע לינקע וכו' וואס שטעלן זיך ארויס מיט א שיינעם פנים אז מען דארף יעדן איינעם לאזן לעבן זייער וועג - ווי ליגנט און פאלש דאס איז; ודא רא'י, ווען עס קומט צו ערליכקייט, ווען עס קומט צו זיין פרום - דעמאלט פארגעסט מען די שיינע זיסע געמאכטע שפּריך ווארט: 'לעב און לאז יענעם לעבן'. די פרומע מענטשן מעג מען טשעפען, די דארף מען רודפ'ן; פלוצלונג איז נישטא דער באגריף 'לעב און לאז יענעם לעבן', יעדן איינעם דארף מען מכבד זיין, מען דארף יעדן איינעם לאזן טון וואס זיי ווילן

- בּיוּ דער ערליכער איד וואס וויל גארנישט, ער וויל נאר טון וואס דער אייבערשטער הייסט; אים רייסט מען אראפ, ביי אים איז מער נישטא 'לעב און לאז יענעם לעבן', אים דארף מען נישט רעספעקטירן וכו'.

דאנקט דעם אייבערשטן אז איר האט א וואילער מאן; לעבט מיט אים, זייט אים מכבד, זייט אים מחזק ער זאל פארן צום רבי'ן אויף ראש השנה זיך אויסבעטן א גוט יאר פאר זיך און פאר די גאנצע משפחה, און ווען אייערע עלטערן טשעפען אייך זאלט איר גארנישט ענטפערן; טענה'ט זיך נישט מיט זיי, זאגט זיי אז איר דארפט טון וואס דער אייבערשטער הייסט, א פרוי דארף טון דעם רצון פונעם מאן. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

א פתיכה וחתומה טובה, א גוט געבענטישט יאר.

תתּרפוּ פּוּ

אויב רעדט מען לשון הרע, פארלירט מען אלע זכותים?

שאלה:

איך האב געהערט אז ווען מען רעדט לשון הרע גייען אלע מצוות און זכותים צו דעם אויף וועם מען האט גערעדט.

איך האב געכטן געהערט א געוואלדיגע שעור פונעם ראש ישיבה שליט"א פאר פרויען, ווי מען האט גערעדט אז די פרויען קומען מיט

פעק און זעק פול מיט זכותים פון גדול בנים, טהרת המשפחה און נאך. איך ארבעט זייער שווער אויף שמירת הששון, אבער פון מאל צו מאל קען מען אראפפאלן, דאס מיינט אז איך האב שוין נישט קיין זכותים? אפֿשר רעד איך לשון הרע בטעות אין חודש אלול זעלבסט, מיינט דאס אז איך האב נאר אפאר וואכן פון זכותים, נישט פון די גאנצע יאר?

די שאלה נעמט מיר ממש צו מיין מנוחת הנפש. איך וועל זיך זייער פרייען אויב דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען ענטפערן.

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר כי תבוא לאומאן, י"ג אלול, שנת תש"פ לפרט קטן מרת ... תח"י

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עס ווערט געברענגט אין ספרים הקדושים (חובת הלבבות שער הכניעה פרק ז', און אין נאך ספרים) אז ווען מען רעדט לשון הרע אויף א צווייטן מענטש - נעמט מען אוועק אלע מצוות און מעשים טובים פון דער מענטש וואס רעדט לשון הרע און מען טראגט עס פארן מענטש וואס מען רעדט אויף אים שלעכטס, אזוי אויך נעמט מען אלע עבירות וואס יענער מענטש האט געטון און מען ברענגט עס צו דעם מענטש וואס רעדט לשון הרע; מיט דעם טייטשט מען, דוד המלך קרעכצט (תהלים סט, יג): "ישלחו בי ישבי שער, ונגינות שותי שכר", די אלע וואס זיצן אין די גאסן און די אלע וואס טרינקען אין טרינק הייזער - רעדן אויף מיר שלעכטס; דוד המלך רעדט זיך אויס אז די אלע

וואס רעדן שלעכטס אויף אים זענען ליידליגע מענטשן וואס האבן נישט קיין מצוות, קומט אויס אז ער איז גארנישט מרויח פון דעם, ער האט נישט וואס צוצונעמען פון זייערע מצוות.

אבער וויסן זאלט איר, אויב מען טוט תשובה, מען האט תרטה אויף אלעס וואס מען האט געטון און מען נעמט זיך פאר מער נישט צו רעדן - דעמאלט באקומט מען צוריק אלע מצוות און מעשים טובים. אזוי ברענגט דער הייליגער סאטמער רבי זכותו יגן עלינו (ספר דברי יואל פרשת מצורע, דף תנא): "אמנם אם המספר לשון הרע חוזר בתשובה", אויב דער וואס רעדט לשון הרע טוט תשובה, "אזי שבים כל מצוותיו אליו", דעמאלט קומען צוריק אלע מצוות צו אים, "והכל על מקומו הראשון יבא", און אלעס ווערט צוריק אזוי ווי פריער.

דעריבער אז איר האט מורא וואס וועט זיין מיט אלע אייערע זעק און פֿעק פון מצוות און מעשים טובים וואס איר האט געטון א גאנץ יאר וואס איר האט פארלוירן ווען איר האט גערעדט שלעכטס וכו'; אויב איר טוט תשובה, איר נעמט זיך פאר מער נישט צו רעדן שלעכטס אויף אנדערע און איר בעט איבער דעם וואס איר האט וויי געטון - וועט צוריק קומען צו אייך אלע אייערע מצוות און גוטע מעשים. דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א בתיבה וחתימה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תתפרז פז

זאל איך טוישן די רבי'שע לבוש פון מיין משפחה?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א רבי'ש קינד און איך גיי מיט שווארצע זאקן ווייל אזוי גייט מיין משפחה, איך האב עס אבער זייער פיינט, איך קען עס ממש נישט ליידן, און איך וואלט זייער געוואלט טוישן צו נארמאלע לאנגע הויזן ווי יעדער איינער.

מעג איך טוישן די לבוש צו זיין אנדערש פון מיין משפחה, און אויב נישט, ווי אזוי קען איך זיך שטארקן אז עס זאל מיר נישט אזוי שטארק שטערן?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' לסדר כי תבוא לאומאן, י"ד אלול, שנת תש"פ לפרט קטן לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס איז דיין פראגע - צי דו מעגסט אויסטון דיין לבוש, אדער צי דו זאלסט עס אויסטון? מעגן מעגסטו, נישטא קיין הלכה אין דעם, עס איז נישטא א הלכה אז מען מוז גיין האלבע הויזן וכו'; צי דו זאלסט עס אויסטון? - דאס איז שוין עפעס אנדערש, אויף דעם זאלסטו אסאך בעטן דעם אייבערשטן דו זאלסט וויסן ווי אזוי זיך צו פירן, זאלסט גיין אויפן ריכטיגן וועג.

מיט אסאך דאנוענען, מיט אסאך התבודדות - ווייסט מען ווי אזוי זיך צו פירן. דאנוענען און התבודדות ארבעט אויס דעם מענטש, עס קלארט אויס דעם מח, אויך נעמט עס אוועק די הייסע בלוט וואס מאכט מחלקת וכו'. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן עה): "דהנה, יש מדה נצחון ומחלקת ומלחמה, ומהיכן בא מדה זו, מדמים שעדיין לא עבר בהם השם יתברך", די מידות פון נצחון, מחלקת און מלחמות קומט פון די הייסע בלוט וואס דער מענטש האט נאכנישט אויסגעארבעט, "וצריך כל אחד לבטל מדה הנצחון והמחלקת", מען דארף אויסארבעטן די בלוט עס זאל זיין ריין פון די אלע תאוות, "ולרדף אחר השלום", מען דארף זוכן עס זאל זיין שלום, "וזה זוכין על ידי שידבר הרבה בתורה ותפיצה, על ידי זה יזכה לשלום", דורך תורה און תפלה ווערט דער מענטש אויסגעארבעט פון די אלע שלעכטע תאוות, מען ווערט א צופרידענער מענטש, מען איז בשלום מיט יעדן איינעם און בעקר מיט זיך אליין; מען איז צופרידן ווי אזוי מען איז.

עס איז געווען א ברסלב'ער חסיד וואס מען האט אים געהערט בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער יעצט קומט ווינטער, עס גייט זיין וייער קאלט, איך דארף האבן פינגע ווארעמע שטייזל. און אויב הייליגער באשעפער איך דארף עס נישט האבן געם עס ארויס פון מיין קאפ, מאך איך זאל דאס נישט וועלן"; אזוי זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, מיין משפחה גייט אנגעטון

אזוי און אזוי, איך האב נישט ליב די וועג, איך עקל זיך
פון דעם; העלף מיר איך זאל וויסן וואס איך האב צו טון,
אויב איך זאל דאס אויסטון. און אויב איך זאל בלייבן מיט
דעם העלף מיר איך זאל דאס ליב האבן, עס זאל מיר
נישט אנגיין זכור וזכור".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

א בתיבה וחתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

תתרפח פח

ווי אזוי העלף איך מיין קינד נישט צו ווערן אין פעס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א שאלה וועגן מיין טאכטער וואס איז א יאר און א האלב
אלט. זי איז קיין עין הרע זייער א זיס קינד, אבער זי ווערט זייער
שטארק אויפגעערעגט זייער גרינג און זי קען זיך נישט קאנטראלירן.

איך אליין ארבעט זייער אסאך אויף מיין אייגענע פעס, און מיטן
אייבערשטנס הילף און אסאך אסאך תפלה בין איך אסאך בעסער היינט,
און אפילו אזוי האב איך גאכאלץ וואס צו דאווענען אויף ווייטער.

ווי אזוי קען איך איר העלפן צו צעברעכן די מדה ווען זי איז גאך
יונג, עס זאל נישט ווערן ערגער און שווערער?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נצבים-וילך, י"ז אלול, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תח'י

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מוהרא"ש זאגט, יעדע מאשין און יעדע חפץ וואס מען
קויפט קומט מיט מיטן מאשין - אנווייזונגען
(אינסטראקציעס) ווי אזוי זיך צו באנוצן דערמיט, אנדערש
איז מיט קינדער, קינדער קומען אן קיין אנווייזונגען; ווען
קינדער הויבן אן אונטער וואקסן ווייסט מען נישט ווי אזוי
מען דארף זיי מחנך זיין, עלטערן ווייסן נישט ווי אזוי
אויפצוהאדעווען די קינדער, און אפילו מען ווייסט שוין יא
ווי אזוי צו רעדן און ווי אזוי צו באהאנדלען א קינד, מיינט
נאכנישט אז דער מיטל און מעטאד ארבעט ביי אלעמען,
יעדע קינד איז אן אנדערע וועלט, יעדע קינד איז אן אנדערע
געשיכטע, די מיטלען וואס ארבעט ביי איינעם ארבעט נישט
ביים צווייטן.

איין עצה איז דא פאר עלטערן, עלטערן דארפן אסאך
בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדע קינד באזונדער זיי
זאלן אויפֿוואקסן ערליכע אידן; ווי מער מען בעט, ווי מער
מען וויינט צום אייבערשטן - אלץ מער נחת זעט מען.

מוהרא"ש דערציילט, עס איז געווען א ברסלב'ער חסיד
וואס האט זייער מצליח געווען מיט אלע זיינע
קינדער, ווען מען האט אים געפרעגט: "ווי אזוי האסטו זוכה

געווען אז אלע דיינע קינדער זענען ערליכע אידן? "האט
ער געענטפערט: "וואס מיינט איר, איך האב זיי אראפגעריסן
פון בוים?! איך האב אסאך טרערן פארגאסן צום אייבערשטן
איך זאל זוכה זיין צו זען נחת פון זיי; איך פלעג וויינען
יערן טאג צום אייבערשטן ער זאל מיר געבן ערליכע קינדער,
דערפאר האב איך זוכה געווען צו ערליכע קינדער".

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

א בתיבה וחתומה טובה, א גוט געפענטשט יאר.

תתרפט פט

ווי אזוי קען איך באקומען א חתן א תלמיד הישיבה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיך זייער באדאנקען פארן ראש ישיבה שליט"א פארן מיר
געבן א גייע לעבן.

איך האב אן ערנסטע שאלה, איך חלש צו באקומען א שדוך, א
בחור וואס איז א תלמיד הישיבה, אדער איינער וואס הערט די שעורים
פון ישיבה, איך קען נישט טראכטן צו לעבן מיט איינעם וואס איז נישט
מקורב; וואס טו איך? איך וויל אזוי שטארק און מיינע עלטערן ווילן
אינגאנצן נישט.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נצבים-וילך, י"ז אלול, שנת תש"פ לפרט קטן

... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עם איז נישט אזוי ווי איר מיינט; מיינט נישט אז יעדער איינער וואס הערט די שעורים, אדער יעדער וואס לערנט אין ישיבה - פאלגט די שעורים און נעמט דאס פארן לעבן. מען קען זיך דרייען אין א גוטע פלאץ און נישט טון וואס מען רעדט אין דעם גוטן פלאץ; איר זאלט בעטן דעם אייבערשטן אויף אן ערליכער מאן, אן ערליכע שטוב, א פרייליכע שטוב; דאס איז דער עקר וואס א מיידל דארף בעטן.

איר ווייסט אונדאי וואס חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (בראשית רבה יז, ז): "מעשה בחסיד אחד שהיה נשוי לחסידה אחת ולא העמידו בנים זה מזה, אמרו, אין אנו מועילים להקדוש ברוך הוא כלום, עמדו וגרשו זה את זה", עס איז געווען א מעשה מיט אן ערליכער איד וואס איז געווען חתנה געהאט צו אן ערליכע פרוי, עס איז אריבער לאנגע יארן וואס זיי האבן נישט געהאט קיין קינדער און זיי האבן זיך געדארפט גט', "הלך זה ונשא רשעה אחת, ועשתה אותו רשע", דער ערליכער איד איז גענאנגען און האט חתנה געהאט מיט א שלעכטע פרוי און זי האט אים געמאכט פאר א רשע, "הלכה זאת ונשאת לרשע אחד ועשתה אותו

צדיק", און די ערליכע פרוי האט חתנה געהאט מיט א רשע און זי האט אים געמאכט פאר א גרויסער צדיק, "הוי שחבל מן האשה", זעט מען פון דעם אז אלעס איז געוואנדן אין די פרוי.

אז איר לעבט מיטן אייבערשטן, איר לעבט מיט א שטארקע אמונה און איר האט די הקדמות פון הייליגן רבי'ן ווי אזוי מען קען צאמפלעכטן די וועלט מיט יענע וועלט - וועט איר מצליח זיין אויפצושטעלן א ווארעמע ערליכע שטוב צוזאמען מיט אייער מאן, נישט קיין אונטערשייד וואו ער האט געלערנט.

קריגט אייך נישט מיט אייערע עלטערן; געבט אייך איבער צום אייבערשטן, זאגט פארן אייבערשטן אז איר ווילט חתנה האבן, איר ווילט האבן אן ערליכע שטוב; וועט איר זען גרויסע נסים וואס דער אייבערשטער וועט טון מיט אייך.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א פתיכה וחתימה טובה, א גוט געפענטשט יאר.

תתריצ ז

מעג איך טראגן מיינע קינדער צו מיינע
עלטערן וואס היטן נישט אידישקייט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט וויל איך זיך באדאנקען פאר די געוואלדיגע שעורים, וואס
געבן מיר ממש חיות צום לעבן, עס מאכט מיר פרייליך דאס לעבן.

איך האב צוויי זאכן צו פרעגן, ערשטנס, איך האב ברוך השם א
שטוב מיט קינדער, מיינע עלטערן זענען אבער ליידער נאך פריי, זיי
היטן נישט קיין תורה ומצוות, זיי האבן טעלעוויזיע אינדערהיים, ווי אויך
צוויי קאמפיוטערס, צוויי טעבלעטס, צוויי סמארטפאונס און אלעס איז
אפן געהעריג צו די אינטערנעט, און כאטש וואס איך בין זיי מכבד, איך
רעד צו זיי אויפן טעלעפאן יעדן טאג און איך פרוביר אריבערצוגיין צו
זיי פון צייט צו צייט - האב איך אבער מורא פאר מיינע קינדער, איך
וויל נישט אז זיי זאלן האבן צוטריט צו די אלע שלעכטע זאכן. און די
זעלבע זאך טראכט איך וואס וועט זיין אין אפאר יאר ארום, אויב איך
וועל זיי קענען לאדענען צו קומען וואוינען געבן מיר, אויב זיי האבן די
אלע שלעכטע זאכן; ווי אזוי האנדלט מען מיט אזא זאך?

די צווייטע זאך וויל איך פרעגן, איך בין ברוך ה' געווענליך פרייליך
און רואיג, ווען איך ווארט אבער א קינד, און נאכן האבן א קינד - פאל
איך אריין אין א שווערע דעפרעסיע, איך ווער זייער גערוועז, און איך
בין פול מיט גענאטיווע מחשבות; וואס קען מען טון אין אזא מצב? זאל
איך געמען מעדעצין פאר דעם?

י"שר ב"ח פאר אלעס

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נצבים-וילך, י"ח אלול, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר קענט זיך גארנישט פארשטעלן ווי גרויס איז די מצוה
פון כבוד אב ואם; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין ל:):
"שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, אביו, ואמו, בזמן
שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא,
מעלה אני עליהם כאילו דרתי ביניהם וכבודני", דריי שותפים
איז דא אינעם מענטש - דער אייבערשטער, טאטע און מאמע;
ווען א מענטש איז מכבד זיינע עלטערן, זאגט דער אייבערשטער:
"איך קום וואוינען צווישן אייך און איך רעכנ דאס אזוי ווי איר
זענט מיך מכבד".

זייט ווייטער מכבד אייערע עלטערן אפילו זיי פירן זיך גישט
אויף די אידישע וועג; די הייליגע חכמים זאגן (תנא דבי
אליהו רבה, פרק כו): "כל העולם כולו של הקדוש ברוך הוא,
ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם",
דער אייבערשטער זאגט, די גאנצע וועלט איז מיינס - איך
האב עס באשאפן, איך בעט פון ענק נאר איין זאך, איר
זאלט מכבד זיין טאטע און מאמע.

אין די זעלבע צייט געבט אכטונג אויף אייערע קינדער זיי
זאלן אויסוואקסן ערליכע אידן; איר זאלט בעטן אייערע
עלטערן שיינערהייט - אויב עס איז זיי גישט שווער -
אנוועקצולייגן די זאכן ווען איר קומט מיט די קינדער. גישט
איר זאלט זיי מתנה זיין; איר טארט גישט מתנה זיין אייערע

עלִטערן, נאר זייט זיי מסביר אז איר פֿרופֿירט אויפֿצוציען די קינדער ווייט פֿון די זאכן, זיי ווייסן נישט פֿון קיין טעלעוויזיע און קאמפּיוטער וכדומה, אויב איז מעגליך ווען איר קומט זאל מען דאס נישט ארויסנעמען.

אז איר וועט מבבד זיין אייערע עלטערן וועט עס גארנישט שאטן פאר די קינדער, אדרבה איר וועט זוכה זיין צו בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות.

איר זאלט שטענדיג רעדן צו אייערע קינדער פֿון אייערע עלטערן מיט כבוד און עהרע. ווען די קינדער פֿרעגן אייך פֿל מיני פֿראגעס: "פֿארוואס טוט זיידע דאס?" "פֿארוואס טוט באבי דאס?" זאלט איר זיי שוין געבן צו פארשטיין: "זיידע און באבי ווייסן נישט פֿון די תורה, זיי זענען געבען גרויסע רחמנות'ער, לאמיר בעטן דעם אייבערשטן אינאיינעם, הייליגער באשעפער העלף זיידע און באבי זאלן תשובה טון, זיי זאלן היטן די תורה און מצוות", אזוי וועלן די קינדער אויפֿוואקסן ערליכע אידן.

אויף אייער צווייטע פֿראגע: איר קענט נעמען מעדעצין פאר דעם, וועט איר זיין מער פֿרייליך, עס וועט אייך זיין גרינגער צוריק צו קומען צו די בוחות.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן בזכות די מצוה פֿון כבוד אב ואם זאלט איר זיין געזונט און שטארק און האבן נחת פֿון אייערע קינדער.

א בתיבה וחתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

תתוצא צא

ווי אזוי קען איך זיך אויסקומען מיט
מיין יונגערע שוועסטער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיך זייער באדאנקען פארן ראש ישיבה, וואס האט מיר ממש געגעבן א נייע לעבן, א נייע מוח, פשוט שכל! איך לעב מיט אמונה, תפלה און התבודדות, איך רעד שוין אין שטוב צו טאטע מאמע, איך פאלג זיי אויפן גנע, א זאך פון וואס זיי שעפן פיל נחת פון מיר.

איך האב א זאך וואס איך מוטשע זיך זייער שטארק מיט דעם, איך האב א שוועסטער וואס איז יונגער פון מיר, און איך וועל זאגן דעם אמת אז איך האב איר נישט ליב, איך האב נישט ליב איר נאטור, איך זוך אלץ נישט צו זיין מיט איר צוזאמען, און נישט זיצן געבן איר. איך ווייס נישט ווער עס מאכט גערוועזן וועמען, אבער די מציאות איז אז מיר האבן זיך נישט אזוי ליב און דאס שטערט מיר זייער שטארק.

איך האב זיך אזויפיל מאל אונטערגענומען קבלות צו רעדן שוין צו איר, איר פאלגן וואס זי בעט מיר און איר ענטפערן שוין, עס איז מיר אבער זייער שווער. איך רעג זיך אויף אזוי שנעל ווען זי רעדט צו מיר, איך דארף זיך איינהאלטן מיט אייזערנע פוחות צו רעדן שוין צו איר, און אז איך רעד שוין צו איר איז עס גאר ווייל איך ארבעט זייער שטארק אויף מיר.

איך וויל אן עצה, איך וויל וויסן צי איך וועל נאך קענען אמאל זיצן און שמועסן מיט איר שוין אזוי ווי צוויי גוטע פריינד.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נצבים-וילך, י"ח אלול, שנת תש"פ לפרט קטן
... תחיל

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עם דארף אייך נישט שטערן אז איר קומט זיך נישט אויס
מיט אייער יונגערע שוועסטער. עס איז דא ביי אסאך
יונגע מענטשן דעם געפיל; מען לויפט אנוועק פון די
געשוויסטער, מען ווערט גערועז פון זיי. רוב מאל קומט
דער געפיל ווייל מען מיינט אז מען טראגט די אחריות אויף
זיי, מען שפירט ווי מען וועט ווערן פארשעמט פון זייער
רעדן, פון זייער אויפפירונג און דאס גלייכן.

אז איר וועט אריינגעמען אין זיך אז איר טראגט נישט קיין
אחריות ווי אזוי אייער שוועסטער פירט זיך אויף, עס
איז נישט אייער אחריות ווי אזוי זי פירט זיך - וועט אייך
זיין גרינגער איר אויפפירונג, איר וועט קוקן אויף איר ווי
מען קוקט אויף א פּרעמדע מיידל, וועט עס אייך נישט אזוי
גערועז מאכן.

ווען איר מאכט קבלות, איר ווילט זיין גוט; דארפט איר
נישט מאכן קבלות צו פאלגן אייער שוועסטער און צו
טון וואס זי בעט אייך, פאלגן זאלט איר אייערע עלטערן
און פאלגן דארף מען דעם אייבערשטן.

בעס דעם אייבערשטן איר זאלט רעדן זיין צו אלעמען,
אזוי ווי דער הייליגער רבי אלימלך פון ליזענסק

זכותו יגן עלינו בעט זיך צום אייבערשטן (תפלה קדם התפלה):
 "ושגדבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניה",
 איך זאל רעדן צו מיינע פריינד שיין, "ואל יעלה בלבנו שום
 שנאה מאחד על חברו חלילה", איך זאל קיינעם נישט פיינט
 האבן.

ווי מער מען רעדט צום אייבערשטן - ווערט מען מער און
 מער אויסגעארבעט; עס באדערט שוין נישט אזויפיל
 זאכן, עס שטערט נישט מער די זאכן וואס פלעגן שטערן
 ביז אהער. רעדן צום אייבערשטן איז אזוי ווי דאס פאר
 מאכן פלייש, מען זאלצט די פלייש ארויס צו נעמען די
 בלוט, דאס זעלבע איז התבודדות; ווען מען איז זיך מתבודד,
 מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן, מען בעט
 אים ער זאל העלפן ארויסנעמען די שלעכטע מידות פון זיך,
 דורכדעם גייט ארויס די גאנצע שלעכטע נאטור און מען
 ווערט א פאר שטיקל פלייש, מען ווערט אן ערליכער איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

א בתיבה וּחתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

תתוצב צב

איך קען זיך נישט היטן די אויגן, זאל
איך ענדערש נישט גיין אין מקנה?

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר אלע שיינע שמועסן און שעורים, עס איז ממש מחו' נפשות.
איך בין ברוך השם מקפיד צו גיין יעדן טאג אין מקנה, מיין פראבלעם
איז אבער אז איך האב דארט נסיונות אין שמירת עינים; אסאך מאל
פאל איך אדורך און איך היט זיך נישט די אויגן, דאס מאכט מיר טראכטן
צי עס איז נישט ענדערש איך זאל נישט גיין אין מקנה און אזוי וועל
איך נישט נכשל ווערן, אדער אפשר זאל איך זיך מאכן אן אייגענע מקנה
ביי מיר אינדערהיים?

דאס שטערט מיר זייער שטארק, איך האף דער ראש ישיבה שליט"א
וועט מיר קענען ענטפערן ווי שנעלער.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת נצבים-וילך, כ"ב אלול, שנת תש"פ לפרט
קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

פון גוטס קומט נישט ארויס קיין שלעכטס; מקנה איז נישט
דיין פראבלעם, דער וואס היט זיך נישט די אויגן האט
צרות ביזן מקנה און נאכן מקנה וכו'. נישט מקנה איז דער
פראבלעם, מקנה וועט דיר נאר רייניגן און ברענגען נענטער
צום אייבערשטן.

אינטערעסאנט איז אז דו האסט נישט קיין ספקות צו גיין
אין גאס אדער גיין איינקויפן אין געשעפטן
וכו' ווען דו ווערסט גכשל אין שמירת עינים; דארט וואלסטו
געדארפט טראכטן צי דו מעגסט גיין, דארט דארפסטו מאכן
גדרים וסגנים - נישט צו גיין אין גוי'אישע געשעפטן וואו
עס איז אויסגעלייגט אויסגעלאסענע בילדער, השם ישמרנו.

זיי מקפיד צו גיין אין מקנה; מקנה איז זייער גרויס, רבי נתן
האט צוגעזאגט אז ווער עס וועט זיך טובל'ן יעדן טאג
אין מקנה וועט האבן א תקנה, ער וועט ווערן אן ערליכער
איד. בשעת די טובל'סט זיך זאלסטו בעטן שטילערהייט:
"הייליגער באשעפער האב רחמנות אויף מיר, איך קען זיך
נישט היטן מיינע אויגן, איך ווער פארברענט פון תאוות ניאוף,
ראטעווע מיר", אזוי זאלסטו בעטן ווען דו טובל'סט זיך, צווישן
די טבילות - וועסטו ביים סוף ארויסקריכן פון דעם.

א בתיבה וחתיקה טובה, א גוט געפענטשט יאר.

תתרגג צג

ווי אזוי הייב איך זיך אויף גאבן
דורכפאלן אין ביטערע עבירות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך פאל ליידער אדורך אין די הארצע עבירה פון פגם הברית,
הוצאת זרע לבטלה, רחמנא ליצלן, איך בין אזוי צעבראכן און צעשאסן,

איך פיל ווי די וועלט ענדיגט זיך מיר, ווי אזוי קען איך תשובה טון אויף דעם בשלמות? ווי אזוי קען זיך מחזק זיין און זיך צוריק אויפהייבן און צוריק קומען צום אייבערשטן?

יִישׁר בַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת האזינו ב', ד' תשרי, שנת תשפ"א לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו, די עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה איז אזוי שרעקליך, עס הרג'עט דעם מענטש אין אלע וועגן; מען פארלירט די געזונט און מען פארלירט די פרנסה.

דער זחר הקדוש זאגט (פנחס רמד): "מאן דמזלזל בפרורין דנהמא, עניותא רדיף אבתריה", ווער עס ווארפט אראפ ברעקלעך פון ברויט וועט ער זיין אן ארעמאן, "כל שכן מאן דמזלזל בפירורין דמוחא", איז דאך זיכער אז אויב מען איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן - פארלירט מען דאס מזל און מען ווערט אן ארעמאן.

מען ווערט זייער בעצבות ובמרה שחורה, מען ווערט א שברי בלי, א צעבראכענער מענטש. אזוי זאגט דער רבי (לקוטי מוה"ר חלק א', סימן ט): "זה בחינת חולאת שקורין ברעכניש, רחמנא לצלן, ששובר עצמות של אדם", פון די עבירה קומט די מחלה וואס הייסט 'ברעכעניש' - דער מענטש

ווערט צעבראכן אויף שטיק שטיקלעך און שפירט נישט קיין טעם אין זיין לעבן, מען פארלירט די וועלט און יענע וועלט.

אבער אויב מען טוט תשובה איז דער אייבערשטער מוחל דעם מענטש און מען באקומט צוריק אלעס, מען ווערט געזונט, מען באקומט צוריק פרנסה און מען גייט ארויס פון די עצבות און מרה שחורה; מען דארף גלייבן אז מען קען תשובה טון. דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תנג): "אם הייתי עובר חס ושלום עברה גדולה ביותר", איך זאל חס ושלום עובר זיין די גרעסטע עברה, "אף על פי כן לא היתה העברה משלכת אותי כלל", וואלט דאס מיר גאר נישט אראפ גיווארפן, "רק הייתי אחר העברה איש פשר כמו קדם", איך וואלט נאך דעם גווען אזוי איין ערליכער יוד ווי פריער, "רק אחר כך הייתי עושה תשובה", דערנאך וואלט איך תשובה גיטאן.

זיין זיך אויס פארן אייבערשטן, בעט אים ער זאל דיר מוחל זיין, זאג פארן אייבערשטן ווי שטארק דו ווילסט זיין גוט און ערליך און ביים סוף פאלסטו אראפ - וועט דער אייבערשטער דיר מוחל זיין. מען דארף גלייבן אין דעם אזוי ווי מען גלייבט אז מען קען מקלקל זיין; דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קיב): "אם אתה מאמין שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן", אויב דו גלייבסט אז דו קענסט טון שלעכטס, גלייב אז דו קענסט פאררעכטן.

זאג די תפלה וועסטו אראפנעמען פון דיר אלע דינים:

"רבוננו של עולם, זיי נישט ברוגז אויף מיר אז איך זינדיג און
פגם תברית - הוצאת זרע לבטלה; איך וויל נישט
זינדיגן, איך וויל זיין אפגעהיטן פון עבירות, איך וויל זיין אן
ערליכער איד; וואס זאל איך טון אז איך פאל אראפ נאכאמאל
און נאכאמאל, איך פארליר מיין שכל, איך קען זיך נישט
באהערשן; וויפיל מאל איך נעם זיך פאר אז איך גיי מער נישט
טון די עקלדיגע עבירה - פאל איך נאכאמאל אריין אין דעם.

הייליגער באשעפער זע מיין הארץ, זע מיין עכטע ווילן;
אלע מקטריגים זאגן אויף מיר אז איך בין נישט
גוט, איך בין נישט ערליך - אבער דו זעסט דאך מיין
הארץ, ווי שטארק איך וויל זיין אן ערליכער איד, בעט איך
דיר, העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו תשובה טון, נעם אן
מיין תשובה צוזאמען מיט גאנץ כלל ישראל, אמן".

א גמר חתימה טובה.

תתוצד צד

ווי אזוי נוצט מען אויס די עשרת ימי תשובה אויפן ריכטיגן אופן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אין די יעצטיגע טעג פון עשרת ימי תשובה בין איך זייער צעמישט
און איך ווייס נישט וואס צו טון. איך האב אפגעלאזט מיין ארבעט, איך

שפיר אז איך קען נישט גיין ארבעטן אין אזעלכע הייליגע טעג, איך זיין
אין שול מיט א הויפן ספרים וואס איך האב זיך אנגעגרייט צו לערנען,
אבער איך האב נישט קיין טראפ ישוב הדעת פון אזויפיל רבוי אור.

איך וויל וויסן די ריכטיגע וועג ווי אזוי אויסצונוצן די הייליגע טעג
אויף א גוטע פארנעם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת האזינו ב', ד' תשרי, שנת תשפ"א לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן עב): מען דארף
זיך היטן פונעם יצר הרע וואס טרייבט איבער און
מאכט דער מענטש זאל דינען דעם אייבערשטן מער פון די
מאס, מער וויפיל מען קען פארנעמען; דער רבי זאגט (שם)
ווען דער אייבערשטער האט געגעבן די תורה פאר די אידן
האט ער געזאגט פאר משה רבינו (שמות יט, כא): "רד העד
בעם פן יחרסו אל ה' לראות ונפל ממנו רב", גיי זאג די
אידן זיי זאלן נישט צוקומען צום בארג; ווייל די אידן זענען
דעמאלט געווען אין זייער א הויכע מדרגה, האט מען זיי
געדארפט זאגן זיי זאלן אכטונג געבן זיך נישט איבערצורייסן,
נישט טון מער פון די מאס.

ווער האט דיר געבעטן זאלסט אפלאזן דיין ארבעט? גיי
צוריק ארבעטן און נעם מיט דיר מיט א זעקל

ספרים, ווען דו האסט אפאר מינוט זאלסטו אריינבאפן
אביסל לימוד התורה.

טו נישט קיין ווילדע זאכן; דער אייבערשטער איז אין די
ארבעט, דער אייבערשטער איז אין שטוב, מען דארף
נישט אנוועק לויפן ערגעץ ווייט צו טרעפן דעם אייבערשטן.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

א גמר חתימה טובה.

תתוצה צה

קען מען יוצא זיין הפצה מיטן געבן געלט דערפאר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זייער שטארק פאלגן דעם רבי'ן און גיין הפצה, עס ארבעט
זיך אבער נישט אויס פאר מיר פאר אסאך סבות, וויל איך וויסן
אויב איך קען יוצא זיין מיט דעם וואס איך געב יעדן חודש א סכום
געלט פאר הפצה? און אויך אויב דאס איז א לבתחילה אדער נאר
בדיעבד?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וזאת הברכה, י"א תשרי, שנת תשפ"א לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איידער רבי נתן איז נסתלק געווארן האט ער געזאגט די
ווערטער (און דאס איז פאר אונז אזוי ווי א צואה
פון רבי נתן זכרנו לברכה): "עזרא הסופר גייט אוועק פון
די וועלט און טרייף פסול איז זיך מתגבר, אזויפיל ווי עס
איז היינט דא אלפים ורבבות טרייף פסול; נאר איך האף,
אז איין בלעטל פון רבינ'ס ספרים וועט זיין א תקון אויף
אלצדינג", און רבי נתן האט אויסגעפירט: "איך זאג אייך
אן, אז אייער עובדא זאל זיין איר זאלט דרוקן די ספרים,
עס זאל זיין 'יפוצו מעינותיך חוצה', איר זאלט זיין שטארק
מיט 'געלט' מיט 'רצון' און מיט 'טירחא';" (עזרא הסופר
איז נסתלק געווארן עשרה בטבת; רבי נתן האט דאס מרמז
געווען אויף זיך, אז ער האט געהאט נשמת עזרא הסופר).

אז דו געבסט געלט פארן דרוקן די ספרים האסטו די זעלבע
חלק אין הפצה ווי די וואס גייען פארשפרייטן די ספרים;
יעדע זאך וואס מען טוט צו העלפן פארשפרייטן די עצות
פון רבי'ן - איז מקרב די גאולה, עס ברענגט גענטער און
גענטער משיח זאל קומען. ווייל די ספרים און קונטרסים
ברענגען צוריק אידישע קינדער צום אייבערשטן, און דער
רמב"ם פסק'נט (הלכות תשובה פרק ו, הלכה ה): "הבטיחה תורה שסוף

ישראל לעשות תשובה בסוף גלותו, ומיד הן נגאלין", די הייליגע תורה זאגט, ווען אידישע קינדער וועלן תשובה טון וועט זיי דער אייבערשטער גלייך אויסלייזן.

וואויל איז דעם וואס העלפט פארשפרייטן די הייליגע עצות פון רבי'ן אויף די וועלט.

תתרו צו

ווי אזוי פירט מען זיך אינדערהיים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיך באדאנקען אויף די ענטפער וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט מיר געשריבן אויף מיין שאלה ווי אזוי איך קען מאכן מיין ווייב מער אינטערעסירט אין מיר". איך בין אלעמאל געווען צעמישט, ווייל ביים רבי'ן האט מען דאך נישט געהאלטן פון פרישות, און דאס האט מיר געמאכט טראכטן אז מען דארף פסדר נאכלויפן די ווייב, און יעצט איז מיר דאס קלאר געווארן ברוך השם.

איך האב געוואלט בעטן אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען ביטע שרייבן מער אויף די נקודה ווי ווייט מעגליך.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וזאת הברכה, י"א תשרי, שנת תשפ"א לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עם איז נישט שיך צו שרייבן איבער זאכן צווישן מאן און
ווייב מפני הצניעות, איך וועל דיר שרייבן ברמיוה.

נאכלויפן די ווייב טאג און נאכט וכו' - איז נישט די וועג
אויפצובוייפן שלום בית, מיט דעם ווערט מען
נישט קיין גוטער מאן; נישט דאס מיינט געבן ליבשאפט,
דאס איז פארקערט פון געבן ליבשאפט.

ליב האבן א צווייטן איז ווען מען גייט ארויס פון די אייגענע
וועג פאר יענעם; אז דער מאן זארגט פאר זיין ווייב
אויף זאכן וואס ער האט נישט קיין באזונדערע הנאה דערין
- דאס מיינט געבן ליבשאפט. ווען ביידע, סיי דער מאן און
סיי די ווייב - גייען ארויס פון זייער לעבן פארן צווייטן,
מען טוט יענעמ'ס ווילן אפילו ווען מען וואלט אנדערש
געוואלט - אזא פארפאלק האט שלום בית, דאס איז א
גליקליכע קאפל.

דאס וואס מען רעדט אזויפיל אין היכל הקדש אז מען זאל
נישט לעבן מיט חומרות ופרישות, מיינט מען נישט צו
זאגן מען זאל נאכלויפן די ווייב וכו'; פארקערט, אז מען לויפט
נאך די ווייב וכו' ווערט מען ביליג אין אירע אויגן, מען

פארלירט דאס חשיבות, מען ווערט אויס מאן וכו'; זי הויבט אן שאפן אויף אים אזוי ווי א האר שאפט אויף זיינע קנעכט.

דאס איז נישט קיין סתירה מיט וואס מוהרא"ש האט דערציילט, אז דער רבי האט געזאגט פאר איינעם וואס האט געבעטן דעם רבי'ן ער זאל אים זאגן וויפיל וכו'; יענעמ'ס ווייב האט געהייסן חנה, און דער רבי האט אים געזאגט: "עס שטייט דאך (תהלים יט, ג): וְלִילָה לְלִילָה - י' חנה", דאס מיינט מען נישט צו זאגן מען זאל נאכלויפן און מוטשען די ווייב; אך און וויי פאר דעם וואס לויפט נאך די ווייב, דער ווערט זייער ביליג וכו'.

אז דו ווילסט זיין א גוטער מאן זאלסטו אכטונג געבן צו רעדן שיין צו דיין ווייב; זאלסט האבן שטארקע גערוון זיך נישט צו פארלירן ווען זאכן גייען פארקערט פון דיין ווילן. ווען דיין ווייב איז איבערגעשטרענגט, זי פארלירט זיך און רעדט נישט אזוי שיין, זאלסטו זיין שטארק ביי דיר נישט צו ענטפערן, איר נישט וויי טון, נאר ווייטער שיין רעדן - דאס וועט מאכן דו זאלסט זיין א גוטער מאן.

אויך זאלסטו קיינמאל נישט רעדן אויף איר משפחה; אפילו דיין ווייב וועט אליינס חזק מאכן פון אירע עלטערן - זאלסטו נישט מיט לאבן, דו זאלסט איר אויסהערן און שווייגן. ווייל קיינער וויל נישט הערן ווי מען מאכט חזק און מען מאכט אנוועק די אייגענע משפחה; פון א פֿרעמדן וויל מען דאס נישט הערן.

בעט דעם אייבערשטן זאלסט וויסן וואס מיינט געבן, וואס מיינט זיין א גוטער מאן און וואס מיינט נאכלויפן; זאג פארן אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך ווייס גארנישט, איך ווייס נישט ווי אזוי מען לעבט א גוטע ערליכע לעבן, איך ווייס נישט וואס מיינט נאכלויפן די ווייב, איך ווייס נישט וואס מיינט זיין א גוטער מאן, העלף מיר איך זאל וויסן ווי אזוי זיך צו פירן, העלף מיר איך זאל האבן א גוטע שלום בית".

בעטן דעם אייבערשטן איז די עצה פאר אלע עצות; דאס איז די עצה ווען מען האט נישט קיין עצה, ווען מען ווייסט נישט ווי אזוי זיך צו פירן. דער רבי האט אמאל געהערט ווי איינער דאווענט מעריב און ער באפט אפ די ווערטער: "ותקננו בעצה טובה מלפניך", האט דער רבי געזאגט (שיחות הר"ן, סימן רלח): "די ווערטער 'ותקננו בעצה טובה מלפניך', דארף מען דאך זאגן מיט גרויס פונגה, דאס איז זייער א חשוב'ע תפלה"; ווייל דער עקר פראבלעם איז אז מען ווייסט נישט וואס צו טון, מען האט אויף יעדע זאך ספקות צי מען זאל טון אזוי אדער אזוי, דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן: "ותקננו בעצה טובה מלפניך, רבוננו של עולם געב מיר א גוטע עצה איך זאל וויסן ווי אזוי זיך צו פירן"; אזוי זאלסטו טון, אז דו קענסט זיך נישט קיין עצה געבן - זאלסטו טון די עצה פון התבודדות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתריצו צו

ווי אזוי ווערט מען אן ערליכער איד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיין אן ערליכער איד, ווי אזוי באנווייזט מען דאס?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וזאת הברכה, י"א תשרי, שנת תשפ"א לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שנה): "מיט
יעדע שמועס וואס איך שמועס מיט ענק קען מען
זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד, נישט סתם אן ערליכער
איד נאר אן ערליכער איד אזוי ווי איך מיינ אן ערליכער
איד", און דער הייליגער רבי נתן זאגט אויף דעם (שם): דאס
גייט ארויף אויף די ספרים פון רבי'ן, ווער עס לערנט די
ספרים פון רבי'ן און פרובירט צו פאלגן - ווערט אן ערליכער
איד און א גרויסער צדיק; ווייל די ספרים האבן א מורא'דיגן
כח אויפצואוועקן א מענטש צו דינען דעם אייבערשטן.

אז דו ווילסט זיין אן ערליכער איד דארפסטו וויסן א
וויכטיגע זאך, דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן מח):

"בשׂאדם נכנס בעבודת השם, אזי הדרך שפראין לו התרחקות, ונדמה לו שפרחיקין אותו מלמעלה ואין מניחין אותו כלל לכנס לעבודת השם", אזוי גייט עס ווען א מענטש וויל ווערן אן ערליכער איד, מען שפירט ווי מען איז נישט ווערד, ווי קיינער דארף אים נישט, "ובאמת כל ההתרחקות הוא רק בלא התקרבות", אבער דאס איז נאר א וועג ווי אזוי מען וויל דערנענטערן דעם מענטש צום אייבערשטן, און אויב דער מענטש איז שטארק ביי זיך און ער דערהאלט זיך, דאן וועט ער אלעס אריבערגיין און ער וועט זוכה זיין צו אלע מדרגות וואס זענען נאר פארהאן.

דערפאר אז דו ווילסט זיין אן ערליכער איד, דו ווילסט זיין נאנט צום אייבערשטן - זאלסטו נישט אפלאזן דיין ווילן, זאלסט נישט ווערן דערשראקן ווען מען פרובירט דיך אויס מיט שווערע נסיונות, דו זיי שטארק נישט אפצולאזן דיין גוטע ווילן, ווייל מען גייט דיך פרובירן אראפ צו ווארפן, מען גייט דיך פרובירן צוריק צו באפן צו די אלטע וועג.

געזעצן וואס דער רבי זאגט (שם): "כי בן דרך הבעל דבר והסתרא אחרא, בשׂרואה שהאדם סמוך סמוך ממש לשערי הקדשה, וכמעט שיכנס, אזי הוא מתפשט עליו בהתגברות גדול מאד מאד רחמנא לצלן", דאס איז די וועג פון די סטרא אחרא ווען זיי זעען ווי דער מענטש גייט שוין אט אט זיין אן ערליכער איד, זיי זעען ווי דער מענטש גייט שוין כמעט אריין אין די טיר פון קדשה, דעמאלט פארלייגן זיי זיך זייער שטארק אויפן מענטש מיט א מורא'דיגע

שטארקקייט רחמנא לצלן, און ווען דער מענטש ווייסט נישט אז דאס איז נאר אים אוועק צו שלעפן און אים צו צעברעכן - געבט ער אויף און לאזט אלעס אפ.

התבודדות איז א זאך וואס מען קען נישט אוועק פאלן פון דעם; אנדערע עבודות השם וואס א מענטש איז זיך מקבל - קען ער נאך פון דעם אראפפאלן, אנדערש איז התבודדות וואס דאס בלייבט מיטן מענטש אין אלע צייטן; איז מען אין א גוטע פלאץ - רעדט מען דארט צום אייבערשטן, איז מען אראפגעפאלן, מען איז אין נישט א גוטע פלאץ - רעדט מען דארט צום אייבערשטן.

דאס זאגט דוד המלך (תהלים קל"ח, ח): "אם אפק שמים, אז איך פלי אין הימל, איך בין אין א מצב אזוי ווי א מלאך, "שם אתה", איז דער אייבערשטער דארט, איך רעד צו אים פון דארט, "ואציעה שאול", און אויב איך בין אראפגעפאלן אין די טיפע גיהנום, איך ליג אין עבירות רחמנא לצלן - "הנך", איז דער אייבערשטער ווייטער מיט מיר, איך רעד צו אים פון דארט; דאס רעדן צום אייבערשטן גייט מיט מיטן מענטש אין אלע צייטן און אין אלע זיינע מצבים, אזוי ווי א מאמע וואס גייט מיט מיט איר קינד, אפילו דאס קינד פארשמירט זיך - בלייבט די מאמע געטריי פארן קינד, אזוי איז דאס רעדן צום אייבערשטן (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן עח).

היינט איז זייער גרינג צו ווערן אן ערליכער איד; אמאליגע צייטן ווען מען האט געוואלט זיין אן ערליכער איד

האט מען געדארפט טון שווערע עבודות, מען האט געדארפט פאסטן און זיך מסגף זיין וכו' וכו' - ביז מען האט זיך געווען זיך אויפצוהייבן אביסל פון די וועלט און ווערן גענטער צום אייבערשטן, היינט האבן מיר דעם רבי'ן, דער רבי האט אונז געגעבן א גרינגע וועג צוצוקומען צום אייבערשטן, דורך די וועג פון התבודדות, מען זאל זיך אויסשמועסן דאס הארץ מיטן אייבערשטן אויף די שפראך וואס מען איז באקוועם צו דערין, בדבר איש אל רעהו, אזוי ווי מען שמועסט מיט א גאנטער חבר; אים אלעס דערציילן, אלע זאכן וואס מען טוט און אלע מעשים און מחשבות אין וואס דער יצר הרע ווארפט אים אראפ, דאס ברענגט דעם מענטש ער זאל ווערן זייער גאנט צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתריצה צח

ווען דארף מען טוישן צו די ברסלב'ער מנהגים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך לערן אסאך די בריוו פון "עצתו אמונה" און פון "אשר בנחל", און איך זע אסאך אז מען דארף פאלגן דעם רבי'ן בתמימות ופשיטות אלעס וואס ער הייסט, און דערפאר וויל איך פרעגן אויף דעם וואס דער רבי שרייבט אין ספר המדות אז אנטון א גארטל העלפט קעגן שלעכטע

מחשבות, וייל איך וויסן אויב איך זאל אנהויבן גיין מיט א גארטל, כאטש וואס איך קום פון א ליטווישע משפחה און ביי אונז איז נישט איינגעפירט אנצוטון א גארטל¹.

בכלל דארף איך א קלארקייט אין דעם ענין; ביי וועלכע זאכן דארף מען נאכגיין די מנהג פון די עלטערן, און ביי וועלכע זאכן דארף מען יא טוישן און טון אזוי ווי דער רבי זאגט?

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וזאת הברכה, י"א תשרי, שנת תשפ"א לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זייער גוט טוסט אז דו גייסט מיט א גארטל; דער רבי זאגט (ספר המדות אות הרהורים, סימן נט): "אבנט תקון על הרהורים", גיין מיט א גארטל איז א תקון אויף שלעכטע מחשבות; וייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (זבחים פח): "אבנט מכפר על הרהור הלב, היבא דאיתיה", דער גארטל פונעם כהן גדול האט מכפר געווען אויף שלעכטע מחשבות.

דער הייליגער רבי נתן זאגט (לקוטי הלכות ערלה הלכה ג, אות ב): "כי התפלה נקראת חגורה", תפלה ווערט אנגערופן גארטל, אזוי ווי עס שטייט (ישעיה יא, ה): "והיה צדק אזור מתניו ואמונה אזור חלציו", משיח וועט זיין ארום גענומען מיט אמונה אזוי ווי א גארטל, און אמונה איז תפלה, און

1. נאך א בריוו איבער דעם ענין, פריער אין דעם חלק, מכתב א' פ.

ביידע - סיי אמונה און סיי תפלה קען מען האבן נאר אז מען איז מתקן דעם אות ברית קדש, עין שם.

דאס הייסט נישט אוועק גיין פון די וועג פון די עלטערן; ווען מען איז מוסיף גוטע מנהגים - הייסט דאס נישט אוועקגעגאנגען פון די וועג פון די עלטערן. קלוגע עלטערן פרייען זיך ווען זיי זעען ווי זייערע קינדער נעמען אויף זיך גוטע ערליכע מנהגים, בפרט היינטיגע צייטן ווען עס פאלן ליידער אוועק פון די שענסטע און בעסטע משפחות, בחורים און מיידלעך, אינגעלייט און ווייבלעך לאזן אפ די וועג פון די תורה - דאס טוט וויי, דאס הייסט אפגעלאזט די מסורה, אבער אנטון חסיד'ישע קליידער און טון גוטע מעשים ברענגט נאר נחת פאר עלטערן. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתוצט צט

ווי אזוי איז מען מעביר סדרה ווען די פרשיות זענען נישט מסודר געהעריג?

שאלה:

לקבול דער ראש ישיבה שליט"א,

שטייענדיג יעצט צווישן יום כיפור און סוכות, ווען די פרשיות השבוע זענען נישט מסודר געהעריג, וויל איך וויסן ווען און ווי אזוי מען דארף מעביר סדרה זיין אין די וואכן.

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת וזאת הברכה, י"ב תשרי, שנת תשפ"א לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ח.): "לעולם ישלים אדם
פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל
המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו", ווער
עס איז מעביר סדרה וועט זוכה זיין צו אריכות ימים ושנים;
דער הייליגער אריז"ל שרייבט (פרי עץ חיים שער השבת, פרק ג) מען
זאל מעביר סדרה זיין פרייטאג - ערב שבת, אבער מען טאר
זיך נישט לאזן נארן. מען דארף שטענדיג קוקן אויף זיך און
זיך מאכן א חשבון: 'וואס טו איך? האב איך געעפנט א חומש
פאריגע וואך? האב איך מעביר סדרה געווען פאריגע וואך?'
אז מען הויבט אן פון זונטאג, מען לערנט יעדן טאג אביסל
חומש רש"י מיטן תרגום, איז מען זוכה צו ענדיגן יעדע וואך
די סדרה און מען איז זוכה צו לעבן מיט די פרישה יעדן טאג.

טו אזוי ווי עס ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (אורח חיים
סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור",
פון זונטאג קען מען שוין אנהויבן מעביר סדרה זיין, און
דער משנה ברורה ברענגט אראפ (שם, סעיף קטן ח) פונעם גר"א
זכר צדיק לברכה אז ער האט זיך אזוי געפירט, יעדן טאג
האט ער מעביר סדרה געווען אביסל; זונטאג ביז שני,
מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער.

אז מען גייט אויף דעם וועג, דעמאלט איז מען מעביר סדרה יעדע וואך און ווען עס קומט סוף יאר איז מען מורא'דיג בשמחה אז מען האט מסים געווען חמשה חמשי תורה.

פון ווען מען ליינט שבת ביי מנחה די קומענדיגע סדרה, קען מען שוין זונטאג אנהויבן מעביר סדרה זיין די פרשה; צום ביישפיל, פרשת וזאת הברכה ליינט מען שבת ביי מנחה פאר יום טוב סוכות, קען מען שוין גלייך זונטאג אנהויבן מעביר סדרה זיין פרשת וזאת הברכה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתש ק

ווי אזוי קען איך טרעפן א שדוך און ארויסגיין פון חובות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע שעורים און חזוק, דאס געבט מיר ממש לעבן. איך בין א גרוש, זיבן און דרייסיג יאר אלט, אן קינדער, און איך בין זייער צעבראכן פון דעם. איך האב שוין ברוך השם זוכה געווען אויסצוזאגן צוויי מאל גאנץ תהלים ביים ציון הקדוש פון מוה"רא"ש זכותו יגן עלינו, איך בין אבער גאכנישט געהאלפן געווארן; וואס קען איך טון?

אויך האב איך געוואלט פרעגן וועגן פרנסה. איך האב ברוך ה' א גוטע פרנסה, איך פארדין זייער שיין, באמיש וואס איך וואלט געקענט באשטיין צו האבן א גרינגערע זאך, נישט צו דארפן ארבעטן אזוי שווער;

מיין פראבלעם איז אבער אז דאס געלט רינט מיר ארויס פון צווישן די פינגערס, איך זע נישט קיין ברכה אין די געלט, איך האב צופיל הוצאות און חובות.

איך בין זיך מחזק מיט דעם וואס איך גיי פון צייט צו צייט אביסל הפצה מיט קונטרסים און גליונות.

איך וועל זיך פרייען צו באקומען הדרגה און חזק אין מיין מצב.

יִישׁר בָּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת וזאת הברכה, י"ב תשרי, שנת תשפ"א לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן קיב): "הנה יש עברה",
עס איז דא אן עבירה, "שענשה של עברה ההיא,
שיהא בעל חוב תמיד", וואס דער ענש פון די עברה איז
אז דער מענטש ווערט א גרויסער בעל חוב. "ואפילו יעשה
כל מצדקי דאפשר, והתפעלות, לא יועיל כלל, ויהיה בעל
חוב תמיד", און אפילו דער מענטש וועט טון אלעס אויף
די וועלט נישט צו זיין א בעל חוב, וועט ער אייביג בלייבן
אין חובות; מוהרא"ש זאגט די עבירה איז אז מען איז פוגם
בברית, מען איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן, דעמאלט
פאלט מען אריין אין חובות השם ישמרינו.

דעריבער די ערשטע זאך זאלסטו חתנה האבן; אז מען
האט חתנה - דעמאלט קען מען מתקן זיין וואס

מען האט פאגם געווען, אן א ווייב איז זייער ביטער. דער הייליגער רבי נתן שרייבט (לקוטי הלבנות יום הכפורים הלכה א, אות א): "מי שאינו נשוי הוא פגום בבִּרְיָת", ווער עס איז נישט חתונה געהאט איז פגום בבִּרְיָת, דערפאר האט דער ביהן גדול געדארפט זיין חתונה געהאט, ווייל ער איז עוסק אינעם הייליגן טאג יום הכפורים צו פאררעכטן אלע עבירות פון גאנץ כּלּל ישראל, וואס דאס קען זיין נאר מיט א ווייב.

מוהרא"ש זאגט, עס איז דא גענוג און נאך שדוכים, אלע קענען חתונה האבן, דער פראבלעם איז אז מען וועלט זיך, מען זאגט אפ שדוכים, מען וויל נישט זיין א מביר את מקומו, מען האלט זיך מער ווי מען איז; אבער מען דארף וויסן אז מען דארף חתונה האבן ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן, מען דארף איבערלאזן קינדער און אייניקלעך וואס זאלן דינען דעם אייבערשטן, מען קען זיך נישט וועלן און מען טאר זיך נישט וועלן.

אז דו ווילסט ארויסגיין פון דינע חובות זאלסטו זאגן די צען קאפיטלעך תהלים, די תקון הכללי [קאפיטל שז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ]; מוהרא"ש האט איינגעפירט אין אלע מנינים אין היכל הקדש אז מען זאל זאגן דעם תקון הכללי אינדערפרי גלייך נאכן דאווענען אלע אינאיינעם, מיט מנין. תקון הכללי איז מסוגל פאר אלע סגולות און אלע ישועות, דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כט): תקון הכללי איז מסוגל פאר פרנסה און פאר אלע

ישועות; זאג יעדן טאג די צען קאפיטלעך תהלים - וועסטו מתקן זיין דעם חטא און דו וועסט זוכה זיין צו פרנסה.

שטארק זיך מיט אלע כוחות צו זיין פרייליך. דער רבי זאגט (ספר המדות אות שמחה חלק ב', סימן א): "מי שהוא שמת תמיד, על ידי זה הוא מצליח", ווער עס איז שטענדיג פרייליך וועט האבן הצלחה; דאס זעט מען בחוש, די אלע וואס זענען פרייליך, זיי שטארקן זיך אין זייערע שווערע צייטן - די אלע זענען מצליח. שמחה געבט א פרייטקייט, שמחה עפנט אויף די מוח און מען גייט ארום מיט א גדלות המוחין, מען טוט נישט קיין נארישקייטן, מען ווייסט וואו צו לייגן די געלט וכו'.

איך ווייס אז עס איז שווער צו זיין פרייליך, דער סמ"ך מ"ם טוט אלעס אין די וועלט אראפ צו ווארפן דעם מענטש אין עצבות ומרה שחורה, בפרט דו וואס דו ביסט אליין, דו האסט נישט קיין ווייב - וועט דיר זיין זייער שווער צו זיין פרייליך, ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יבמות סב): אז מען האט א ווייב קען מען זיין פרייליך, דעמאלט האט מען הצלחה, אבער ווען מען איז אליין, מען איז נישט חתונה געהאט - דעמאלט האט מען נישט די אלע גוטע זאכן; דאך זאלסטו פרובירן מיט אלע כוחות יא צו זיין פרייליך.

איך ווארט דו זאלסט מיר שרייבן בקרוב א מזל טוב.

תתשא קא

ווי אזוי געבט מען זיך אפ מיט א יתום אין קלאס?

שאלה:

לְכָבוֹד דַּעַר ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מלמד, און צום נייעם זמן באקום איך צום ערשטן מאל אלס תלמיד א קינד וואס איז א יתום. ברוך השם אז איך האב קיינמאל נישט געשפירט וואס דאס מיינט, ממילא איז מיר טאקע אוממעגליך אים צו פארשטיין, איך וויל אבער וויסן ווי אזוי זיך צו פירן מיט אים, ווייל חז"ל זאגן (סנהדרין לו): "כל המציל נפש אחת מישראל באילו קיום עולם מלא", און די זעלבע אויף פארקערט חס ושלום.

וואס איז מיין חוב זיך איבערצוגעבן פאר אים מער ווי פאר אן אנדערער קינד?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וזאת הברכה, י"ג תשרי, שנת תשפ"א לפרט קטן לְכָבוֹד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ערשטנס דארפסטו וויסן, שוין הרבה מאד, דיין שווער איז זייער גרויס; אויבן אין הימל איז א מלמד זייער חשוב, בפרט ווען דער מלמד געבט זיך אפ מיט די תלמידים ווי אייגענע קינדער, דעמאלט איז ער נאך מער חשוב אין הימל. ווייל די הייליגע חכמים זאגן (סנהדרין יט): "כל המלמד

בן חברו תורה בא"ו ילדו", ווער עס לערנט מיט תלמידים
איז דאס אזוי ווי זיינע אייגענע קינדער; און ווי צדיקים
טייטשן, אז דאס איז נישט פֿשט מען געבט דעם מלמד א
גוט ווארט, נאר דאס איז אן התחייבות, מען זאגט פארן
מלמד 'ווען דו לערנסט מיט תלמידים זאלסטו טראכטן באלו
ילדו - דאס איז אזוי ווי דו לערנסט מיט זיינע אייגענע
קינדער'.

דארפסטו זיין זייער פרייליך און דאנקען דעם אייבערשטן
ששמת חלקך מיושבי בית המדרש, אז דיין
לעבן גייט אריבער מיט גוטע זאכן, מיט הייליגע זאכן; מיט
לערנען מיט אידישע קינדער תורה. בפרט אז דו ביסט א
הארציגער מלמד, דו זארגסט פאר זיינע תלמידים, דו האסט
רחמנות אויף זיי - ביסטו זייער חשוב אין הימל.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט מיר אמאל זייער מחזק
געווען און געזאגט: "וואס וואלטסטו געטון ווען דו
ארבעסט אין א געשעפט וואס פארקויפט קליידער? שטעל
זיך פאר דו ארבעסט אין אזא געשעפט און עס גייט אריבער
די זיבעציג יאר, דו קומסט ארויף אויבן אין הימל און מען
פרעגט דיר 'וואס האסטו געטון זיבעציג יאר? זיבעציג יאר
האסטו פארקויפט בעקיטשעס? זיבעציג יאר האסטו געשניטן
סחורה?' " מוהרא"ש האט מיר געזאגט: "דארפסט דאך זיין
זייער פרייליך אז דו וועסט קענען ענטפערן 'זיבעציג יאר
האב איך געלערנט מיט אידישע קינדער'".

בנוגע דער יתום; זאלסט אכטונג געבן אויף אים מער ווי אנדערע קינדער, ווייל יתומים זענען זייער נאנט צום אייבערשטן, זיי האבן נישט ווער עס זאל זיך אנגעמען פאר זיי, זיי האבן נישט ווער עס זאל זיי אויסהערן; דער אייבערשטער - ער איז זייער טאטע, ער געמט זיך אן פאר זיי, ער איז דער (תהלים סח, ו): "אבי יתומים".

ווען עס קומט אויס צו רעדן מיט די קינדער וועגן זייערע עלטערן, צום ביישפיל דו זאגסט די קינדער זיי זאלן לערנען מיט זייער טאטע אדער זאלן מאכן נחת פאר זייער טאטע, זאלסטו שטענדיג געדענקען פון דעם יתום; אים געבן א וועג מיט זיין טאטע עליו השלום, זאלסט באזונדער מאכן אן עסק פונעם יתום, זאלסט אים זאגן: "דיין טאטע איז אין הימל, אין גן עדן געבן דעם אייבערשטן; ער זעט ווי פלייסג דו לערנסט, ער האט נחת פון דיר, ער זארגט פאר דיר".

אויך זאלסטו ארויסנעמען די שרעק פון אים און פון אלע קינדער פון שטארבן; רעד צו די קינדער אז שטארבן איז נישט קיין שרעקעדיגע זאך פאר אידישע קינדער, ביי אידישע קינדער ווען מען שטארבט - גייט מען אין גן עדן, דארט לערנט מען תורה מיט אלע צדיקים און מיטן אייבערשטן, אין גן עדן איז דא אלע גוטע זאכן, מען איז זייער נאנט צום אייבערשטן, און נאך אביסל וועלן אלע אויפשטיין תחית המתים, עס גייט זיין אזוי פרייליך צו זען ווי אלע טאטעס, זיידעס, עלטער זיידעס, עלטער עלטער עלטער זיידעס גייען אויפשטיין תחית המתים.

זיי מיר מוחל אז איך האב דיר נישט גענטפערט ביז יעצט,
בדרך כלל פֿרופיר איך צו ענטפערן פאר מלמדים
שנעלער ווי אנדערע בריוו; עס האט זיך יעצט פארשלעפט
צוליב די נסיעה קיין אומאן וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתשב קב

ווי אזוי קען איך אמת'דיג אינגאנצן תשובה טון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר די ענטפער וואס איך האב באקומען אויף
מיינע ווייטאגליכע שאלות אז איך בין אזוי אריינגעפאלן אין שמוץ, ווי
אזוי איך זע זיך ארויס פון ביטערע עבירות^ט.

איך האב עס אדורכגעליינט צענדליגער מאל, עס האט מיר זייער
אויפגעשאקלט און מעורר געווען, איך האב זייער אסאך געוויינט. איך
וויל זיך אויסרעדן צום אייבערשטן און תשובה טון אבער איך ווער זייער
פארשעמט און איך קען נישט ארויסרעדן קיין ווארט, איך ווער רויט
פאר בושה פון וואס איך האב אלץ צאם געטון, איך קען נאר זאגן:
"באשעפער זיי מיר מוחל".

איך טו תשובה מיטן גאנצן הארץ; איך האב אפגעהאקט אלע קשרים
און אלע וועגן ווי אזוי איך פלעג אנקומען צו שלעכטס. איך בעט דער

ראש ישיבה זאל מיר שרייבן וואס איך האב צו טון צו תשובה טון, און וואס איך קען טון אז דער אייבערשטער זאל מיר מוחל זיין.

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וזאת הברכה, י"ג תשרי, שנת תשפ"א לפרט קטן
לקבוע ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו האסט תשובה געטון, דו האסט
אפגעהאקט אלע קשרים מיט די קליפות, שדים און
רוחות רעות. דאס הייסט באמת תשובה, אזוי ווי דער רבי
זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן מט): "ודע, שעקר התשובה השלמה
היא בשאדם עובר באלו המקומות ממש שהיה מקדם
התשובה כל אחד לפי מה שעבר עליו בימים הקודמים,
וכשעובר באלו המקומות והענינים שהיה מתחלה ממש
ועכשו פונה ערף מהם, וכופה יצרו לבלי לעשות עוד מה
שעשה זהו עקר התשובה השלמה, ורק זה נקרא תשובה",
וויסן זאלסטו, וואס הייסט אמת'דיג תשובה געטון? ווען דער
מענטש גייט אריבער נאכאמאל די גסיונות און ער לאזט
אפ די אלטע וועג, דאס הייסט אמת'דיג תשובה געטון.

דערפאר אז דו האסט אפגעהאקט אלע קשרים מיט די
עבירות, השם ישמרינו - דארפסטו זיין זייער
פרייליך; דארפסט זיך פרייען אז דער אייבערשטער האט

דיר געגעבן די זכיה, האסט זיך געכאפט באצייטנס, דו האסט געקענט תשובה טון.

מוהרא"ש זאגט, ווען א מענטש טוט תשובה, וואס איז דער סימן מען זאל וויסן קלאר אז דער אייבערשטער האט אנגענומען די תשובה? אויב מען איז פרייליך איז א סימן אז דער אייבערשטער האט אנגענומען די תשובה און אויב מען איז נישט פרייליך איז א סימן אז מען דארף נאך אסאך תשובה טון; ווייל ווען א מענטש איז פרייליך איז ער זייער נאנט צום אייבערשטן, ביים אייבערשטן שטייט (דברי הימים א טז, כז): "עז וחדוה במקמו", ביים אייבערשטן איז נאר דא שמחה, דאס איז די סימן אז דער מענטש איז ביים אייבערשטן. אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות שמחה, סימן א): "בשארדם עושה מצוה בשמחה", ווען א מענטש טוט די מצוות פרייליכערהייט, "זה סימן שעבדו שלם לאלקיו", איז א סימן אז ער איז גאנץ מיטן אייבערשטן, דאס איז די העכסטע פלאץ וואו מען קען נאר אנקומען.

איך ווייס אז די קליפות וועלן דיר ווייטער נאכלויפן, זיי געבן נישט אזוי שנעל אויף; ווען זיי זעען א מענטש וואס איז געווען אונטער זיי - אנטלויפט פון זיי און טוט תשובה - פרוברן זיי נאכצולויפן דעם מענטש; בעט איך דיר זאלסט זיך זייער שטארקן נישט צו ווערן צעבראכן ווען זיי לויפן דיר נאך, נאר זיך ווייטער פרייען מיט יעדע גוטע נקודה וואס דו קענסט ארויסכאפן, פריי זיך מיט דיין ציצית,

מיט דיין תפליין, מיט דיין בארד און פאות, מיט שבת און יום טוב און אזוי ווייטער.

ברנדער, אנטלויף פון עצבות און מרה שחורה. מוהרא"ש ברענגט פונעם גרויסן צדיק רבי מענדעלע וויטעבסקער זכותו יגן עלינו, ער זאגט (ספר פרי הארץ, מלות מסעי): "עצבות איז אן ערגערע קלפה פון עבודה זרה"; זעט מען ווי שטארק מען דארף זיך היטן פון עצבות ומרה שחורה וואס איז הארפער פון די הארבסטע עבירה - עבודה זרה.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט זוכה זיין צו זיין שטענדיג פרייליך; מיר האבן מיט וואס צו זיין פרייליך. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות נו.) אויפן פסוק (שיר השירים ה. ז): "בפלח הרמון רקתך", אפילו ריקנין שבת, אפילו די פראסטע אידן, "מלאים מצוות ברמון", זענען פול מיט מצוות, אזויפיל וויפיל קערלעך עס איז דא אין א מילגרוים.

סוד ה' לִירְאוֹ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעַם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֶּלֶלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד
לְכָל־לִיּוֹת הַחַטָּאִים
וְהוּא פָּגֶם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיעֲלֹן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכָל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁר־י מִי שְׂיֵאמָרֶם בְּכָל יוֹם

יִסְדּוּ תִּקְנוֹנוֹ וְגִלּוֹ, וְצוּהָ לְפִרְסָמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל
רַבְּנוּ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגָּנוּז וְהַצֶּפּוּן
בּוֹצֵינָא קֳדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב
זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

תקון הכללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר,
קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם
נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו,
שגלה תקון זה.

לבו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו עליידי שהוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז.

מכתם לדוד שמרני אל בייחסיי בך: אמרת ליהוה אדני
אתה, טובתי בלעליך: לקדושים אשר בארץ המה,
ואדירי בלחפציכם: ירבו עצבותם אחר מקרו, בלאסוף
נספיהם מדם, ובלאשא את שמותם על שפתי: יהוה מנת
חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: חבלים נפלוגי בנעימים,
אפנהלת שפחה עלי: אברך את יהוה אשר יעצני, אף לילות
יסרוני כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד, כי מימיני בלאמוט:
לכן שמח לבי ויגל בבודי, אף בשרי ישכן לבטח: כי לא תעזב

תקון הכללי

נפשי לשאול, לא־תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את־פניך נעמות בימיך נצח:

לב.

לָדוּד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי נָשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: אֲשֶׁר־אָדָם,
לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן, וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: כִּי הִתְרַשְׁתִּי
בָּלוּ עֲצָמַי, בְּשֹׂאנָתִי כָל־הַיּוֹם: כִּי יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֵּד עָלַי
יָדְךָ, נִהַפְךָ לְשֹׂדֵי בַחֲבֹנִי קוֹץ סֵלָה: חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ, וְעוֹנִי
לֹא־כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶשַׁעִי לַיהוָה, וְאַתָּה נִשְׂאָתָה
עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה: עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֹסִיד אֵלֶיךָ לָעַת מָצֵא,
רַק לִשְׁטֹף מִים רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ: אַתָּה סֵתֵר לִי* מִצָּר
תַּצְרֵנִי רָנִי פֶלֶט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה: אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ
תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הַבֵּין
בְּמַתְגִּינֶרְסֵן עֲדִיו לְבָלוּם בַּל קָרַב אֵלֶיךָ: רַבִּים מְכַאוּבִּים
לָרָשָׁע, וְהַבּוֹשֵׁחַ בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ: שְׁמָחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
צַדִּיקִים וְהִרְגִּינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

מא.

לְמַנְצָח מְזֻמּוֹר לָדוּד: אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלָטֻהוּ
יְהוָה: יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְיֹאשֶׁר בְּאָרְצוֹ, וְאֵל תַּתְּנֵהוּ
בְּנֶפֶשׁ אִיבּוֹ: יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֵרֶשׁ דָּוִי. כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכָּתָה
בְּחִלּוֹ: אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנּוּנִי, רִפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ:
אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת,

אחר 'אתה סתר לי' - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' רי"ג)

תקון הכללי

שׁוּא יִדְבֵּר, לְבוּ יִקְבְּצוּן לֹו, יֵצֵא לְחוּץ יִדְבֵּר: יַחַד עָלַי
יִתְלַחֲשׁוּ כָּל־שֹׁנְאֵי, עָלַי יַחֲשֹׁבוּ רָעָה לִי: דְּבַר־בְּלִיעַל יִצּוֹק
בוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לָקוּם: גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי
בוֹ, אוֹכֵל לֶחֱמִי, הִגְדִּיל עָלַי עֶקֶב: וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי,
וְאֲשַׁמָּה לָּהֶם: בּוֹאֵת יִדְעֵתִי בִּי־חֲפָצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא־יָרִיעַ אֹיְבִי
עָלַי: וְאֲנִי, בְּתַמִּי, תִּמְכֹּת בִּי, וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: בְּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהֶעוֹלָם וְעַד הֶעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב.

לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי קִנְחָ: כְּאִיל תִּעְרַג עַל־אֲפִיק־מַיִם, בֵּן
נִפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צָמְאָה נִפְשִׁי לְאֱלֹהִים
לֹאל חַי, מָתִי אֲבוֹא וְאֶרְאֶה פָנֶי אֱלֹהִים: הִיָּתָה רִי דְמַעְתִּי
לָחֶם יוֹמָם וּלְלֵילָה בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל הַיּוֹם, אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ: אֵלֶּה
אֲזַכָּרָה וְאֲשַׁכָּח עָלַי נִפְשִׁי, כִּי אֶעֱבֹר בַּסָּף, אֲדַדִּם עַד־בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוֹגֵג: מִה־תִּשְׁתַּחֲוִי נִפְשִׁי
וּתְהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו:
אֱלֹהֵי, עָלַי נִפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל־כֵּן אֲזַכָּרְךָ מֵאֲרֶץ יִרְדֵּן,
וְחֶרְמוֹנִים, מִהַר מְצָעַר: תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ,
כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְנִגְלֶיךָ עָלַי עֲבְרוּ: יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה חֲסִדֹו וּבִצְלֵילָה
שִׁירָה עִמִּי, תִּפְתָּח לֹאל חַיִּי: אוֹמְרָה לֹאל סְלַעִי לָמָּה
שָׁכַחְתִּנִּי, לָמָּה־קָדַר אֵלֶיךָ, בְּלַחֲץ אוֹיֵב: בְּרָצַח בְּעֲצָמוֹתִי
חֶרְפוֹנִי צוּרְרִי, בְּאֹמֶרֶם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ: מִה־
תִּשְׁתַּחֲוִי נִפְשִׁי וּמִה־תְּהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד
אוֹדְנִי, יִשׁוּעַת פָּנֶי וְאֱלֹהֵי:

תקון הפללי

נט.

לְמַנְצַח אל תִשְׁחַת לְדֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת־הַבֵּית לַהֲמִיתוֹ: הֲצִילֵנִי מֵאִיְבֵי אֱלֹהֵי, מִמִּתְקַוֵּמִי
תִּשְׁגָּבֵנִי: הֲצִילֵנִי מִפַּעְלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים, לֹא־פִשְׁעִי וְלֹא־חַטָּאתִי יְהוֹה:
בְּלִיעֹן יִרְצוֹן וַיְכַנְּנֵנו, עוֹרָה לְקַרְאתִי וְרָאָה: וְאַתָּה יְהוֹה־אֱלֹהִים
צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הִקְיָצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחַן כָּל־בְּגָדֵי
אֹן סֵלָה: יָשׁוּבוּ לָעָרֶב יִהְיוּ כַּכָּלֵב, וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: הִנֵּה יִבְעֹן
בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, בִּי־מִי שִׁמְעֵ: וְאַתָּה יְהוֹה תִּשְׁחַק־
לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: עֲזֹ, אֱלֹיךָ אֲשַׁמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי:
אֱלֹהֵי חֲסָדִי יִקְדָּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרִי: אֶל־תַּהַרְגֵם פֶּן־יִשְׁכַּחוּ
עָמִי, הִנֵּיעֵמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: חַטָּאת־פִּימוּ דִּבְר־
שִׁפְתֵימוּ וַיִּדְּרוּ בְּגֵאוֹנָם, וּמֵאֲלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: כִּלָּה בַּחֲמָה,
כִּלָּה וַאֲיָמוּ וַיִּדְּעוּ כִּי־אֱלֹהִים מַשֵּׁל בִּיעֶקֶב, לְאַפְסֵי הָאָרֶץ
סֵלָה: וַיִּשְׁבוּ לָעָרֶב יִהְיוּ כַּכָּלֵב, וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: הִמָּה יִנִּיעֹן
לְאָכֵל, אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיָּלִינוּ: וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ, וְאֲרַנֵּן לְבָקֶר
חֲסִידְךָ, כִּי־הִיִּיתָ מִשְׁגָּב לִי, וּמָנוֹס, בְּיוֹם צָר־לִי: עֲזִי אֱלֹיךָ
אוֹמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדִי:

עז.

לְמַנְצַח עַל־יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: קוֹלִי* אֶל־אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה,
קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: בְּיוֹם צָרָתִי אֲדָנִי דִרְשָׁתִּי,

באמרוך 'אל אלהים' תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הכללי

יְדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תַפּוּג מֵאַנְהָה הַנָּחֵם נַפְשִׁי: אֲזַכֶּרֶה אֱלֹהִים
וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה, וְתַתְּעִטָּה רוּחִי סֵלָה: אַחֲזֹתָ שְׁמֵרוֹת עֵינִי,
נַפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים:
אֲזַכֶּרֶה נְגִינָתִי בִּלְיָלָה, עִם־לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי:
הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי וְלֹא־יִסֹּף לְרָצוֹת עוֹד: הָאֶפֶס לְנֶצַח
חֲסִדּוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדֹר וָדֹר: הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל, אִם־קָפַץ בָּאֶף
רַחֲמָיו סֵלָה: וְאֲמַר חֲלֹתִי הִיא, שָׁנוֹת יָמַי עָלְיוֹן: אֲזַכּוֹר
מִעַלְלֵי יְהוָה, כִּי אֲזַכֶּרֶה מִקֶּדֶם פִּלְאָה: וְהִגִּיתִי בְּכָל־פְּעֻלָּה
וּבַעֲלִילוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה: אֱלֹהִים בִּקְדָּשׁ דִּרְכָּהּ, מִי־אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים: אַתָּה הָאֵל עָשָׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲנֹה: גְּאֻלַּת
בְּזִרְזָה עָמְדָה, בְּנִי יַעֲקֹב וַיִּוְסַף סֵלָה: רָאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים, רָאוּךָ
מִיָּם יַחִילוּ אֶף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ
שִׁחָקִים, אֶף־חֲצִצִּיף יִתְהַלְכוּ: קוֹל רַעֲמָה בְּגִלְגַּל, הֶאֱרִיחוּ בְּרָקִים
תִּבֵּל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: בָּיִם דִּרְכָּה וּשְׁבִילָה בְּמִים רַבִּים,
וַעֲקֹבוֹתֶיהָ לֹא נוֹדְעוּ: נַחֲתִיתָ כִּצְאוֹן עָמְדָה, בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ.

תַּפְלִיחַ לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אַתָּה הָיִיתָ קָדְמוֹ
בְּדֹר וָדֹר: בְּטָרֶם הָרִים יִקְדּוּ וַתַּחֲוִילֵל אֶרֶץ וַתִּבֵּל,
וּמַעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל: תָּשַׁב אֲנוּשׁ עַד־דָּבָא, וַתֹּאמֶר
שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: כִּי אֵלֶּף שָׁנִים בָּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר,
וְאֲשַׁמּוּרָה בִּלְיָלָה: זָרַמְתָּם, שָׁנָה יְהִי, בִּבְקָר כְּחֲצִיר יַחֲלֹף:
בִּבְקָר יִצִּיץ וַחֲלֹף, לָעָרֶב יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׁ: כִּי כָלֵינוּ בְּאֶפֶס,
וּבְחֲמַתְךָ נִבְהָלְנוּ: שֶׁתָּ עוֹנֵתֵינוּ לְנִגְדָּה עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיךָ:

תקון הכללי

כי כל־ימינו פָּנוּ בְּעִבְרֹתֶיךָ כְּלִינוּ שְׁנִינוּ כְּמוֹ־הֶהָהָה: יְמֵי שְׁנוֹתֵנוּ
בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֶת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַהֲבָם עָמַל
וְאֹנָן, כִּי גַז חִישׁ וְנִעְפָּה: מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפָּךָ, וּכִירְאֲתֶךָ עִבְרֹתֶךָ:
לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֶּן הוֹדֵעַ, וְנָבִיא לִבָּב חֲכָמָה: שׁוֹבָה יְהוָה
עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל עִבְרִיךָ: שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִדֶּךָ, וְגִרְנָנָה
וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: שִׁמְחָנוּ בִּימּוֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה:
יִרְאָה אֶל־עִבְרִיךָ פִּעֲלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָהוּ:

קה.

הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ
זִמְרוּ־לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קֹדֶשׁוֹ
יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה: דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֹזוֹ בִּקְשׁוּ פָּנָיו תִּמְדוּ:
זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו: זָרַע אֲבָרָהֶם
עֲבָדוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צוּה לְאֵלֶיךָ דּוֹר: אֲשֶׁר
בָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֲבֹל
נַחֲלָתְכֶם: בְּהִיּוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶם: וַיִּתְּהֻכּוּ
מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמִּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׁקָם
וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֵל תִּגְעֹנוּ בְּמִשְׁיַחִי וּלְנָבִיאִי אֵל תִּרְעֹנוּ:
וַיִּקְרָא רָעַב עַל־הָאָרֶץ כָּל מִטְהַלְחָם שָׁבָר: שָׁלַח לַפְּנִיָּהֶם
אִישׁ לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף: עָנוּ בַּכֶּבֶל רָגְלוֹ בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ:
עַד עַתָּה בָּא דְּבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צִרְפָּתָהוּ: שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ

תקון הכללי

מִשַּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשַּׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ:
לְאִסֹּר שָׁרָיו בְּנִפְשׁוֹ וּזְקִנָּיו יַחֲכֶם: וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים וַיַּעֲקֹב
גַּר בְּאֶרֶץ־חָם: וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֻמְהוּ מִצָּרָיו: הִפְךָ
לָבָם לְשָׂנֵא עַמּוֹ לְהִתְנַבֵּל בַּעֲבָדָיו: שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אַחֲרָיו
אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: שָׁמוּרֵכֶם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם:
שָׁלַח חֲשָׁד וַיַּחֲשִׁיד וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: הִפְךָ אֶת מִימִיָּהֶם
לְדָם וַיָּמָת אֶת דִּגְתָּם: שָׁרִץ אֲרָצָם צִפְרֹדְעִים בְּחֹדְרֵי מַלְכִּיהֶם:
אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: נָתַן גְּשָׁמִיָּהֶם בָּרָד, אִישׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: וַיָּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֱנָתֶם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: אָמַר
וַיָּבֹא אַרְבֶּה, וַיִּלֶּק וְאִין מִסֶּפֶר: וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם,
וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: וַיָּךְ כָּל בָּבוֹר בְּאֲרָצָם, רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
וַיּוֹצִיָּאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאִין בִּשְׁבָטָיו בּוֹשֵׁל: שָׁמַח מִצָּרִים
בִּיצָאתָם, כִּי־נָפַל פִּחְדָם עֲלֵיהֶם: פָּרַשׁ עָנָן לְמִסְכָּה, וְאִשׁ לְהָאִיר
לַיְלָה: שָׁאֵל וַיָּבֹא שָׁלְיוֹ וּלְחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: פָּתַח צוּר
וַיּוֹזִיבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת נִהָר: כִּי זָכַר אֶת־דְּבַר קִדְשׁוֹ,
אֶת־אַבְרָהָם עֲבָדָיו: וַיּוֹצִיא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בָּרָנָה אֶת בְּחִירָיו:
וַיַּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הִלְלוּיָהּ:

קלו.

עַל נִהְרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁכְּנוּ, גַּם־בְּכִינוּ בְּזָכְרָנוּ אֶת־צִיּוֹן: עַל
עָרִבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ בְּנִירוֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׂאֵלוֹנוּ שׁוֹכֵינוּ
דְּבָרֵי־שִׁיר, וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמִיחָה, שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אִידָּהּ נָשִׁיר
אֶת־שִׁיר יְהוָה, עַל אֲדָמַת גִּבּוֹר: אִם־אֲשַׁכַּחַךְ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח

תקון הכללי

ימיני: תדבק לשוני לחכי, אם לא אזכרי, אם לא אעלה
את ירושלים על ראש שמחתי: זכר יהוה לבני אדם את
יום ירושלים, האמרים ערו ערו עד היסוד בה: בת־בבל
השדודה, אשרי שישלם־לך את־גמולך שגמלת לנו: אשרי,
שיאחז ונפץ את־עלליך אל הסלע:

קג.

הללויה, הלל־אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: הללוהו
בגבורתיו, הללוהו ברב גדלו: הללוהו בתקע שופר
הללוהו בגבל ובנור: הללוהו בתוף ומחול, הללוהו במנים
ועגב: הללוהו בצלצלי־שמע, הללוהו בצלצלי תרועה: כל
הנשמה תהלל יה, הללויה:

אחר שסיים תהלים, יאמר שלשה פסוקים אלו:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה מעזם בעת צרה:
ויעזרם יהוה ויפלטם, יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

מהדורת דעפרים

זכות מהדורת
הספר הקדוש הזה
יקרא על שם הנדיב היקר
חיים ישעיה דעפרים
נרו יאיר ויזרח
וזוגתו **חינקא חיה באבא** תחי'
ובנם **יחזקאל שרגא** ני"ו

הקדוש ברוך הוא ימלא
כל משאלות לבם לטובה,
ויתברכו מפּי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא
וזכות רבינו ז"ל ותלמידיו הקדושים
יגן וימליץ בעדם תמיד,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אברהם יצחק

אייזנער

וּזִגְתּוּ

בילא

וילדיהם

יואל, פיגא

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומוזני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יעקב יוחנן איידלים

וּזִגְתּוּ

רבקה מירל

ובתם

חי' אסתר

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומוזני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

משה מרדכי

איינהארן

וּזִגְתּוּ

בלומא יוכבד

ובנם

נחמן נתן

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומוזני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יקותיאל יהודה

איינהארן

וּזִגְתּוּ

אידל לאה

וילדיהם

חנני' יום טוב ליפא, חי'
גנעסא, רחל, ישראל דוד

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומוזני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יואל בן דבורה אסתר

הקדוש ברוך הוא ישלח לו
רפואה שלימה לכל רמ"ח
איבריו ושם"ה גידיו,
ויאריך ימים בבריאות השלמה
בטוב ובנעימים

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אשר דוב אינדארסקי

וזוגתו

טויבא רבקה

וילדיהם

**אליעזר שלמה, שמעון,
אדל, חי' דבורה, נפתלי**

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

משה גראס

וזוגתו

שרה זלאטע

ובנם

שמעון

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל
משאלות לבם לטובה ויתברכו
מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

מנשה איצקאוויטש

וזוגתו **חיה שבע**

וילדיהם **שמואל דוד, ישראל יוסף,**

רויזא בלומא, פיגא, צבי דוב,

אברהם קלונימוס

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות
לבם לטובה ויתברכו מפי עליון בבני
חיי ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת
דקדושה מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

יזכור אלקים את נשמת אבי מורי
ר' צבי דוב בן ר' אברהם משה הלוי
תהא נשמתו צרורה בצרור החיים

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

**יעקב אברהם יודא
האלצער
ווגותו
חנה
וילדיהם
שלמה, פעשא איידלא, יואל**

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל
משאלות לבם לטובה ויתברכו
מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

**נחמ' דייטש
ווגותו
חי' זעלדא
וילדיהם
ליבא, בנימין זאב**

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל
משאלות לבם לטובה ויתברכו
מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

**מרדכי היימליך
ווגותו
מרים
וילדיהם
חיה שיינדל, יהושע, אדל,
אסתר, נחמן נתן**

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל
משאלות לבם לטובה ויתברכו
מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

**מרדכי אהרן חיים
היילפרין
ווגותו
יוטא פערל
וילדיהם**

**נתנאל, יחזקאל שרגא, חי'
אסתר, נחמן נתן**
הקדוש ברוך הוא ימלא את כל
משאלות לבם לטובה ויתברכו
מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

הלל וזיית
זוגתו
שרה רבקה
וילדיהם
סאביל, נחמן נתן, אליעזר שלמה

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל
משאלות לבם לטובה ויתברכו מפי
עליון בבני חיי ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות
רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

ישראל דוד העסקל
וזוגתו
שרה
וילדיהם
נפתלי, מרדכי, יהודית

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני
רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אברהם צבי וועבערמאן
וזוגתו
לאה שעניא
וילדיהם
רייזל, חיה, רבקה, יוטא, אליעזר
שלמה, נחמן יואל, חיים, פראדל

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל
משאלות לבם לטובה ויתברכו מפי
עליון בבני חיי ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות
רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אברהם יהושע וועבערמאן
וזוגתו
בילא
וילדיהם
נחמן נתן, חיים יחזקאל,
טשארנא, יוטא

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל
משאלות לבם לטובה ויתברכו מפי
עליון בבני חיי ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות
רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

נחמן שמואל
יאקאבאוויטש

ווגותו
אסתר

וילדיהם

שלום, חיים מאיר, לאה, מלכה,
פיגא, הינדא רחל, אברהם
יהודה, איידל

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נדפס

ברוך יאקאבאוויטש

ווגותו

הדס אדל

וילדיהם

אליעזר שלמה, נחמן ישראל,
אברהם מאיר

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שבתי דוד מארקוס

ווגותו

רבקה

ובניהם

יואל, יצחק יעקב, יהודית

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל
משאלות לבם לטובה ויתברכו מפי
עליון בבני חיי ומזוני רוויחא, ויזכו
לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי
חלציהם, אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יהודה ארי' לייב

ליבערמאן

ווגותו

אסתר דאבה

וילדיהם

מלכה רבקה, משה טובי',
עמנואל צבי אלימלך,
שמחה בונים

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל
משאלות לבם לטובה ויתברכו מפי
עליון בבני חיי ומזוני רוויחא, ויזכו
לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי
חלציהם, אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

הרוצה בעילום שמו

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

שמעון עוזר
מיטטלמאן

ומשפחתו

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל
משאלות לבם לטובה ויתברכו
מפי עליון בבני חיי ומזוני
רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת
דקדושה מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

דוד ניישטיין

וזוגתו
חיי

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל
משאלות לבם לטובה ויתברכו
מפי עליון בבני חיי ומזוני
רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת
דקדושה מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יואל מענדלאוויטש

וזוגתו

נעמי יהודית

וילדיהם

מנחם מענדל, פייגא, מאליא
צירל, אליעזר שלמה, נחמן נתן

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

זאב סרולאוויטש

וּזוגתו

מרים

וילדיהם

חנה חי', מרדכי, פיגא

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

ישראל יחיאל

סאמעט

וּזוגתו

מלכה

וילדיהם

יואל, לאה, הערשל

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אברהם מרדכי

פיש

וּזוגתו

שרה

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

משולם נחמן פינטער

וּזוגתו

תמר

וילדיהם

פיגא, אסתר, אדל

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אפרים פעלדמאן

ווגתו

טשארנא מלכה

ובתם

יטא

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יעקב שאול פיש

ווגתו

שרה

וילדיהם

אליעזר שלמה, מירל

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

ברוך משולם זושא

פריעדמאן

ווגתו

חי' שרה

וילדיהם

**אלעזר ישעי', שלום יעקב יהושע,
ישראל מנחם, יוסף אליהו**

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אליהו פערל

ווגתו

רייזל

וילדיהם

אדל, רבקה

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אליהו ציג

וּזְוֹגָתוֹ

מלכה

וּילְדֵיהֶם

יכט, יוסף, שרה פיגא

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אברהם אליהו פריעדריך

וּזְוֹגָתוֹ

שרה הענטשא

וּילְדֵיהֶם

ישראל, יוסף, חי' פיגא,

נחמן נתן

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

ישראל מנחם

ראזענבערג

וּזְוֹגָתוֹ

לאה

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אברהם אליהו קנאלל

וּזְוֹגָתוֹ

פיגא

וּילְדֵיהֶם

מלכה, ישראל, אליעזר שלמה

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

**מרדכי ישראל משה
ראזענפעלד**

וּזְגָתוֹ

רויזא רבקה

וילדיהם

יוסף אשר, חנה, יקותיאל

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

**יואל שרגא פייוול
ראזענוואסער**

וּזְגָתוֹ

רבקה

וילדיהם

יוסף, משה, אלטר ישעי'

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יצחק אייזיק ראטה

וּזְגָתוֹ

ברכה ריזל

ובנם

יעקב יהודה

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יהודה ארי' ראטה

וּזְגָתוֹ

רחל

ובנם

יוסף

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אלחנן חיים רוטה

וּזְוֹגָתוֹ

נחמה אסתר

וּבְתָם

בלומא

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל
משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון בבני חיי
ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת
דקדושה מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יואל אברהם ראטענבערג

וּזְוֹגָתוֹ

גאלדא

וילדיהם

ארי', נפתלי נטע, יעקב שלום

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אהרן שלמה שווארץ

וּזְוֹגָתוֹ

מרים ברכה

וילדיהם

אלכסנדר, שרה לאה

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

שלמה רוטה

וּזְוֹגָתוֹ

פריידא הענדל גיטל

וילדיהם

נחמן נתן, מלכה, יחזקאל

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

מנחם שטיינבערג

וזוגתו

חי'

וילדיהם

**אדל, אליעזר שלמה, יוטא,
שרה, יהושע, פנחס דוד**

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יוסף מאיר יהושע

שטיין

וזוגתו

שרה חנה

וילדיהם

משה, ישעי'

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

מנחם זאב שטערן

וזוגתו

עטל

וילדיהם

מלכה ומשפ',

שמואל מרדכי, יכט,

**חיים יושע, אסתר פראדל, פייגא,
חי' דבורה, שלמה אליהו, ריזא**

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

משה שמואל

שטעסל

וזוגתו

שרה חוה

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

הרוצה בעילום שמו

הקדוש ברוך הוא ימלא
כל משאלות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אלעזר צבי שניצלער

וזוגתו

מלכה הינדא

וילדיהם

נחמן נתן, יואל, יוטא, בת שבע

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

שמואל דוב שניצלער

וזוגתו

אסתר פראדל פערל

ובתם

פינא

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יואל מנחם גרשון שניצלער

וזוגתו

מלכה מאטל מינדל

וילדיהם

שרה גיטל, גאלדא

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
אמן כן יהי רצון.